

JOBIN KIRJA

JOHDANTOKERTOMUS, 1 – 2

Job ja hänen perheensä

1 Uusin maassa oli mies, jonka nimi oli Job. Hän oli nuhteeton ja oikeamielinen, pelkäsi Jumalaa ja karttoi pahaa. ² Hänelle syntyi seitsemän poikaa ja kolme tytärtä. ³ Karjaa hänellä oli seitsemäntuhatta lammasta, kolmetuhatta kamelia, viisisataa härkäparia ja viisisataa aasintammaa. Palvelusväkeäkin hänellä oli hyvin paljon. Job oli kaikista Idän miehistä mahtavin.

⁴ Hänen pojillaan oli tapana järjestää pitoja; kullakin oli talossaan pidot vuoropäivänään. Silloin he lähettivät sanan kolmelle sisarelleen ja kutsuivat heidät syömään ja juomaan kanssaan. ⁵ Aina kun pitopäivät olivat kierroksensa kiertäneet, Job lähetti pojille sanan ja pyhitti heidät. Varhain aamulla hän nousi ja uhrasi polttouhreja, yhtä monta kuin poikia oli. Job näet ajatteli: "Ehkä poikani ovat tehneet syntiä ja sydämessään heittäneet hyvästit Jumalalle." Näin Job teki joka kerta.

Saatana saa koetella Jobia

⁶ Eräänä päivänä, kun Jumalan pojat tulivat ja asettuivat Herran eteen, tuli heidän joukossaan myös Saatana. ⁷ Herra kysyi Saatanalta: "Mistä sinä

tulet?" Saatana vastasi Herralle: "Maata kiertämästä ja siellä kuljeskelemasta."

⁸ Herra kysyi Saatanalta: "Oletko pannut merkille palvelijani Jobin? Ei ole maan päällä hänen vertaistaan. Hän on nuhteeton ja oikeamielinen mies, hän pelkää Jumalaa ja karttaa pahaa."

⁹ Saatana vastasi Herralle: "Suottako Job pelkää Jumalaa?" ¹⁰ Oletan itse joka puolelta suojannut hänet, hänen talonsa ja kaiken, mitä hänellä on. Olet siunannut hänen kättensä työn, ja hänen karjalaumansa ovat levinneet ympäri maata. ¹¹ Mutta ojennapa kätesi ja kajoa siihen, mitä hänellä on. Varmasti hän heittää sinulle hyvästit vasten kasvoja." ¹² Silloin Herra sanoi Saatanalle: "Hyvä on. Kaikki, mitä hänellä on, olkoon sinun vallassasi, mutta häntä itseään vastaan et saa ojentaa kättäsi." Sitten Saatana lähti pois Herran kasvojen edestä.

Job menettää omaisuutensa ja lapsensa

¹³ Eräänä päivänä, kun Jobin pojat ja tyttäret taas aterioivat ja joivat viiniä vanhimman veljensä talossa, ¹⁴ Jobin luo tuli sanantuojaja, joka sanoi: "Härillä kynnettiin, ja aasintammat olivat laitumella siinä lähellä. ¹⁵ Silloin sabalaiset hyökkäsivät, ryöstivät eläimet ja surmasivat palvelijat miekan terällä. Vain minä yksin pelastuin

kertomaan tästä sinulle." ¹⁶Hänen vielä puhuessaan tuli toinen ja sanoi: "Jumalan tuli iski alas taivaasta, sytytti palamaan lampaat, vuohet ja palvelijat ja kulutti kaikki. Vain minä yksin pelastuin kertomaan tästä sinulle."

¹⁷Hänen vielä puhuessaan tuli taas yksi, joka sanoi: "Kaldealaiset jakaantuivat kolmeksi joukoksi, ryntäsivät kamelien kimppuun ja ryöstivät ne. Palvelijat he surmasivat miekan terällä. Vain minä yksin pelastuin kertomaan tästä sinulle." ¹⁸Hänen vielä puhuessaan tuli jälleen yksi, joka sanoi: "Poikasi ja tyttäresi aterioivat ja joivat viiniä vanhimman veljensä talossa. ¹⁹Yhtäkkiä tuli raju myrsky autiomaan toiselta puolelta ja iski talon neljään nurkkaan, ja se luhistui nuorten päälle, niin että he kuolivat. Vain minä yksin pelastuin kertomaan tästä sinulle."

²⁰Silloin Job nousi ja repäisi viittansa. Ajettuaan päänsä paljaaksi hän heittäytyi maahan palvomaan Herraa ²¹ja sanoi:

"Alastomana minä tulin
aitini kohdusta
ja alastomana sinne palaan.
Herra antoi, Herra otti,
kiitetty olkoon Herran nimi!"

²²Kaikessa tässä Job ei tehnyt syntiä eikä puhunut Jumalasta sopimattomasti.

Saatana saa vielä koetella Jobia

2 Eräänä päivänä, kun Jumalan pojat taas tulivat ja asettuivat Herran

eteen, myös Saatana tuli heidän joukossaan ja asettui Herran eteen.

²Herra kysyi Saatanalta: "Mistä sinä tulet?" Saatana vastasi Herralle: "Maata kiertämästä ja siellä kuljeskelemasta."

³Niin Herra sanoi Saatanalle: "Oletko pannut merkkeille palvelijani Jobin? Ei ole hänen vertaistaan maan päällä. Hän on nuhteeton ja oikeamielinen mies, hän pelkää Jumalaa ja karttaa pahaa. Yhä hän pysyy nuhteettomuudessaan, vaikka sinä olet yllyttänyt minut häntä vastaan, tuhoamaan hänet ilman syytä." ⁴Saatana vastasi Herralle: "Nahka nahasta! Kaiken, mitä ihmisellä on, hän antaa hengestään. ⁵Mutta ojennapa kätesi ja koske hänen luihinsa ja lihaansa. Varmasti hän heittää sinulle hyvästit vasten kasvojasi." ⁶Herra sanoi Saatanalle: "Katso, hän on käsissäsi. Säästä kuitenkin hänen henkensä."

Jobin ahdinko pahenee

⁷Niin Saatana lähti pois Herran kasvojen edestä ja löi Jobiin pahoja paiseita, jalkapohjista päälakeen asti.

⁸Job otti saviastian palasen ja kaapi sillä itseään tuhkakasassa istuen. ⁹Hänen vaimonsa sanoi hänelle: "Vieläkö pysyt nuhteettomuudessasi? Heitä hyvästit Jumalalle ja kuole." ¹⁰Mutta Job vastasi: "Sinä puhut kuin mikäkin houkkamainen nainen. Otammehan vastaan Jumalalta hyvää, emmekö ottaisi vastaan myös pahaa?" Kaikessa tässä Job ei tehnyt syntiä huulillaan.

JOB JA HÄNEN KOLME YSTÄVÄÄNSÄ, 2 – 28

Ystävät saapuvat lohduttamaan Jobia

¹¹ Kun Jobin kolme ystävää kuulivat kaikesta siitä onnettomuudesta, joka oli kohdannut Jobia, he tulivat kukin paikkakunnaltaan: teemanilainen Elifas, suuhilainen Bildad ja naamalainen Soofar. Yhteisestä sopimuksesta he päättivät mennä osoittamaan hänelle myötätuntoa ja lohduttamaan häntä.

¹² Kun he olivat vielä etäällä, he nostivat katseensa mutta eivät voineet tuntea häntä. Silloin he puhkesivat äänekkääseen itkuun, kukin repäisi rikki viittansa ja viskasi tomua päänsä päälle kohti taivasta. ¹³ Sitten he istuivat Jobin kanssa maassa seitsemän päivää ja seitsemän yötä. Kukaan heistä ei puhunut hänelle sanaakaan, sillä he näkivät, että hänen tuskansa oli hyvin suuri.

JOBIN ENSIMMÄINEN PUHE

Job kiroaa syntymäpäivänsä

3 Sen jälkeen Job avasi suunsa ja kirosi syntymäpäivänsä. ² Hän sanoi:

³ "Kadotkoon se päivä,
jona synnyin,
ja yö, joka sanoi: 'Poika on
saanut alkunsa.'"

⁴ Muuttukoon pimeydeksi se päivä.

Älköön sitä kysykö Jumala
korkeudessa,

älköön sille päivänvalo loistako.

⁵ Vaatikoon sen itselleen pimeys
ja kuoleman varjo.

Laskeutukoon pilvi sen päälle,
kauhistuttakoon sitä päivän
pimeneminen.

⁶ Sen yön vieköön pimeys.
Älköön se iloitko vuoden päivien
joukossa,

älköön se tulko kuukausien lukuun.

⁷ Hedelmätön olkoon se yö,
älköön sinä yönä riemuhuuto
raikuko.

⁸ Kirotkoon sen päivienmanaajat,
ne, jotka ovat valmiit herättämään
Leviatanin.

⁹ Pimentykööt sen aamutähdet.
Odottakoon se valoa, joka ei tule,
älköön se aamuruskon säteitä
nähkö,

¹⁰ sillä se ei sulkenut minulta
kohdun ovea
eikä kätkenyt vaivaa silmiltäni."

Kuolema olisi elämää parempi

¹¹ "Miksi en kuollut heti
äidin helmaan,
menehtynyt kohdusta tullessani?"

¹² Miksi olivat polvet minua
vastaanottamassa,
minkä vuoksi rinnat imeäkseni?

¹³ Makaisinhan nyt rauhassa,
nukkuisin ja saisin levätä

¹⁴ kuninkaiden ja maan
neuvosmiesten kanssa,

joiden rakennelmat ovat jo
raunioina,
¹⁵ tai ruhtinaiden kanssa, joilla
oli kultaa,
jotka täyttivät talonsa hopealla.
¹⁶ Tai olisin olematon kuin maahan
kätkeyty keskonen,
kuin lapset, jotka eivät ole
päivänvaloa nähneet.
¹⁷ Siellä lakkaavat jumalattomat
raivoamasta,
siellä saavat uupuneet levätä.
¹⁸ Kaikki vangit ovat rauhassa,
eivät kuule käskijän ääntä.
¹⁹ Samanlaisia ovat siellä pieni
ja suuri,
orja on vapaa herrastaan."

Olemassaolon tuska

²⁰ "Miksi hän antaa vaivatulle valoa
ja elämää murhemielisille?
²¹ Hänen odottavat kuolemaa,
joka ei tule,
etsivät sitä enemmän kuin aarretta.
²² He iloitsisivat riemusta huutaen,
jos saisivat osakseen haudan.
²³ Miksi hän antaa valoa miehelle,
jonka tie on ummessa,
jonka Jumala on sulkenut
aitaukseen?
²⁴ Huokaus on tullut leiväkseni,
valitukseni virtaa kuin vesi.
²⁵ Mitä minä kauhistuin, se
minua kohtasi,
mitä pelkäsin, se minulle tapahtui.
²⁶ En ehtinyt tyyntyä, en rauhoittua,

en käydä lepoon, kun tuska
tuli jälleen."

ELIFAAN ENSIMMÄINEN PUHE

Miksi tuskastut?

4 Silloin teemanilainen Elifas vastasi:
² "Tuskastutko, jos sinulle
yritetään puhua?
Kuka voisi pidättääkään sanojaan?
³ Katso, monia sinä olet ojentanut,
hervonneita käsiä olet vahvistanut.
⁴ Sanasi ovat nostaneet
kompastuneen,
horjuvia polvia olet tukenut.
⁵ Mutta nyt, kun sinua kohtaa
onnettomuus, sinä
tuskastut.
Kun se itseesi osuu, sinä kauhistut.
⁶ Eikö jumalanpelko ole uskalluksesi
ja nuhteeton vaellus sinun toivosi?"

Kärsimyksillä on syynsä

⁷ "Muistelehan: kuka viaton on
joskus hukkunut,
ja missä oikeamieliset ovat
joutuneet tuhoon?
⁸ Sen mukaan kuin minä
olen nähnyt:
ne, jotka vääryyttä kyntävät ja
turmiota kylvävät,
ne sitä myös niittävät.
⁹ Jumalan henkäyksestä he
hukkuvat,
hänen vihansa henkäisystä
he häviävät.

¹⁰ Leijonan ärjyntä, jalopeuran
ääni, vaiennetaan,
nuorten leijonien hampaat
murskataan.

¹¹ Vanha leijona menehtyy saaliin
puutteessa,
ja naarasleijonan pennut
joutuvat hajalle."

Onko ihminen vanhurskas Jumalan edessä?

¹² "Varkain tuli minulle sana,
korvani kuuli kuiskauksen siitä,
¹³ kun ajatukset häilyivät
öisissä näyissä,
kun raskas uni oli vallannut ihmiset.

¹⁴ Minut valtasi pelko ja vavistus,
kaikki minun luuni kauhistuivat.

¹⁵ Tuulenhenkäys puhalsi yli
kasvojeni,
ihoni karvat nousivat pystyyn.

¹⁶ Jokin hahmo seisoi silmiäni
edessä,
en erottanut, millainen se oli.
Hiljaisuudessa kuulin äänen:

¹⁷ "Onko ihminen vanhurskaampi
kuin Jumala,
onko mies puhtaampi kuin
hän Luoja?"

¹⁸ Katso, palvelijoihinsakaan
hän ei luota,
enkeleissäänkin hän näkee vikoja,

¹⁹ saati sitten niissä, jotka asuvat
savimajoissa,
joiden perustukset ovat tomussa!
He rusentuvat kuin koiperhonen;

²⁰ ennen kuin päivä iltaan painuu,
heidät muserretaan.

Kukaan ei kiinnitä huomiota, kun
he hukkuvat ainiaaksi.

²¹ Eikö ole niin, että heidän
telttanuoransa irrotetaan,
ja he kuolevat viisaudesta
osattomina?"

Ihminen on syypää kärsimyksiinsä

5 "Huuda vain!
Onko ketään, joka sinulle vastaisi,
kuka on se pyhä, jonka puoleen
voisit kääntyä?

² Mielettömän tappaa suuttumus,
yksinkertaisen surmaa kiivaus.

³ Minä näin mielettömän juurtuvan,
mutta äkkiä jouduin kiroamaan
hänen asuinsijaansa.

⁴ Hänen lapsensa jäävät apua vaille.
Heitä poljetaan portissa, eikä
pelastajaa ole.

⁵ Minkä hän on leikannut, sen
syö nälkäinen,
ottaa vaikka orjantappuroista,
ja janoiset tavoittelevat hänen
omaisuuttaan.

⁶ Eihän onnettomuus kasva
mullasta,

eikä vaiva verso maasta,

⁷ vaan ihminen syntyy vaivaan,
ja kipinät, liekin lapset, lentävät
korkealle."

Minä ainakin etsisin Jumalaa

⁸ "Minä ainakin etsisin Jumalaa
ja asettaisin asiani Jumalan eteen,

⁹ hänen, joka tekee suuria,
tutkimattomia tekoja,
ihmeitä ilman määrää,
¹⁰ joka antaa sateen maan päälle
ja lähettää vettä vainioille.
¹¹ Hän korottaa alhaiset,
surevat saavat avun ja turvan.
¹² Hän tekee tyhjäksi viekkaitten
hankkeet,
niin ettei mikään menesty
heidän käsissään.
¹³ Hän vangitsee viisaat heidän
viekkauteensa,
juonittelijoiden suunnitelmat
raukeavat tyhjiin.
¹⁴ Päivällä heidät yllättää pimeys,
keskellä päivää he hapuilevat
kuin yöllä.
¹⁵ Mutta köyhän hän pelastaa
heidän suunsa miekalta,
auttaa väkevän käsistä.
¹⁶ Ja niin on köyhällä toivo,
mutta vääräys joutuu sulkemaan
suunsa."

**Älä pidä halpana
Kaikkivaltiaan kuritusta**

¹⁷ "Katso, autuas se ihminen,
jota Jumala ojentaa!
Älä pidä halpana Kaikkivaltiaan
kuritusta.
¹⁸ Sillä hän haavoittaa ja hän sitoo,
hän lyö murskaksi,
mutta hänen kätensä myös
parantavat.
¹⁹ Kuudesta ahdingosta hän
sinut pelastaa,

seitsemässä paha ei sinua kohtaa.
²⁰ Nälänhädässä hän lunastaa
sinut kuolemasta
ja sodassa miekan vallasta.
²¹ Kielen ruoskalta sinä
olet turvassa
etkä pelkää, kun hävitys tulee.
²² Hävitykselle ja nälänhädälle
sinä naurat,
eikä sinun tarvitse pelätä
metsän petoja.
²³ Kedon kivien kanssa sinä
olet liitossa,
metsän pedot elävät rauhassa
sinun kanssasi.
²⁴ Saat huomata, että majasi
on rauhassa,
ja kun tarkastat asuinsijaasi, ei
sieltä mitään puutu.
²⁵ Saat myös huomata, että
jälkeläisiäsi on paljon
ja vesasi runsaat kuin
ruoho maassa.
²⁶ Ikäsi kypsytydessä sinä
menet hautaan,
niin kuin lyhde korjataan ajallaan.
²⁷ Huomaa: tämän me olemme
tutkineet, ja näin se on.
Kuule se ja ota siitä opiksesi."

JOBIN TOINEN PUHE

Job toivoo kuolemaa

6 Job vastasi:
² "Jospa minun suruni
punnittaisiin

ja kova onneni pantaisiin samaan
vaakakuppiin!

³ Ne painavat enemmän kuin
meren hiekka,
siksi sanani menevät harhaan.

⁴ Ovathan Kaikkivaltiaan nuolet
osuneet minuun,
minun henkeni juo niiden myrkkyyä.
Jumalan kauhut nousevat
minua vastaan.

⁵ Huutaako villiaasi vihannassa
ruohikossa,
ammuuko härkä rehuviljansa
ääressä?

⁶ Syödäänkö mautonta
ilman suolaa,
onko makua malvan nesteessä?

⁷ Sieluni kieltäytyy koskemasta
sellaisiin.

Ne ovat minulle kuin saastainen
ruoka.

⁸ Kunpa pyyntöni täyttyisi
ja Jumala antaisi minulle sen,
mitä toivon.

⁹ Jospa Jumala vain suvaitsisi
musertaa minut,
ojentaa kätensä ja leikata
minut pois!

¹⁰ Silloin minulla olisi vielä
lohdutuksena se,
etten ole kieltänyt Pyhän sanoja.
Hypähtäisin ilosta armottoman
tuskan alla."

Job on pettynyt ystäviinsä

¹¹ "Mikä on voimani, että voisin
enää toivoa,

mikä loppuni, että voisin olla
kärsivällinen?

¹² Onko minulla kiven lujuus,
onko ruumiini vaskea?

¹³ Eikö minulla enää ole
mitään apua?

Onko ymmärrys kaikonnut
minusta?

¹⁴ Tuleehan ystävän olla laupias
nääntyvälle,
vaikka tämä olisikin hylännyt
Kaikkivaltiaan pelon.

¹⁵ Minun veljeni ovat pettäneet
minut kuin keväinen puro,
kuin sadepurot, jotka juoksevat
kuiviin.

¹⁶ Ne ovat jääsohjosta sameita,
niihin kätkeytyy lumi.

¹⁷ Auringon paahtaessa ne ehtyvät.
Kun tulee helle, ne häviävät
paikastaan.

¹⁸ Niiden juoksun urat mutkistuvat,
ne haihtuvat tyhjiin ja katoavat.

¹⁹ Teeman karavaanit tähystelivät
niitä,

Saban matkalaiset panivat
toivonsa niihin.

²⁰ He joutuivat häpeään, kun
luottivat niihin,
perille päästyään he joutuivat
pettymään.

²¹ Samoin tekin olette nyt
tyhjän veroisia.

Te näette kauheita asioita ja
pelästytte.

²² Olenko sanonut: 'Antakaa minulle jotakin'
tai 'Maksakaa varoistanne lahjus minun puolestani'
²³ tai 'Pelastakaa minut vihollisen vallasta
ja lunastakaa minut väkivaltaisten käsistä'
²⁴ Opettakaa minua, niin minä vaikenen.
Osoittakaa minulle, missä olen erehtynyt.
²⁵ Kuinka tehoakaan oikea puhe!
Mutta mitä hyötyä teidän nuhtelustanne on?
²⁶ Aiotteko nuhdella sanoja?
Tuultahan ovat epätoivoisen sanat.
²⁷ Orvostakin te heittäisitte arpaa ja hieroisitte kauppaa ystävästänne.
²⁸ Suvaitkaa nyt kääntyä minuun päin:
valehtelenko minä vasten kasvojanne?
²⁹ Perukaa puheenne, älköön vääryyttä tapahtuko,
perukaa, vielä minä olen oikeassa.
³⁰ Onko kielelläni vääryys?
Eikö suulakeni tuntisi, mikä on turmiollista?"

Ihmisen elämä on sotapalvelusta

7 "Eikö ihmisen elämä maan päällä ole sotapalvelusta, eivätkö hänen päivänsä ole kuin palkkalaisen päivät?

² Hän on kuin orja, joka kaipaa varjoon,

kuin palkkalainen, joka odottaa työnsä palkkaa.
³ Minä olen saanut perinnöksi pettymysten kuukaudet, ja vaivan yöt on annettu osakseni.
⁴ Maata mennessäni ajattelen, milloin voisin nousta.
Ilta venyy ja tuskastun, kääntelehdin levottomana aamuhämärään asti.
⁵ Madot peittävät ruumiini, rupeni ovat kuin maan kamara, ihoni halkeilee ja märkii.
⁶ Päiväni kiitävät nopeammin kuin kutojan sukkula, ne katoavat vailla toivoa."

Ihmisen elämä on tuulen henkäys

⁷ "Muista, että elämäni on vain tuulen henkäys.
Silmäni ei enää saa nähdä onnea.
⁸ Silmä, joka minut näki, ei enää minua näe.
Sinun silmäsi etsivät minua, mutta minua ei ole.
⁹ Pilvi häipyy ja häviää, ei myöskään tuonelaan vaipunut sieltä nouse.
¹⁰ Taloonsa hän ei enää palaa, eikä hänen asuinsijansa häntä enää tunne.
¹¹ En minä suitsi suutani, minä puhun henkeni ahdistuksessa, valitan sieluni katkerassa murheessa.
¹² Olenko minä meri tai lohikäärme,

kun asetat vartioston
minua vastaan?

¹³ Kun ajattelen: leposijani
lohduttaa minua,
vuoteeni ottaa kantaakseen
osan tuskaani,

¹⁴ niin sinä kauhistutat minua unilla
ja säikytät minua näyillä.

¹⁵ Mieluummin tukehdun,
mieluummin kuolen kuin kidun
luurankona."

Jätä minut rauhaan

¹⁶ "Olen saanut tarpeekseni,
en tahdo elää ikuisesti.
Jätä minut rauhaan,
ovathan päiväni kuin henkäys.

¹⁷ Mikä on ihminen,
että pidät häntä niin tärkeänä
ja kiinnität häneen huomiosi,

¹⁸ tarkastelet häntä aamu aamulta,
tutkit häntä hetki hetkeltä?

¹⁹ Milloin sinä käännät katseesi
minusta?

Etkö hellitä sen vertaa,
että saan sylkeni nielaistuksi?

²⁰ Jos olenkin tehnyt syntiä,
niin mitä sillä olen sinulle tehnyt,
sinä ihmisten vartija?

Miksi asetit minut maalitauluksesi?
Miksi tulini itselleni taakaksi?

²¹ Miksi et anna rikostani anteeksi
etkä ota pois syyllisyyttäni?
Sillä nyt minä menen levolle
maan tomuun.

Sinä etsit minua, mutta minua
ei enää ole."

BILDADIN ENSIMMÄINEN PUHE

Jumalako vääristäisi oikeuden?

8 Suuhilainen Bildad vastasi Jobille:
² "Kuinka kauan sinä tuollaisia
puhelet?

Suusi sanat ovat kuin raju tuuli.

³ Jumalako vääristäisi oikeuden,
Kaikkivaltiasko vääristäisi
vanhurskauden?

⁴ Ehkä lapsesi tekivät syntiä
häntä vastaan,
ja hän hylkäsi heidät heidän
rikkomuksensa valtaan.

⁵ Jos sinä etsit Jumalaa
ja anot Kaikkivaltiaalta armoa,

⁶ jos olet puhdas ja rehellinen,
silloin hän varmasti herää avuksesi
ja saattaa entiselleen
vanhurskautesi asunnon.

⁷ Vaikka alkusi on vähäinen,
lopulta kasvat hyvin suureksi."

Kuuntele isien viisautta

⁸ "Kysypä aikaisemmalta
sukupolvelta;
tarkkaa, mitä heidän isänsä
ovat tutkineet.

⁹ Mehän olemme eilisen lapsia
emmekä mitään tiedä,
päivämme ovat vain varjo
maan päällä.

¹⁰ He opettavat sinua, puhuvat
sinulle,
tuovat julki sanat sydäimestään.

¹¹ Kasvaako papyrus siellä, missä
ei ole rämettä?

Nostaako ruoko varttaan siellä,
missä ei ole vettä?

¹² Kun se vielä versoo eikä ole
valmista korjattavaksi,
se kuivettuu ennen kaikkia
muita kasveja.

¹³ Niin käy kaikkien, jotka
unohtavat Jumalan;
jumalattoman toivo katoaa.

¹⁴ Hän panee turvansa seittiin,
etsii tukea hämähäkinverkosta.

¹⁵ Hän nojaa taloonsa, mutta
se ei pysy pystyssä,
hän pitää siitä kiinni, mutta
se ei kestä.

¹⁶ Hän kasvaa rehevänä auringon
paisteessa,
ja hänen vesansa leviävät yli
puutarhan.

¹⁷ Hänen juurensa kietoutuvat
kiviröykkiöön,
hän kiinnittää katseensa
kiviseen taloon.

¹⁸ Kun hänet hävitetään
asuinsijaltaan,
se kieltää hänet: 'En ole sinua
nähtykään.'

¹⁹ Katso, siinä oli hänen
vaelluksensa ilo,
ja tomusta kasvaa toisia."

Jumala ei hylkää nuhteetonta

²⁰ "Ei Jumala hylkää nuhteetonta
eikä tartu pahantekijöiden käteen.

²¹ Vielä hän täyttää suusi naurulla

ja huulesi riemuhuudolla.

²² Sinun vihamiehesi puetaan
häpeään,
eikä jumalattomien majaa
enää ole."

JOBIN KOLMAS PUHE

Kuka voi estää Jumalaa?

9 Job vastasi näin:

² "Totta kai minä tiedän,
että asia on niin.

Kuinka ihminen voisi olla oikeassa
Jumalaa vastaan!

³ Jos ihminen tahtois käydä
oikeutta hänen kanssaan,
hän ei pystyisi vastaamaan hänelle
edes yhteen kysymykseen
tuhannesta.

⁴ Hän on viisas sydämeltään ja
väkevä voimassaan.
Kuka on niskoitellut häntä vastaan
joutumatta kärsimään?

⁵ Hän siirtää vuoret äkkiarvaamatta,
hän kukistaa ne vihassaan.

⁶ Hän järkyttää maan paikaltaan,
ja sen pylvää vapisevat.

⁷ Hän kieltää aurinkoa, eikä
se nouse,

hän lukitsee tähdet sinetillään.

⁸ Yksinään hän levittää taivaat
ja kulkee meren kuohujen päällä.

⁹ Hän teki Leijonan tähdistön
ja Kalevanmiekan,
Seulaset ja etelän tähtitarhat.

¹⁰ Hän tekee suuria, tutkimattomia
tekoja,

ihmeitä ilman määrää.

¹¹ Katso, hän kulkee ohitseni,
enkä minä häntä näe,
hän kiittää ohi,
enkä minä häntä huomaa.

¹² Kun hän tempaa pois,
kuka voi häntä estää?
Kuka voi sanoa hänelle: 'Mitä
sinä teet?'"

Kuka voi vetää Jumalan tilille?

¹³ "Jumala ei lakkaa vihastaan,
hänen alleen vaipuvat Rahabin
auttajat.

¹⁴ Kuinka sitten minä voisin
vastata hänelle,
valita sanani hänen edessään?

¹⁵ Vaikka olisin oikeassa,
en kykenisi vastaamaan.
Minun täytyisi anoa armoa
tuomariltani.

¹⁶ Jos minä huuttaisin,
ja hän vastaisi minulle,
en usko, että hän ottaisi korviinsa
valitustani,

¹⁷ hän, joka murjoo minua
myrskytuudessa
ja lisää haavojeni lukua ilman syytä.

¹⁸ Hän ei anna minun edes
vetää henkeäni
vaan täyttää minut katkeralla
tuskalla.

¹⁹ Jos kysytään vahvaa voimaa,
hän sanoo: 'Tässä!'

Jos oikeutta: 'Kuka vetää
minut tilille?'

²⁰ Vaikka olisin oikeassa,
oma suuni tuomitsisi minut
syylliseksi.

Vaikka olisin syytön,
hän kuitenkin julistaisi minut
väärintekijäksi.

²¹ Syytön minä olen.
En välitä hengestäni,
inhoan elämäni.

²² Yhdentekevää kaikki!

Sen tähden sanon:
hän tekee lopun niin syyttömästä
kuin syyllisestäkin.

²³ Jos ruoska surmaa äkisti,
hän pilkkaa viattomien epätoivoa.

²⁴ Maa on jätetty jumalattomien
valtaan,

hän peittää sen tuomarien kasvot –
ellei hän, kuka sitten?"

Päiväni kiitävät pois

²⁵ "Minun päiväni rientävät
juoksijaa nopeammin,

pakenevat onnea näkemättä,
²⁶ ne kiitävät kuin ruokoveneet,
kuin kotka, joka iskee saaliiseen.

²⁷ Jos ajattelen: 'Tahdon unohtaa
valitukseni,

luopua kasvojeni synkkyydestä
ja muuttua iloiseksi',

²⁸ niin minä kauhistun kaikkia
tuskiani.

Tiedän, ettet julista minua
viattomaksi.

²⁹ Minä olen syyllinen.

Miksi turhaan vaivaan itseäni?

³⁰ Jos peseytyisin lumessa
ja puhdistaisin käteni lipeällä,
³¹ sinä upottaisit minut liejuiseen

kuoppaan,
niin että omat vaatteidenikin
inhoaisivat minua.

³² Eihän hän ole ihminen niin
kuin minä,
niin että voisin vastata hänelle
ja kävisimme oikeutta
keskenämme.

³³ Ei meillä ole riidan ratkaisijaa,
joka laskisi kätensä meidän
molempien päälle

³⁴ ja ottaisi hänen vitsansa
pois päältäni,
niin ettei hänen kauhunsa
säikyttäisi minua.

³⁵ Silloin minä puhuisin enkä
pelkäisi häntä.

Mutta niin ei ole.
Minä olen yksin."

Jumala, miksi vaadit minua tilille?

10 "Sieluni on kyllästynyt
elämään.

Minä päästän valitukseni valloilleen
ja puhun sieluni katkeruudessa.

² Minä sanon Jumalalle: Älä
tuomitse minua syylliseksi!
Ilmoita minulle, miksi käyt oikeutta
minua vastaan.

³ Onko sinulle hyötyä siitä,
että sorrat,
että hylkäävät sen, jonka kätesi
ovat tehneet,

mutta valaiset jumalattomien
hankkeet?

⁴ Onko sinulla lihalliset silmät,
näetkö niin kuin ihminen näkee?

⁵ Ovatko sinun päiväsi kuin
ihmisen päivät,
ovatko vuotesi kuin
miehen vuodet?

⁶ Sinähän etsit vääryyttä minusta
ja otat selvää synneistäni,

⁷ vaikka tiedät, etten ole syyllinen
ja ettei ole ketään,
joka pelastaa sinun käsistäsi."

Sinähän olet minut luonut

⁸ "Sinun kätesi ovat minut
muovanneet
ja valmistaneet kaikin puolin;
mutta nyt sinä tuhoat minut.

⁹ Muista, että olet muovannut
minua kuin savea,
ja nyt sinä muutat minut
tomuksi jälleen.

¹⁰ Etkö sinä valuttanut minua
kuin maitoa
ja juoksuttanut kuin juustoa?

¹¹ Sinä puit minut nahkaan
ja lihaan,
kudoit minut kokoon luista
ja jänteistä.

¹² Elämän ja armon sinä
minulle soit.

Sinun huolenpitosi on varjellut
henkeni.

¹³ Mutta sinä kätkit sydämeesi
tämän,

minä tiedän, että tämä oli
sinun mielessäsi:

¹⁴ jos syntiä tein, sinä vartioit
minua,
rikkomustani et jättänyt
rankaisematta.

¹⁵ Jos olisin syyllinen, niin
voi minua!

Ja vaikka olisin oikeassa, en silti
voisi päätäni nostaa,
häpeästä kylläisenä ja kurjuuttani
katsellen.

¹⁶ Jos pääni nousee, sinä metsästät
minua kuin leijona

ja teet yhä ihmeitäsi minua vastaan.

¹⁷ Sinä hankit yhä uusia todistajia
minua vastaan.

Vihasi minua kohtaan kasvaa,
ja sinä lähetät yhä uusia joukkoja
minun kimppuuni."

Miksi minun piti syntyä?

¹⁸ "Miksi toit minut ulos äitini
kohdusta?

Olisinpa menehtynyt, ennen kuin
yksikään silmä minua näki!

¹⁹ Olisin niin kuin minua ei
olisi ollutkaan,
minut olisi kannettu kohdusta
hautaan.

²⁰ Eikö elämäni päiviä ole vähän?
Jättäköön hän minut rauhaan,
kääntyköön hän minusta pois,
että hiukan ilahtuisin

²¹ ennen kuin lähden, ikinä
palaamatta,

pimeyden ja kuoleman
varjon maahan,

²² pimeyden maahan, synkkään
maahan,

kuoleman varjon maahan, jossa
vallitsee sekasorto

ja jossa valkeuskin on pimeyttä."

SOOFARIN ENSIMMÄINEN PUHE

Hillitse kieleksi, Job

11 Nyt alkoi puhua naamalainen
Soofar:

² "Jäisikö sanatulva vastausta vaille?
Olisiko suupaltti oikeassa?

³ Saisivatko tyhjät puheesi miehet
vaikenemaan,

niin että pilkkaisit eikä kukaan saisi
sinua häpeämään?

⁴ Sinähän sanot: 'Vilpitön olen
puheissani,

ja puhdas minä olen ollut sinun
silmiesi edessä.'

⁵ Toivoisinpa tosiaan, että
Jumala puhuisi,

avaisi huulensa sinua vastaan

⁶ ja ilmaisisi sinulle viisauden
salaisuudet,

sen, että hänellä on monin
verroin ymmärrystä.

Silloin huomaisit, että Jumala on
painanut unhoon montakin
pahaa tekoasi.

⁷ Sinäkö ottaisit selvän Jumalan
syvyyksistä?

Sinäkö pääsisit perille Kaikkivaltiaan
täydellisyydestä?

⁸ Se on korkea kuin taivas –
mitä voit tehdä?

Se on syvempi kuin tuonela –
mitä voit ymmärtää?

⁹ Se on avarampi kuin maa
ja laajempi kuin meri.

¹⁰ Jos hän kiittää paikalle ja
ottaa vangiksi,
kutsuu oikeuden koolle, kuka
voi häntä estää?

¹¹ Tunteehan hän valheen miehet,
vääryyden hän näkee sitä
tarkkaamattakin."

Jos nöyrryt, voit olla turvassa

¹² "Onttopäinen mies voi saada
ymmärrystä

ja villiaasi muuttua ihmiseksi!

¹³ Valmista sinäkin sydämesi
ja ojenna kätesi hänen puoleensa.

¹⁴ Mutta jos kädessäsi on vääryys,
heitä se kauas
äläkä anna petoksen asua
majoissasi.

¹⁵ Silloin saat kohottaa kasvosi
ilman häpeän tahraa,
olet kuin valettu etkä
pelkää mitään.

¹⁶ Sinä unohdat onnettomuutesi,
muistelet sitä kuin vettä, joka
on virrannut pois.

¹⁷ Elämäsi kirkastuu sydänpäivää
selkeämmäksi,
pimeän aikakin on kuin
aamunkoitto.

¹⁸ Olet luottavalla mielellä, sillä
sinulla on toivo.

Tähystelet ympärillesi ja käyt
turvassa nukkumaan;

¹⁹ käyt levolle, eikä kukaan
sinua säikytä.

Monet etsivät sinun suosiotasi.

²⁰ Mutta jumalattomien silmät
raukeavat.

Turvapaikka on heiltä kadonnut,
ja heidän toivonsa on viimeinen
henkäys."

JOBIN NELJÄS PUHE

On minullakin ymmärrystä

12 Job vastasi:
² "Totisesti, te olette kansa,
ja teidän mukanne
kuolee viisaus!

³ Onhan minullakin ymmärrystä
yhtä hyvin kuin teillä,
en ole teitä huonompi.

Kukapa ei tuollaista tietäisi?

⁴ Minä olen ystäväni pilkattavana,
minä, joka huusin Jumalaa avuksi,
ja hän vastasi minulle.

Hurskas ja nuhteeton on
pilkattavana.

⁵ Turvassa olevan mielestä
onnettomuudelle sopii
ylenkatse;

sehän on valmiina niille, joiden
jalka horjuu.

⁶ Rauhassa ovat rosvojen teltat,

turvassa ne, jotka uhmaavat
 Jumalaa,
 ne, jotka kantavat jumalansa
 kädessään.
⁷ Kysy vaikka eläimiltä, niin ne
 opettavat sinua,
 ja taivaan linnuilta, niin ne
 ilmoittavat sen sinulle.
⁸ Tai tutkistele maata, niin se
 opettaa sinua,
 ja meren kalat kertovat siitä sinulle.
⁹ Kuka kaikista näistä ei tietäisi,
 että Herran käsi on tämän tehnyt.
¹⁰ Hänen kädessään on jokaisen
 elävän olennon sielu
 ja jokaisen ihmisen henki.
¹¹ Eikö korva koettele sanoja
 ja suulaki maista ruuan makua?
¹² Vanhuksilla on viisautta
 ja kauan eläneillä ymmärrystä."

Jumalan viisaus ja voima

¹³ "Jumalalla on viisaus ja voima,
 hänellä on neuvo ja ymmärrys.
¹⁴ Minkä hän hajottaa, sitä ei
 enää rakenneta;
 kenet hän sulkee sisälle, sille
 ei avata.
¹⁵ Katso, hän pidättää vedet,
 ja syntyy kuivuus,
 hän päästää ne irti, ja ne
 myllertävät maan.
¹⁶ Hänellä on voima ja ymmärrys.
 Hänelle kuuluu niin eksyksissä
 kulkeva kuin eksyttäjäkin.
¹⁷ Hän kuljettaa neuvonantajat
 paljasjalkaisina pois

ja tekee tuomareista tyhmiä.
¹⁸ Kuninkaitten kurituksesta
 hän vapauttaa
 ja sitoo köyden heidän omille
 vyötäisilleen.
¹⁹ Hän kuljettaa papit
 paljasjalkaisina pois,
 ja ikimahtavat hän kukistaa.
²⁰ Hän hämmentää luotettavien
 puheen
 ja vie vanhimmilta ymmärryksen.
²¹ Hän vuodattaa halveksuntaa
 ruhtinaiden päälle
 ja avaa virtojen padot.
²² Hän paljastaa syvyydet
 pimeyden peitosta
 ja tuo pilkkopimeän valon piiriin.
²³ Hän antaa kansojen kasvaa,
 mutta hän tekee niistä lopun.
 Hän laajentaa kansojen alueet,
 mutta hän kuljettaa lopulta ne pois.
²⁴ Maan kansan päämiehiltä hän
 vie ymmärryksen
 ja saattaa heidät harhailemaan
 tiettömässä autiomaassa.
²⁵ He haparoivat pimeässä,
 valoa vailla,
 hän panee heidät harhailemaan
 kuin juopuneet."

Jospa edes osaisitte vaieta

13 "Katso, kaiken tämän on
 silmäni nähnyt,
 korvani kuullut ja sen ymmärtänyt.
² Mitä te tiedätte, sen
 tiedän minäkin,
 en ole teitä huonompi.

³ Minä haluan puhua
Kaikkivaltiaalle,
tahdon ajaa asiaani Jumalan
edessä.

⁴ Tehän voitelette valheella,
olette kelvottomia lääkäreitä,
jokainen teistä.

⁵ Jospa edes osaisitte visusti vaieta!
Se luettaisiin teille viisaudeksi.

⁶ Kuulkaa siis minun perustelujani
ja kuunnelkaa, mitä huuleni
puhuvat puolestani.

⁷ Puolustatteko te Jumalaa
väärällä puheella
ja puhutte petosta hänen
puolestaan?

⁸ Oletteko te puolueellisia hänen
hyväkseen?

Tekö ajatte Jumalan asiaa?

⁹ Käykö teidän hyvin, kun hän
käy teitä tutkimaan?
Voitteko pettää hänet niin kuin
ihminen petetään?

¹⁰ Hän rankaisee teitä ankarasti,
jos olette salassa puolueellisia.

¹¹ Eikö hänen valtasuuruutensa
pelästyttä teitä?
Eikö teitä valtaa kauhu hänen
edessään?

¹² Tuhkamietelmiä ovat teidän
mietelauseenne,
savivarustuksia teidän
varustuksenne."

Minä tiedän, että olen oikeassa

¹³ "Vaietkaa, antakaa minun olla;
minä tahdon puhua,

käyköön minun miten tahansa.

¹⁴ Miksi otan lihani hampaisiini
ja panen henkeni kämmenelleni?

¹⁵ Katso, hän surmaa minut,
en enää toivo mitään.
Tahdon vain puolustaa vaellustani
hänen edessään.

¹⁶ Jo sekin koituu minulle
pelastukseksi,
sillä jumalaton ei voi tulla hänen
kasvojensa eteen.

¹⁷ Kuunnelkaa tarkoin minun
puhettani,
sitä, mitä julistan korvienne
kuullen.

¹⁸ Olenhan esittänyt asiani,
minä tiedän, että olen oikeassa.

¹⁹ Kuka voi käydä oikeutta
minua vastaan?

Silloin minä vaikenen ja kuolen.

²⁰ Kahta vain älä minulle tee,
niin en kätkeydy kasvojesi edestä:

²¹ älä enää pidä kättäsi päälläni,
älkөөn kauhusi minua säikyttäkө.

²² Kutsu sitten minua, niin
minä vastaan.
Tai minä puhun, ja vastaa
sinä minulle."

**Jumala, miksi pidät
minua vihollisenasi?**

²³ "Mikä on pahojen tekojeni
ja syntieni määrä?
Ilmoita minulle rikkomukseni
ja syntini.

²⁴ Miksi peität kasvosi
ja pidät minua vihollisenasi?

²⁵ Tuulen lennättämää lehteäkö
sinä säikytät,

kuivunutta korttako vainoat?

²⁶ Sinähän määrääät osakseni
katkerat kärsimykset
ja perinnökseni nuoruuteni
pahat teot.

²⁷ Jalkani sinä panet kahleisiin,
kaikkia polkujani sinä vartioit.
Sinä piirräät rajan jalkapohjieni
ääreen.

²⁸ Ihminen hajoaa kuin laho puu,
kuin koinsoymä vaate."

Ihminen elää vain hetken

14 "Ihminen, naisesta syntynyt,
elää vähän aikaa ja on täynnä
levottomuutta.

² Hän kasvaa ja lakastuu kuin
kukkanen,
hän pakenee kuin varjo, joka
ei pysy.

³ Ja sellaista sinä pidät silmällä!
Sinä viet minut käymään
oikeutta kanssasi.

⁴ Syntyisikö saastaisesta puhdasta?
Ei yhden yhtäkään.

⁵ Hänen päivänsä ovat määrättyt,
ja hänen kuukausiensa luku on
sinun tiedossasi.

Sinä olet asettanut hänelle rajat,
joita hän ei voi ylittää.

⁶ Käänä siis katseesi pois hänestä,
että hän pääsisi rauhaan
ja saisi iloita kuin palkkalainen
työpäivän päätettyään.

⁷ Onhan puullakin toivo:

vaikka se kaadetaan maahan,
se kasvaa uudelleen,
eikä siltä vesaa puutu.

⁸ Vaikka sen juuri vanhennee maassa
ja kanto kuolee mullassa,

⁹ se versoo jälleen veden tuoksusta
ja työntää oksia kuin istutettu taimi.

¹⁰ Mutta kun mies kuolee, hänen
voimansa on poissa.

Kun ihminen on menehtynyt,
missä hän on?

¹¹ Vesi juoksee pois järvestä,
joki ehtyy ja kuivu.

¹² Samoin ihminen käy levolle
eikä enää nouse.

Ennen kuin taivaat katoavat,
he eivät herää,
eivät he havahdu unestaan."

Jospa muistaisit minua, Jumala

¹³ "Jospa katkisit minut tuonelaan,
piilottaisit minut, kunnes vihasi
on asettunut.

Jospa asettaisit minulle määrääjän
ja sitten muistaisit minua.

¹⁴ Kun mies on kuollut, virkoaako
hän jälleen eloon?

Minä odottaisin kaikki
sotapalvelukseni päivät,
kunnes tulisi vuoroni päästä
vapaalle.

¹⁵ Sinä kutsuisit minua, ja minä
vastaisin sinulle,
sinä kaipaaisit kättesi tekoa.

¹⁶ Silloin sinä kyllä laskisit askeleeni
mutta et pitäisi kirjaa synneistäni.

¹⁷ Rikokseni olisi sinetillä lukittuna
kukkaroon,

pahat tekoni sinä peittäisit piiloon.

¹⁸ Mutta niin kuin vuori sortuu
ja hajoaa,

ja kallio siirtyy sijaltaan,

¹⁹ vesi kuluttaa kivet

ja rankkasade huuhtoo pois
maan mullan,

niin sinä hävität ihmisen toivon.

²⁰ Sinä nujerrat hänet iäksi,
ja hän lähtee.

Sinä muutat hänen hahmonsia ja
lähetät hänet pois.

²¹ Hänen lapsensa saavat
osakseen kunniaa,

mutta hän ei siitä tiedä.

Heistä tulee halpa-arvoisia,
mutta hän ei sitä huomaa.

²² Hän tuntee vain oman
ruumiinsa kivun,
vain oman sielunsa murheen."

ELIFAAN TOINEN PUHE

Oma suusi julistaa sinut syylliseksi

15 Teemanilainen Elifas lausui
näin:

² "Vastaako viisas tiedolla, joka
on vain tuulta,
täyttääkö hän sisimpänsä
itätuulella?

³ Puolustautuuko hän puheella,
josta ei ole hyötyä,
ja sanoilla, jotka eivät auta?

⁴ Sinähän teet tyhjäksi
jumalanpelonkin

ja häiritset hiljentymistä
Jumalan edessä.

⁵ Pahuutesi panee sanat suuhusi,
sinä valitset viekkaitten kielen.

⁶ Oma suusi julistaa sinut
syylliseksi, en minä,
omat huulesi todistavat
sinua vastaan.

⁷ Synnytkö sinä ihmisistä
ensimmäisenä,
synnytetttiinkö sinut ennen
kukkuloita?

⁸ Oletko ollut kuulemassa Jumalan
neuvonpitoa
ja sieltä siepannut viisauden
itsellesi?

⁹ Mitä sinä tiedät, jota me
emme tietäisi?

Mitä sinä ymmärrät, jota mekin
emme tuntisi?

¹⁰ Onhan joukossamme sekä
harmaapää että vanhus,
iältään isänsikin vanhempi.

¹¹ Väheksytkö Jumalan lohdutuksia,
sanaa, jonka hän puhui sinulle
lempeästi?

¹² Miksi olet suunniltasi,
miksi pyörivät silmäsi?

¹³ Sinähän käännät kiukkusi
Jumalaa vastaan

ja syydät sanoja suustasi!

¹⁴ Kuinka ihminen voisi olla puhdas,
kuinka naisesta syntynyt
vanhurskas!

¹⁵ Katso, pyhiinsäkään hän ei luota,
eivät taivaatkaan ole puhtaat
hänen silmissään,
¹⁶ saati sitten ihminen, inhottava
ja keltoton,
joka juo vääryyttä kuin vettä."

Jumalattoman osa

¹⁷ "Kuuntele minua, minä
ilmoitan sinulle,
minä kerron, mitä olen nähnyt.
¹⁸ Näin viisaat ilmoittavat
eivätkä salaa,
mitä ovat isiltään oppineet,
¹⁹ niiltä, joille yksin maa oli annettu
ja joiden seassa ei muukalainen
liikkunut:
²⁰ 'Jumalaton elää pelossa koko
elämänsä ajan,
ne harvat vuodet, jotka
väkivaltaiselle on määrätty.
²¹ Kauhun äänet kuuluvat hänen
korvissaan,
keskellä rauhaakin hävittäjä käy
hänen kimppuunsa.
²² Hän ei usko pääsevänsä
pimeydestä,
hänet on määrätty miekalle.
²³ Hän harhailee etsien leipää:
missä sitä on?
Hän ymmärtää, että hänelle on
valmiina pimeyden päivä.
²⁴ Hätä ja ahdinko kauhistuttavat
häntä,
ne käyvät hänen kimppuunsa
kuin kuningas,
joka on valmiina hyökkäykseen.

²⁵ Hän ojensi kätensä Jumalaa
vastaan,
uhitteli Kaikkivaltiaalle
²⁶ ja ryntäsi häntä vastaan
niska köyryssä,
paksujen kilvenkupujensa suojassa.
²⁷ Hän peitti kasvonsa ihrallaan
ja kasvatti lanteensa lihaviksi.
²⁸ Hän asui hävitetyissä
kaupungeissa,
taloissa, joissa ei ollut lupa asua,
jotka oli määrätty jäämään
raunioiksi.
²⁹ Ei hän rikastu, eikä hänen
omaisuutensa ole pysyvää.
Hänen tähkänsä eivät taivu
maata kohden.
³⁰ Ei hän pääse pimeydestä,
liekki korventaa hänen vesansa,
Herran suun henkäyksestä
hän häviää.
³¹ Älköön hän luottako tyhjään –
hän tulee pettymään.
Hänen voittonsa häipyy tyhjiin.
³² Mitta täyttyy ennen aikojaan,
hänen lehvänsä ei vihannoi.
³³ Hän on kuin viiniköynnös,
joka pudottaa raakileensa,
kuin öljypuu, joka varistaa
kukkansa.
³⁴ Jumalattoman joukko on
hedelmätön,
tuli kuluttaa lahjustenottajan teltat.
³⁵ He kantavat sisällään tuhoa
ja synnyttävät turmiota,

heidän kohtunsa valmistaa
petosta."

JOBIN VIIDES PUHE

Kurjia lohduttajia olette kaikki

16 Tähän Job vastasi:
² "Tuollaista olen
 kuullut paljon,
 kurjia lohduttajia te olette kaikki.
³ Eikö tule jo loppu sanoista,
 jotka ovat pelkkää tuulta,
 vai mikä yllyttää sinua vastaamaan?
⁴ Voisinhan minäkin puhua
 niin kuin te,
 jos te olisitte minun sijassani.
 Voisin sommitella sanoja
 teitä vastaan
 ja nököytellä teille päätäni,
⁵ rohkaista teitä suuni puheella
 ja tuottaa huojennusta huulteni
 lohduttelulla."

Jumala asetti minut maalitaulukseen

⁶ "Jos puhun, ei tuskani helpota.
 Jos vaikenen, lähtekö se silläkään?
⁷ Mutta nyt Jumala on minut
 uuvuttanut.
 Sinä olet tuhonnut koko minun
 joukkoni.
⁸ Sinä olet rusikoinut minua –
 siitä muka tuli todistaja.
 Riutunut olemukseni nousi
 minua vastaan
 syyttäen minua vasten kasvoja.

⁹ Hänen vihansa raateli ja
 vainosi minua,
 hän kiristeli minulle hampaitaan.
 Viholliseni hiovat minua vastaan
 katseitaan,
¹⁰ avaavat suunsa ammolleen
 minua vastaan
 ja lyövät minua pilkaton poskille.
 Kaikki he lyöttäytyvät yhteen
 minua vastaan.
¹¹ Jumala jättää minut
 väärintekijöiden valtaan
 ja syöksee minut jumalattomien
 käsiin.
¹² Minä elin rauhassa, mutta
 hän ravisteli minua,
 tarttui minua niskasta ja
 ruhjoi minut.
 Hän asetti minut maalitaulukseen.
¹³ Hänen jousimiehensä saartavat
 minut.
 Hän halkaisee munuaiseni
 säälimättä
 ja vuodattaa sappeni maahan.
¹⁴ Hän murtaa minuun aukon
 toisensa jälkeen
 ja ryntää kimppuuni kuin soturi.
¹⁵ Säkipuvun ompelin iholleni,
 sarveni painoin tomuun.
¹⁶ Minun kasvoni punoittavat
 itkusta,
 silmäluomillani on kuoleman varjo,
¹⁷ vaikka käsissäni ei ole vääryyttä
 ja rukoukseni on puhdas."

Todistaja ja puolustaja

¹⁸ "Maa, älä peitä minun vertani!

Älköön huudollani olko
lepopaikkaa!

¹⁹ Katso, nytkin on todistajani
taivaassa,

ja puolustajani korkeuksissa.

²⁰ Minun ystäväni pilkkaavat minua.
Jumalaan minä katson kyynelsilmin,

²¹ että hän puolustaisi miestä
Jumalan edessä

ja ihmistä hänen lähimmäistään
vastaan.

²² Sillä vähän on vuosia enää
edessäni,

sitten lähdän tielle, jolta en palaa."

Henkeni on raastettu rikki

17 "Minun henkeni on rikki
raastettu,
minun päiväni sammuvat.
Minua odottaa hauta.
² Totisesti, pilkkaajat piirittävät
minua,
ja silmieni täytyy alati katsella
heidän töykeätä käytöstään.
³ Aseta pantti talteen puolestani,
Jumala!
Kuka muu rupeaisi kättä lyöden
takaajakseni?
⁴ Sinähän olet sulkenut
ymmärrykseltä heidän
sydämensä,
sen tähden sinä et päästä
heitä voitolle.
⁵ Ystäviä kutsutaan saamaan
osansa,
mutta omilta lapsilta raukeavat
silmät.

⁶ Minut on pantu kansoille
sananparreksi,
kasvoille syljettävä minusta
on tullut.

⁷ Silmäni ovat surusta hämärtyneet,
kaikki jäseneni ovat varjon kaltaisia.

⁸ Tästä ovat oikeamieliset
kauhuissaan,
viaton joutuu kuuhuksiin
jumalattoman vuoksi.

⁹ Vanhurskas pitää kiinni tiestään,
ja se, jolla on puhtaat kädet,
kasvaa voimassa."

Kuolema on ainoa toivoni

¹⁰ "Mutta te kaikki, tulkaa
jälleen tänne!
En löydä viisasta teidän
joukostanne.
¹¹ Päiväni ovat menneet,
suunnitelmani ovat rauenneet,
sydämeni toiveet.
¹² Yön he tekevät päiväksi,
valo muka lähenee pimeydestä.
¹³ Vaikka kuinka toivoisin, tuonela
on asuntoni.
Minä levitän vuoteeni pimeyteen,
¹⁴ minä sanon haudalle: 'Sinä
olet isäni',
ja madoille: 'Äitini ja sisareni.'
¹⁵ Missä on silloin toivoni?
Minun toivoni, kuka sitä näkee?
¹⁶ Tuonelan salvat sulkeutuvat
kiinni,
kun yhdessä käymme levolle
maan tomuun."

BILDADIN TOINEN PUHE

Jumalattoman valo sammuu

18 Nyt alkoi suuhilainen Bildad puhua. Hän lausui näin:

² "Milloin lopetatte tällaiset puheet?

Tulkaa järkiinne, sitten puhelemme.

³ Miksi meitä pidetään eläinten kaltaisina, olemmeko teidän silmissänne tylsimyksiä?

⁴ Sinä, joka raivossasi raatelet itseäsi –

sinunko tähtesi jätettäisiin maa autioksi

ja kallio siirtyisi sijaltaan?

⁵ Myös on niin, että jumalattoman valo sammuu,

hänen tulensa liekki ei loista.

⁶ Valo pimenee hänen majassaan, hänen lamppunsa sammuu.

⁷ Hänen väkevyytensä askeleet joutuvat ahtaalle,

hänen omat hankkeensa syöksevät hänet maahan.

⁸ Omat jalat vievät hänet verkkoon, hän kävelee pyyntihaudan katteella.

⁹ Verkko tarttuu hänen kantapäähänsä, silmukka kiristyy hänen ympärilleen.

¹⁰ Hänelle on viritetty maahan ansa, polulle häntä varten pyydys.

¹¹ Joka puolella on kauhuja, jotka pelottavat häntä; ne ajavat häntä takaa hänen kintereillään.

¹² Hänen väkevyytensä näantyy, onnettomuus odottaa hänen vierellään.

¹³ Hänen ruumiinsa jäseniä kalvaa, hänen jäseniään kalvaa kuoleman esikoinen.

¹⁴ Hänet temmataan pois majansa turvasta, hänet pannaan kulkemaan kauhujen kuninkaan luo.

¹⁵ Hänen majassaan asuvat vieraat, hänen asuinpaikalleen sirotellaan tulikiveä.

¹⁶ Alhaalta kuivuvat hänen juurensa,

ylhäältä lakastuvat hänen oksansa.

¹⁷ Hänen muistonsa katoaa maasta, hänen nimeään ei tunneta kadulla.

¹⁸ Hänet sysätään valosta pimeyteen

ja karkotetaan maan piiristä.

¹⁹ Ei jää häneltä vesaa eikä versoa kansansa keskuuteen, ketään ei jää jäljelle hänen asuntoihinsa.

²⁰ Lännen asukkaat kauhistuvat hänen tuomionsa päivää, idän asukkaat valtaa vavistus.

²¹ Näin käy väärintekijän huoneelle, näin sen asuinpaikalle, joka ei Jumalaa tunne."

JOBIN KUODES PUHE

Jumala on tehnyt minulle vääryyttä

19

Job vastasi näin:

² "Kuinka kauan te
vaivaatte sieluani

ja runtelette minua sanoillanne?

³ Jo kymmenenkin kertaa te olette
minua hävässeet,
häpeämättä te minua räökkäätte.

⁴ Jos olisinkin erehtynyt,
erehdykseni olisi oma asiani.

⁵ Voitteko todella ylvästellä
minua vastaan?

Voitteko osoittaa minun
ansainneen häpeäni?

⁶ Tietäkää siis, että Jumala on
tehnyt minulle vääryyttä
ja kietonut minut verkkoonsa.

⁷ Minä huudan: 'Väkivaltaa!' mutta
en saa vastausta,
huudan apua, mutta oikeutta ei ole.

⁸ Hän on aidannut tieni, niin
etten pääse läpi.

Hän on levittänyt pimeyden
poluilleni.

⁹ Hän on riisunut minulta kunniani
ja ottanut päästäni kruunun.

¹⁰ Hän raastaa minua joka puolelta,
olen mennyttä.

Hän repäisi irti toivoni kuin puun.

¹¹ Hän antoi vihansa syttyä
minua vastaan

ja piti minua vihollisenaan.

¹² Yhtenä miehenä tulivat hänen
joukkinsa

ja raivasivat tien hyökätäksään
minua vastaan.

He leiriytyivät majani ympärille."

Kaikki inhoavat minua

¹³ "Veljeni hän on karkottanut
luotani kauas,

tuttavani ovat minusta täysin
vieraantuneet.

¹⁴ Läheiseni ovat minut jättäneet,
uskottuni ovat minut unohtaneet.

¹⁵ Ne, jotka majailevat talossani,
jopa palvelijattareni, pitävät
minua outona.

Minusta on tullut muukalainen
heidän silmissään.

¹⁶ Minä kutsun palvelijaani, mutta
hän ei vastaa.

Suuni rukoo häneltä sääliä.

¹⁷ Hengitykseni on vastenmielinen
vaimolleni,

aitini poikien mielestä minä
löyhkään.

¹⁸ Poikasetkin halveksivat minua.
Kun nousen seisomaan, he
puhuvat minusta ilkkuen.

¹⁹ Kaikki läheiseni inhoavat minua;
ja ne, joita rakastin, ovat
kääntyneet minua vastaan.

²⁰ Luuni ovat tarttuneet kiinni
nahkaani ja lihaani,
minusta on jäljellä pelkät ikenet."

Armahtakaa te minua

²¹ "Armahtakaa minua,
armahtakaa, te minun
ystäväni,

sillä Jumalan käsi on koskenut
minuun!

²² Miksi te vainoatte minua samalla
tavoin kuin Jumala?
Ettekö saa jo kylliksenne lihani
kalvamisesta?

²³ Oi, jospa minun sanani
kirjoitettaisiin muistiin,
jospa ne piirrettäisiin kirjaan

²⁴ tai hakattaisiin kallioon
ikuisiksi ajoiksi
rautataltalla ja lyijyllä!"

Minä tiedän lunastajani elävän

²⁵ "Minä tiedän lunastajani elävän.
Viimeisenä hän seisoo multien
päällä.

²⁶ Kun tämä nahka on raastettu
yltäni
ja olen ruumiistani irti,
minä saan nähdä Jumalan.

²⁷ Hänet minä saan nähdä apunani.
Silmäni näkevät hänet, eikä hän
ole minulle vieras.

Minuaiseeni riutuvat sisälläni,
²⁸ kun sanotte: 'Ahdistetaan
häntä ankarasti' –
minusta muka löytyy asian juuri.

²⁹ Pelätkää miekkaa,
sillä viha kohtaa miekan
ansainneita rikoksia,
jotta tietäisitte, että on olemassa
tuomari."

SOOFARIN TOINEN PUHE

Jumalattomien riemu loppuu lyhyeen

20 Naamalainen Soofar lausui näin:

² "Tuohon minun ajatukseni
tuovat vastauksen,

moisesta mieleni kuohuu.

³ Häpäisevää nuhdetta minun
täytyy kuunnella,

mutta henkeni ja ymmärrykseni
antaa minulle vastauksen.

⁴ Etkö sitä tiennyt jo vanhastaan,
eikö ole ollut tiedossa siitä asti,
kun ihminen asetettiin maan päälle,

⁵ että jumalattomien riemu
loppuu lyhyeen

ja riettaan ilo kestää vain hetkisen.

⁶ Vaikka hänen ylväytensä ulottuisi
taivaaseen asti

ja hänen päänsä koskettaisi pilviä,

⁷ hän kuitenkin katoaa ainiaaksi
oman ulosteensa tavoin.

Ne, jotka näkivät hänet, kysyvät:
'Missä hän on?'

⁸ Unen lailla hän lentää pois, eikä
häntä enää löydetä,

hän häipyä kuin öinen näky.

⁹ Silmä, joka näki hänet, ei näe
häntä enää,

eikä hänen asuinsijansa häntä
enää havaitse.

¹⁰ Hänen poikiensa on hyvitettävä
köyhät,

omin käsin hänen on annettava
pois omaisuutensa.

¹¹ Hänen luunsa olivat täynnä
nuoruuden voimaa,
mutta nyt se on vaipunut multaan
hänen kanssaan."

Kyyn kieli tappaa jumalattoman

¹² "Jos paha maistuu makealta
hänen suussaan,
hän kätkee sen kielensä alle.

¹³ Hän säästelee sitä eikä siitä luovu
vaan pysyttää sen keskellä
suulakeaan.

¹⁴ Mutta tämä ruoka muuttuu
hänen sisuksissaan:
siitä tulee kobran myrkkyä
hänen sisällään.

¹⁵ Hän nieli rikkautta, mutta hänen
on oksennettava se pois.
Jumala ajaa sen ulos hänen
vatsastaan.

¹⁶ Kobran myrkkyä hän imi,
kyyn kieli hänet tappaa.

¹⁷ Ei hän saa ilokseen katsella
puroja,
hunajan ja kerman virtoja ja jokia.

¹⁸ Vaivannäkönsä tulokset hänen
on annettava pois,
hän ei saa niistä itse nauttia.
Voittamastaan rikkaudesta
hän ei voi iloita.

¹⁹ Hän teki väkivaltaa köyhille
ja hylkäsi heidät,
hän ryösti itselleen talon, eikä
rakentanut sitä.

²⁰ Milloinkaan hän ei ole ollut
sisimmässään tyytyväinen,

mutta hänen himoitsemansa
tavara ei häntä pelasta.

²¹ Mikään ei säilynyt hänen
ahminnaltaan,
sen tähden hänen hyvinvointinsa
ei kestä.

²² Yltäkylläisyytensä runsaudessa
hänellä on hätä,
häneen iskevät kaikki kurjien
kourat.

²³ Kun hän on täyttämässä
vatsaansa,
Jumala lähettää hänen kimppuunsa
vihansa hehkun
ja antaa sen sataa hänen päälleen
hänen syödessään.

²⁴ Jos hän pakenee rauta-aseita,
hänet lävistää vaskijousen nuoli.

²⁵ Kun hän vetää nuolen selästään,
hänen sappensa läpi käy salama.

Kauhut valtaavat hänet,
²⁶ pilkkopimeys on varattu
hänen aarteilleen.

Hänet kuluttaa tuli, joka palaa
lietsomatta.

Se tuhoaa, mitä on jäljellä
hänen majassaan.

²⁷ Taivas paljastaa hänen
pahat tekonsa,
maa nousee häntä vastaan.

²⁸ Minkä hän taloonsa kokosi,
se menee menojaan vihan päivänä
kuin tulvavedet.

²⁹ Tämä on jumalattoman ihmisen
osa Jumalalta,

perintöosa, jonka Jumala
hänelle määrää."

JOBIN SEITSEMÄS PUHE

Kuulkaa minun sanojani!

21 Job vastasi näin:
² "Kuulkaa sentään
 minun sanojani!
 Olkoon se teidän antamanne
 lohdutus!
³ Kärsikää minua sen verran,
 että saan puhua.
 Kun olen puhunut, pilkatkaa sitten.
⁴ Ihmisiäkö vastaan minä valitan?
 Kuinka en kävisi kärsimättömäksi!
⁵ Kääntykää katsomaan minua
 niin tyrmistytte
 ja panette käden suullenne.
⁶ Kun käyn ajattelemaan, niin
 kauhistun,
 ja vavistus valtaa ruumiini."

Miksi jumalattomat saavat elää rauhassa?

⁷ "Miksi jumalattomat saavat elää,
 päästä korkeaan ikään,
 vieläpä lisätä mahtiaan ja
 rikkauttaan?
⁸ Heidän sukunsa pysyy vankkana
 heidän kanssaan,
 ja jälkeläisensä heidän
 silmiensä alla.
⁹ Heidän kotinsa ovat rauhassa,
 kauhuista kaukana,
 ei heihin osu Jumalan vitsa.

¹⁰ Hänen sonninsa astuu
 eikä turhaan,
 hänen lehmänsä poikii eikä
 synnytä kesken.
¹¹ Poikansa he laskevat ulos kuin
 lammaslauman,
 heidän lapsensa hyppelevät
 riemuissaan.
¹² He virittävät lauluja rumpua
 ja lyyraa soittaen,
 he iloitsevat huilunsoitosta.
¹³ He viettävät päivänsä onnessa,
 mutta hetkessä heidät syöstään
 alas tuonelaan.
¹⁴ Kuitenkin he sanovat Jumalalle:
 'Mene pois meidän luotamme,
 sinun teistäsi emme tahdo tietää.
¹⁵ Mikä on Kaikkivaltias, että
 häntä palvelisimme?
 Mitä hyötyä meillä on siitä, että
 pyydämme häneltä apua?'
¹⁶ Katso, heidän onnensa ei ole
 heidän omissa käsissään.
 Jumalattomien neuvo on kaukana
 minusta."

Jumalattomille ei kosteta

¹⁷ "Sammuuko useinkin
 jumalattomien lamppu,
 ja tavoittaako heidät onnettomuus?
 Jakeleeko Jumala heille arpaosat
 vihassaan?
¹⁸ Ovatko he kuin tuulen
 ajamat oljet,
 kuin akanat, jotka myrsky on
 temmannut mukaansa?

¹⁹ Jumala muka säästää
 jumalattoman rangaistuksen
 hänen lapsilleen.
 Kostakoon hänelle itselleen, niin
 että hän sen tuntee.

²⁰ Nähköön hän tuhonsa
 omin silmin,
 juokoon itse Kaikkivaltiaan vihaa.

²¹ Sillä mitä hän välittää
 omaisistaan, jälkeensä
 jäävistä,
 kun hänen kuukausiensa luku
 on täysi?

²² Onko opetettava ymmärrystä
 Jumalalle,
 hänelle, joka korkeuden olennotkin
 tuomitsee?

²³ Toinen kuolee täydessä
 onnessaan,
 kaikin tavoin rauhassa ja levossa.

²⁴ Hänen astiansa ovat
 maitoa täynnä,
 ja hänen luittensa ydin on tuore.

²⁵ Toinen kuolee katkeralla mielellä
 saamatta maistaa onnea.

²⁶ Samalla tavoin he käyvät
 levolle maahan,
 ja madot peittävät heidät.

²⁷ Kuulkaa, minä tunnen teidän
 ajatuksenne
 ja juonet, joiden avulla te yritätte
 nujertaa minut.

²⁸ Te sanotte: 'Missä on nyt
 mahtimiehen talo,
 missä maja, jossa jumalattomat
 asuivat?'

²⁹ Ettekö ole kyselleet tien
 kulkijoilta?
 Ette voi tehdä tyhjäksi heidän
 todistustaan siitä,
³⁰ että paha säästetään
 onnettomuuden päivänä,
 vihan päivänä hänet viedään
 suojaan.

³¹ Kuka syyttää häntä
 vasten kasvoja hänen
 vaelluksestaan?
 Kuka kostaa hänelle sen, mitä
 hän on tehnyt?

³² Hänet saatetaan kalmistoon,
 ja hänen hautakumpuaan vaalitaan.

³³ Lempeitä ovat hänelle
 laakson turpeet.
 Kaikki ihmiset seuraavat hänen
 jäljessään,
 niin kuin hänen edelläänkin on
 mennyt lukematon joukko.

³⁴ Kuinka tarjoatte minulle noin
 turhaa lohdutusta?
 Vastauksistanne jää pelkkä
 petollisuus jäljelle."

ELIFAAN KOLMAS PUHE

Voiko ihminen hyödyttää Jumalaa?

22 Teemanilainen Elifas lausui
 näin:

² "Voiko ihminen hyödyttää
 Jumalaa?
 Ei, ainoastaan itseään hyödyttää
 se, jolla on ymmärrystä.

³ Onko Kaikkivaltiaalle etua siitä,
että olet vanhurskas,
tai voittoa siitä, että vaellat
nuhteettomasti?

⁴ Jumalanpelkosiko vuoksi hän
sinua ojentaa
ja käy kanssasi oikeutta?"

Pahuutesi on suuri, Job

⁵ "Eikö pahuutesi ole suuri,
eikö vääriä tekojasi ole
loputtomasti?

⁶ Sinähän otit veljiltäsi pantin
ilman aihetta

ja riistit vaatteet alastomilta.

⁷ Et antanut nääntyvälle vettä
juotavaksi,

nälkäiseltä kielsit leivän.

⁸ Voimakkaan omaksi tuli maa,
ja vain suosikit saivat asua siinä.

⁹ Lesket sinä lähetit luotasi
tyhjin käsin,
orpojen käsivarret murskattiin.

¹⁰ Sen tähden ympärilläsi on
nyt ansoja,
ja äkillinen kauhu valtaa sinut.

¹¹ Vai etkö näe pimeyttä?
Vesitulva peittää sinut."

Sinä väheksyt Jumalaa

¹² "Eikö Jumala ole korkea
kuin taivas?

Katso ylimpiä tähtiä – kuinka
korkealla ne ovatkaan!

¹³ Ja sinä sanot: 'Mitäpä
Jumala tietää!

Voiko hän tuomita synkkien
pilvien takaa?

¹⁴ Hän on pilvien piilossa, ei
hän näe,
taivaan holvilla hän käyskentelee.'

¹⁵ Seuraatko ikivanhaa polkua,
jota pahantekijät vaelsivat,

¹⁶ nuo, jotka temmattiin pois
ennen aikaan

ja joiden perustuksen virta vei
mennessään.

¹⁷ He sanoivat Jumalalle: 'Käänny
pois meistä.

Mitä Kaikkivaltias meille
voisi tehdä?'

¹⁸ Kuitenkin hän oli täyttänyt
heidän talonsa kaikella
hyvällä.

Mutta minusta on kaukana
jumalattomien neuvo.

¹⁹ Vanhurskaat näkevät heidän
tuhonsa ja iloitsevat,
nuhteeton pilkkaa heitä:

²⁰ 'Totisesti, vastustajamme
on tuhottu.

Sen, mitä heistä jäi jäljelle,
kulutti tuli."

Tee sovinto Jumalan kanssa

²¹ "Tee siis sovinto ja elä rauhassa
Jumalan kanssa,
niin saavutat onnen.

²² Ota vastaan opetus
hänen suustaan

ja kätke hänen sanansa sydämeesi.

²³ Jos palaat Kaikkivaltiaan luo,
sinun elämäsi rakentuu uudestaan.

Jos karkotat vääryyden kauas
majastasi,
²⁴ viskaat kultasi tomuun
ja Oofirin kullan jokilaakson
louhikkoon,
²⁵ jos Kaikkivaltiaasta tulee
kulta-aarteesi,
jaloin hopeasi,
²⁶ silloin iloitset Kaikkivaltiaasta
ja nostat kasvosi Jumalan puoleen.
²⁷ Kun rukoilet häntä, hän
kuulee sinua,
ja sinä voit täyttää lupauksesi.
²⁸ Kun jotakin päätät, se
onnistuu sinulle;
sinun teillesi loistaa valo.
²⁹ Jos tie painuu alaspäin, sinä
sanot: 'Ylös',
ja hän auttaa nöyrytyvää.
³⁰ Hän pelastaa senkin, joka
ei ole syytön;
sinun kättesi puhtauden tähden
tämä pelastuu."

JOBIN KAHDEKSAS PUHE

Kuinka voisin löytää Jumalan?

23 Job vastasi näin:
² "Tänäänkin valitukseni
on kapinaa!
Käteni on raskas huokaukseni
tähden.
³ Jospa tietäisin, kuinka
löytää hänet,
pääsisinpä hänen asunnolleen!
⁴ Minä esittäisin hänelle riita-asiani

ja täyttäisin suuni todisteilla.
⁵ Tahtoisinpa tietää, mitä hän
minulle vastaisi,
ja ymmärtää, mitä hän minulle
sanoisi.
⁶ Kävisikö hän oikeutta minua
vastaan suurella voimallaan?
Ei, totisesti hän kuuntelisi
minua tarkasti.
⁷ Silloin olisi hänen vastapuolenaan
oikeamielinen mies.
Olisin vapaa tuomaristani ainiaaksi.
⁸ Minä menen itään, mutta ei
hän ole siellä,
menen länteen enkä
häntä huomaa.
⁹ Jos hän toimii pohjoisessa,
en näe häntä,
jos hän kääntyy etelään, en
häntä havaitse.
¹⁰ Hän kyllä tietää kulkemani tien.
Jos hän tutkisi minut, osoittautuisin
kullan kaltaiseksi.
¹¹ Hänen askeleissaan on jalkani
pysynyt,
hänen tietään olen noudattanut
siltä poikkeamatta.
¹² Hänen huultensa käskystä
en ole poikennut.
Hänen suunsa sanat olen kätkenyt
tarkemmin kuin omat
päätökseni."

Jumala tekee mitä tahtoo

¹³ "Mutta hän pysyy samassa
päätöksessään,
kuka voi häntä estää?

Mitä hän tahtoo, sen hän tekee.

¹⁴ Hän toteuttaa sen, mikä on minulle säädetty.

Sellaista hänellä on tallella vielä paljon.

¹⁵ Sen tähden valtaa minut kauhu hänen kasvojensa edessä.

Kun sitä ajattelen, pelkään häntä.

¹⁶ Jumala on lannistanut minun rohkeuteni,
Kaikkivaltias on kauhistuttanut minut.

¹⁷ En minä pimeyden tähden menehdy,
en sen vuoksi, että synkeys peittää minut."

Miksi Jumala sallii jumalattomien pahat teot?

24 "Miksi Kaikkivaltias ei ole varannut tuomion aikoja?
Miksi eivät ne, jotka hänet tuntevat,
saa nähdä hänen tilintekonsa päiviä?

² Jumalattomat siirtävät rajoja, ryöstävät laumoja ja laskevat ne laitumelleen.

³ Orpojen aasin he vievät mennessään,
ottavat pantiksi lesken härän.

⁴ He työntävät köyhät tien sivuun, kaikkien maan kurjien täytyy piileskellä.

⁵ Nuo köyhät ovat kuin villiaasit autiomaassa:
he lähtevät työhönsä,

purtavaa etsimään,
aro on heidän lastensa leipä.

⁶ Kedolta he korjaavat rehuviljaa ruuakseen,
jumalattoman viinitarhasta he keräävät tähteitä.

⁷ Alastomina he viettävät yönsä, vailla vaatteita,
ilman peittoa kylmässä.

⁸ Vuorilla vuotavasta sateesta he ovat likomärkiä,
vailla suojaa he syleilevät kalliota.

⁹ Äidin rinnoilta riistetään orpo, ja kurjalta otetaan pantti.

¹⁰ He kulkevat alastomina,
ilman vaatteita,
nälkäisinä he kantavat lyhteitä.

¹¹ Muurien sisällä he pusertavat öljyä,
polkevat viinikuurnaa ja ovat itse janoissaan.

¹² Kaupungista kuuluu miesten voihkina,
ja haavoille lyötyjen sielu huutaa apua.

Mutta Jumala ei piittaa vääryydestä.

¹³ On niitä, jotka kapinoivat valoa vastaan,
eivät tunne sen teitä
eivätkä pysy sen poluilla.

¹⁴ Ennen päivän valkenemista nousee murhaaja,
tappaa kurjan ja köyhän.
Hän hiipii yöllä kuin varas.

¹⁵ Avionrikkojan silmä tähyilee
hämärää,
hän ajattelee: 'Ei minua näe
kenenkään silmä.'
Kasvonsa hän peittää.
¹⁶ Pimeässä murtaudutaan taloihin.
Päiväksi nämä ihmiset sulkeutuvat
sisälle
eivätkä tahdo valosta tietää.
¹⁷ Pilkkopimeä on heille kuin
aamunkoitto,
ovathan pimeyden kauhut
heille tuttuja."

Lopulta vääritys murskataan kuin puu

¹⁸ "Kevyesti kiittää jumalaton
vetten viemänä.
Kirottu on maassa hänen
peltopalstansa,
ei hän enää poikkea viinitarhojen
tielle.
¹⁹ Kuiva maa ja kuumuus
ahmaisevat lumiveden,
tuonela nielee synnintekijät.
²⁰ Äidin kohtu unohtaa hänet,
madot syövät hänet herkkunaan,
eikä häntä enää muisteta.
Vääritys murskataan kuin puu.
²¹ Hän kohteli pahoin
hedelmätöntä,
joka ei synnyttä lapsia,
leskelle hän ei hyvää tehnyt.
²² Mahtavat Jumala pitää yllä
voimallaan.
He nousevat jälleen,
vaikka olivat jo epätoivoisia
hengestään.

²³ Hän antaa heidän olla turvassa,
heillä on tuki.
Hänen silmänsä valvovat
heidän teitään.
²⁴ Vähäksi aikaa he kohoavat
korkealle,
sitten heitä ei enää ole.
He vaipuvat kuolemaan,
heidät temmataan pois niin kuin
kaikki muutkin,
heidät taitetaan kuin tähkäpäät.
²⁵ Eikö näin ole?
Kuka osoittaa minut valehtelijaksi?
Kuka tekee tyhjäksi minun sanani?"

BILDADIN KOLMAS PUHE

Kukaan ei ole vanhurskas

25 Sitten lausui suuhilainen Bildad
näin:
² "Hallitusvalta ja pelättävyys
ovat hänen,
joka luo rauhaa korkeuksissaan.
³ Onko määrää hänen joukoillaan?
Kenelle ei koittaisi hänen valonsa?
⁴ Kuinka ihminen olisi vanhurskas
Jumalan edessä?
Kuinka naisesta syntynyt
olisi puhdas?
⁵ Katso, eihän kuukaan ole kirkas,
eivät tähdetkään ole puhtaat
hänen silmissään.
⁶ Kuinka sitten ihminen, tuo mato,
ja ihmislapsi, tuo toukka!"

JOBIN YHDEKSÄS PUHE

Kuinka oletkaan auttanut voimatonta!

26 Job vastasi näin:
2 "Kuinka oletkaan auttanut voimatonta, tukenut käsivartta, jossa ei ole voimaa!
3 Kuinka oletkaan neuvonut sitä, jolta puuttuu viisautta, ja tuonut julki paljon ymmärrystä!
4 Kenelle oikein olet sanasi osoittanut? Kenen henki on kauttasi puhunut?"

Jumalan valtasuuruus

5 "Vainajat värisevät vetten ja niiden asukkaitten alla.
6 Paljaana on tuonela Jumalan edessä, ei ole manalalla peitettä.
7 Pohjoiset taivaat hän levittää tyhjiyden yli, ripustaa maan tyhjiyden päälle.
8 Hän käärii vedet pilviinsä, eivätkä pilvet halkea niiden painosta.
9 Hän peittää näkyvistä valtaistuimensa, levittää pilvensä sen yli.
10 Hän on vetänyt vetten pinnalle piirin, rajan sinne asti, missä valo päättyy pimeään.
11 Taivaan pylväät huojuvat, ne tyrmistyvät hänen nuhtelustaan.

12 Voimallaan hän taltutti meren, ymmärryksensä voimalla hän murskasi Rahabin.

13 Hänen henkäyksestään taivas kirkastui.

Hänen kätensä lävisti pakenevan käärmeen.

14 Katso, nämä ovat ainoastaan hänen tekojensa ääriviivoja.

Kuinka hiljainen onkaan kuiskaus, jonka hänestä kuulemme!

Kuka sitten voi käsittää hänen väkevyytensä jylhinä?"

JOBIN KYMMENES PUHE

Omatuntoni ei soimaa minua

27 Job jatkoi mietelmiensä lausumista ja sanoi:

2 "Niin totta kuin elää Jumala, joka on riistänyt minulta oikeuteni, ja Kaikkivaltias, joka on antanut katkeraa murhetta sielulleni:

3 niin kauan kuin minussa vielä on henkeä

ja Jumalan henkäys sieraimissani,

4 huuleni eivät totisesti puhu petosta

eikä kieleni lausu vilppiä.

5 Olkoon kaukana minusta, että myöntäisin teidän olevan oikeassa.

Niin kauan kuin elän, en luovu syyttömyydestäni.

⁶ Pidän kiinni vanhurskaudestani
enkä hellitä,
yhdestäkään elämäni päivästä ei
omatuntoni minua soimaa."

Itätuuli vie jumalattoman

⁷ "Käyköön viholliselleni niin kuin
jumalattomalle
ja vastustajalleni niin kuin
väärintekijälle.

⁸ Mitä toivoa on jumalattomalla,
kun Jumala leikkaa pois hänen
elämänsä,

tempaa pois hänen sielunsa?

⁹ Kuuleeko Jumala hänen huutonsa,
kun häntä kohtaa ahdinko?

¹⁰ Voiko hän iloita Kaikkivaltiaasta,
huutaa Jumalan puoleen
kaikkina aikoina?

¹¹ Minä opetan teille, millainen
on Jumalan käsi,
en salaa Kaikkivaltiaan ajatuksia.

¹² Olettehan te kaikki sen
itse nähneet,
miksi sitten puhutte turhia?

¹³ Tämä on jumalattoman ihmisen
osa, Jumalan säätämä,
tämä on perintöosa, jonka
väkivaltaiset saavat
Kaikkivaltiaalta:

¹⁴ Jos hänellä on paljonkin lapsia,
he ovat miekan omia.
Hänen jälkeläisensä eivät saa
kyllyksi leipää.

¹⁵ Jotka heistä jäävät jäljelle, ne
saattaa rutto hautaan;
heidän leskensä eivät itke.

¹⁶ Jos hän kasaa hopeaa
kuin multaa
ja valmistaa vaatteita niin paljon
kuin savea,

¹⁷ niin valmistakoon, mutta
vanhurskas pukee ne ylleen,
ja viattomat jakavat keskenään
hopean.

¹⁸ Hän rakentaa taloaan kuin
koiperhosen toukka,
se on kuin vartijan kyhäämä
maja pellolla.

¹⁹ Rikkaana hän menee levolle;
mitään ei ole hävinnyt.
Kun hän avaa silmänsä, mitään
ei ole jäljellä.

²⁰ Kauhut tavoittavat hänet
kuin tulvavedet,
yöllä varkain yllättää hänet
rajuilma.

²¹ Itätuuli nostaa hänet, hän
menee menojaan.
Tuuli puhalttaa hänet pois
paikaltaan.

²² Jumala heittää sen hänen
päälleen säälimättä,
hädissään on hänen paettava
Jumalan käden voimaa.

²³ Silloin hänelle paukutetaan käsiä
ja vihelletään hänen omalta
asuinpaikaltaan."

Ihminen etsii maan aarteita

28 "Hopeallakin on suonensa
ja löytöpaikkansa kullalla,
joka puhdistetaan.

² Rauta otetaan maasta,

kivistä sulatetaan kupari.

³ Pimeydestä tehdään loppu,
pilkkopimeässä olevat kivet
tutkitaan perin pohjin.

⁴ Kaivoskuilu louhitaan syvälle
maan asukkaiden alle.

Unohdettuina, kaukana kulkuteistä,
miehet siellä riippuvat,
heiluvat kaukana ihmisten ilmoilta.

⁵ Maasta kasvaa leipä,
mutta maan uumenissa myllertää
kuin tulen voima.

⁶ Sen kivissä on safiirilla sijansa,
siellä on kultahiekkaa.

⁷ Polkua sinne ei tiedä petolintu,
eikä haukan silmä sitä havaitse.

⁸ Sitä eivät astele ylväät eläimet,
leijona ei sitä kulje.

⁹ Siellä käydään käsiksi piikiveen,
vuoret myllerretään juuria myöten.

¹⁰ Kallioihin murretaan käytäviä.
Silmä näkee kaikenlaiset kalleudet.

¹¹ Vesisuonet estetään tihkumasta,
salattu tuodaan päivänvaloon."

Viisautta ei voi ostaa kullalla

¹² "Mutta viisaus – mistä se löytyy,
missä on ymmärryksen
asuinpaikka?

¹³ Ihminen ei tiedä sen arvoa,
eikä sitä löydy elävien maasta.

¹⁴ Syvyys sanoo: 'Ei se ole minussa',
ja meri sanoo: 'Ei se ole minun
luonani.'

¹⁵ Sitä ei voi ostaa puhtaalla kullalla,
eikä hopeaa voi punnita sen
hinnaksi.

¹⁶ Sen maksuksi ei riitä Oofirin kulta,
eivät kalliit onyksi-kivet eivätkä
safiirit.

¹⁷ Ei vedä sille vertaa kulta eikä lasi,
eivät riitä sen vaihtohinnaksi
aitokultaiset astiat.

¹⁸ Koralleja ja kristalleja ei voi
edes mainita,
viisauden omistaminen on
kalliimpi kuin helmet.

¹⁹ Ei vedä viisaudelle vertaa
Kuusin topaasi,
puhdas kulta ei riitä sen maksuksi."

Jumala yksin tuntee viisauden lähteen

²⁰ "Mistä sitten tulee viisaus,
ja missä on ymmärryksen
asuinpaikka?

²¹ Se on kätkeyty kaikkien
elävien silmiltä,
se on salattu taivaan linnuiltakin.

²² Manala ja kuolema sanovat:
'Korvamme ovat kuulleet siitä
kerrottavan.'

²³ Jumala tietää tien sen luokse,
hän tuntee sen asuinpaikan.

²⁴ Hänen katseensa tavoittaa
maan ääret,
hän näkee kaiken, mitä on
taivaan alla.

²⁵ Kun hän antoi tuulelle voiman
ja määräsi mitalla vedet,

²⁶ kun hän sääti lain sateelle
ja ukkospilvelle tien,

²⁷ silloin hän sen näki ja ilmoitti sen,
toi sen esille ja myös tutki sen.

²⁸ Ihmiselle hän sanoi:

'Katso, Herran pelko on viisautta,
pahan karttaminen ymmärrystä.'"

JOB VETOAA JUMALAA, 29 – 31

JOBIN YHDESTOISTA PUHE

**Jospa olisin niin kuin
parhaina päivinäni**

29 Job jatkoi mietelmiensä
lausumista ja sanoi:

² "Olisinpa niin kuin olin menneinä
kuukausina,
niin kuin niinä päivinä, joina
Jumala minua varjeli.

³ Silloin hänen lamppunsa loisti
pääni päällä
ja hänen valossaan minä vaelsin
pimeyden halki.

⁴ Jospa olisin niin kuin parhaina
päivinäni,
kun Jumalan ystävyys oli
majani yllä,

⁵ ja Kaikkivaltias oli vielä
minun kanssani

ja lapseni olivat ympärilläni.

⁶ Silloin askeeleni kylpivät kermassa
ja kallio vierelläni vuoti öljyvirtoja.

⁷ Kun menin kaupunginportille,
kun asetin istuimeni torille,

⁸ nuorukaiset väistyivät
nähdessään minut,
vanhukset nousivat ja jäivät
seisomaan,

⁹ päämiehet lakkasivat puhumasta

ja panivat käden suulleen,
¹⁰ ruhtinaiden ääni vaikenä,
ja heidän kielensä tarttui
kitalakeen."

Minä autoin kurjia

¹¹ "Kenen korva minusta kuuli,
hän ylisti minua onnelliseksi,
kenen silmä minut näki,
hän antoi minusta hyvän
todistuksen.

¹² Sillä minä pelastin kurjan,
joka huusi apua,
ja orvon, jolla ei ollut auttajaa.

¹³ Menehtyvän siunaus tuli
osakseni,
lesken sydämen sain
riemuitsemaan.

¹⁴ Vanhurskauden puin ylleni,
ja se verhosi minut,
oikeus oli minulla viittana ja
päähineenä.

¹⁵ Minä olin sokean silmä
ja ontuvan jalka.

¹⁶ Köyhille minä olin isä,
tuntemattomankin asiaa
tutkin tarkoin.

¹⁷ Minä murskasin väärintekijän
leukaluut
ja tempasin saaliin hänen
hampaistaan."

Silloin minua kunnioitettiin

¹⁸ "Silloin ajattelin:
'Minä saan kuolla omassa
pesässäni,

ja päiviä minulle lisääntyy kuin
hiekanjyviä.

¹⁹ Juureni ovat vedelle avoinna,
ja kaste viiptyy oksillani.

²⁰ Kunniani uudistuu alati,
ja jouseni nuortuu minun
kädessäni.'

²¹ Kaikki kuuntelivat minua
ja odottivat,
ottivat vaieten vastaan neuvo.

²² Kun olin puhunut, he eivät
sanaakaan sanoneet,
vihmana valui puheeni heihin.

²³ He odottivat minua kuin sadetta
ja avasivat suunsa kuin
kevätkuurolle.

²⁴ Minä hymyilin heille, kun he
olivat toivottomia,
minun kasvojeni valoisuus ei
jättänyt heitä synkiä.

²⁵ Jos suvaisin tulla heidän
luokseen,
minä istuin kunniapaikalla,
istuin kuin kuningas sotajoukkonsa
keskellä,
niin kuin se, joka lohduttaa
murheellisia."

Nyt olen pilkan kohde

30 "Nyt minulle nauravat
elinpäiviltään nuoremmat,
joiden isiä pidin arvottomina
paimenkoirieni pariin.

² Ja mitäpä minua hyödyttäisi
heidän kätensä voima,
kun heidän nuoruutensa tarmon
on vienyt

³ puute ja kova nälänhätä.
He kaluavat kuivaa maata,
jo ennestään typötyhjää maata.

⁴ He poimivat suolaheiniä
pensaiden ympäriltä,
heidän ruokanaan ovat
kinsteripensaan juuret.

⁵ Heidät karkotetaan ihmisten
parista,
heidän peräänsä huudetaan
kuin varkaille.

⁶ Heidän on asuttava rotkojen
rinteillä,
maakoloissa ja kallioluolissa.

⁷ Pensaiden keskellä he ulisevat,
piikkikasvien alle he sulloutuvat,

⁸ nuo houkkien ja halveksittujen
jälkeläiset,
jotka on ruoskalla ajettu maasta.

⁹ Nyt minusta on tullut heille
pilkkalaulu,
olen joutunut heidän
sananparrekseen.

¹⁰ He inhoavat minua,
pysyttelevät minusta kaukana,
mutta eivät häikäile sylkeä
silmilleni.

¹¹ Onhan Jumala irrottanut
jouseni janteen
ja nöyryyttänyt minut,
siksi he eivät hillitse kieltään
minun edessäni.

¹² Oikealta puoleltani nousee
tuo pentulauma.
He lyövät jalat altani,

he raivaavat minua vastaan
turmion tien.

¹³ He hävittävät minun polkuni,
ovat apuna minua tuhottaessa,
vaikka itse ovat vailla auttajaa.

¹⁴ Kuin leveästä muurinaukosta
he tulevat,
raunioiden alta he vyöryvät esiin.

¹⁵ Kauhut käyvät kimppuuni.
Kuin tuuli sinä pyyhkäiset pois
ylhäisen asemani,

ja onneni katoaa kuin pilvi.

¹⁶ Ja nyt, minun sieluni
vuotaa tyhjiin,
kurjuuden päivät ovat saavuttaneet
minut.

¹⁷ Yö kalvaa luut irti ruumiistani,
jäytävät tuskani eivät käy levolle.

¹⁸ Valtava voima on muuttanut
verhoni muodottomaksi,
se kiristyy ympärilleni kuin
paitani päänaukko.

¹⁹ Jumala on paiskannut
minut lokaan,
minusta on tullut kuin tomua
ja tuhkaa."

Sinä et vastaa minulle, Jumala

²⁰ "Minä huudan sinua avuksi,
mutta sinä et vastaa!

Tässä seison, mutta sinä vain
tuijotat minua.

²¹ Sinä olet muuttunut julmaksi
minua kohtaan,
sinä vainoat minua väkevällä
kädelläsi.

²² Sinä kohotat minut myrskytuulen
vietäväksi,
annat minun menehtyä rajuilman
pauhinassa.

²³ Minä tiedän, että sinä viet
minua kohti kuolemaa,
majaan, jonne kaikki elävät
kokoontuvat.

²⁴ Eikö kuitenkin saisi raunioista
kättään ojentaa
tai onnettomuudessa apua huutaa?

²⁵ Vai enkö itkenyt kovaosaisen
kohtaloa,
eikö sieluni säälinyt köyhää?

²⁶ Hyvää minä odotin, mutta
minua kohtasi paha,
ikäväin valoa, mutta tulikin
pimeys."

Minä kuljen suruasussa

²⁷ "Sisälläni kuohuu lakkaamatta,
kurjuuden päivät ovat kohdanneet
minua.

²⁸ Minä kuljen suruasussa, vailla
auringonvaloa.

Minä nousen ja huudan apua
väkijoukossa.

²⁹ Minusta on tullut sakaalien veli
ja strutsien toveri.

³⁰ Minun nahkani on mustunut
ja lohkeilee,

luuni ovat kuumeen korventamat.

³¹ Valitukseksi muuttui lyyrani
soitto

ja huiluni sävel itkijöiden ääneksi."

En ole vaeltanut valheessa

31 "Minä olen tehnyt liiton
silmieni kanssa:
kuinka voisinkaan katsoa
neitosen puoleen!
² Minkä osan saisin silloin ylhäältä,
minkä perintöosan Kaikkivaltialta
korkeudesta?
³ Tuleehan väärämielisille turmio
ja väärintekijöille onnettomuus.
⁴ Eikö hän näe minun teitäni
ja laske kaikki askeleeni?
⁵ Vaelsinko valheessa,
kiiruhtiko jalkani petokseen?
⁶ Punnitkoon Jumala minut
oikealla vaa'alla,
niin hän huomaa minun
nuhteettomuuteni.
⁷ Jos askeleeni poikkisivat tieltä
ja sydämeni seurasi silmieni
mukana,
jos tahra on tarttunut käsiini,
⁸ niin syököön toinen, mitä kylvän,
ja vesani revittäköön juurineen.
⁹ Jos sydämeni hullaantui
toisen vaimoon
ja väijyin lähimmäiseni ovella,
¹⁰ niin jauhakoon oma vaimoni
vieraan jyviä,
vaipukoot toiset hänen syleilyynsä.
¹¹ Sillä tekoni olisi ollut ilkityö,
raskaasti rangaistava rikos,
¹² kuin tuli, joka kuluttaisi kaiken
manalaan saakka,
repisi juurineen kaiken satoni."

En ole riistänyt palvelijoitani

¹³ "Jos olen halveksinut orjani tai
orjattareni oikeutta,
kun heillä oli riita-asia minun
kanssani,
¹⁴ niin mitä tekisin, jos Jumala
nousisi tuomitsemaan,
mitä vastaisin, jos hän vaatisi
minut tilille?
¹⁵ Eikö hän, joka äidin kohdussa
teki minut, tehnyt heitäkin,
eikö hän valmistanut meidät
molemmat äidin kohdussa?
¹⁶ Olenko kieltänyt vähäosaisilta
sen, mitä he toivoivat,
ja saattanut lesken silmät
sammumaan?
¹⁷ Olenko syönyt leipäpalani yksin,
orvonkin saamatta siitä syödä?
¹⁸ Ei, nuoruudestani asti minä
kasvatin häntä kuin oma isä,
koko elinaikani olen pitänyt
hänestä huolta.
¹⁹ Jos näin jonkun menehtyvän
vaatteiden puutteessa,
köyhän olevan vailla ruumiin
verhoa,
²⁰ niin eivätkö hänen jäsenensä
siunanneet minua,
kun hän sai lämmitellä karitsoitteni
villoilla.
²¹ Puinko nyrkkiä orvolle,
kun huomasin saavani kannatusta
portissa?
²² Jos näin on,
irtaantukoon olkapääni hartioistani

ja murtukoon käsivarteni sijoiltaan.

²³ Silloin minun olisi pelättävä
Jumalalta tulevaa
onnettomuutta,
enkä kestäisi hänen
valtasuuruutensa edessä."

En ole luopunut Jumalasta

²⁴ "Olenko pannut luottamukseni
kultaan,
sanonut puhtaalle kullalle: 'Sinä
olet turvani'?

²⁵ Iloitsinko siitä, että rikkauteni
oli suuri
ja käteni oli saanut paljon
hankituksi?

²⁶ Kun katselin loistavaa aurinkoa
ja kuuta, joka vaelsi
ylhäisyydessään,

²⁷ antautuiko silloin sydämeni
salassa vieteltäväksi,
heittikö käteni niille suudelmia?

²⁸ Ei, sekin olisi ollut raskaasti
rangaistava rikos,
sillä olisin kieltänyt korkeuden
Jumalan."

En ole peitellyt rikkomuksiani

²⁹ "Olenko iloinnut vihamieheni
tuhosta,
huutanut riemusta, kun häntä
kohtasi onnettomuus?

³⁰ En ole sallinut suuni tehdä syntiä,
kiroten vaatia hänen henkeään.

³¹ Eiköhän talonväkeni sanoisi:
'Kuka ei olisi saanut
lihaa kylliksi?'

³² Muukalaisen ei tarvinnut
viettää yötä ulkona,
minä pidin oveni auki tielle päin.

³³ Olenko Aadamin tavoin peitellyt
rikkomuksiani,
kätkenyt poveeni syyllisyyden?
³⁴ Olenko säikkynyt suurta joukkoa,
pelännyt sukujen halveksuntaa
ja pysynyt hiljaa, ovesta ulos
menemättä?"

Kaikkivaltias vastatkoon minulle!

³⁵ "Olisipa joku, joka kuuntelisi
minua!
Tuossa on puumerkkini;
Kaikkivaltias vastatkoon minulle!
Vastapuoleni kirjoittakoon kirjaan
syytöksensä!

³⁶ Totisesti, olkapäälläni sitä
kantaisin,
sitoisin sen seppeleeksi päähäni.
³⁷ Tekisin hänelle selkoa jokaisesta
askeleestani,
astuisin hänen eteensä kuin
ruhtinas.

³⁸ Jos peltoni valitti minun tähteni
ja kaikki sen vaot itkivät,

³⁹ jos kulutin sen voiman
korvauksetta
ja saatoin sen oikeat omistajat
huokaamaan,

⁴⁰ niin kasvakoon se vehnän
sijasta piikkipensaita
ja ohran sijasta pahanhajuista
ruohoa."

Tähän päättyvät Jobin puheet.

ELIHUN PUHEET, 32 – 37

Elihu vihastuu

32 Niin nuo kolme miestä eivät enää vastanneet Jobille, hän kun oli omissa silmissään vanhurskas.
² Silloin vihastui buusilainen Elihu, Barakelin poika, Raamin suvusta. Jobiin hän vihastui, koska tämä piti itseään Jumalaa vanhurskaampana. ³ Myös tämän kolmeen ystävään hän vihastui, koska he eivät keksineet vastausta Jobille ja kuitenkin syyttivät häntä jumalattomaksi. ⁴ Elihu oli odottanut vuoroa puhuakseen Jobille, koska toiset olivat vuosiltaan häntä vanhempia. ⁵ Mutta kun hän näki, ettei noilla kolmella miehellä enää ollut sanaa suussa vastaukseksi, hän vihastui.

ELIHUN ENSIMMÄINEN PUHE

Vanhukset eivät ymmärrä kaikkea

⁶ Buusilainen Elihu, Barakelin poika, lausui näin:

"Nuori minä olen vuosiltani,
 ja te olette vanhoja.
 Sen vuoksi minä arastelin
 ja pelkäsin ilmoittaa tietoani teille.
⁷ Minä ajattelin: 'Puhukoon ikä,
 ja vuosien paljous tuokoon
 julki viisautta.'
⁸ Mutta onhan ihmisissä henki,
 ja Kaikkivaltiaan henkäys antaa
 heille ymmärrystä.
⁹ Eivät iäkkäät aina ole viisaimpia,

eivätkä ainoastaan vanhukset
 ymmärrä, mikä on oikein.

¹⁰ Sen vuoksi minä sanon:
 Kuule minua!
 Minäkin ilmoitan, mitä tiedän."

Olen kuunnellut viisaita puheitanne

¹¹ "Olen odottanut, mitä te sanoisitte,
 olen kuunnellut taitavia
 puheitanne,
 kun te tutkitte sanoja.
¹² Minä kuuntelin teitä tarkasti,
 ja katso,
 kukaan ei kumonnut Jobin sanoja.
 Kukaan teistä ei voinut vastata
 hänen puheisiinsa.
¹³ Älkää vain sanoko: 'Olemme
 kohdanneet viisauden,
 vain Jumala voi voittaa hänet,
 ei ihminen.'
¹⁴ Minulle hän ei ole sanojaan
 suunnannut,
 enkä minä käy hänelle vastaamaan
 teidän puheillanne.
¹⁵ He ovat kauhuissaan, eivät
 enää vastaa,
 sanat ovat heiltä häipyneet.
¹⁶ Odottaisinko vielä, kun he
 eivät puhu,
 kun he siinä seisovat vastaamatta
 enää mitään?
¹⁷ Vastaanpa minäkin osaltani,
 minäkin ilmoitan, mitä tiedän."

Olen täynnä sanoja

¹⁸ "Minä olen täynnä sanoja,

henki sisimmässäni ahdistaa minua.

¹⁹ Katso, minun sisimpäni on
kuin viini, jolle ei avata
ulospääsyä,
se on pakahtumaisillaan kuin
vasta täytetyt leilit.

²⁰ Tahdon puhua saadakseni
helpotusta,
avata huuleni ja vastata.

²¹ En aio pitää kenenkään puolta
enkä liehakoida ketään ihmistä,

²² sillä en osaa liehakoida.

Jos niin tekisin,
Luojaani ottaisi minut pian pois."

Vilpittömästä sydäimestä lähtevät sanani

33 "Mutta kuule nyt, Job,
minun puhettani,
ota korviisi kaikki minun sanani.

² Katso, olen avannut suuni,
kieleni puhuu suussani.

³ Vilpittömästä sydäimestä
lähtevät sanani,
huuleni puhuvat puhdasta tietoa.

⁴ Jumalan Henki on minut luonut,
Kaikkivaltiaan henkäys antaa
minulle elämän.

⁵ Vastaa minulle, jos siihen kykenet!
Varustaudu minua vastaan,
asetu asemiisi!

⁶ Olen Jumalan edessä samanlainen
kuin sinä:
hyppysellinen savea – siitä
minutkin on muovattu.

⁷ Näethän, etten ole niin
kauhistava, että säilyttäisin
sinut.

Minun mahtini ei ole raskaana
ylläsi."

Sinä sanoit olevasi puhdas

⁸ "Sinä olet puhunut korvieni
kuullen,

olen kuullut sanojesi äänen:

⁹ 'Puhdas minä olen, en ole
rikkonut.

Olen viaton, eikä minussa ole
vääryyttä.

¹⁰ Katso, hän keksii syitä
minua vastaan,
hän pitää minua vihollisenaan.

¹¹ Hän panee minun jalkani
jalkapuuhun,

vartioi kaikkia polkujani.'

¹² Katso, tässä sinä et ole oikeassa –
niin minä vastaan sinulle –
sillä Jumala on suurempi
kuin ihminen.

¹³ Miksi riitelet häntä vastaan,
jos hän ei vastaa kaikkiin ihmisen
sanoihin?"

Jumala puhuu monella tavalla

¹⁴ "Jumala puhuu tavalla ja
puhuu toisella,
sitä vain ei huomata.

¹⁵ Unessa, öisessä näyssä,
kun raskas uni valtaa ihmiset
ja he nukkuvat vuoteillaan,

¹⁶ hän avaa ihmisten korvat

ja vahvistaa sinetillä heille
 antamansa varoituksen,
¹⁷ kääntääkseen ihmisen pois
 pahasta teosta,
 varjellakseen miestä ylpeydestä,
¹⁸ säästääkseen hänen sielunsa
 haudasta
 ja elämänsä syöksymästä peitsiin."

Sairauskin voi puhutella

¹⁹ "Häntä kuritetaan myös
 tuskalla vuoteessa,
 kun hänen luissaan on lakkaamaton
 kapina.
²⁰ Hänen henkensä inhoaa leipää
 ja sielunsa herkkuruokaa.
²¹ Hänen lihansa kuihtuu
 olemattomiin,
 ja hänen luunsa, ennen
 näkymättömät, paljastuvat.
²² Näin hänen sielunsa lähenee
 hautaa,
 hänen elämänsä kuoleman
 lähettiläitä.
²³ Jos hänen puolellaan silloin
 on enkeli,
 välittäjä, yksi tuhansista,
 niistä, jotka ilmoittavat ihmiselle,
 mikä on oikein,
²⁴ niin Jumala armahtaa häntä
 ja sanoo:
 'Päästä hänet joutumasta hautaan,
 minä olen saanut lunastusmaksun.'
²⁵ Silloin hänen ruumiinsa uhkuu
 nuoruuden voimaa,

hän palaa takaisin nuoruutensa
 päiviin.
²⁶ Hän rukoilee Jumalaa, ja Jumala
 on hänelle suosiollinen.
 Hän saa riemuiten katsella
 Jumalan kasvoja.
 Näin Jumala palauttaa ihmiselle
 hänen vanhurskautensa.
²⁷ Hän laulaa nyt muille ihmisille:
 'Minä tein syntiä ja vääristin
 oikeuden,
 mutta minulle ei maksettu
 samalla mitalla.
²⁸ Hän pelasti minut joutumasta
 hautaan,
 ja henkeni saa katsella valoa.'
²⁹ Kaiken tämän Jumala
 tekee miehelle
 kaksi, jopa kolmekin kertaa
³⁰ palauttaakseen hänen sielunsa
 haudasta
 ja antaakseen elämän valon
 loistaa hänelle."

Kuule minua, Job

³¹ "Tarkkaa, Job, kuule minua,
 vaikene ja anna minun puhua.
³² Mutta jos löydät sanoja,
 vastaa minulle.
 Puhu, sillä mielelläni soisin sinun
 olevan oikeassa.
³³ Jos et, niin kuule minua,
 vaikene, niin minä opetan
 sinulle viisautta."

ELIHUN TOINEN PUHE

Tutkikaamme, mikä on oikein

34

Elihu jatkoi näin:

² "Kuulkaa minun sanojani,
te viisaat,

kuunnelkaa minua, te tietomiehet.

³ Korvahan koettelee sanat,
suulaki maistaa ruuan maun.

⁴ Tutkikaamme, mikä on oikein,
yrittäkäämme yhdessä ymmärtää,
mikä on hyvää.

⁵ Onhan Job sanonut: 'Olen
oikeassa,
mutta Jumala on riistänyt
minulta oikeuteni.

⁶ Vaikka puolellani on oikeus,
minua pidetään valehtelijana.
Nuolenhaava minussa on
parantumaton,
vaikka en ole mitenkään rikkonut.'

⁷ Kuka muu mies on sellainen
kuin Job,
joka juo pilkkasanoja kuin vettä,

⁸ joka liittyy väärintekijöiden
seuraan

ja vaeltaa jumalattomien
miesten parissa?

⁹ Hänhän sanoo: 'Ei mies
siitä hyödy,
että elää Jumalalle mieliksi.'"

Jumalassa ei ole vääryyttä

¹⁰ "Sen tähden kuulkaa minua, te
ymmärtäväiset miehet!

Pois se, että Jumalassa olisi
jumalattomuutta

tai Kaikkivaltiaassa vääryyttä.

¹¹ Hän maksaa ihmiselle hänen
tekojensa mukaan
ja antaa miehen kohdata
vaelluksensa hedelmät.

¹² Totisesti, Jumala ei tee väärin,
Kaikkivaltias ei vääristä oikeutta.

¹³ Kuka on asettanut hänet
hallitsemaan maata?
Kuka on perustanut koko
maanpiirin?

¹⁴ Jos hän ajattelisi vain itseään
ja vetäisi takaisin Henkensä,
elämänhenkäyksen,

¹⁵ niin kaikki liha menehtyisi
yhdellä kertaa
ja ihminen tulisi jälleen tomuksi.

¹⁶ Jos sinulla on ymmärrystä,
kuule tätä,
kuuntele tarkoin sanojeni ääntä.

¹⁷ Voisiko todella hallita se, joka
vihaa oikeutta?

Tuomitsetko sinä syylliseksi
Vanhurskaan ja Voimallisen,

¹⁸ joka sanoo kuninkaalle:
'Sinä keltoton',

ja ylimyksille: 'Sinä jumalaton',
¹⁹ joka ei pidä päämiesten puolta
eikä aseta ylhäistä alhaisen edelle –
ovathan he kaikki hänen
kättensä tekoa.

²⁰ Yhtäkkiä he kuolevat,
keskellä yötä.
Ihmiset horjuvat ja menehtyvät,

mahtava siirretään pois käden
koskematta.

²¹ Sillä Jumalan silmät valvovat
ihmisen teitä,
hän näkee kaikki ihmisen askeleet.

²² Ei ole pimeyttä, ei synkeyttä,
johon väärintekijät voisivat
piiloutua.

²³ Jumala ei ilmoita ihmiselle
määräaikaa,
jolloin tämän on astuttava
tuomiolle hänen eteensä.

²⁴ Tutkimatta hän murskaa
mahtavat

ja asettaa toiset heidän sijaansa

²⁵ sen tähden, että hän tuntee
heidän tekonsa.

Yöllä hän syöksee heidät alas,
ja he musertuvat.

²⁶ Niin kuin jumalattomia
hän lyö heitä julkisella paikalla,

²⁷ koska he luopuivat seuraamasta
häntä

eivätkä vähääkään välittäneet
hänen teistään.

²⁸ Vähäosaisen huudon he saivat
kohoamaan hänen eteensä,

ja hän kuulee kurjien huudon.

²⁹ Jos hän on hiljaa,
kuka hänet siitä tuomitsee
sylliseksi?

Jos hän peittää kasvonsa,
kuka voi hänet nähdä?

Niin kansaa kuin ihmistäkin
hän valvoo,

³⁰ ettei jumalaton ihminen pääse
hallitsemaan,
ei kukaan niistä, jotka ovat
kansalle ansaksi."

Sinunko mielesi mukaan Jumalan pitäisi toimia?

³¹ "Sanooko hän Jumalalle:
'Olen kärsinyt rangaistuksen, en
enää tee pahaa.

³² Opeta sinä minulle, mitä en
voi ymmärtää.

Jos olen tehnyt vääryyttä, en
sitä enää tee'?

³³ Sinunko mielesi mukaan hänen
pitäisi palkita ja rangaista,
kun olet niin tyytymätön?
Sinunhan on tehtävä valinta
eikä minun.

Puhu, mitä tiedät.

³⁴ Ymmärtäväiset miehet
sanovat minulle,
viisas mies, joka kuuntelee
minua, lausuu:

³⁵ 'Job puhuu taitamattomasti,
hänen sanoistaan puuttuu
ymmärrys.

³⁶ Kunpa Jobia koeteltaisiin
lakkaamatta!

Hänhän vastaa kuin väärintekijät!

³⁷ Syntiinsä hän lisää
kapinallisuuden,
paukuttaa käsiään keskellämme
ja syyttää sanoja Jumalaa vastaan.""

ELIHUN KOLMAS PUHE

Jumala on ihmisen yläpuolella

35 Elihu lausui näin:
² "Onko mielestäsi oikein, että sanot olevasi vanhurskaampi kuin Jumala?
³ Sinähän kysyt: 'Mitä se minua hyödyttää? Hyödynkö siitä enemmän kuin synninteosta?'
⁴ Minä vastaan sinulle ja myös ystäville, jotka ovat luonasi.
⁵ Luo silmäsi taivaalle ja katso, katsele pilviä, jotka ovat korkealla yläpuolellasi.
⁶ Jos syntiä teet, mitä sillä hänelle teet? Vaikka sinulla olisi paljonkin rikoksia, mitä sillä hänelle mahdat?
⁷ Jos olet vanhurskas, mitä hän siitä saa?
 Ottaako hän jotakin sinun kädestäsi?
⁸ Ihmistä, kaltaistasi, koskee jumalattomuutesi ja ihmislasta sinun vanhurskautesi.
⁹ Sorron paljoutta valitetaan, huudetaan apua mahtavien käsivartta vastaan.
¹⁰ Ei kysyt: 'Missä on Jumala, minun Luojaani, joka yöllä saa viriämään ylistyslaulut,

¹¹ joka opettaa meille enemmän kuin maan eläimille ja antaa meille viisautta enemmän kuin taivaan linnuille?'
¹² Sitten huudetaan apua, mutta hän ei vastaa pahojen ylpeyden tähden."

Asiasi on Jumalan edessä, odota häntä

¹³ "Ei, turhia ei Jumala kuule, Kaikkivaltias ei sellaista ota huomioon,
¹⁴ saati jos sanot, ettet voi häntä nähdä.
 Asia on hänen edessään, odota häntä.
¹⁵ Mutta nyt, kun hän ei vaadi tilille vihassaan eikä juuri kiinnitä huomiota ylimielisyyteen,
¹⁶ niin Job avaa suunsa puhumaan joutavia ja syyttää suuria sanoja ilman ymmärrystä."

ELIHUN NELJÄS PUHE

Jumala ei halveksi ketään

36 Elihu jatkoi puhettaan:
² "Maltahan vähän, niin ilmoitan sinulle jotakin, sillä vielä minulla on sanoja Jumalan puolustukseksi.
³ Minä noudan tietoni kaukaa ja osoitan Luojaani vanhurskauden.
⁴ Sanani eivät totisesti ole valhetta,

hän, jolla on täydellinen tieto,
on kanssasi.

⁵ Katso, Jumala on voimallinen
mutta ei halveksi ketään.

Hänen ymmärryksensä voima
on väkevä.

⁶ Jumalattoman hän ei anna elää,
mutta kurjille hän hankkii oikeuden.

⁷ Hän ei käännä silmiään
vanhurskaista

vaan antaa heidän istua
kuninkaiden kanssa

ikuisesti valtaistuimella;
he kohoavat korkealle.

⁸ Jos heidät kytketäänkin kahleisiin,
sidotaan kurjuuden köysillä,

⁹ niin hän ilmoittaa heille, mitä
he ovat tehneet

ja miten rikkoneet uhittelullaan.

¹⁰ Hän avaa heidän korvansa
nuhtelulle

ja käskee heidän kääntyä pois
vääryydestä.

¹¹ Jos he tottelevat ja palvelevat
häntä,

he saavat viettää päivänsä onnessa
ja vuotensa ihanasti.

¹² Mutta jos he eivät tottele,
he syöksyvät pistimiin

ja menehtyvät
ymmärtämättömyyteensä.

¹³ Jumalattomat pysyvät
vihamielisinä

eivätkä huuda apua, kun hän on
heidät vanginnut.

¹⁴ He menettävät henkensä
nuoruudessaan

ja elämänsä pyhäkön miesportoitten
joukossa.

¹⁵ Kurjan Jumala pelastaa hänen
kurjuutensa kautta
ja avaa hänen korvansa ahdingon
aikana."

Nautinto ja vääritys on ihmiselle mieluisampi kuin kärsimys

¹⁶ "Sinutkin houkutteli ahdingosta
avara tila, jossa ei ole ahtautta,
ja rasvaisista ruuista notkuvan
ruokapöydän rauha.

¹⁷ Nyt kohtasi sinua täysin määrin
jumalattoman tuomio,
tuomio ja oikeus ovat käyneet
sinuun käsiksi.

¹⁸ Älköön kärsimyksen polte
houkutelko sinua
pilkaamaan,
älköönpä lunastusmaksun suuruus
viekö sinua harhaan.

¹⁹ Voiko avunhuutosi auttaa
ahdingosta

tai kaikki voimasi ponnistukset?

²⁰ Älä ikävöi yötä,
joka siirtää kansat paikoiltaan.

²¹ Varo, ettet käänny vääryyteen;
sehän on sinulle mieluisampi
kuin kärsimys."

Emme voi käsittää Jumalan suuruutta

²² "Katso, Jumala on valtava
voimassaan.

Kuka on hänen kaltaisensa
opettaja?

²³ Kuka määrää hänen tiensä?
Kuka sanoo hänelle: 'Sinä olet
tehnyt vääryyttä'?

²⁴ Muista sinäkin ylistää
hänen töitään,
niitä, joiden kiitosta ihmiset
laulavat.

²⁵ Kaikki ihmiset näkevät ne,
kuolevaiset katselevat niitä kaukaa.

²⁶ Jumala on suuri, emme me
häntä käsitä,
hänen vuosiensa luku on
tutkimaton.

²⁷ Hän vetää ylös vesipisarat,
sade vihmana valuu sumusta alas.

²⁸ Pilvet sitä vuodattavat,
valuttavat ihmispaljouden päälle.

²⁹ Kuka ymmärtää pilvien
leviämisen
ja jyrähdykset hänen majastaan?

³⁰ Katso, hän levittää niiden
yli valonsa

ja peittää meren syvyydet.

³¹ Näin hän tuomitsee kansoja
ja antaa runsaan ravinnon.

³² Hän täyttää molemmat kätensä
leimauksella
ja lähettää salamat hyökkääjää
vastaan.

³³ Hänet ilmoittaa hänen jylinänsä,
karjakin tietää hänen tulonsa."

Jumala hallitsee luomakuntaa

37 "Sen vuoksi sydämeni vapisee
ja hypähtää paikoiltaan.

² Kuulkaa, kuulkaa hänen
äänensä pauhua
ja kohinaa, joka käy ulos hänen
suustaan!

³ Hän antaa sen kaikua vapaasti
kaiken taivaan alla
ja lähettää leimauksensa maan
ääriin asti.

⁴ Heti perään ärjyy ukkonen,
hän antaa ylvään äänensä jylistä.
Ei hän säästele salamoitaan
vaan antaa äänensä raikua.

⁵ Ihmeellisesti jylisee Jumalan ääni,
hän tekee suuria tekoja,
joita emme voi käsittää.

⁶ Hän sanoo lumelle:

'Putoa maahan',
samoin sadekuurolle
ja valtaville rankkasateilleen.

⁷ Näin hän sinetöi jokaiselta kädet,
että hänen luomansa ihmiset
saisivat ymmärrystä.

⁸ Pedot vetäytyvät piiloon
ja pysyvät luolissaan.

⁹ Rajuilma tulee kammiostaan,
pohjatuuli tuo pakkasen.

¹⁰ Jää syntyy Jumalan henkäyksestä,
ja laajakin ulappa jäähmettyy.

¹¹ Hän kuormaa pilvet kosteudella
ja levittää välähtelevät
ukkospilvensä.

¹² Ne vyöryvät sinne tänne hänen
ohjauksessaan
tehdäkseen maanpiirin
päällä kaiken,
mitä hän niille määrää.

¹³ Hän antaa niiden kohdata maata,
milloin kuritukseksi,
milloin siunaukseksi.

¹⁴ Kuuntele tätä tarkoin, Job,
pysähdy ja tarkkaa Jumalan
ihmetekoja.

¹⁵ Tiedätkö, kuinka Jumala antaa
pilville käskynsä
ja kuinka hän saa ne välhtämään?

¹⁶ Käsitätkö pilvien tasapainon
ja Kaikkietävän ihmeet?

¹⁷ Sinä, jota vaatteet tukahduttavat,
kun maa on raukeana etelätuulesta,

¹⁸ sinäkö pingottaisit hänen
kanssaan taivaan,
joka on luja kuin valettu kuvastin?"

Jumalan pelottava valtasuuruus

¹⁹ "Neuvo meille, mitä meidän
on hänelle sanottava.

Pimeydessämme emme voi
tuoda esiin mitään.

²⁰ Olisiko hänelle ilmoitettava,
että tahdon puhua?

Kukapa vaatisi omaa tuhoaan!

²¹ Näin se vaan on: ihmiset eivät
voi katsella valoa,
joka loistaa kirkkaana taivaalla,
kun tuuli on puhaltanut ja
puhdistanut sen.

²² Pohjoisesta tulee kullanhohde.
Jumalaa ympäröi pelottava
majesteettius.

²³ Kaikkivaltiaasta emme voi
tavoittaa,
häntä, joka on suuri voimassa.

Oikeamielistä ja täydellisen
vanhurskasta hän ei vaivaa.

²⁴ Sen tähden ihmiset häntä
pelkäävät.

Hän ei katso kehenkään,
joka on omasta mielestään viisas."

HERRA VASTAA JOBILLE, 38 – 42

HERRAN ENSIMMÄINEN PUHE

Nyt minä kysyn sinulta, Job

38 Silloin Herra vastasi Jobille
myrskyn keskeltä ja sanoi:

² "Kuka on tämä, joka hämärtää
minun tarkoitukseni

ymmärtämättömillä puheillaan?

³ Vyötä nyt kupeesi kuin mies!

Minä kyselen sinulta, opeta
sinä minua.

⁴ Missä olit silloin, kun minä
maan perustin?

Ilmoita se, jos ymmärryksesi
riittää."

Herra on luonut taivaan ja maan

⁵ "Kuka määräsi maan mitat –
sinähän sen tiedät!

Tai kuka veti mittanuoran sen yli?

⁶ Mihin upotettiin sen perustukset,
kuka pani paikoilleen sen
kulmakiven,

⁷ kun kaikki aamutähdet
riemuitsivat

ja kaikki Jumalan pojat puhkesivat
riemuhuutoon?

⁸ Kuka sulki meren ovilla,
kun se murtautui esiin kohdustaan,

⁹ kun minä annoin sille pilven
vaatteenksi

ja synkän pimeyden kapaloksi,

¹⁰ kun minä määräsin sille rajani,
asetin paikoilleen sen teljet ja ovet

¹¹ ja sanoin: 'Tähän asti saat tulla
mutta et pitemmälle,

tässä täytyy sinun ylväiden
aaltojesi asettua'?

¹² Oletko milloinkaan eläessäsi
käskennyt päivän koittaa

tai osoittanut aamuruskolle paikan,

¹³ että se tarttuisi kiinni maan
liepeisiin

ja jumalattomat ravistettaisiin
siitä pois?

¹⁴ Maa muuttaa muotoaan kuin
savi sinetin alla,

ja kaikki tulee näkyviin kuin
vaatetettuna.

¹⁵ Jumalattomilta riistetään
heidän valonsa,

ja kohotettu käsivarsi murskataan.

¹⁶ Oletko käynyt meren lähteillää asti
ja kulkenut tutkimassa syvyydet?

¹⁷ Ovatko kuoleman portit
paljastuneet sinulle,

oletko nähnyt kuoleman
varjon portit?

¹⁸ Oletko tutkinut maan koko
laajuudessaan?

Ilmoita, jos kaiken tämän tiedät!

¹⁹ Missä on tie, jolla valo asuu,

ja missä on pimeyden asuinsija,

²⁰ että voisit sen alueelleen

ja tuntisit sen majalle vievät polut?

²¹ Sinähän sen tiedät, kun synnyit
jo siihen aikaan,

ja päiviesi luku on ylen suuri!

²² Oletko käynyt lumen

varastohuoneissa,

oletko nähnyt rakeiden varastot,

²³ jotka minä olen säästänyt
ahdingon ajaksi,

taistelun ja sodan päiväksi?

²⁴ Mitä tietä valo jakaantuu

ja itätuuli leviää yli maan?

²⁵ Kuka on avannut väylän
sadekuurolle

ja ukkospilvelle tien,

²⁶ niin että se sataa maahan,
joka on asumaton,

autiomaahan, jossa ei ihmistä ole?

²⁷ Näin saa autio aavikko vettä
kyllikseen,

ja maa kasvaa vihantaa ruohoa.

²⁸ Onko sateella isää?

Kuka on saanut syntymään
kastepisarat?

²⁹ Kenen kohdusta jää on tullut?

Kuka on synnyttänyt taivaan
huurteen?

³⁰ Vesi kätkeytyy kuin kiven alle,
syvyyden pinta sulkeutuu.

³¹ Pystytkö solmimaan yhteen
Seulasten siteet

tai irrottamaan kahleista

Kalevanmiekan?

³² Voitko tuoda esiin eläinradan
tähdet aikanaan
ja taluttaa Leijonaa pentuineen?
³³ Tunnetko taivaan lait?
Sinäkö säädät, miten se maata
hallitsee?
³⁴ Voitko korottaa äänesi
pilviin asti,
niin että vesimassat peittävät sinut?
³⁵ Pystytkö lähettämään salamat
matkaan?
Sanovatko ne sinulle: 'Tässä
me olemme'?
³⁶ Kuka on antanut iibis-linnulle
viisauden?
Kuka on antanut kukolle
ymmärryksen?
³⁷ Kuka laskee viisauudessaan
pilvien luvun?
Kuka kaataa tyhjiksi taivaan leilit,
³⁸ kun multa on kuin valettua
metallia
ja maakokkareet toisiinsa
takertuneita?
³⁹ Sinäkö ajat saaliin leijonalle,
tyydytät nuorten leijonien nälän,
⁴⁰ kun ne kyyristelevät luolissaan
ja väijyvät tiheikössä?
⁴¹ Kuka hankkii ravinnon korpeille,
kun niiden poikaset huutavat
Jumalan puoleen
ja harhailevat ympäriinsä
ruokaa vailla?"

Herra on luonut eläinkunnan

39

"Tiedätkö sinä vuorikauristen
poikimisajat,

valvotko sinä peurojen
synnytyskipuja?
² Lasketko, milloin niiden
kuukaudet tulevat täyteen?
Tiedätkö ajan, jolloin ne poikivat?
³ Ne kyyristyvät maahan,
synnyttävät vasansa
ja pääsevät synnytystuskistaan.
⁴ Niiden vasat vahvistuvat ja
kasvavat kedolla.
Ne lähtevät pois eivätkä enää palaa.
⁵ Kuka on päästänyt villiaasin
vapaaksi,
kuka on irrottanut metsäaasin
siteet,
⁶ sen, jolle minä annoin
asunnoksi aron,
asuinsijaksi suola-aavikon?
⁷ Se nauraa kaupungin hälinälle,
ajajan huutoa se ei kuuntele.
⁸ Se hakee vuorilta laitumensa
ja etsii kaikkea vihantaa.
⁹ Suostuuko villihärkä sinua
palvelemaan?
Yöpyykö se syöttökaukalosi
ääressä?
¹⁰ Voitko ohjaksilla pakottaa
villihärän vaolle?
Äestääkö se laaksonpohjia
sinua seuraten?
¹¹ Voitko luottaa siihen, kun sen
voima on niin suuri?
Voitko jättää työsi sen tehtäväksi?
¹² Voitko uskoa, että se tuo
pellolta viljasi

ja kokoaa ne sinun
 puimatantereellesi?
¹³ Strutsin siipi lepattaa iloisesti,
 mutta asuuko sen sulissa ja
 höyhenissä haikaran hellyys?
¹⁴ Se jättää munansa maahan,
 antaa niiden hautua hiekan
 lämmössä.
¹⁵ Se unohtaa, että jalka voi
 ne murskata,
 metsän eläimet voivat polkea
 ne rikki.
¹⁶ Se on tyly poikasilleen aivan kuin
 ne eivät olisikaan sen omia.
 Hukkaan menee sen vaiva, mutta
 sitä se ei pelkää.
¹⁷ Onhan Jumala evännyt siltä
 viisauden
 ja jättänyt sen ymmärryksestä
 osattomaksi.
¹⁸ Kun se kiittää ylväästi
 ilmaa piesten,
 se nauraa hevoselle ja
 ratsumiehelle.
¹⁹ Sinäkö annat hevoselle voiman,
 puetat sen kaulaan hulmuavan
 harjan?
²⁰ Saatko sinä sen hyppimään
 kuin heinäsiirkka?
 Sen uljas korskunta on pelottavaa.
²¹ Se kuopii lakeuden pintaa
 ja iloitsee,
 voimalla se syöksyy asevarustuksia
 vastaan.
²² Se nauraa pelolle,
 ei se säiky eikä väistä miekkaa.

²³ Sen yllä rämisee nuoliviini,
 välkehtii keihäs ja peitsi.
²⁴ Käy jyrinä ja jytinä,
 kun se laukaten taivalta ahmii,
 mikään ei sitä pidättelee,
 kun sotatorvi soi.
²⁵ Milloin vain sotatorvi soi, se
 hirnuu: iihaha!
 Jo kaukaa se vainuaa taistelun,
 päälliköiden karjunnan ja
 sotahuudon äänen.
²⁶ Sinunko ymmärryksesi voimasta
 haukka korkealle kohoaa,
 kun se levittää siipensä
 etelätuuleen?
²⁷ Sinunko käskystäsi kotka
 lentää korkeuksiin
 ja tekee pesänsä korkealle?
²⁸ Kalliolla se asuu, siellä se yöpyy,
 kallion kielekkeellä vuorilinnassaan.
²⁹ Sieltä se tähyilee syötävää,
 kauas katsovat sen silmät.
³⁰ Sen poikaset särpivät verta.
 Missä on kaatuneita, siellä
 on sekin."

Job nöyrtyy Herran edessä

40 Herra sanoi vielä Jobille:
² "Tahtooko vikoilija käydä
 oikeutta Kaikkivaltiaasta
 vastaan?
 Jumalan nuhtelija vastatkoon
 tähän!"
³ Silloin Job vastasi Herralle:
⁴ "Siihen minä olen vähäpätöinen,
 mitä voisin sinulle vastata?
 Panen käteni suuni eteen.

⁵ Kerran olen puhunut,
enää en mitään virka,
kahdestikin, enkä enää sitä tee."

HERRAN TOINEN PUHE

Onko sinun käsivartesi niin kuin Jumalan käsivarsi?

⁶ Silloin Herra vastasi Jobille myrskyn
keskeltä näillä sanoilla:

⁷ "Vyötä nyt kupeesi kuin mies!
Minä kyselen sinulta, opeta
sinä minua.

⁸ Teetkö sinä tyhjäksi minun
tuomiopäätökseni?

Tuomitsetko minut sylliseksi,
jotta olisit itse oikeassa?

⁹ Onko käsivartesi kuin Jumalan
käsivarsi?

Voitko jylistä äänelläsi niin kuin
hän jylisee?

¹⁰ Kaunista itsesi kunnialla ja
majesteettiudella,
pukeudu loistoon ja kirkkauteen.

¹¹ Päästä vihasi valloilleen,
katso kaikkia ylpeitä ja lannista
heidät.

¹² Nöyryytä katseellasi kaikki ylpeät
ja murskaa jumalattomat siihen
paikkaan.

¹³ Kätke heidät kaikki tomuun,
sulje heidän kasvonsa salaiseen
paikkaan.

¹⁴ Silloin minäkin ylistän sinua,
kun oikea kätesi on hankkinut
sinulle voiton."

Herra loi Behemotin

¹⁵ "Katso Behemotia, jonka minä
loin niin kuin sinutkin.

Se syö ruohoa niin kuin nauta.

¹⁶ Katso, sen voima on lanteissa,
sen väkevyys vatsalihaksissa.

¹⁷ Se ojentaa häntänsä jäykäksi
kuin setripuun,
sen reisijänteet ovat kuin
punottua köyttä.

¹⁸ Sen luut ovat vaskiputkia,
selkäranka kuin rautatanko.

¹⁹ Behemot on Jumalan töistä
ensimmäinen.

Sen Tekijä tuo esiin miekkansa.

²⁰ Sille kantavat satonsa vuoret,
joilla kaikki metsän eläimet
kisailevat.

²¹ Lootuspensaiden alla se makaa,
ruovikon ja rämeen kätkössä.

²² Lootukset peittävät sen
varjoonsa,
puron pajut ympäröivät sitä.

²³ Se ei säiky, vaikka virta
on väkevä,
se on huoleton, vaikka itse Jordan
kuohuisi sen kitaan.

²⁴ Kukapa kävisi kiinni sen silmiin?
Kuka lävistäisi koukulla
sen turvan?"

Herra loi Leviatanin

²⁵ "Voitko vetää ongella ylös
Leviatanin
tai siimalla kietoa sen kielen?

²⁶ Voitko kiinnittää kaislaköyden
sen kuonoon
ja atraimella lävistää sen leuat?
²⁷ Anooko se sinulta hartaasti
armoa?
Puhuuko se sinulle lempeästi?
²⁸ Tekeekö se liiton sinun kanssasi,
niin että saat sen orjaksesi
ainiaaksi?
²⁹ Voitko leikkiä sillä niin kuin
lintusella
tai sitoa sen palvelijatartesi pidellä?
³⁰ Hierovatko pyyntimiehet
siitä kauppaa?
Paloittelevatko he sen kauppiaiden
kesken?
³¹ Voitko iskeä sen nahan
täyteen keihäitä
ja sen pään kalaharppuunoita?
³² Käyhän vain käsiksi siihen!
Tulet muistamaan sen ottelun,
et yritä toista kertaa!"

Leviatanin kuvauksen jatkoa

41 "Ymmärrät varmaan, että
siinä toivo pettää.
Jo sen näkemisestä sortuu maahan.
² Ei kukaan ole niin hurja, että
ärsyttäisi sitä.
Kuka sitten kestäisi minun
edessäni?
³ Kuka on ensin antanut minulle
jotakin,
joka minun olisi korvattava?
Minunhan on kaikki, mitä on
taivaan alla.

⁴ En malta olla puhumatta
Leviatanin jäsenistä,
sen voimasta ja
sopusuhtaisuudesta.
⁵ Kuka voi riisua siltä
päällysvaatteen,
kuka tunkeutua sen hammasrivien
väliin?
⁶ Kuka on avannut sen kasvojen
ovet?
Sen hampaitten ympärillä
on kauhu.
⁷ Sen ylpeytenä ovat selkäkilpien
rivit,
lujalla sinetillä kiinnitetyt.
⁸ Ne sopivat tarkasti toisiinsa,
tuuli ei pääse niiden lävitse.
⁹ Ne liittyvät tiiviisti yhteen,
pysyvät kiinni eivätkä irtoa
toisistaan.
¹⁰ Valo välähtää, kun Leviatan
aivastaa.
Sen silmät ovat kuin aamuruskon
silmät.
¹¹ Sen kidasta lähtee tulisoihtuja,
sinkoilee säkeniä.
¹² Sen sieraimista suitsuaa savu
kuin kiehuva kattilasta ja
kaislatulesta.
¹³ Sen puhallus sytyttää hiilet,
ja sen suusta lähtee liekki.
¹⁴ Sen niskassa asuu voima,
ja sen edellä hyppelee kauhu.
¹⁵ Sen lihapoimut ovat kiinteät,
ne ovat kuin valetut,
järkkymättömät.

¹⁶ Sen sydän on valettu kovaksi
 kuin kivi,
 kovaksi kuin alempi jauhinkivi.
¹⁷ Kun se nousee, väkevät miehet
 kauhistuvat,
 järkyttyneinä he vetäytyvät pois.
¹⁸ Jos sen kimppuun käydään
 miekoin, ei se tehoa,
 ei tehoa peitsi, ei heittoase
 eikä nuoli.
¹⁹ Rauta on sille kuin olkea,
 vaski kuin lahoa puuta.
²⁰ Ei aja sitä pakoon nuoli,
 jousen poika,
 pehkuiksi muuttuvat sen edessä
 linkokivet.
²¹ Nuija on sille kuin heinänkorsi,
 keihästen ryskeelle se nauraa.
²² Sen vatsapuolella on kuin teräviä
 saviastiansiruja,
 se kyntää mutaa leveästi kuin
 puimaäes.
²³ Se saa syvyyden kiehumaan
 niin kuin pata kiehuu,
 tekee meren voidekattilan
 kaltaiseksi.
²⁴ Jälkeensä se jättää loistavan
 polun,
 syvyydellä näyttää olevan
 hopeahapset.
²⁵ Maan päällä ei ole sen vertaista.
 Se on luotu pelottomaksi.
²⁶ Se katselee halveksien kaikkea
 korkeaa,
 se on kaikkien ylväitten eläinten
 kuningas."

JOBIN VASTAUS HERRALLE, 42:1 – 6

Job tunnustaa Herran kaikkivaltiuden

42 Silloin Job vastasi Herralle:
² "Minä tiedän, että
 sinä voit kaiken
 eikä mikään päätöksesi ole sinulle
 mahdoton toteuttaa.
³ Sinä kysyt: 'Kuka on tämä,
 joka hämärtää minun tarkoitukseni
 ymmärtämättömillä
 puheillaan?'
 Sen tähden myönnän,
 että minä puhuin
 ymmärtämättömästi
 asioista,
 jotka ovat kovin ihmeellisiä
 minun käsittää.
⁴ Kuule siis minua, kun minä puhun,
 minä kysyn, opeta sinä minua.
⁵ Vain korvakuulolta olin
 sinusta kuullut,
 mutta nyt on silmäni nähnyt sinut.
⁶ Sen tähden peruutan puheeni
 ja kadun tomussa ja tuhkassa."

LOPPUSANAT, 42:7 – 17

Herran sanat Jobin kolmelle ystävälle

⁷ Puhuttuaan Jobille nämä sanat
 Herra sanoi teemanilaiselle Elifaalle:
 "Minun vihani on syttynyt sinua ja
 sinun kahta ystävääsi kohtaan, koska
 ette ole puhuneet minusta oikein

niin kuin palvelijani Job. ⁸ Ottakaa siis seitsemän sonnimullikkaa ja seitsemän pässiä, menkää minun palvelijani Jobin luo ja uhratkaa puolestanne polttouhri, ja palvelijani Job rukoilkoon teidän puolestanne. Tehdäkseni hänelle mieliksi en määrää teille häpeällistä rangaistusta siitä, ettette puhuneet minusta oikein niin kuin palvelijani Job."

⁹ Teemanilainen Elifas, suuhilainen Bildad ja naamalainen Soofar menivät ja tekivät niin kuin Herra oli heille puhunut, ja Herra oli Jobille suosiollinen. ¹⁰ Kun Job rukoili ystäviensä puolesta, Herra käänsi Jobin kohtalon. Ja Herra antoi Jobille kaksin verroin kaikkea, mitä hänellä ennen oli ollut.

¹¹ Kaikki hänen veljensä ja sisarensa ja kaikki entiset tuttavat tulivat hänen luokseen ja aterioivat hänen kanssaan hänen talossaan. He osoittivat hänelle myötätuntoa ja lohduttivat häntä kaiken sen onnettomuuden vuoksi, jonka Herra oli antanut häntä kohdata.

Kukin heistä antoi hänelle yhden kesitan hopeaa ja yhden kultarenkaan.

Herra siunaa Jobia

¹² Herra siunasi Jobin elämän loppuvaiheita vielä runsaammin kuin sen alkupuolta, niin että hän sai neljätoistatuhatta lammasta, kuusituhatta kamelia, tuhat härkäparia ja tuhat aasintammaa. ¹³ Hän sai vielä seitsemän poikaa ja kolme tyttärtä. ¹⁴ Ensimmäiselle tyttärelle hän antoi nimen Jemima, toiselle nimen Kesia ja kolmannelle nimen Keren-Happuuk. ¹⁵ Eikä koko maassa ollut niin kauniita naisia kuin Jobin tyttäret. Heidän isänsä antoi heille perintöosan heidän veljiensä rinnalla.

¹⁶ Tämän jälkeen Job eli vielä sataneljäkymmentä vuotta ja sai nähdä lapsensa ja lastensa lapset aina neljänteen polveen asti. ¹⁷ Sitten Job kuoli vanhana ja elämästä kyllänsä saaneena.

PSALMIEN KIRJA

ENSIMMÄINEN KIRJA, 1 – 41

Psalmi 1

Vanhurskaan tie ja jumalattoman tie

¹ Autuas se mies,
joka ei vaella jumalattomien
neuvon mukaan,
ei viivy syntisten teillä
eikä istu pilkkaajien parissa,
² vaan on mieltynyt Herran
opetukseen
ja mietiskelee sitä päivin ja öin.
³ Hän on kuin vesipurojen ääreen
istutettu puu,
joka antaa hedelmänsä ajallaan
ja jonka lehti ei lakastu.
Kaikki, mitä hän tekee, menestyy.
⁴ Niin ei ole jumalattomien laita,
vaan he ovat kuin akanat,
joita tuuli lennättää.
⁵ Sen tähden jumalattomat eivät
kestä tuomiolla
eivätkä syntiset vanhurskaiden
seurakunnassa.
⁶ Sillä Herra tuntee vanhurskaiden
tien,
mutta jumalattomien tie tuhoutuu.

Psalmi 2

Herra ja hänen Voideltunsa

¹ Miksi kansat kohisevat
ja kansakunnat turhia ajattelevat?
² Maan kuninkaat nousevat,
ruhtinaat yhdessä liittoutuvat
Herraa ja hänen Voideltuaan
vastaan:
³ "Katkaiskaamme yltämme
heidän kahleensa,
heittäkäämme päältämme
heidän köytensä."
⁴ Hän, joka istuu taivaassa, nauraa,
Herra pilkkaa heitä.
⁵ Silloin hän puhuu heille vihassaän,
kauhistuttaa heidät kiivaudessaan:
⁶ "Minä olen asettanut kuninkaani
Siioniin, pyhälle vuorelleni."
⁷ Tahdon ilmoittaa, mitä Herra
on säätänyt.
Hän sanoi minulle: "Sinä olet
minun Poikani,
tänä päivänä minä sinut synnytin.
⁸ Pyydä minulta,
niin minä annan kansat
perinnöksesi
ja maan ääret omiksesi.
⁹ Sinä murskaat ne rautaisella
valtikalla,
särjet kuin saviastian."
¹⁰ Tulkaa siis järkiinne, kuninkaat!

Ottakaa nuhteesta opiksenne,
maan tuomarit!
¹¹Palvelkaa Herraa peläten,
iloitkaa vavisten.
¹²Suudelkaa Poikaa,
ettei hän vihastuisi ettekä te
joutuisi tuhoon tiellä,
sillä hänen vihansa syttyy äkkiä.
Autuaita ovat kaikki, jotka
häneen turvaavat.

Psalmi 3

Ahdistetun rukous

¹*Daavidin psalmi hänen paetessaan
poikaansa Absalomia.*

²Herra, kuinka paljon minulla
onkaan ahdistajia!
Monet nousevat minua vastaan.

³Monet sanovat minusta:
"Ei ole hänellä pelastusta
Jumalassa." Sela.

⁴Mutta sinä, Herra, olet minun
suojakilpeni.

Sinä olet kunniani, sinä nostat
pääni pystyyn.

⁵Ääneen minä huudan Herraa,
ja hän vastaa minulle pyhältä
vuoreltaan. Sela.

⁶Minä käyn levolle ja nukun;
minä herään, sillä Herra
tukee minua.

⁷En pelkää kymmentuhantista
joukkoa,
joka asettuu minua piirittämään.

⁸Nouse, Herra!

Pelasta minut, Jumalani!
Sinä lyöt kaikkia vihollisiani
poskelle,
sinä murskaat jumalattomien
hampaat.
⁹Herrassa on pelastus.
Sinun siunauksesi on kansasi
yllä. Sela.

Psalmi 4

Luottamus Herran varjelukseen

¹*Musiikinjohtajalle.
Kielisoittimilla. Daavidin psalmi.*

²Vastaa minulle, kun huudan sinua,
Jumala, minun vanhurskauteni.
Sinä päästät minut ahdistuksesta.
Ole minulle armollinen, kuule
rukoukseni!

³Ihmiset, kuinka kauan minun
kunniaani häväistään?
Te rakastatte turhuutta, etsitte
valhetta. Sela.

⁴Tietäkää: ihmeellisesti Herra
johdattaa hurskastaan.
Herra kuulee, kun huudan häntä.

⁵Vihastukaa, mutta älkää
syntiä tehkö.

Puhukaa sydämissänne
vuoteillanne
ja olkaa hiljaa. Sela.

⁶Uhratkaa vanhurskauden uhreja
ja luottakaa Herraan.

⁷Moni sanoo: "Kuka antaa meidän
nähdä jotakin hyvää!"

Herra, käännä meihin kasvojesi
valo.

⁸ Sinä annat sydämeeni
suuremman ilon,
kuin on sadonkorjuun aikaan
runsaasta viljasta ja viinistä.

⁹ Rauhassa minä käyn levolle
ja myös nukun,
sillä sinä, Herra, sinä yksin annat
minun asua turvassa.

Psalmi 5

Vainotun rukous

¹ *Musiikinjohtajalle.*

Huiluilla. Daavidin psalmi.

² Herra, kuule minun sanani,
huomaa huokaukseni!

³ Ota huomioon avunhuutoni,
kuninkaani ja Jumalani,
sillä sinua minä rukoilen.

⁴ Herra, aamun tullen sinä
kuulet ääneni,
aamulla minä esitän pyyntöni
sinulle

ja hartaasti odotan.

⁵ Sinä et ole Jumala, joka mieltyy
vääryyteen,
paha ei saa asua sinun luonasi.

⁶ Ylvästelijät eivät kestä sinun
silmiesi edessä.

Sinä vihaat kaikkia väärintekijöitä,

⁷ sinä tuhoat valheenpuhujat.

Verenvuodattajia ja petollisia
Herra inhoaa.

⁸ Suuren armosi tähden minä saan
tulla sinun huoneeseesi,
saan kumartua pyhään temppeliisi
päin sinun pelossasi.

⁹ Herra, johdata minua
vanhurskaudessa
vihamiesteni tähden,
tasoita tiesi eteeni.

¹⁰ Heidän suussa ei ole
luotettavaa sanaa,
heidän sisimmässään on turmion
ajatukset.

Heidän kurkkunsa on avoin hauta,
kielellään he liehrittelevät.

¹¹ Jumala, osoita heidät syyllisiksi,
kaatukoot he omiin hankkeisiinsa.
Karkota heidät pois monien
rikostensa vuoksi,
sillä he ovat niskoittelleet
sinua vastaan.

¹² Mutta iloitkoot kaikki,
jotka sinuun turvaavat,
ja riemuitkoot ikuisesti,
sillä sinä suojelet heitä.
Iloitkoot sinussa ne,
jotka rakastavat sinun nimeäsi.

¹³ Sillä sinä, Herra, siunaat
vanhurskasta,
sinä suojaat häntä hyvyydelläsi
kuin kilvellä.

Psalmi 6

Ahdistuneen rukous

¹ *Musiikinjohtajalle. Kahdeksankielisillä soittimilla. Daavidin psalmi.*

² Herra, älä rankaise minua
vihassasi,
älä kiivaudessasi minua kurita.

³ Armahda minua, Herra,
sillä minä olen näännyksissä,
paranna minut, Herra,
sillä olen pelästynyt luitani myöten.

⁴ Sieluni on kovin säikähtänyt.
Voi, Herra – kuinka kauan?

⁵ Käänny jälleen puoleeni, Herra,
vapauta sieluni,
pelasta minut armosi tähden.

⁶ Eihän kuolemassa sinua muisteta.
Kuka kiittää sinua tuonelassa?

⁷ Olen uupunut huokaamisesta.
Joka yö itken vuoteeni märäksi,
kastelen leposijani kyynelilläni.

⁸ Silmäni ovat surusta
sumentuneet,
hämärtyneet kaikkien vastustajieni
tähden.

⁹ Menkää pois luotani, kaikki
väärintekijät,
sillä Herra on kuullut itkuni äänen.

¹⁰ Herra on kuullut anomiseni,
Herra ottaa rukoukseni vastaan.

¹¹ Häpeään ja kauhun valtaan
joutuvat kaikki viholliseni.

He pakenevat ja joutuvat
hetkessä häpeään.

Psalmi 7

Syyttömästi vainottu turvaa Herraan

¹ *Daavidin valituspsalmi, jonka hän lauloi Herralle benjaminilaisen Kuusin sanojen johdosta.*

² Herra, minun Jumalani, sinuun
minä turvaan!

Pelasta minut kaikista vainoojistani,
vapauta minut,

³ etteivät he raatelisi minua
kuin leijona,
repisi kappaleiksi, eikä olisi
pelastajaa.

⁴ Herra, minun Jumalani, jos
olen tehnyt näin:

jos käsissäni on vääryyttä,

⁵ jos olen tehnyt pahaa sille, joka
eli rauhassa minun kanssani,

ja riistänyt siltä, joka syyttää
minua ahdistaa,

⁶ niin ajakoon vihollinen
minua takaa,

saakoon kiinni, polkekoon
maahan elämäni

ja painakoon kunniani tomuun.
Sela.

⁷ Herra, nouse vihassasi,
nouse ahdistajieni raivoa vastaan
ja herää avukseni, sinä, joka olet
säättänyt tuomion.

⁸ Ympäröiköön sinua kansakuntien
joukko;

palaa sen yläpuolelle korkeuteen.

⁹ Herra tuomitsee kansat.

Auta minut oikeuteeni, Herra,
vanhurskauteni ja viattomuuteni
mukaan.

¹⁰ Tee loppu jumalattomien
pahuudesta,

vahvista vanhurskaita,
sinä, vanhurskas Jumala,
joka tutkit sydämet ja mielet.

¹¹ Minun kilpenäni on Jumala,
oikeamielisten pelastaja.

¹² Jumala on vanhurskas tuomari,
Jumala, joka langettaa tuomioita
joka päivä.

¹³ Jos kääntymystä ei tapahdu, hän
teroittaa miekkansa,
jännittää jousensa ja tähtää.

¹⁴ Hän valmistaa jumalatonta
varten surma-aseensa
ja tekee nuolensa palaviksi.

¹⁵ Katso, jumalaton hautoo
pahuutta,
kantaa tuhoa kohdussaan ja
synnyttää valhetta.

¹⁶ Hän kaivaa kuopan ja
kovertaa sen,
mutta kaatuu itse kaivamaansa
hautaun.

¹⁷ Hänen tuhotyönsä kääntyy
häntä itseään vastaan,
ja hänen vääryytensä lankeaa
hänen oman päänsä päälle.

¹⁸ Minä kiitän Herraa hänen
vanhurskaudestaan
ja laulan ylistystä Herran,
Korkeimman, nimelle.

Psalmi 8

Luojan suuret teot

¹ *Musiikinjohtajalle.*

Viininkorjuulaulu. Daavidin psalmi.

² Herra, meidän Herramme,
kuinka mahtava onkaan
sinun nimesi kaikkialla
maan päällä,
sinun, joka olet asettanut kunniasi
yli taivaiden!

³ Lasten ja imeväisten suusta
sinä perustit voiman
vastustajiesi tähden,
vaientaaksesi vihollisen ja
kostonhimoisen.

⁴ Kun katselen sinun taivastasi,
sormiesi tekoa,
kuuta ja tähtiä, jotka sinä olet
asettanut paikoilleen,

⁵ niin mikä on ihminen,
että sinä häntä muistat,
tai ihmislapsi, että pidät
hänenstä huolen!

⁶ Sinä teit hänet hieman
vähäisemmäksi kuin
jumalolennot,
seppelöit hänet kunnialla ja
kirkkaudella.

⁷ Sinä panit hänet hallitsemaan
kättesi tekoja,
asetit kaiken hänen jalkojensa alle:

⁸ lampaat ja naudat, ne kaikki,
niin myös kedon eläimet,
⁹ taivaan linnut ja meren kalat,

ne, jotka merten polkuja kulkevat.

¹⁰ Herra, meidän Herramme,
kuinka mahtava onkaan
sinun nimesi
kaikkialla maan päällä!

Psalmi 9

Herra on sorrettujen puolustaja

*¹ Musiikinjohtajalle. Lauletaan
kuin "Pojan kuoleman
johdosta". Daavidin psalmi.*

² Minä kiitän sinua, Herra, koko
sydämestäni,
tahdon kertoa kaikista sinun
ihmeteoistasi.

³ Minä iloitsen ja riemuitsen
sinussa,
laulan ylistystä nimellesi,
sinä Korkein.

⁴ Kun viholliseni perääntyivät,
he kompastuivat ja tuhoutuivat
sinun kasvojesi edessä,

⁵ sillä sinä hankit minulle oikeuden
ja ajoit minun asiani.

Sinä istuit valtaistuimelle,
sinä vanhurskas tuomari.

⁶ Sinä nuhtelit kansoja,
tuhosit jumalattomat
ja pyyhit pois heidän nimensä
ainiaaksi.

⁷ Vihollisista on tullut loppu –
ikuisesti raunioina!

Kaupungit sinä tuhosit,
niiden muisto on kadonnut.

⁸ Herra hallitsee ikuisesti.

Hän on pystyttänyt istuimensa
käydäkseen oikeutta.

⁹ Hän tuomitsee maanpiirin
vanhurskaasti,
langettaa kansakunnille tuomiot
oikeudenmukaisesti.

¹⁰ Herra on sorretun turva,
turvapaikka ahdingon aikoina.

¹¹ Sinuun luottavat ne,
jotka sinun nimesi tuntevat,
sillä sinä et hylkää niitä,
jotka etsivät sinua, Herra.

¹² Laulakaa ylistystä Herralle,
joka asuu Siionissa,
kertokaa kansojen keskuudessa
hänen teoistaan.

¹³ Sillä veritekojen rankaisija
muistaa heidät,
hän ei unohda kurjien huutoa.

¹⁴ Armahda minua, Herra,
katso, kuinka vihamieheni
sortavat minua!

Sinä nostat minut kuoleman
porteilta,

¹⁵ että minä kertoisin kaikki sinun
ylistettävät tekosi,

tytär Siionin porteissa
riemuitsisin valmistamastasi
pelastuksesta.

¹⁶ Kansat ovat vajonneet
kaivamaansa hautaan.

Jumalattomien jalat ovat
takertuneet verkkoon,
jonka he itse virittivät.

¹⁷ Herra on tullut tunnetuksi siitä,
että hän tekee oikeuden.

Jumalaton kietoutuu kättensä
tekoihin.

Higgajon. Sela.

¹⁸ Perääntykööt jumalattomat
tuonelaan,
kaikki kansat, jotka unohtavat
Jumalan.

¹⁹ Köyhää ei unohdeta iäksi,
eikä kurjien toivo katoa ainiaaksi.

²⁰ Nouse, Herra! Älköön ihminen
mahtailko.

Tuomittakoon kansat sinun
kasvojesi edessä.

²¹ Herra, saata ne pelon valtaan!
Tietäkööt kansat olevansa vain
ihmisiä. Sela.

Psalmi 10

Jatkoa edelliseen psalmiin

¹ Miksi, Herra, seisot kaukana,
miksi kätkeydyt ahdingon aikoina?

² Ylpeydessään jumalattomat
vainoavat kurjia,
jotka takertuvat heidän
punomiinsa juoniin.

³ Jumalaton kerskailee omista
himoistaan,
kiskuri siunailee, mutta halveksii
Herraa.

⁴ Jumalaton ajattelee ylpeydessään:
"Ei Jumala vaadi tilille – eihän
Jumalaa edes ole."

Siinä kaikki hänen ajatuksensa.

⁵ Hänen hankkeensa menestyvät
aina,

sinun tuomiosi ovat korkealla,
kaukana hänestä.

Kaikille vastustajilleen hän
hymähtää.

⁶ Hän sanoo sydämessään: "En
minä horju,
en ikinä joudu onnettomuuteen."

⁷ Hänen suunsa on täynnä kirousta,
petosta ja sortoa,
tuho ja turmio on hänen
kielensä alla.

⁸ Hän istuu väijyksissä kylien
liepeillä,
salassa hän surmaa viattoman.
Hänen silmänsä vaanivat avutonta.

⁹ Hän väijyy kätöksissä kuin leijona
pensaikossa,
hän väijyy ottaakseen kurjan kiinni.
Hän saa kurjan kiinni, vetää
hänet verkkoonsa.

¹⁰ Hän kyyristyy, painautuu
maahan,
ja avuttomat joutuvat hänen
kynsiinsä.

¹¹ Hän sanoo sydämessään:
"Jumala on sen unohtanut.
Hän on peittänyt kasvonsa
eikä ikinä näe."

¹² Nouse, Herra! Kohota kätesi,
Jumala!

Älä unohda kurjia.

¹³ Miksi jumalaton halveksii
Jumalaa,
ja sanoo sydämessään, ettet
sinä vaadi tilille?

¹⁴ Sinä olet sen nähnyt.

Tuskan ja murheen sinä havaitset,
sinä ojennat kätesi.

Sinulle avuton uskoo asiansa,
sinä olet orpojen auttaja.

¹⁵ Murskaa jumalattoman käsivarsi
ja rankaise pahan jumalattomuus,
niin ettei sitä enää ole.

¹⁶ Herra on kuningas aina ja
ikuisesti.

Vieraat kansat ovat hävinneet
hänen maastaan.

¹⁷ Nöyrien kaipauksen sinä
kuulet, Herra.

Sinä vahvistat heidän sydämensä.

Korvasi kuuntelevat tarkkaan

¹⁸ auttaaksesi orvon ja sorretun
oikeuteensa,
ettei ihminen, maasta tehty,
enää saisi kauhua aikaan.

Psalmi 11

Herra on vanhurskas

¹ *Musiikinjohtajalle. Daavidin psalmi.*

Heraan minä turvaan.

Kuinka voitte sanoa minulle:

"Paetkaa vuorellemme kuin linnut!"

² Katso, jumalattomat jännittävät
jousensa,

he ovat panneet nuolensa jänteelle
ampuakseen pimeässä
oikeamielisiä.

³ Kun perustukset tuhotaan,
mitä vanhurskas voi tehdä?

⁴ Herra on pyhässä temppelissään,

Herra, jonka valtaistuin on
taivaassa.

Hänen silmänsä näkevät,
hänen katseensa tutkii ihmislapsen.

⁵ Herra tutkii vanhurskaan,
mutta jumalatonta ja väkivaltaa
rakastavaa hänen
sielunsa vihaa.

⁶ Hän antaa sataa jumalattomien
päälle ansoja,
tulta ja tulikiveä.

Polttava tuuli on heidän
maljaosansa.

⁷ Sillä Herra on vanhurskas ja
rakastaa vanhurskautta.

Oikeamieliset saavat nähdä
hänen kasvonsa.

Psalmi 12

Jumalattomat kerskailevat

¹ *Musiikinjohtajalle. Kahdeksankielisillä
soittimilla. Daavidin psalmi.*

² Herra auta, sillä hurskaita
ei enää ole,
uskollisuus on hävinnyt ihmisten
keskuudesta.

³ He puhuvat valhetta toinen
toiselleen.

He puhuvat liukkein huulin,
kaksimielisin sydämin.

⁴ Herra hävittää kaikki liukkaat
huulet,

jokaisen kielen, joka ylvästellen
puhuu,

⁵ ne, jotka sanovat:

"Kielemme voimalla me voitamme,
huulemme ovat apunamme –
kenestä on meille herraksi?"

⁶ "Kurjien ryöstön, köyhien
huokausten tähden
minä nyt nousen", sanoo Herra.

"Minä tuon pelastuksen sille,
joka sitä huokaillen ikävöi."

⁷ Herran sanat ovat puhtaita sanoja,
hopeaa, maasulatossa jalostettua,
seitsenkertaisesti puhdistettua.

⁸ Sinä, Herra, varjelet heitä.
Sinä suojelet heitä aina tältä
sukupolvelta.

⁹ Jumalattomat kiertelevät
ympäriinsä,
kun kataluus pääsee valtaan
ihmisten keskuudessa.

Psalmi 13

Kauan kärsineen rukous

¹ *Musiikinjohtajalle. Daavidin psalmi.*

² Kuinka kauan, Herra, unohdat
minut?

Ainiaaksiko?

Kuinka kauan kätket minulta
kasvosi?

³ Kuinka kauan minun täytyy
kantaa huolia sielussani,
päivästä päivään murheita
sydämessäni?

Kuinka kauan viholliseni saa
ylvästellä minua vastaan?

⁴ Katso tänne, vastaa minulle,
Herra, Jumalani!

Valaise silmäni, etten nukkuisi
kuolemaan,

⁵ ettei viholliseni sanoisi:

"Minä voitin hänet",
etteivät ahdistajani riemuitsisi,
kun minä horjun.

⁶ Mutta minä luotan sinun armoosi.

Riemitkoon sydämeni
valmistamastasi
pelastuksesta.

Minä tahdon laulaa Herralle,
sillä hän pitää minusta huolen.

Psalmi 14

Jumalattomuuden mielettömyys

¹ *Musiikinjohtajalle. Daavidin psalmi.*

Mieletön sanoo sydämessään:
"Ei Jumalaa ole."

Turmeltuneita ja iljettäviä ovat
heidän tekonsa.

Ei ole ketään, joka tekee hyvää.

² Herra katsoo taivaasta ihmisiin
nähdäkseen, onko ketään
ymmärtävää,

ketään, joka etsii Jumalaa.

³ Kaikki ovat poikenneet pois,
kaikki tyynni kelvottomiksi käyneet.
Ei ole ketään, joka tekee hyvää,
ei yhden yhtäkään.

⁴ Eivätkö he mitään käsitä,
kaikki nuo väärintekijät?

He syövät minun kansaani,
syövät kuin leipää,
eivät he huuda avukseen Herraa.

⁵Yhtäkkiä he joutuvat
kauhun valtaan,
sillä Jumala on läsnä vanhurskaassa
sukukunnassa.

⁶Te tahdotte häpäistä
kurjan aikeet,
mutta Herra on hänen turvansa.

⁷Kunpa Israelin pelastus jo
tulisi Siionista!
Kun Herra kääntää kansansa
kohtalon,
silloin Jaakob riemuitsee,
Israel iloitsee.

Psalmi 15

Kuka saa asua Herran vuorella?

¹Daavidin psalmi.

Herra, kuka saa majailla
telttamajassasi,
kuka asua sinun pyhällä vuorellasi?

²Se, joka vaelttaa nuhteettomasti,
joka toimii vanhurskaasti
ja puhuu totuus sydämessään.

³Se, joka ei panettele kielellään,
joka ei tee toiselle pahaa
eikä saata lähimmäistään
häväistyksen alaiseksi.

⁴Se, joka halveksii kelvotonta
mutta kunnioittaa Herraa
pelkääviä.

Se, joka ei valaansa riko,
vaikka olisi vannonut vahingokseen.

⁵Se, joka ei vaadi rahastaan korkoa
eikä ota lahjusta viattoman
vahingoksi.

Joka näin tekee,
ei ikinä horju.

Psalmi 16

Herrassa on turva

¹Daavidin laulu.

Varjele minua, Jumala,
sillä sinuun minä turvaan.

²Minä sanon Herralle:
"Sinä olet minun Herrani,
ilman sinua minulla ei ole
mitään hyvää."

³Pyhät, jotka ovat maan päällä,
ovat kunnioitettavia,
heille kuuluu minun koko suosioni.

⁴Murhetta lisää saavat ne,
jotka kiiruhtavat muiden
jumalien luo.

Minä en vuodata niille verta
juomauhriksi
enkä ota huulilleni niiden nimiä.

⁵Herra, sinä olet minun
perintöösani ja maljaosani,
sinä hoidat minun arpani.

⁶Ihana maa on tullut osakseni,
ja kaunis on minun perintöösani.

⁷Minä ylistän Herraa,
joka on minua neuvonut.
Yölläkin sisimpäni minua siihen
kehottaa.

⁸Minä pidän aina edessäni Herran.
Kun hän on oikealla puolellani,
minä en horju.

⁹Sen tähden minun sydämeni
iloitsee,

sieluni riemuitsee,
ja myös ruumiini asuu turvassa.

¹⁰ Sillä sinä et hylkää minun
sieluani tuonelaan
etkä anna hurskaasi nähdä
katoavaisuutta.

¹¹ Sinä ilmoitat minulle elämän tien.
Sinun kasvojesi edessä on
yltäkyläinen ilo,
sinun oikeassa kädessäsi ikuinen
ihanuus.

Psalmi 17

Syyttömästi vainottu turvaa Herraan

¹ *Daavidin rukous.*

Kuule, Herra, oikeaa asiaani!
Tarkkaa minun huutoani,
kuuntele rukoustani,
joka ei lähde petollisilta huuilta.

² Sinulta tulee oikeuteni,
sinun silmäsi näkevät sen,
mikä on oikein.

³ Sinä koettelet sydäntäni,
tarkkaat sitä yöllä.
Sinä tutkit minua mutta et
mitään löydä.

Olen päättänyt, ettei suuni
tee syntiä.

⁴ Tehkoot ihmiset mitä tahansa,
minä pysyn sinun huultesi sanassa
ja kartan väkivaltaisen teitä.

⁵ Tue askeleitani poluillasi,
etteivät jalkani horju.

⁶ Minä huudan sinua avukseni,
sillä sinä, Jumala, vastaat minulle.

Kallista korvasi puoleeni,
kuule minun puheeni.

⁷ Osoita ihmeellinen armosi,
sinä, joka pelastat sinuun
turvaavat niiltä,
jotka nousevat sinun oikeaa
kättäsi vastaan.

⁸ Varjele minua kuin silmäterää,
kätke minut siipiesi suojaan

⁹ jumalattomilta, jotka riistävät
minua,
verivihollisiltani, jotka saartavat
minut.

¹⁰ He ovat sulkeneet tunnottomat
sydämensä,
heidän suunsa puhuu ylpeillen.

¹¹ He ovat kintereilläni,
nyt he saartavat minut!
He vaanivat silmillään painaakseen
minut maahan.

¹² Tuo on kuin saalista himoitseva
leijona,
kuin nuori leijona, joka väijyy
piilossa.

¹³ Nouse, Herra!
Asetu häntä vastaan, paina
hänet maahan!

Vapauta miekallasi minun sieluni
jumalattoman vallasta,

¹⁴ kädelläsi ihmisistä, Herra,
tämän maailman ihmisistä,
joiden osa on tässä elämässä.

Heidän vatsansa sinä täytät
antimillasi –
heidän lapsensakin tulevat
kyläisiksi –

ja he jättävät yltäkylläisyytensä
 pienokaisilleen.
¹⁵ Mutta minä saan katsella
 sinun kasvojasi vanhurskaudessa,
 herätessäni ravita itseni
 sinun muotosi katselemisella.

Psalmi 18

Herra pelastaa kaikilta vihollisilta

¹ *Musiikinjohtajalle. Herran palvelijan
 Daavidin psalmi. Nämä sanat hän
 puhui Herralle sinä päivänä, jona
 Herra oli pelastanut hänet kaikkien
 hänen vihollistensa ja Saulin käsistä.*

² Hän sanoi:
 Sydäimestäni minä rakastan sinua,
 Herra, minun voimani,

³ Herra, minun kallioni, linnani
 ja pelastajani,
 minun Jumalani, kallioni, jonka
 turviin pakenen,
 minun kilpeni, pelastukseni sarvi
 ja turvapaikkani!

⁴ Ylistetty olkoon Herra!
 Näin minä huudan ja pelastun
 vihollisiltani.

⁵ Kuoleman köydet kiertyivät
 ympärilleni,
 turmion virrat pelästyttivät minut.
⁶ Tuonelan siteet kietoivat minut,
 kuoleman ansat tulivat yllättäen
 eteeni.

⁷ Ahdistuksessani minä
 huusin Herraa,
 huusin avuksi Jumalaani.

Hän kuuli temppelistään
 minun ääneni,
 avunhuutoni tuli hänen eteensä
 ja kantautui hänen korviinsa.
⁸ Silloin maa huojuu ja järisi,
 vuorten perustukset järkkäyivät.
 Ne horjuivat, koska hän vihastui.
⁹ Savu nousi hänen sieraimistaan,
 ja kuluttava tuli hänen suustaan,
 palavat hiilet hehkuivat hänestä.
¹⁰ Hän taivutti taivaat ja astui alas
 synkkä pilvi jalkojensa alla.
¹¹ Hän ratsasti kerubilla ja lensi,
 kiiti tuulen siivillä.
¹² Hän teki kätköpaikakseen
 pimeyden,
 majaksi ympärilleen synkät vedet,
 paksut pilvet.
¹³ Loisteesta, joka kävi hänen
 edellään,
 purkautuivat pilvet rakeiksi ja
 tulisiksi hiiliksi.
¹⁴ Herra jylisi taivaassa,
 Korkein antoi äänensä kuulua:
 satoi rakeita ja tulisia hiiliä.
¹⁵ Hän ampui nuolensa ja
 hajotti viholliset,
 iski salamoita ja saattoi heidät
 hämmennyksiin.
¹⁶ Vetten syvänteet tulivat näkyviin,
 ja maanpiirin perustukset
 paljastuivat
 sinun nuhtelustasi, Herra,
 vihasi hengen puhalluksesta.
¹⁷ Hän ojensi kätensä korkeudesta
 ja tarttui minuun,

hän veti minut ylös syvistä vesistä.

¹⁸ Hän pelasti minut väkevältä
viholliseltani,
vihamiehiltäni, jotka olivat minua
vahvempia.

¹⁹ He nousivat minua vastaan
hätäni päivänä,
mutta Herra tuli minun tuekseni.

²⁰ Hän toi minut avaraan paikkaan.
Hän pelasti minut,
sillä hän on mieltynyt minuun.

²¹ Herra palkitsee minut
vanhurskauteni mukaan,
kätteni puhtauden mukaan hän
minulle maksaa.

²² Sillä minä olen noudattanut
Herran teitä
enkä ole luopunut Jumalastani,
jumalattomuuteen.

²³ Kaikki hänen säädöksensä
ovat edessäni,
hänen lakejaan en luotani torju.

²⁴ Olen nuhteeton hänen edessään
ja varon tekemästä pahaa.

²⁵ Herra maksaa minulle
vanhurskauteni mukaan,
sen mukaan kuin käteni
ovat puhtaat
hänen silmiensä edessä.

²⁶ Uskollista kohtaan sinä olet
uskollinen,
vilpittömälle osoitat olevasi
täydellinen.

²⁷ Puhdasta kohtaan sinä
olet puhdas
mutta kieroä kohtaan nurja.

²⁸ Sinä pelastat nöyrän kansan,
mutta ylpeät silmät sinä painat alas.

²⁹ Sinä saat minun lamppuni
loistamaan.
Herra, minun Jumalani, valaisee
pimeyteni.

³⁰ Sinun avullasi minä juoksen
kiinni rosvojoukon,
Jumalani avulla hyppään yli muurin.

³¹ Jumalan tie on täydellinen,
Herran sana tuleessa koeteltu.
Hän on kilpenä kaikille,
jotka häneen turvaavat.

³² Sillä kuka muu on Jumala
paitsi Herra,
ja kuka on kallio paitsi meidän
Jumalamme?

³³ Hän on Jumala, joka vyöttää
minut voimalla
ja tekee tieni nuhteettomaksi.

³⁴ Hän tekee minun jalkani peuran
jalkojen kaltaisiksi

ja asettaa minut kukkuloilleni.

³⁵ Hän opettaa käteni sotimaan
ja käsivarteni vaskijousta
jännittämään.

³⁶ Sinä annat minulle pelastuksesi
kilven.

Sinun oikea kätesi tukee minua,
sinun nöyryytesi tekee minut
suureksi.

³⁷ Sinä annat askeleilleni
avaran tilan,
eivätkä minun nilkkani nyrjähdä.

³⁸ Minä ajan vihollisiani takaa ja
saavutan heidät

enkä palaa, ennen kuin heistä
on tullut loppu.

³⁹ Minä murskaan heidät, eivätkä
he voi nousta,
he sortuvat minun jalkojeni alle.

⁴⁰ Sinä vyötät minut voimalla
sotaan,
sinä painat vastustajani alleni.

⁴¹ Sinä ajat minun viholliseni
pakoon,
vihamieheni minä tuhoan.

⁴² He huutavat apua, mutta
auttajaa ei ole,
huutavat Herraa, mutta hän
ei vastaa heille.

⁴³ Minä murskaan heidät
tomuksi tuuleen,
viskaan heidät kuin loan kadulle.

⁴⁴ Sinä vapautat minut kansan
riidoista.

Sinä asetat minut kansojen pääksi,
ja kansat, joita en tuntenut,
palvelevat minua.

⁴⁵ Jo korvan kuulemalta ne
minua tottelevat,
muukalaiset matelevat edessäni.

⁴⁶ He menettävät rohkeutensa
ja tulevat vavisten varustuksistaan.

⁴⁷ Herra elää! Kiitetty olkoon
kallioni,
ylistetty olkoon Jumala, minun
pelastajani!

⁴⁸ Hän on Jumala, joka kostaa
puolestani
ja saattaa kansat valtani alle.

⁴⁹ Hän vapauttaa minut
vihollisistani.

Niin, sinä korotat minut
vastustajieni ylitse,
vapautat minut väkivaltaisesta
miehestä.

⁵⁰ Sen tähden minä kiitän sinua,
Herra, kansojen keskuudessa,
ja laulan kiitosta sinun nimellesi.

⁵¹ Hän antaa kuninkaalleen
suuria voittoja
ja osoittaa laupeutta voidellulleen,
Daavidille ja hänen siemenelleen,
ikuisesti.

Psalmi 19

Jumalan ilmoitus luomakunnassa ja sanassa

¹ *Musiikinjohtajalle. Daavidin psalmi.*

² Taivaat julistavat Jumalan
kunniaa,
taivaankansi ilmoittaa hänen
kättensä tekoja.

³ Päivä lausuu päivälle sanan,
yö ilmoittaa yölle tiedon.

⁴ Se ei ole puhetta eikä sanoja,
joiden ääni ei kuuluisi.

⁵ Niiden vaikutusala ulottuu
yli koko maan
ja niiden sanat maanpiirin ääriin.
Sinne hän on sijoittanut majan
auringolle.

⁶ Se on kuin hääkammioista
tuleva sulhanen,

se riemuitsee kuin sankari
juostessaan rataansa.

⁷ Se nousee taivaiden ääristä
ja kiertää niiden toisiin ääriin,
eikä mikään voi piiloutua sen
helteeltä.

⁸ Herran opetus on täydellinen,
se virvoittaa sielun.
Herran todistus on luotettava,
se tekee yksinkertaisesta viisaan.
⁹ Herran asetukset ovat oikeat,
ne ilahduttavat sydämen.
Herran käskyt ovat selkeät,
ne valaisevat silmät.

¹⁰ Herran pelko on puhdas,
se pysyy iäti.
Herran säädökset ovat tosia
ja vanhurskaita kaikki tyynni.

¹¹ Ne ovat halutumpia kuin kulta,
puhtaan kullan paljous,
makeammat kuin hunaja,
kennosta valuva hunaja.

¹² Myös sinun palvelijasi ottaa
niistä opikseen,
niiden noudattamisesta saa
suuren palkan.

¹³ Erehdykset kuka ymmärtää?
Anna anteeksi minun salaiset
syntini.

¹⁴ Myös varjele palvelijasi
julkeilta ihmisiltä,
älkööt he hallitko minua.
Silloin olen nuhteeton
ja paljosta synnistä puhdas.

¹⁵ Kelvatkoot suuni sanat

ja sydämeni ajatukset sinun
edessäsi,
Herra, minun kallioni ja lunastajani.

Psalmi 20

Herra auttaa hädän päivänä

¹ *Musiikinjohtajalle. Daavidin psalmi.*

² Vastatkoon Herra sinulle
hädän päivänä,
suojelkoon sinua Jaakobin
Jumalan nimi.

³ Lähettäköön hän sinulle avun
pyhäköstä
ja tukensa Siionista.

⁴ Muistakoon hän kaikki uhrilahjasi,
ja olkoon polttouhrisi lihava hänen
silmissään. Sela

⁵ Hän antakoon sinulle, mitä
sydämesi haluaa,
ja toteuttakoon kaikki
suunnitelmasi.

⁶ Riemuitkaamme sinun voitostasi
ja nostakaamme lippumme
Jumalamme nimessä.
Täyttäköön Herra kaikki sinun
pyyntösi.

⁷ Nyt minä tiedän,
että Herra pelastaa voideltunsa,
vastaa hänelle pyhästä taivaastaan,
pelastaa hänet oikean kätensä
voimateoilla.

⁸ Toiset turvaavat vaunuihin,
toiset hevosiin,
mutta me tunnustamme Herran,
Jumalamme, nimeä.

⁹ He vaipuvat maahan ja kaatuvat,
mutta me nousemme ja pysymme
pystyssä.

¹⁰ Herra, pelasta!

Vastatkoon Kuningas meille, kun
me huudamme.

Psalmi 21

Kuningas luottaa Herraan

¹ *Musiikinjohtajalle. Daavidin psalmi.*

² Herra, sinun voimastasi
kuningas iloitsee,
kuinka suuresti hän riemuitseekaan
valmistamastasi
pelastuksesta.

³ Hänen sydämensä kaipauksen
sinä täytit
etkä kieltänyt hänen huultensa
toivetta. Sela.

⁴ Sinä suot hänelle onnen ja
siunauksen,
panet hänen päähänsä kultaisen
kruunun.

⁵ Elämää hän sinulta pyysi,
sen sinä hänelle annoit:
pitkän iän, ainaisen, iankaikkisen.

⁶ Suuri on hänen kunniansa,
kun sinä pelastat hänet.
Sinä puolet hänen ylleen loiston
ja kirkkauden.

⁷ Sinä teet hänet siunaukseksi
ikuisiksi ajoiksi,
ilahdutat häntä riemulla
kasvojesi edessä.

⁸ Kun kuningas luottaa Herraan

ja Korkeimman armoon,
hän ei horju.

⁹ Sinun kätesi löytää kaikki
vihollisesi,
sinun oikea kätesi löytää
vihamiehesi.

¹⁰ Sinä teet heidät tulisen
pätsin kaltaisiksi,
kun sinä paljastat kasvosi.
Herra nielee heidät vihassaan,
tuli kuluttaa heidät.

¹¹ Sinä hävität maasta heidän
hedelmänsä
ja heidän jälkeläisensä ihmisten
joukosta.

¹² Vaikka he suunnittelevat pahaa
sinua vastaan,
punovat juonia,
he eivät mitään voi.

¹³ Sinä ajat heidät pakoon,
kun jännität jousesi heidän
kasvojaan päin.

¹⁴ Nouse voimassasi, Herra!
Laulaen ja soittaen me ylistämme
sinun väkevyyttäsi.

Psalmi 22

Vanhurskaan kärsimys ja korotus

¹ *Musiikinjohtajalle. Lauletaan kuin
"Aamuruskon peura". Daavidin psalmi.*

² Jumalani, Jumalani, miksi
hylkäsit minut?

Olet kaukana, et pelasta minua,
olet kaukana, kun huudan apua.

³ Jumalani, minä huudan päivin,

mutta sinä et vastaa,
ja öin, enkä voi olla hiljaa.
⁴ Kuitenkin sinä olet Pyhä,
sinä asut Israelin ylistyslaulujen
keskellä.
⁵ Sinuun luottivat isämme,
he luottivat, ja sinä saatoit
heidät turvaan.
⁶ He huusivat sinua ja pelastuivat,
sinuun he luottivat eivätkä
joutuneet häpeään.
⁷ Mutta minä olen mato
enkä ihminen,
ihmisten herjaama ja kansan
halveksima.
⁸ Kaikki, jotka minut näkevät,
pilkkavat minua.
He aukovat suutaan ja
nyökyttelevät päätänsä:
⁹ "Jätä itsesi Herran haltuun!
Herra vapauttakoon ja pelastakoon
hänet,
koska on mieltynyt häneen."
¹⁰ Sinä päästit minut kohdusta,
annoit minun olla turvassa
aitini rinnoilla.
¹¹ Sinun huomaasi minut on jätetty
syntymästäni saakka,
aitini kohdusta asti sinä olet
ollut Jumalani.
¹² Älä ole minusta kaukana,
sillä ahdistus on lähellä eikä
auttajaa ole.
¹³ Minua ympäröi sonnilauma,
Baasanin väkevät härät piirittävät
minut.

¹⁴ Ne avaavat kitansa
minua vastaan,
kuin raatelevat, karjuvat leijonat.
¹⁵ Olen kuin maahan vuodatettu
vesi,
kaikki minun luuni ovat irti
toisistaan.
Sydämeni on kuin vahaa,
se on sulanut sisimmässäni.
¹⁶ Minun voimani on kuivettunut
kuin saviastian siru,
ja kieleni on tarttunut kitalakeeni.
Sinä lasket minut alas kuoleman
tomuun.
¹⁷ Koirat piirittävät minut,
pahantekijöiden parvi saartaa
minut.
He ovat lävistäneet käteni ja jalkani.
¹⁸ Minä voin laskea kaikki luuni.
He katselevat ja tuijottavat minua.
¹⁹ He jakavat vaatteeni keskenään
ja heittävät puvustani arpaa.
²⁰ Mutta sinä, Herra, älä
ole kaukana,
väkevyyteni, riennä avukseni!
²¹ Pelasta sieluni miekalta,
ainokaiseni koirien kynsistä.
²² Pelasta minut leijonan kidasta,
villihärkien sarvista.
Sinä vastasit minulle.
²³ Minä julistan sinun nimeäsi
veljilleni,
ylistän sinua seurakunnan keskellä.
²⁴ Te, jotka pelkäätte Herraa,
ylistäkää häntä!

Kunnioittakaa häntä, kaikki
Jaakobin jälkeläiset!
Pelätkää häntä, kaikki Israelin
jälkeläiset!

²⁵ Ei hän halveksinut
eikä inhonnut kurjan kärsimystä,
ei kätkenyt häneltä kasvojaan
vaan kuuli hänen avunhuutonsa.

²⁶ Sinusta on minun ylistyslauluni
suuressa seurakunnassa.

Minä täytän lupaukseni häntä
pelkäävien edessä.

²⁷ Nöyrät syövät ja tulevat
kylläisiksi,
ne, jotka Herraa etsivät,
ylistävät häntä.

Eläköön sydämenne ikuisesti!

²⁸ Kaikki maan ääret muistavat
tämän

ja palaavat Herran luo.

Kaikki kansojen heimot kumartuvat
palvoen sinun eteesi.

²⁹ Herran on kuninkuus,
hän hallitsee kansoja.

³⁰ Kaikki maan mahtavat syövät,
he kumartuvat ja polvistuvat
hänen edessään,
kaikki, jotka maan tomuun
vaipuvat.

He eivät voi pysyä elossa.

³¹ Heidän jälkeensä tulevat
palvelevat Herraa,
hänestä kerrotaan tulevalle
sukupolvelle.

³² He tulevat ja julistavat hänen
vanhurskauttaan

vastedes syntyvälle kansalle,
kertovat, että hän on tämän tehnyt.

Psalmi 23

Herra on minun paimeneneni

¹ *Daavidin psalmi.*

Herra on minun paimeneneni,
ei minulta mitään puutu.

² Vihreille niityille hän vie minut
lepäämään,
tyynten vetten äärelle hän
minut johdattaa.

³ Hän virvoittaa minun sieluni.
Hän johdattaa minua
vanhurskauden teillä
nimensä tähden.

⁴ Vaikka minä vaeltaisin kuoleman
varjon laaksossa,
en pelkäisi mitään pahaa,
sillä sinä olet minun kanssani.
Sinun suojele- ja paimensauvasi
lohduttavat minua.

⁵ Sinä katat minulle pöydän
vihollisteni nähden.
Sinä voitelet pääni öljyllä,
minun maljani on ylitsevuotava.

⁶ Pelkästään hyvyys ja armo
seuraavat minua
kaikkina elämäni päivinä,
ja minä saan asua Herran
huoneessa
päivieni loppuun asti.

Psalmi 24

Herra on kunnian kuningas

¹ *Daavidin psalmi.*

Herran on maa ja kaikki,
mitä siinä on,
maanpiiri ja ne, jotka siinä asuvat.

² Hän on perustanut sen
merten päälle,
vahvistanut sen virtoja
korkeammalle.

³ Kuka saa nousta Herran vuorelle
ja kuka seisoa hänen pyhässä
paikassaan?

⁴ Se, jolla on viattomat kädet
ja puhdas sydän,
joka ei tavoittele turhuutta
eikä vanno väärin.

⁵ Hän saa siunauksen Herralta
ja vanhurskauden Jumalalta,
pelastajaltaan.

⁶ Tämä on suku, joka etsii häntä,
joka etsii sinun kasvojasi, Jaakobin
Jumala. Sela.

⁷ Nostakaa pääanne, te portit,
kohotkaa korkeiksi, te ikuiset ovet!
Kunnian kuningas tulee.

⁸ Kuka on tämä kunnian kuningas?
Hän on Herra, väkevä ja
voimallinen,

Herra, voimallinen sodassa.

⁹ Nostakaa pääanne, te portit,
nostakaa pääanne, te ikuiset ovet!
Kunnian kuningas tulee.

¹⁰ Kuka hän on, tämä kunnian
kuningas?

Hän on Herra Sebaot,
hän on kunnian kuningas. Sela.

Psalmi 25

Pelastuksen ja anteeksiantamuksen rukous

¹ *Daavidin psalmi.*

Sinun puoleesi, Herra,
minä ylennän sieluni.

² Jumalani, sinuun minä luotan,
älä salli minun joutua häpeään.
Älkööt viholliseni saako riemuista
minusta.

³ Ei yksikään, joka sinua odottaa,
joudu häpeään.

Häpeään joutuvat ne,
jotka ovat syyttä uskottomia.

⁴ Herra, ilmoita minulle tiesi,
opeta minulle polkusi.

⁵ Johdata minua totuudessasi
ja opeta minua,
sillä sinä olet Jumala, minun
pelastajani.

Sinua minä odotan kaiken päivää.

⁶ Muista laupeuttasi, Herra,
ja armoasi,

sillä ne ovat olleet ikuisuudesta asti.

⁷ Älä muista nuoruuteni syntejä
äläkä rikoksiani.

Muista minua armosi mukaan,
hyvyytesi tähden, Herra.

⁸ Herra on hyvä ja oikeamielinen,

sen tähden hän neuvoo
syntiset tielle.

⁹ Hän johdattaa nöyriä oikein
ja opettaa nöyrille tiensä.

¹⁰ Kaikki Herran polut ovat armo
ja totuus niille,
jotka pitävät hänen liittonsa
ja todistuksensa.

¹¹ Nimesi tähden, Herra,
anna anteeksi syntivelkani,
vaikka se on suuri.

¹² Kuka on se mies, joka
Herraa pelkää?
Hänelle Herra neuvoo tien, joka
hänen tulee valita.

¹³ Hänen sielunsa saa asua
hyvässä maassa,
ja hänen jälkeläisensä perivät
maan.

¹⁴ Herra ilmoittaa salaisuutensa
ja liittonsa niille,
jotka häntä pelkäävät.

¹⁵ Minun silmäni katsovat
aina Herraan,
sillä hän päästää jalkani verkosta.

¹⁶ Käännny puoleeni, armahda
minua,
sillä minä olen yksinäinen ja kurja.

¹⁷ Sydämeni pakahtuu tuskasta,
päästä minut ahdingostani.

¹⁸ Katso minun kurjuuttani
ja vaivaani,

anna kaikki syntini anteeksi.

¹⁹ Katso vihollisiani, heitä on paljon,
julmaa väkivaltaa on heidän
vihansa minua kohtaan.

²⁰ Varjele minun sieluni ja
vapauta minut.

Älä salli minun joutua häpeään,
sillä sinuun minä turvaan.

²¹ Nuhteettomuus ja oikeamielisyys
varjelkoon minua,
sillä sinuun minä turvaan.

²² Jumala, lunasta Israel kaikista
sen ahdistuksista.

Psalmi 26

Tutki minua, Herra

¹ *Daavidin psalmi.*

Auta minut oikeuteeni, Herra,
sillä minä olen vaeltanut
nuhteettomasti;
minä luotan horjumatta Herraan.

² Tutki minua, Herra, ja pane
minut koetukselle,
puhdistä sisimpäni ja sydämeni.

³ Sinun armosi on minun
silmieni edessä,
minä olen vaeltanut sinun
totuudessasi.

⁴ En istu valehtelijoiden seurassa
enkä kulje salakavalien kanssa.

⁵ Minä vihaan pahantekijöiden
seuraa
enkä istu jumalattomien parissa.

⁶ Minä pesen käteni
viattomuudessa

ja kierrän alttarisi ympäri, Herra,
⁷ antaakseni kuulua kiitoksen äänen
ja julistaakseni kaikkia sinun
ihmeitäsi.

⁸ Herra, minä rakastan sinun
huoneesi asuinsijaa,
sinun kirkkautesi asumuksen
paikkaa.
⁹ Älä tempaa sieluani pois
syntisten kanssa
äläkä elämäni verenvuodattajien
mukana,
¹⁰ joiden käsiä ilkityö tahraa,
joiden oikea käsi on lahjuksia
täynnä.
¹¹ Minä vaellan nuhteettomasti.
Lunasta minut ja ole minulle
armollinen!
¹² Minun jalkani seisoo tasaisella
maalla.
Seurakunnan kokouksissa minä
ylistän Herraa.

Psalmi 27

Herra on elämäni turva

¹ *Daavidin psalmi.*

Herra on minun valoni ja
pelastukseni,
ketä minä pelkäisin!
Herra on elämäni turva,
ketä minä kauhistuisin!
² Kun pahantekijät käyvät
kimppuuni syödäkseen
lihaani,
niin he, minun ahdistajani ja
vihamieheni,
kompastuvat ja kaatuvat.
³ Vaikka sotajoukko leiriytyisi
minua vastaan,

sydämeni ei pelkäisi.
Vaikka minua vastaan nousisi sota,
silloinkin olisin luottavainen.
⁴ Yhtä olen pyytänyt Herralta,
sitä minä etsin,
että saisin asua Herran huoneessa
kaikki elämäni päivät,
katsella Herran ihanuutta
ja mietiskellä hänen temppelissään.
⁵ Hän piilottaa minut majaan
pahana päivänä,
hän kätkee minut telttansa suojaan.
Hän nostaa minut kalliolle.
⁶ Nyt pääni kohoaa vihollisteni yli,
jotka minua ympäröivät.
Riemuhuudoin minä uhraan uhreja
hänen majassaan,
laulan ja soitan Herralle.
⁷ Kuule, Herra, ääneni, kun huudan!
Ole minulle armollinen ja
vastaa minulle!
⁸ Sinun sanaasi vetoaa sydämeni:
"Etsikää minun kasvojani."
Herra, minä etsin sinun kasvojasi.
⁹ Älä kätke minulta kasvojasi,
älä työnnä vihassa pois palvelijaasi.
Sinä olet ollut minun apuni,
älä jätä äläkä hylkää minua,
Jumala, minun pelastajani.
¹⁰ Vaikka isäni ja äitini minut
hylkäisivät,
Herra pitää minusta huolen.
¹¹ Herra, opeta minulle tiesi
ja johdata minua tasaista polkua
vihamiesteni tähden.

¹² Älä anna minua alttiiksi
 ahdistajieni mielivallalle,
 sillä väärät todistajat nousevat
 minua vastaan
 ja puhkuvat väkivaltaa.
¹³ Mutta minä uskon näkeväni
 Herran hyvyyden elävien
 maassa.
¹⁴ Odota Herra.
 Ole luja, ja olkoon sydämesi rohkea.
 Odota Herra.

Psalmi 28

Herra on kansansa väkevyys

¹ *Daavidin psalmi.*

Sinua, Herra, minä huudan,
 minun kallioni, älä ole minua
 kohtaan kuuro,
 etten minä muuttuisi, kun
 sinä olet vaiti,
 hautaan vaipuvien kaltaiseksi.
² Kuule ääneni, kun anon armoa
 ja huudan sinua avuksi,
 kun nostan käteni sinun pyhäkkösi
 pyhintä kohti.
³ Älä tempaa minua pois
 jumalattomien kanssa
 äläkä väärintekijöiden mukana.
 He puhuvat lähimmäisilleen
 rauhasta,
 mutta heidän sydämissään
 on pahuus.
⁴ Anna heille heidän
 työnsä mukaan,

heidän tekojensa pahuuden
 mukaan.
 Anna heille heidän kättensä
 tekojen mukaan,
 maksa heille palkka, joka
 heille kuuluu.
⁵ Sillä he eivät välitä Herran töistä
 eivätkä hänen kättensä teoista.
 Hän kukistaa heidät,
 ei hän heitä rakenna.
⁶ Kiitetty olkoon Herra,
 sillä hän on kuullut ääneni,
 kun anoin armoa.
⁷ Herra on voimani ja kilpeni.
 Häneen minun sydämeni turvasi,
 ja minä sain avun;
 siitä sydämeni riemuitsee,
 ja laulullani minä häntä ylistän.
⁸ Herra on kansansa väkevyys,
 hän on voideltunsa pelastus
 ja turva.
⁹ Pelasta kansasi ja siunaa
 perintöosaasi.
 Kaitse heitä ja kanna heitä ikuisesti.

Psalmi 29

Herra ilmoittaa voimansa luomakunnassa

¹ *Daavidin psalmi.*

Antakaa Herralle, te jumalien pojat,
 antakaa Herralle kunnia ja
 väkevyys.
² Antakaa Herralle hänen
 nimensä kunnia,

kumartukaa Herran eteen
pyhyiden kauneudessa.

³ Herran ääni vetten päällä –
kunnian Jumala jylisee!

Herra suurten vetten päällä!

⁴ Herran ääni on voimallinen,
Herran ääni on mahtava.

⁵ Herran ääni särkee setrit,
Herra särkee Libanonin setrit.

⁶ Hän hypittää niitä kuin vasikkaa,
Libanonia ja Sirjonia kuin nuorta
villihärkää.

⁷ Herran ääni halkoo tulen liekit.

⁸ Herran ääni saa autiomaan
vapisemaan,
Herra saa vapisemaan Kaadeksen
autiomaan.

⁹ Herran ääni saa peurat poikimaan
ja riisuu paljaiksi metsät.
Kaikki hänen temppelissään
sanoo: "Kunnia!"

¹⁰ Herra hallitsi vedenpaisumuksen
yllä,
Herra hallitsee kuninkaana
ikuisesti.

¹¹ Herra antaa kansalleen
väkevyyden,
Herra siunaa kansaansa rauhalla.

Psalmi 30

Pelastuneen kiitoslaulu

¹ *Daavidin psalmi,
temppelinvihkimislaulu.*

² Minä ylistän sinua, Herra,
sillä sinä nostit minut syvyyksistä

etkä sallinut viholliseni
iloita minusta.

³ Herra, minun Jumalani,
sinua minä huusin,
ja sinä paransit minut.

⁴ Herra, sinä nostit sieluni
tuonelasta,
sinä herätit minut henkiin hautaan
vaipuvien joukosta.

⁵ Laulakaa ylistystä Herralle, te
hänen hurskaansa,
kiittäkää hänen pyhää nimeään.

⁶ Sillä hetken kestää hänen vihansa,
hänen hyvä tahtonsa läpi elämän.
Illalla on vieraana itku mutta
aamulla ilo.

⁷ Minä sanoin menestykseni
päivinä:

"En minä ikinä horju."

⁸ Herra, armossasi sinä vahvistit
vuoreni.

Mutta kun sinä kätkit kasvosi,
minä säikähdin.

⁹ Sinua, Herra, minä huusin,
Herralta anoin armoa:

¹⁰ Mitä hyötyä on verestäni,
kun vaivun hautaan?

Kiittääkö tomu sinua,
julistaako se sinun uskollisuuttasi?

¹¹ Kuule, Herra, ja armahda minua,
Herra, tule auttajakseni.

¹² Sinä muutit valitukseni
karkeloksi,
sinä riisuit surupukuni ja vyötit
minut ilolla,

¹³ että sieluni laulaisi sinun
kunniaasi eikä vaikenisi.
Herra, minun Jumalani,
sinua minä kiitän ikuisesti.

Psalmi 31

Herraan minä turvaan

¹ *Musiikinjohtajalle. Daavidin psalmi.*

² Sinuun, Herra, minä turvaan,
älä salli minun ikinä joutua häpeään.
Vapauta minut vanhurskaudessaasi.

³ Kallista korvasi puoleeni,
pelasta minut pian!
Ole minulle turvakallio,
vuorilinna, johon minut pelastat.

⁴ Sinä olet minun kallioni ja
vuorilinnani,
ja nimesi tähden sinä johdatat
ja ohjaat minua.

⁵ Päästä minut verkosta,
joka on minulle viritetty,
sillä sinä olet minun turvani.

⁶ Sinun käteesi minä uskon henkeni.
Sinä, Herra, lunastat minut,
sinä uskollinen Jumala.

⁷ Minä vihaan niitä,
jotka seuraavat turhia ja
tyhjänpäiväisiä epäjumalia,
mutta minä luotan Herraan.

⁸ Minä iloitsen ja riemuitsen
sinun armostasi,
sinun, joka olet nähnyt minun
kurjuuteni,
tuntenut sieluni ahdistukset.

⁹ Sinä et jättänyt minua
vihollisen käsiin
vaan asetit jalkani avaralle paikalle.

¹⁰ Armahda minua, Herra,
sillä minulla on ahdistus.
Minun silmäni ovat surusta
sumentuneet,

niin myös sieluni ja ruumiini.

¹¹ Minun elämäni kuluu murheessa,
vuoteni huokauksissa.

Voimani on rauennut syyllisyyteni
tähden,

ja luuni ovat riutuneet.

¹² Kaikkien ahdistajieni tähden
minusta on tullut häväistyksen
kohde,

ylenpalttisen pilkan aihe
naapureilleni,
pelon aihe tuttavilleni.

Ne, jotka minut ulkona näkevät,
pakenevat minua.

¹³ Minut on unohdettu kuin
olisin kuollut,
olen kuin särkynyt astia.

¹⁴ Minä kuulen monien parjaukset –
kauhua kaikkialla!

He liittoutuvat minua vastaan,
aikovat ottaa minulta hengen.

¹⁵ Mutta sinuun, Herra,
minä turvaan.

Minä sanon: "Sinä olet minun
Jumalani."

¹⁶ Minun aikani ovat sinun
kädessäsi,
pelasta minut vihollisteni kädestä
ja vainoojiltani.

¹⁷ Valaise kasvosi palvelijallesi,
pelasta minut armossasi.

¹⁸ Herra, älä salli minun
joutua häpeään,
sillä sinua minä huudan avukseni.
Jumalattomat joutukoot häpeään,
vaietkoot ja vaipukoot tuonelaan.

¹⁹ Mykistykööt valheen huulet,
jotka puhuvat vanhurskasta
vastaan röyhkeästi,
ylpeästi ja halveksien.

²⁰ Kuinka suuri onkaan hyvyytesi,
jonka olet varannut niille,
jotka sinua pelkäävät,
ja jota osoitat niille,
jotka sinuun turvautuvat,
ihmisten edessä!

²¹ Sinä kätket heidät kasvojesi
suojaan

ihmisten juonilta,
sinä kätket heidät turvapaikkaan
kielten riidalta.

²² Kiitetty olkoon Herra,
sillä hän osoitti minulle ihmeellisen
armonsa

piiritetyssä kaupungissa.

²³ Minä sanoin hädässäni:

”Minut on reväisty pois sinun
silmiesi edestä.”

Kuitenkin sinä kuulit anomiseni
äänen,

kun huusin sinua avuksi.

²⁴ Rakastakaa Herraa, kaikki
hänen hurskaansa.

Herra varjelee uskolliset,

mutta ylpeilijöille hän kostaa
runsain mitoin.

²⁵ Olkoon sydämenne rohkea
ja olkaa lujia,
kaikki te, jotka odotatte Herraa.

Psalmi 32

Synnintunnustus ja anteeksianto

¹ *Daavidin mietepsalmi.*

Autuas se, jonka rikos on
annettu anteeksi,
jonka synti on peitetty!

² Autuas se ihminen,
jolle Herra ei lue hänen
pahoja tekojaan

ja jonka hengessä ei ole vilppiä!

³ Kun minä vaikenin synnistäni,
minun luuni riutuivat
parkuessani kaiken päivää.

⁴ Sillä öin ja päivin
sinun kätesi oli raskaana päälläni.
Elinvoimani kuivui kuin kesän
helteessä. Sela.

⁵ Minä tunnustin sinulle syntini
enkä peittänyt syyllisyyttäni.
Minä sanoin: ”Minä tunnustan
rikkomukseni Herralle”,
ja sinä annoit anteeksi minun
syntivelkani. Sela.

⁶ Sen tähden rukoilkoon sinua
jokainen hurskas
aikana, jona sinut voidaan löytää.
Vaikka suuret vedet tulvisivat,
ne eivät häneen ulotu.

⁷ Sinä olet minun piilopaikkani,

sinä varjelet minut hädästä,
sinä ympäröit minut pelastuksen
riemulla. Sela.

⁸ "Minä opetan sinua ja osoitan
sinulle tien,

jota sinun tulee vaeltaa.

Minä neuvon sinua,
minun silmäni valvoo sinua."

⁹ Älkää olko niin kuin järjettömät
hevoset ja muulit.

Suitsilla ja ohjaksilla valjastettuina
niitä on hillittävä,

muuten niitä et saa lähellesi.

¹⁰ Jumalattomalla on monta tuskaa,
mutta joka Herraan turvaa,
häntä ympäröi armo.

¹¹ Iloitkaa ja riemuitkaa Herrassa,
vanhurskaat,

kohottakaa riemuhuuto, kaikki
oikeamieliset!

Psalmi 33

Laulakaa Herralle uusi laulu!

¹ Riemuitkaa Herrassa, te
vanhurskaat!

Oikeamielisten on soveliaasta
ylistää häntä.

² Kiittäkää Herraa lyyran
säestyksellä,
soittakaa hänelle kymmenkielisellä
harpulla.

³ Laulakaa hänelle uusi laulu,
soittakaa ihanasti riemuhuudon
kaikuessa.

⁴ Sillä Herran sana on oikea,

ja kaikki hänen tekonsa ovat
luotettavia.

⁵ Hän rakastaa vanhurskautta
ja oikeutta.

Herran armo täyttää maan.

⁶ Herran sanalla on taivaat tehty
ja kaikki niiden joukot hänen
suunsa henkäyksellä.

⁷ Hän kokoaa meren vedet
kuin röykkiöksi,

panee syvyydet varastoihin.

⁸ Pelätköön Herraa kaikki maa,
hänen edessään vaviskoot kaikki
maanpiirin asukkaat.

⁹ Sillä hän sanoi, ja niin tapahtui.
Hän käski, ja se oli tehty.

¹⁰ Herra tekee tyhjäksi kansojen
suunnitelmat,
estää kansojen aikeet.

¹¹ Herran päätökset pysyvät
ikuisesti,

hänen sydämensä ajatukset
polvesta polveen.

¹² Autuas se kansa, jonka Jumala
on Herra,
kansakunta, jonka hän on
perinnökseen valinnut!

¹³ Herra katsoo taivaasta
ja näkee kaikki ihmiset.

¹⁴ Valtaistuimeltaan hän valvoo
kaikkia maan asukkaita,

¹⁵ hän, joka on luonut kaikkien
heidän sydämensä,
hän, joka ymmärtää kaikki
heidän tekonsa.

¹⁶ Kuningas ei pelastu paljolla
sotaväellä,
eikä sankari selviydy suurella
voimalla.

¹⁷ Pettävä on sotaratsu pelastajaksi,
ei sen suuri voima auta pakoon.

¹⁸ Katso, Herran silmä valvoo niitä,
jotka pelkäävät häntä
ja panevat toivonsa hänen
armoonsa,

¹⁹ että hän pelastaisi heidän
sielunsa kuolemasta,
pitäisi heidät elossa nälänhädän
aikana.

²⁰ Meidän sielumme odottaa
Herraa,
hän on meidän apumme ja
kilpemme.

²¹ Hänessä iloitsee meidän
sydämemme,
me turvaamme hänen pyhään
nimeensä.

²² Sinun armosi, Herra, olkoon
meidän yllämme,
kun panemme toivomme sinuun.

Psalmi 34

Pelastuneen kiitoslaulu

¹ *Daavidin psalmi, kun hän oli
tekeytynyt mielipuoleksi Abimelekin
edessä. Tämä karkotti hänet
luotaan, ja hän lähti pois.*

² Minä kiitän Herraa joka hetki,
hänen ylistyksensä on aina
minun suussani.

³ Herrassa kerskaa minun sieluni,
nöyrät kuulevat sen ja iloitsevat.

⁴ Julistakaa kanssani Herran
suuruutta,

ylistäkäämme yhdessä
hänen nimeään.

⁵ Minä etsin Herraa, ja hän
vastasi minulle.

Hän vapautti minut kaikesta
siitä, mitä pelkään.

⁶ Ne, jotka häneen katsovat,
säteilevät iloa,
eivätkä heidän kasvonsa punastu
häpeästä.

⁷ Tässä on kurja, joka huusi,
ja Herra kuuli
ja pelasti hänet kaikista
ahdistuksista.

⁸ Herran enkeli asettuu niiden
ympäri,
jotka pelkäävät Herraa, ja
vapauttaa heidät.

⁹ Maistakaa ja nähkää, että
Herra on hyvä.

Autuas se mies, joka häneen turvaa!

¹⁰ Pelätkää Herraa, te
hänen pyhänsä,
sillä häntä pelkääviltä ei
puutu mitään.

¹¹ Nuoret leijonat kärsivät puutetta
ja näkevät nälkää,
mutta Herraa etsiviltä ei puutu
mitään hyvää.

¹² Tulkaa, lapset, kuulkaa minua,
Herran pelkoa minä teille opetan.

¹³ Kuka oletkin, joka tahdot elää,

rakastat elämää ja haluat nähdä
 hyviä päiviä,
¹⁴ varjele kielesi pahasta
 ja huulesi vilppiä puhumasta,
¹⁵ karta pahaa ja tee hyvää,
 etsi rauhaa ja tavoittele sitä.
¹⁶ Herran silmät tarkkaavat
 vanhurskaita
 ja hänen korvansa heidän
 avunhuutoaan.
¹⁷ Herran kasvot ovat
 pahantekijöitä vastaan,
 jotta hän hävittäisi maasta
 heidän muistonsa.
¹⁸ Vanhurskaat huutavat, ja
 Herra kuulee
 ja pelastaa heidät kaikista
 ahdistuksista.
¹⁹ Lähellä on Herra niitä,
 joilla on särkynyt sydän,
 ja hän pelastaa ne,
 joilla on murtunut mieli.
²⁰ Monet ahdistukset kohtaavat
 vanhurskasta,
 mutta Herra pelastaa hänet
 niistä kaikista.
²¹ Hän varjelee kaikki hänen luunsa,
 yksikään niistä ei murru.
²² Pahuus tappaa jumalattoman,
 ja ne, jotka vanhurskasta vihaavat,
 tulevat syyllisiksi.
²³ Herra lunastaa palvelijoittensa
 sielun,
 eikä yksikään, joka häneen turvaa,
 tule syylliseksi.

Psalmi 35

Rukous jumalattomien vainotessa

¹ Daavidin psalmi.

Aja asiani, Herra, minun
 riitapuoliani vastaan,
 sodi niitä vastaan, jotka minua
 vastaan sotivat.
² Ota pieni kilpi ja suuri kilpi,
 nouse avukseni.
³ Vedä esiin keihäs ja sulje tie
 vainoojiltani.
 Sano sielulleni:
 "Minä olen sinun pelastuksesi."
⁴ Joutukoot häpeään ja pilkattaviksi,
 ne, jotka tavoittelevat henkeäni.
 Perääntykööt ja hävetkööt,
 ne, jotka aikovat minulle pahaa.
⁵ Olkoot he kuin akanat tuulessa,
 ja Herran enkeli syösköön
 heidät pois.
⁶ Olkoon heidän tiensä pimeä
 ja liukas,
 ja Herran enkeli ajakoon
 heitä takaa.
⁷ Sillä syyttä he ovat kätkeneet
 eteeni kuopan verkkoineen,
 syyttä he ovat sen kaivaneet
 minua varten.
⁸ Tulkoon vainoojalleni tuho
 aavistamatta,
 tarttukoon hän itse virittämäänsä
 verkkoon,
 pudotkoon siihen ja tuhoutukoon.
⁹ Silloin sieluni iloitsee Herrassa,

riemuitsee hänen antamastaan
pelastuksesta.

¹⁰ Kaikki minun luuni sanovat:
"Herra, kuka on sinun vertaisesi,
sinun, joka pelastat kurjan
vahvempansa käsistä,
kurjan ja köyhän riistäjänsä
vallasta."

¹¹ Väärät todistajat nousevat esiin
ja kysyvät minulta sellaista,
mitä en tiedä.

¹² He palkitsevat minulle
hyvän pahalla,
minun sieluni on kuin lapsensa
menettänyt.

¹³ Kun he sairastivat,
minä pukeuduin säkkiin,
vaivasin itseäni paastolla
ja rukoilin pää painuksissa.

¹⁴ Kuljeskelin kuin ystävää,
kuin omaa veljeäni surren.
Olin kuin omaa äitiäni surren
synkkänä ja maahan vaipuneena.

¹⁵ Mutta kun kompastuin,
he iloitsivat ja kokoontuivat,
kokoontuivat minua vastaan,
nuo lyöjät, joita en tuntenut.
He raatelivat minua lakkaamatta.

¹⁶ Kuin jumalattomat palkatut
irvailijat
he kiristelivät minulle hampaitaan.

¹⁷ Herra, kuinka kauan sinä
tätä katselet?
Päästä minun sieluni tuhosta,
varjele minun ainokaiseni
nuorilta leijonilta.

¹⁸ Minä kiitän sinua suuressa
seurakunnassa,
ylistän sinua kansanpaljouden
keskellä.

¹⁹ Älkööt iloitko minusta petolliset
viholliseni,
älkööt silmää isekö ne,
jotka vihaavat minua syyttä.

²⁰ Sillä he eivät puhu
rauhan puheita
vaan miettivät petoksen sanoja
maan hiljaisia vastaan.

²¹ He levittelevät suutaan
minua vastaan
ja sanovat: "Kas niin, kas niin!
Nyt me sen omin silmin näemme!"

²² Sinä, Herra, näet sen, älä
ole vaiti!
Herra, älä ole minusta kaukana.

²³ Herää ja nouse käymään
oikeutta riita-asiassani,
minun Jumalani ja Herrani.

²⁴ Tuomitse minut vanhurskautesi
mukaan,
Herra, minun Jumalani,
älä salli heidän riemuista minusta.

²⁵ Älä salli heidän sanoa
sydämessään:
"Kas niin! Sitä me halusimmekin."

Älä salli heidän sanoa:
"Me olemme hänet nielleet."

²⁶ Joutukoot häpeän ja pilkan
alaisiksi kaikki,
jotka iloitsevat onnettomuudestani.
Saakoot puvukseen häpeän
ja pilkan

ne, jotka ylvästelevät
minua vastaan.

²⁷ Huutakoot ilosta ja riemuitkoot
ne,

jotka haluavat minulle oikeutta.
Sanokoot he aina: "Suuri on Herra,
joka tahtoo palvelijansa parasta."

²⁸ Myös minun kieleni julistakoon
sinun vanhurskauttasi,
sinun ylistystäsi kaiken päivää.

Psalmi 36

Herran luona on elämän lähde

¹ *Musiikinjohtajalle. Herran
palvelijan Daavidin psalmi.*

² Synti sanoo jumalattomalle:
"Minun sydämessäni ei ole
jumalanpelkoa
hänen silmiensä edessä."

³ Synti silottelee kaiken hänen
silmissään,
niin ettei hän huomaa eikä
vihaa pahuuttaan.

⁴ Hänen suunsa sanat ovat
vääräyttä ja petosta.
Hän ei enää ymmärrä tehdä hyvää.

⁵ Vääräyttä hän miettii
vuoteessaan.

Hän asettuu tielle, joka ei ole hyvä,
hän ei kaihda pahaa.

⁶ Herra, sinun armosi täyttää
taivaat,
pilviin ulottuu sinun uskollisuutesi.

⁷ Sinun vanhurskautesi on kuin
Jumalan vuoret,

sinun tuomiosi kuin suuri syvyys.
Ihmistä ja eläintä sinä autat, Herra.

⁸ Kuinka kallis on sinun armosi,
Jumala!

Ihmiset turvautuvat sinun
siipiesi suojaan.

⁹ He virvoittuvat sinun huoneesi
runsaista antimista,
sinä juotat heitä suloisuutesi
virrasta.

¹⁰ Sillä sinun luonasi on
elämän lähde,
sinun valossasi me näemme
valkeuden.

¹¹ Tee armosi laajaksi niille, jotka
sinut tuntevat,
ja vanhurskautesi oikeamielisille.

¹² Älköön ylpeiden jalka tallatko
minua,
älköönkä jumalattomien käsi
minua karkottako.

¹³ Tuonne ovat pahantekijät
kaatuneet!

Heidät on syösty maahan, eivät
he voi nousta.

Psalmi 37

Jumalaton ja vanhurskas

¹ *Daavidin psalmi.*

Älä vihastu pahantekijöiden
tähdien,

älä kadehdi väärintekijöitä.

² Sillä hetkessä heidät niitetään
pois kuin heinä,
ja he lakastuvat kuin vihreä ruoho.

³ Luota Herraan ja tee hyvää,
 asu maassa ja noudata totuutta.
⁴ Olkoon ilosi Herrassa,
 niin hän antaa sinulle
 mitä sydämesi pyytää.
⁵ Anna tiesi Herran haltuun
 ja luota häneen, niin hän sen tekee.
⁶ Hän tuo esiin vanhurskautesi
 kuin valon
 ja oikeutesi kuin keskipäivän.
⁷ Hiljenny Herran edessä
 ja odota häntä.
 Älä vihastu siihen, joka menestyy
 tiellään,
 mieheen, joka juonia punoo.
⁸ Jätä pois viha ja hylkää kiukku.
 Älä kiivastu, se on vain pahaksi.
⁹ Sillä pahantekijät hävitetään,
 mutta ne, jotka Herraa odottavat,
 perivät maan.
¹⁰ Vielä vähän aikaa, niin
 jumalatonta ei enää ole.
 Kun katsot hänen asuinpaikkaansa,
 hän on poissa.
¹¹ Mutta nöyrät perivät maan
 ja nauttivat rauhan runsaudesta.
¹² Jumalaton juonittelee
 vanhurskasta vastaan
 ja kiristelee hänelle hampaitaan.
¹³ Herra nauraa jumalattomalle,
 koska näkee hänen päivänsä
 tulevan.
¹⁴ Jumalattomat ovat paljastaneet
 miekkansa
 ja jännittäneet jousensa
 kaataakseen kurjan ja köyhän,

teurastaakseen ne, jotka kulkevat
 oikeaa tietä.
¹⁵ Mutta heidän miekkansa osuu
 heidän omaan sydämeensä,
 ja heidän jousensa särkyvät.
¹⁶ Parempi se vähä, mikä
 vanhurskaalla on,
 kuin monen jumalattoman rikkaus.
¹⁷ Sillä jumalattomien käsivarret
 murretaan,
 mutta Herra tukee vanhurskaita.
¹⁸ Herra tuntee nuhteettomien
 päivät,
 ja heidän perintönsä pysyy ikuisesti.
¹⁹ Pahana aikana he eivät
 joudu häpeään,
 ja nälän päivinä he ovat kylläisiä.
²⁰ Mutta jumalattomat hukkuvat,
 ja Herran viholliset ovat kuin
 niittyjen koreus.
 He katoavat – kuin savu he
 katoavat.
²¹ Jumalaton ottaa lainan eikä
 maksa takaisin,
 mutta vanhurskas on armahtava
 ja antelias.
²² Herran siunaamat perivät maan,
 mutta hänen kiroamansa revitään
 juurineen maasta.
²³ Herra vahvistaa sen miehen
 askeleet,
 jonka tie on hänelle mieluinen.
²⁴ Jos hän kaatuu, ei hän
 sorru maahan,
 sillä Herra tukee häntä kädellään.
²⁵ Olen ollut nuori ja tullut vanhaksi,

mutta en ole nähnyt vanhurskasta
hylättynä
enkä hänen lapsiaan kerjäämässä
leipää.

²⁶ Aina hän armahtaa ja antaa
lainaksi,
ja hänen jälkeläisensä ovat
siunaukseksi.

²⁷ Karta pahaa ja tee hyvää,
niin saat asua maassa ikuisesti.

²⁸ Sillä Herra rakastaa oikeutta
eikä hylkää hurskaitaan.
Heidät varjellaan ikuisesti,
mutta jumalattomien jälkeläiset
hävitetään.

²⁹ Vanhurskaat perivät maan
ja asuvat siinä ikuisesti.

³⁰ Vanhurskaan suu lausuu
viisautta,
ja hänen kielensä puhuu oikeutta.

³¹ Hänen Jumalansa laki on hänen
sydämessään,

hänen askeleensa eivät horju.

³² Jumalaton väijyy vanhurskasta
ja etsii tilaisuutta tappaakseen
hänet.

³³ Mutta Herra ei jätä vanhurskasta
hänen käsiinsä

eikä julista vanhurskasta syylliseksi,
kun tämä on tuomittavana.

³⁴ Odota Herra
ja kulje aina hänen tietään,
niin hän korottaa sinut, ja sinä
perit maan
ja saat nähdä, kuinka jumalattomat
hävitetään.

³⁵ Minä näin jumalattoman,
väkivaltaisen,
rehevänä kuin paikoilleen
juurtunut viheriöivä puu.

³⁶ Mutta hän meni pois,
eikä häntä enää ollut,
minä etsin häntä,
eikä häntä löytynyt.

³⁷ Tarkkaa nuhteetonta ja katso
rehellistä –
rauhan miehellä on tulevaisuus.

³⁸ Kaikki pahantekijät tuhoutuvat,
jumalattomien tulevaisuus
leikataan pois.

³⁹ Mutta vanhurskaiden pelastus
tulee Herralta,
hän on heidän turvansa
ahdingon aikana.

⁴⁰ Herra auttaa heitä ja vapauttaa
heidät,
vapauttaa jumalattomista ja
pelastaa heidät,
sillä he turvaavat häneen.

Psalmi 38

Kärsivän rukous, katumuspsalmi

¹ *Daavidin psalmi. Muistettavaksi.*

² Herra, älä rankaise minua
vihassasi,
älä kiivaudessasi minua kurita.

³ Ovathan nuolesi uponneet
minuun,

ja sinun kätesi painaa minua.

⁴ Lihassani ei ole tervettä paikkaa
sinun vihastuksesi tähden

eikä luissani rauhaa syntieni
tähden.

⁵ Sillä syntieni taakka on kohonnut
pääni yli.

Kuin raskas kuorma se painaa
minua yli voimieni.

⁶ Haavani haisevat ja märkivät
mielettömyyteni tähden.

⁷ Olen painunut kumaraan,
aivan kyyryyn,
kuljen synkkänä kaiken päivää.

⁸ Lanteeni ovat täynnä polttoa,
lihassani ei ole tervettä paikkaa.

⁹ Olen voimaton ja peräti runneltu,
minä huudan sydämeni tuskassa.

¹⁰ Herra, sinun edessäsi on kaikki
minun kaipaukseni,
eikä huokaukseni ole sinulta
salassa.

¹¹ Sydämeni värisee,
voimani on jättänyt minut.
Ja silmiäni valo – sitäköön ei
minulla ole.

¹² Rakkaani ja ystäväni pysyvät
syRJässä vitsauksestani,
ja läheiseni seisovat kaukana.

¹³ Ne, jotka tavoittelevat henkeäni,
virittävät ansoja,
ja ne, jotka aikovat tehdä
minulle paha,
puhuvat turmion puheita
ja punovat juonia kaiken aikaa.

¹⁴ Mutta minä olen kuin kuuro,
en mitään kuule,
olen kuin mykkä, joka ei
suutaan avaa.

¹⁵ Minusta on tullut kuin mies,
joka ei kuule

ja jonka suussa ei ole vastaväitteitä.

¹⁶ Sillä sinua, Herra, minä odotan.
Sinä vastaat, Herra, minun
Jumalani.

¹⁷ Minä sanon: älkööt he iloitko
minusta,
älkööt ylvästelkö minua vastaan,
kun jalkani horjuu.

¹⁸ Olenhan kaatumaisillani,
ja tuskani on aina edessäni.

¹⁹ Minä tunnustan pahat tekoni,
murehdin syntieni tähden.

²⁰ Mutta viholliseni elävät ja
ovat mahtavia.

Paljon on niitä, jotka vihaavat
minua ilman syytä,

²¹ jotka palkitsevat hyvän pahalla
ja vastustavat minua,
koska minä pyrin hyvään.

²² Älä hylkää minua, Herra!
Jumalani, älä ole minusta kaukana!

²³ Riennä avukseni,
Herra, minun pelastukseni!

Psalmi 39

Elämän katoavaisuus

¹ *Musiikinjohtajalle. Jedutunin
mukaan. Daavidin psalmi.*

² Minä sanoin: "Minä tahdon
valvoa vaellustani,
etten tekisi kielelläni syntiä.
Minä tahdon vartioida suutani
ja suitsia sen,

niin kauan kuin jumalaton on
edessäni."

³ Minä vaikenin, olin ääneti,
en puhunut siitä, mikä on hyvää,
mutta tuskani vain yltyi.

⁴ Sydämeni hehkui rinnassani,
huokaillessani syttyi tuli,
ja niin minä puhuin kielelläni.

⁵ Herra, ilmoita minulle
minun loppuni

ja mikä on päivieni määrä,
että ymmärtäisin,
kuinka katoavainen olen.

⁶ Katso, muutaman
kämmenenleveyden verran
sinä annoit minulle päiviä,
ja elinaikani on edessäsi kuin
ei mitään.

Vain tuulenhenkäys ovat
kaikki ihmiset,
kuinka lujina seisokootkin. Sela.

⁷ Vain varjokuvana ihminen vaeltaa,
aivan turhaan hän metelöi.

Hän kokoaa omaisuutta
eikä tiedä, kuka sen lopulta saa.

⁸ Ja nyt, mitä minä odotan, Herra?
Sinuun minä panen toivoni.

⁹ Vapauta minut kaikista
rikkomuksistani,
älä pane minua houkkien
häväistäväksi.

¹⁰ Minä vaikenen enkä suutani
avaa,

sillä sinä olet tämän tehnyt.

¹¹ Poista vitsauksesi minun
päältäni,

muuten minä menehdyn sinun
kätesi kuritukseen.

¹² Sinä kuritat ihmistä
rangaistuksilla
synnin tähden,
sinä kulutat hänen ihanuutensa
niin kuin koi kuluttaa.
Vain tuulenhenkäys ovat kaikki
ihmiset. Sela.

¹³ Kuule rukoukseni, Herra,
kuuntele avunhuutoani,
älä ole kuuro kyneleilleni.
Minä olen muukalainen
sinun luonasi,

vieras niin kuin kaikki isänikin.
¹⁴ Käännä katseesi pois minusta,
että minä ilahtuisin,
ennen kuin menen pois eikä
minua enää ole.

Psalmi 40

Pelastetun kiitos ja rukous

¹ *Musiikinjohtajalle. Daavidin psalmi.*

² Hartaasti minä odotin Herraa,
ja hän kumartui puoleeni
ja kuuli avunhuutoni.

³ Hän nosti minut ylös kurjuuden
kuopasta,
upottavasta liejusta.

Hän asetti jalkani kalliolle
ja vahvisti askeleeni.

⁴ Hän antoi minun suuhuni
uuden laulun,
ylistyslaulun Jumalallemme.
Sen näkevät monet ja pelkäävät

ja turvaavat Herraan.

⁵ Autuas se mies,
joka panee luottamuksensa
Herraan
eikä käännä ylpeiden puoleen
eikä niiden, jotka valheeseen
eksyvät.

⁶ Paljon olet tehnyt ihmeitäsi,
Herra, minun Jumalani.
Ja sinun ajatuksesi meitä kohtaan –
ei ole ketään sinun vertaistasi –
niitä tahdon julistaa ja niistä puhua.
Niitä on paljon enemmän kuin
voidaan luetella.

⁷ Teurasuhria ja ruokauhria
sinä et halua –
korvani sinä avasit –
polttohria ja syntiuhria sinä
et vaadi.

⁸ Silloin minä sanoin:
”Katso, minä tulen,
kirjakääröön on minusta kirjoitettu.

⁹ Sinun tahtosi, Jumalani,
minä teen mielelläni,
ja sinun opetuksesi on
sisimmässäni.”

¹⁰ Minä julistan ilosanomaa
vanhurskaudesta
suuressa seurakunnassa.
Katso, minä en sulje huuliani,
sinä, Herra, sen tiedät.

¹¹ Minä en peitä vanhurskauttasi
omaan sydämeeni
vaan puhun sinun uskollisuudestasi
ja pelastusteeoistasi.

Minä en salaa sinun armoasi
ja totuuttasi

suurelta seurakunnalta.

¹² Sinä, Herra, älä sulje minulta
laupeuttasi!

Armosi ja totuutesi varjelkoon
minua aina.

¹³ Onnettomuudet ovat saartaneet
minut,

niitä on määrättömästi.

Syntini ovat ottaneet minut kiinni,
niin etten saata nähdä,
sillä niitä on enemmän kuin
hiuksia päässäni,

ja rohkeuteni on mennyt.

¹⁴ Tahdothan Herra pelastaa minut,
Herra, riennä avukseni!

¹⁵ Hävetkööt ja joutukoot
pettymään kaikki,
jotka tavoittelevat henkeäni
tuhotakseen minut.

Perääntykööt ja joutukoot
häpeään ne,
jotka tahtovat minulle
onnettomuutta.

¹⁶ Tyrmistykööt häpeästään ne,
jotka sanovat minulle: "Kas
niin, kas niin!"

¹⁷ Iloitkoot ja riemuitkoot
sinussa kaikki,
jotka sinua etsivät.
Ne, jotka rakastavat sinun
pelastustasi,
sanokoot aina: "Herra on suuri!"

¹⁸ Vaikka olen kurja ja köyhä,
Herra pitää minusta huolen.

Sinä olet minun apuni ja
pelastajani.
Jumalani, älä viivytä!

Psalmi 41

Sairaan ja parjatun rukous

¹ *Musiikinjohtajalle. Daavidin psalmi.*

² Autuas se, joka pitää huolta
vähäosaisesta.

Hänet Herra pelastaa
pahana päivänä.

³ Herra varjelee häntä ja pitää
hänet elossa.

Maassa häntä kutsutaan
onnelliseksi,

etkä sinä, Herra, anna häntä alttiiksi
hänen vihollistensa mielivallalle.

⁴ Herra tukee häntä tautivuoteella.

Kun hän sairastaa,
sinä nostat hänet vuoteeltaan.

⁵ Minä sanoin: "Herra, armahda
minua!

Paranna sieluni,
sillä minä olen tehnyt syntiä
sinua vastaan!"

⁶ Viholliseni puhuvat minusta
pahaa:

"Milloin hän kuolee
ja hänen nimensä häviää?"

⁷ Ja jos joku tulee katsomaan
minua,

hän puhuu tyhjämpäiväisiä.

Hän kerää sydämeensä pahuutta,
lähtee ulos ja puhuu sitä.

⁸ Kaikki vihamieheni yhdessä
kuiskuttelevat minusta,

he ajattelevat minusta pahaa:

⁹ "Jokin parantumaton paha on
tarttunut häneen,

ei hän enää nouse siitä
missä makaa."

¹⁰ Jopa läheinen ystäväni,
johon minä luotin

ja joka söi leipääni,
on nostanut kantapäätänsä

minua vastaan.

¹¹ Mutta sinä, Herra, armahda
minua

ja nosta minut ylös,
niin minä maksan heille.

¹² Siitä minä tiedän sinun
mieltyneen minuun,
ettei viholliseni saa minusta
riemuita.

¹³ Mutta minä –
minua sinä tuet nuhteettomuuteni
tähden

ja asetat minut kasvojesi eteen
ainiaaksi.

¹⁴ Kiitetty olkoon Herra, Israelin
Jumala,
iankaikkisesta iankaikkiseen!
Aamen, aamen.

TOINEN KIRJA, 42 – 72

Psalmi 42

Masentuneen rukous

¹ *Musiikinjohtajalle.*

Koorahilaisten mietepsalmi.

² Niin kuin peura kaipaa

vesipuroille,

niin minun sieluni kaipaa

sinua, Jumala.

³ Minun sieluni janoaa Jumalaa,

elävää Jumalaa.

Milloin saan tulla ja nähdä

Jumalan kasvot?

⁴ Kyöneleet ovat leipäni päivin

ja öin,

kun minulle kaiken päivää

sanotaan:

”Missä on sinun Jumalasi?”

⁵ Näitä minä muistelen

ja vuodatan julki sieluni murheen,

kun astelen väenpaljoudessa

Jumalan huoneeseen

riemun ja kiitoksen raikuessa

juhlivasta joukosta.

⁶ Miksi olet masentunut, sieluni,

ja olet minussa niin levoton?

Odota Jumalaa,

sillä vielä minä saan kiittää häntä

hänen kasvojensa suomasta

pelastuksesta.

⁷ Minun Jumalani,

sieluni on minussa masentunut,

sen tähden minä muistan sinua

Jordanin maalla,

Hermonin kukkuloilla ja

Misarinvuorella.

⁸ Syvyys huutaa syvyydelle

sinun koskiesi pauhatessa;

kaikki sinun tyrskysi ja aaltosi

vyöryvät ylitseni.

⁹ Päivällä Herra antaa käskyn

armostaan,

ja yöllä on sisimmässäni hänen

laulunsa –

rukous elämäni Jumalalle.

¹⁰ Minä sanon Jumalalle, kalliolleni:

”Miksi olet unohtanut minut?

Miksi minun täytyy kulkea

synkkänä,

vihollisen ahdistamana?”

¹¹ Luissani on kuin kuolemantuska,

kun viholliseni häpäisevät minua

sanoen minulle kaiken päivää:

”Missä on sinun Jumalasi?”

¹² Miksi olet masentunut, sieluni,

ja miksi olet minussa levoton?

Odota Jumalaa.

Vielä minä saan kiittää häntä,

kasvojeni apua, minun Jumalaani.

Psalmi 43

Jatkoa edelliseen psalmiin

¹ Hanki minulle oikeus, Jumala,

ja aja asiani jumalatonta

kansaa vastaan.

Päästä minut petollisista

ja väärämielisistä ihmisistä.

² Sillä sinä, Jumalani, olet
turvapaikkani.
Miksi olet hylännyt minut?
Miksi minun täytyy kulkea
synkkänä,
vihollisen ahdistamana?
³ Lähetä valosi ja totuutesi,
ne johdattakoot minua.
Viekööt ne minut pyhälle vuorellesi,
sinun asuntoihisi,
⁴ että saan tulla Jumalan
alttarin eteen,
Jumalan eteen, joka on iloni
ja riemuni.
Silloin kiitän sinua lyyraa soittaen,
Jumala, minun Jumalani.
⁵ Miksi olet masentunut, sieluni,
ja miksi olet minussa levoton?
Odota Jumalaa.
Vielä minä saan kiittää häntä,
kasvojeni apua, minun Jumalaani.

Psalmi 44

Rukous vihollisten ahdistaa

¹ *Musiikinjohtajalle.*
Koorahilaisten mietepsalmi.
² Jumala, me olemme kuulleet
omin korvin,
isämme ovat kertoneet
meille teosta,
jonka sinä teit heidän päivinään,
muinaisina päivinä.
³ Sinä karkotit kädelläsi kansat,
mutta heidät sinä istutit,
sinä murskasit kansakunnat,

sinä ajoit ne pois.
⁴ Eivät isämme ottaneet maata
haltuun miekallaan
eikä heidän käsivartensa
pelastanut heitä,
vaan sinun oikea kätesi,
sinun käsivartesi ja sinun
kasvojesi valo,
koska sinä olit mieltynyt heihin.
⁵ Sinä, Jumala, olet minun
kuninkaani,
anna määräys Jaakobin
pelastuksesta.
⁶ Sinun avullasi me puskemme
ahdistajamme maahan,
sinun nimesäsi me tallaamme
vastustajamme.
⁷ En minä jouseeni luota
eikä miekkani minua pelasta,
⁸ vaan sinä pelastat meidät
ahdistajistamme
ja saatat vihamiehemme häpeään.
⁹ Jumalassa me kerskaamme
kaiken päivää,
sinun nimeäsi me kiitämme
ikuisesti. Sela.
¹⁰ Kuitenkin sinä hylkäsit ja
häpäisit meidät
etkä lähtenyt meidän
sotajoukkojemme mukaan.
¹¹ Sinä panit meidät pakenemaan
ahdistajaa,
ja vihamiehemme ryöstivät
itselleen saalista.
¹² Sinä annoit meidät syötäviksi
kuin lampaat

ja hajotit meidät kansojen sekaan.

¹³ Sinä myit kansasi halvalla
etkä heidän hinnastaan hyötynyt.

¹⁴ Sinä jätit meidät naapuriemme
häväistäviksi,
ympärillämme asuvien pilkan
ja ivan kohteeksi.

¹⁵ Sinä teit meidät sananparreksi
kansojen keskuudessa,
päänpuhdistuksen aiheeksi
kansakuntien keskellä.

¹⁶ Kaiken päivää häväistykseni
on mielessäni,
ja kasvojeni häpeä peittää minut

¹⁷ herjaajan ja pilkkaajan
puheiden tähden,
vihollisen ja kostonhimoisen
tähden.

¹⁸ Tämä kaikki on meitä kohdannut,
vaikka emme ole sinua unohtaneet
emmekä rikkoneet sinun liittoasi.

¹⁹ Ei ole sydämemme vetäytynyt
sinusta pois,
eivätkä askeleemme ole
poikenneet sinun polultasi,
²⁰ vaikka olet runnellut meitä
sakaalien asuinsijoilla
ja peittänyt meidät kuoleman
varjolla.

²¹ Jos olisimme unohtaneet
Jumalamme nimen
ja ojentaneet kätemme vieraan
jumalan puoleen,

²² eikö Jumala tutkisi sitä?
Hän tuntee sydämen salaisuudet.

²³ Totisesti, sinun vuoksesi meitä
surmataan kaiken päivää,
meidä pidetään teuraslampaina.

²⁴ Herää, miksi nukut, Herra?
Nouse, älä hylkää iäksi!

²⁵ Miksi peität kasvosi,
unohtat kurjuutemme ja
ahdistuksemme?

²⁶ Onhan sielumme vaipunut
tomuun,
ruumiimme on painunut maahan.

²⁷ Nouse, auta meitä
ja lunasta meidät armosi tähden!

Psalmi 45

Ylistyslaulu kuninkaan häissä

¹ *Musiikinjohtajalle. Lauletaan
kuin "Liljat". Koorahilaisten
mietepsalmi. Laulu rakkaudesta.*

² Sydämeni tulvii ihania sanoja.
Minä lausun säkeeni kuninkaalle,
kieleni on taitavan kirjoittajan kynä.

³ Sinä olet ihmislapsista ihanin,
suloisuus on vuodatettu huulillesi,
sen vuoksi Jumala siunaa sinua iäti.

⁴ Vyötä miekka kupeellesi,
sinä sankari,
vyöttäydy kunniaasi ja
majesteettisuuteesi.

⁵ Ja majesteettisuudessasi ratsasta
voitokkaasti
totuuden, nöyryyden ja
vanhurskauden puolesta!
Oikea kätesi opettakoon sinulle
pelottavia tekoja.

⁶ Sinun nuolesi ovat teräviä,
kansat kaatuvat allesi.
Nuolesi osuvat kuninkaan
vihollisten sydämiin.

⁷ Jumala, sinun valtaistuimesi
pysyy aina ja ikuisesti.
Sinun kuninkuutesi valtikka on
oikeuden valtikka.

⁸ Sinä rakastat vanhurskautta
ja vihaat laittomuutta.
Sen vuoksi on Jumala, sinun
Jumalasi,
voidellut sinua iloöljyllä
enemmän kuin kumppaneitasi.

⁹ Mirhalta, aaloelta ja kassialta
tuoksuvat kaikki vaatteesi,
norsunluupalatseista sinua
ilahdutetaan kielisoittimilla.

¹⁰ Kuninkaiden tyttäriä on hovisi
kaunistuksena,
kuningatar seisoo oikealla
puolellasi
Oofirin kullassa.

¹¹ Kuule, tytär, katso ja kuuntele
tarkoin:
unohda kansasi ja isäsi koti.

¹² Kuningas on mieltynyt sinun
kauneuteesi.
Hän on herrasi,
heittäydy maahan hänen eteensä.

¹³ Tytär Tyyro tulee luoksesi
lahjoineen,
kansan rikkaimmat etsivät
suosiotasi.

¹⁴ Kuninkaan tytär kaikessa
loistossaan on sisähuoneissa,

kultakudosta on hänen pukunsa.

¹⁵ Kirjailluissa vaatteissa
hänet saatetaan kuninkaan luo.
Neitsyet, hänen ystävättärensä,
seuraavat häntä,
heidät tuodaan sinun luoksesi.

¹⁶ Iloiten ja riemuiten heitä
saatetaan,
he tulevat kuninkaan palatsiin.

¹⁷ Sinun poikasi nouskoot
isiesi sijaan,
sinä asetat heidät ruhtinaiksi
koko maahan.

¹⁸ Minä teen nimesi muistettavaksi
polvesta polveen,
sen vuoksi kansat kiittävät sinua
aina ja ikuisesti.

Psalmi 46

Jumala on meidän linnumme

¹ *Musiikinjohtajalle. Koorahilaisten
laulu, korkeassa äänialassa.*

² Jumala on meidän turvamme
ja väkevyytemme,
varma apumme hädän hetkellä.

³ Sen tähden emme pelkää,
vaikka maa järkkäisi
ja vuoret sortuisivat merten
syvyyksiin,

⁴ vaikka merten aallot pauhaisivat
ja kuohuisivat
ja vuoret vapisivat hänen
majesteettiutensa
tähden. Sela.

⁵ Virta haaroineen ilahduttaa

Jumalan kaupunkia,
Korkeimman pyhiä asuinsijoja.

⁶ Jumala on sen keskellä, ei se horju.

Jumala auttaa sitä aamun

koitteessa.

⁷ Kansat metelöivät, valtakunnat

horjuvat,

hän antaa äänensä kuulua, ja

maa järkkyy.

⁸ Herra Sebaot on meidän

kanssamme,

Jaakobin Jumala on meidän

linnamme. Sela.

⁹ Tulkaa ja katsokaa Herran töitä,

hänen, joka tekee hämmästyttäviä

tekoja maan päällä.

¹⁰ Hän lopettaa sodat maan

ääriä myöten.

Hän särkee jousen, taittaa keihään

ja polttaa sotavaunut tulella.

¹¹ "Heretkää ja tietäkää, että

minä olen Jumala,

minä olen korkea kansojen keskellä,

korkea maan päällä."

¹² Herra Sebaot on meidän

kanssamme,

Jaakobin Jumala on meidän

linnamme. Sela.

Psalmi 47

Herra on kansojen kuningas

¹ Musiikinjohtajalle.

Koorahilaisten psalmi.

² Taputtakaa käsiäanne,

kaikki kansat,

kohottakaa riemuhuuto Jumalalle!

³ Sillä Herra on korkein, pelottava,

koko maan suuri kuningas.

⁴ Hän alistaa kansat valtaamme,

kansakunnat jalkojemme alle.

⁵ Hän on valinnut meille

perintöosan,

joka on Jaakobin, hänen rakkaansa,

kunnia. Sela.

⁶ Jumala on astunut ylös

riemuhuudon raikuessa,

Herra pasuunan pauhatessa.

⁷ Laulakaa ylistystä Jumalalle,

laulakaa,

laulakaa ylistystä kuninkaallemme,

laulakaa!

⁸ Jumala on koko maan kuningas,

laulakaa hänelle psalmi.

⁹ Jumala on kansojen kuningas,

Jumala istuu pyhällä istuimellaan.

¹⁰ Kansojen ylhäiset kokoontuvat

Abrahamin Jumalan kansaksi,

sillä maan kilvet kuuluvat Jumalalle.

Hän on ylen korkea.

Psalmi 48

Siion on Jumalan kaupunki

¹ *Laulu, koorahilaisten psalmi.*

² Suuri on Herra,
suuresti ylistettävä
meidän Jumalamme kaupungissa,
hänen pyhällä vuorellaan.

³ Kauniina kohoaa,
kaiken maan ilona,
pohjoisen puolella Siionin vuori,
suuren Kuninkaan kaupunki.

⁴ Sen linnoissa Jumala
tunnetaan turvapaikaksi.

⁵ Katso, kuninkaat kokoontuivat,
lähtivät yhdessä hyökkäykseen.

⁶ Mutta he hämmästyivät
näkemästään,
pelästyivät ja ryntäsivät pois.

⁷ Vavistus valtasi heidät siellä,
kuin synnyttäjän tuska.

⁸ Itätuulella sinä särjet
Tarsiin-laivat.

⁹ Niin kuin olimme kuulleet,
niin me sen nyt näimme
Herran Sebaotin kaupungissa,
Jumalamme kaupungissa.
Jumala pitää sen lujana
ikuisesti. Sela.

¹⁰ Jumala, me mietiskelemme
armoasi
sinun temppelissäsi.

¹¹ Niin kuin sinun nimesi, Jumala,
niin ulottuu ylistyksesi maan
ääriin saakka.

Sinun oikea kätesi on
vanhurskautta täynnä.

¹² Siionin vuori iloitsee,
Juudan tyttäret riemuitsevat
sinun tuomioittesi tähden.

¹³ Kiertäkää Siion, kulkekaa
sen ympäri,
laskekaa sen tornit.

¹⁴ Tarkastelkaa sen muureja,
kulkekaa sen linnojen läpi
kertoaksenne niistä tulevalle
sukupolvelle.

¹⁵ Sillä tämä on Jumala,
meidän Jumalamme aina ja
ikuisesti.

Hän johdattaa meidät kuoleman yli.

Psalmi 49

Mahtavinkin ihminen on kuolevainen

¹ *Musiikinjohtajalle.
Koorahilaisten psalmi.*

² Kuulkaa tämä, kaikki kansat,
kuunnelkaa, kaikki maan asukkaat,
³ sekä alaiset että ylhäiset,
niin rikkaat kuin köyhät.

⁴ Minun suuni puhuu viisautta,
sydämeni mietteissä on
ymmärrystä.

⁵ Minä kallistan korvani kuulemaan
mietelauseita,
ratkaisen arvoitukseni lyyraa
soittaen.

⁶ Miksi pelkäisin pahoina päivinä,
kun petturien vääräys ympäröi
minua,

⁷ noiden, jotka luottavat
vaurauteensa
ja kerskailevat suuresta
rikkaudestaan.
⁸ Ei kukaan voi veljeään lunastaa
eikä hänestä Jumalalle
sovituspäätä maksaa –
⁹ kallis on heidän sielujensa
lunastus,
ja jää meiltä ikuisesti
suorittamatta –
¹⁰ niin että hän saisi elää ikuisesti
eikä näkisi kuolemaa.
¹¹ Nähdäänhän, että viisaat
kuolevat.
Myös tyhmät ja järjettömät
menehtyvät
ja jättävät toisille vaurautensa.
¹² Sisimmässään he ajattelevat,
että heidän huoneensa pysyvät
ikuisesti,
heidän asuinsijansa polvesta
polveen.
He nimittävät maatiloja nimensä
mukaan.
¹³ Mutta mahtavinkaan ihminen
ei ole pysyvä,
häntä voi verrata eläimiin,
jotka häviävät.
¹⁴ Tämä on heidän tiensä,
heidän hulluutensa,
ja heidän jälkeensä niiden,
jotka mieltyvät heidän
puheisiinsa. Sela.
¹⁵ Kun lammaslauma he kulkevat
kohti tuonela,

kuolema heitä kaitsee.
Aamun koittaessa oikeamieliset
hallitsevat heitä.
Heidän hahmonsa riutuu,
tuonela on heidän asuntonsa.
¹⁶ Mutta Jumala lunastaa minun
sieluni tuonelan vallasta,
sillä hän ottaa minut huomaansa.
Sela.
¹⁷ Älä pelkää, kun joku rikastuu,
kun hänen kotinsa loisto lisääntyy.
¹⁸ Eihän hän kuollessaan ota
mitään mukaansa
eikä hänen rikkautensa astu alas
hänen jäljessään.
¹⁹ Vaikka hän eläessään kutsuu
itseään siunatuksi –
ja sinuahan ylistetään, kun sinulla
on kaikki hyvin –
²⁰ hän menee isiensä suvun perästä,
he eivät ikinä valoa näe.
²¹ Mahtavinkin ihminen, jolla
ei ole ymmärrystä,
on verrattavissa eläimiin,
jotka häviävät.

Psalmi 50

Kuuliaisuus on oikea uhri

¹ *Aasafin psalmi.*

Jumala, Herra Jumala,
on puhunut ja kutsunut maan
auringon noususta sen laskuun asti.
² Siionista, jonka kauneus on
täydellinen,

Jumala on ilmestynyt
kirkkaudessaan.

³ Meidän Jumalamme tulee
eikä vaikene.

Hänen edellään käy kuluttava tuli
ja hänen ympärillään
väkevä myrsky.

⁴ Hän kutsuu taivaat ylhäältä
ja maan käydäkseen oikeutta
kansansa kanssa.

⁵ "Kootkaa eteeni minun hurskaani,
jotka uhrin kautta ovat tehneet
liiton minun kanssani."

⁶ Taivaat julistavat hänen
vanhurskauttaan,
sillä Jumala itse on tuomari. Sela.

⁷ "Kuule, kansani, kun minä puhun.
Israel, minä todistan sinua vastaan.
Minä olen Jumala, sinun Jumalasi.

⁸ En minä nuhtele sinua uhriesi
tähten –
polttouhriksi ovat aina minun
edessäni.

⁹ En ota härkää talostasi
enkä pukkeja karjatarhoistasi,

¹⁰ sillä minun ovat kaikki
metsän eläimet

ja tuhansien vuorten karja.

¹¹ Minä tunnen kaikki vuorten
linnut,

ja kaikki kedon eläimet ovat minun.

¹² Jos minun tulisi nälkä,
en minä sitä sinulle sanoisi,
sillä minun on maanpiiri ja kaikki,
mitä siinä on.

¹³ Minäkö söisin härkien lihaa

tai joisin pukkien verta?

¹⁴ Uhraa kiitosta Jumalalle
ja täytä lupauksesi Korkeimmalle.

¹⁵ Huuda minua avuksi ahdistuksen
päivänä.

Minä pelastan sinut,
ja sinun tulee kunnioittaa minua."

¹⁶ Mutta jumalattomalle
Jumala sanoo:

"Mikä sinä olet kertomaan minun
säädöksistäni

ja ottamaan liittoni huulillesi?

¹⁷ Sinähän vihaat ojennusta
ja heität minun sanani selkäsi
taakse!

¹⁸ Jos näet varkaan, sinä miellyt
häneen,

ja avionrikkojien kanssa sinä
pidät yhtä.

¹⁹ Sinä päästät suusi puhumaan
pahaa

ja kielesi punomaan petosta.

²⁰ Sinä istut ja puhut veljeäsi
vastaan,

sinä panettelet äitisi poikaa.

²¹ Näitä olet tehnyt, ja minä
olen ollut vaiti.

Luuletko sinä, että minä olen
ollut sinun kaltaisesi?

Minä nuhtelen sinua
ja asetan nämä silmiesi eteen.

²² Ymmärtäkää tämä, te, jotka
unohdatte Jumalan,
etten minä raatelisi teitä
eikä olisi pelastajaa!

²³ Joka kiitosta uhraa, se
kunnioittaa minua.
Joka pitää huolen vaelluksestaan,
se saa nähdä Jumalan antaman
pelastuksen."

Psalmi 51

Langenneen rukous, katumuspsalmi

¹ *Musiikinjohtajalle. Daavidin psalmi*

² *profeetta Naatanin tultua hänen
luokseen sen jälkeen, kun
hän oli yhtynyt Batsebaan.*

³ Jumala, ole minulle armollinen
hyvyytesi tähden,
pyyhi pois syntini suuren
laupeutesi tähden.

⁴ Pese minut puhtaaksi rikoksestani,
puhdistä minut synnistäni.

⁵ Minä tunnen rikokseni,
ja minun syntini on aina edessäni.

⁶ Sinua Ainoaa vastaan olen
syntiä tehnyt,
olen tehnyt sitä, mikä on paha
sinun silmissäsi.

Sinä olet vanhurskas puheessasi
ja puhdas tuomitessasi.

⁷ Katso, synnin alaisena olen
syntynyt,
synnin alaiseksi sikisin äitini
kohdussa.

⁸ Totuutta sinä tahdot sisimpään
saakka,
ja salassa sinä ilmoitat minulle
viisauden.

⁹ Puhdistä minut synnistä iisopilla,

niin minä puhdistun.

Pese minut, niin tulen lunta
valkeammaksi.

¹⁰ Anna minun kuulla iloa ja riemua,
riemuittokoot luut, jotka olet
murskannut.

¹¹ Peitä kasvosi näkemästä
syntejäni

ja pyyhi pois kaikki pahat tekoni.

¹² Jumala, luo minuun
puhdas sydän

ja uudista vahvaksi henki minun
sisimmässäni.

¹³ Älä heitä minua pois kasvojesi
edestä

äläkä ota minulta pois Pyhää
Henkeäsi.

¹⁴ Anna minulle jälleen
pelastuksesi ilo

ja tue minua alttiuden hengellä.

¹⁵ Minä tahdon opettaa
väärintekijöille sinun tiesi,
että syntiset palaisivat sinun
luoksesi.

¹⁶ Vapauta minut verivelasta,
Jumala,

minun pelastukseni Jumala.
Silloin minun kieleni riemuitsee
sinun vanhurskaudestasi.

¹⁷ Herra, avaa minun huuleni,
niin suuni julistaa sinun ylistystäsi.

¹⁸ Sillä sinä et halua uhria,
sen kyllä antaisin,
polttouhri ei ole sinulle mieleen.

¹⁹ Jumalalle kelpaava uhri on
särkynyt henki.

Särkynyttä ja murtunutta sydäntä
et sinä, Jumala, halveksi.

²⁰ Tee armossasi hyvää Siionille,
rakenna Jerusalemin muurit.

²¹ Silloin sinä miellyt
vanhurskauden uhreihin,
polttouhreihin ja kokonaisuhreihin.
Silloin uhrataan härkiä sinun
alttarillasi.

Psalmi 52

Jumala rankaisee väärintekijää

¹ Musiikinjohtajalle. Daavidin
mietepsalmi, ² kun edomilainen Dooeg
oli tullut ilmoittamaan Saulille: "Daavid
on mennyt Ahimelekin taloon."

³ Miksi kerskailet pahuudesta,
sankari?

Jumalan armo pysyy ainaisesti.

⁴ Sinun kielesi punoo häijyjä juonia,
se on kuin terävä partaveitsi,
sinä petturi.

⁵ Sinä rakastat pahaä enemmän
kuin hyvää,
valhetta enemmän kuin totuuden
puhumista. Sela.

⁶ Sinä rakastat kaikkia tuhoisia
sanoja,
sinä kavala kieli.

⁷ Sen vuoksi Jumala kukistaa
sinut ainiaaksi,
hän tarttuu sinuun ja raastaa
sinut teltastasi,
repii sinut juurinesi elävien
maasta. Sela.

⁸ Vanhurskaat näkevät sen ja
pelkäävät,

he nauravat häntä:

⁹ "Katsokaa miestä,
joka ei pitänyt Jumalaa turvanaan
vaan luotti suureen rikkauteensa
ja mahtaili häijyydessään."

¹⁰ Mutta minä olen kuin
viheriöivä öljypuu
Jumalan huoneessa,
minä turvaan Jumalan armoon
aina ja ikuisesti.

¹¹ Minä kiitän sinua aina siitä,
mitä olet tehnyt,
ja hurskaittesi edessä panen
toivoni sinun nimeesi,
sillä se on hyvä.

Psalmi 53

Jumalattomuuden mielettömyys

¹ Musiikinjohtajalle. Lauletaan kuin
"Sairaus". Daavidin mietepsalmi.

² Mielelön sanoo sydämessään:
"Ei Jumalaa ole."

Turmeltuneita ja inhottavia he
ovat vääryydessään;
ei ole ketään, joka tekee hyvää.

³ Jumala katsoo taivaasta ihmisiin
nähdäkseen,

onko ketään ymmärtäväistä,
ketään, joka etsii Jumalaa.

⁴ Kaikki he ovat poikenneet pois,
kaikki tyynni kelvottomiksi käyneet.
Ei ole ketään, joka tekee hyvää,
ei ainoatakaan.

⁵ Eivätkö he mitään käsitä, nuo
väärintekijät,
jotka syövät kansaani kuin
söisivät leipää
eivätkä huuda avukseen Jumalaa?
⁶ He joutuvat pelon valtaan siinä,
missä ei ole pelättävää.
Jumala hajottaa niiden luut,
jotka sinua saartavat.
Sinä saatat heidät häpeään,
sillä Jumala on hylännyt heidät.
⁷ Jospa Israelin pelastus jo
tulisi Siionista!
Kun Jumala palauttaa kansansa
ennalleen,
silloin Jaakob riemuitsee,
Israel iloitsee.

Psalmi 54

Vainotun rukous

¹ Musiikinjohtajalle. Kielisoittimilla.
*Daavidin mietepsalmi, ² kun siifiläiset
olivat tulleet kertomaan Saulille:
"Eiköhän Daavid piileksi meillä päin."*

³ Jumala, pelasta minut nimesi
voimalla,
aja minun asiani voimassasi!
⁴ Jumala, kuule rukoukseni,
kuuntele suuni sanoja,
⁵ sillä muukalaiset nousevat
minua vastaan
ja väkivaltaiset tavoittelevat
henkeäni.
He eivät piittaa Jumalasta. Sela.
⁶ Katso, Jumala on auttajani,

Herra on niiden kanssa,
jotka minua tukevat.
⁷ Hän kääntää pahan minun
vihamiehiäni kohti.
Hävitä heidät uskollisuudessasi.
⁸ Alttiisti minä uhraan sinulle,
kiitan sinun nimeäsi, Herra,
sillä se on hyvä.
⁹ Hän on vapauttanut minut
kaikesta ahdingosta,
ja silmäni ovat saaneet nähdä
vihollisteni tappion.

Psalmi 55

Rukous petollisen ystävän takia

¹ Musiikinjohtajalle. Kielisoittimilla.
Daavidin mietepsalmi.

² Jumala, kuule rukoukseni,
älä kätkeydy, kun anon armoa.
³ Kuuntele minua ja vastaa minulle.
Minä kuljen rauhattomana
ja vaikeroin,
⁴ koska vihollinen huutaa ja
jumalaton ahdistaa.
He vyöryttävät päälleni
onnettomuutta
ja vainoavat minua vihassaan.
⁵ Sydämeni vapisee rinnassani,
kuoleman kauhut ovat langenneet
päälleni.
⁶ Pelko ja vapina valtaa minut,
minut peittää järkytys.
⁷ Minä sanon:
Olisipa minulla siivet kuin
kyyhkysellä,

niin lentäisin pois lepäämään!

⁸ Minä pakenisin kauas
ja yöpyisin autiomaassa. Sela.

⁹ Rientäisin pakopaikkaani
myrskytuulen ja rajuilman alta.

¹⁰ Sekoita, Herra,
tee eripuraisiksi heidän kielensä.

Minä näen väkivaltaa ja riitaa
kaupungissa,

¹¹ yötä päivää ne kiertävät
sen muureilla.

Vääryys ja pahuus ovat sen
keskellä.

¹² Turmelus on sen sisällä,
ei väisty sen torilta sorto ja petos.

¹³ Ei minua herjaa vihollinen –
sen minä kestäisin.

Eikä minua vastaan mahtaille
vihamieheni –

häneltä voisin piiloutua.

¹⁴ Ei, vaan se olet sinä,
vertaiseni ihminen,
ystäväni ja tuttavani,

¹⁵ jonka kanssa olimme suloisessa
sovussa,

yhdessä vaelsimme Jumalan
huoneeseen

juhlakansan kohinassa.

¹⁶ Yllättäköön kuolema heidät,
menkööt he elävältä alas

tuonelaan,
sillä pahuus on heidän
asunnoissaan

ja heidän sisimmässään.

¹⁷ Mutta minä huudan Jumalaa,

ja Herra pelastaa minut.

¹⁸ Illoin, aamuin ja keskipäivällä
minä valitan ja huokailen,

ja hän kuulee minun ääneni.

¹⁹ Hän on lunastanut minun
sieluni rauhaan

taistelusta, jota käydään
minua vastaan;

paljon on niitä, jotka ovat
minua vastaan.

²⁰ Jumala kuulee minua ja
nöyryyttää heidät,

hän, joka on hallinnut muinaisista
ajoista asti. Sela.

He eivät muuta mieltään
eivätkä pelkää Jumalaa.

²¹ Jumalaton käy käsiksi niihin,
jotka elävät rauhassa hänen

kanssaan,

ja rikkoo liittonsa.

²² Sulava kuin voi on hänen suunsa,
mutta hänellä on sota mielessä.

Pehmeämpiä kuin öljy ovat
hänen sanansa,

kuitenkin ne ovat kuin paljastetut
miekat.

²³ Heitä taakkasi Herran huomaa,
hän pitää sinusta huolen.

Ei hän ainaisesti salli vanhurskaan
horjua.

²⁴ Sinä, Jumala, syökset heidät
tuonelan syvyyteen.

Murhamiehet ja petturit eivät
pääse edes puoleen ikäänsä.

Mutta minä luotan sinuun.

Psalmi 56

Luottamus Jumalaan vihollisen vainotessa

¹ *Musiikinjohtajalle. Lauletaan kuin
"Mykkä kyyhkynen kaukaisessa
maassa". Daavidin laulu, kun
filistealaiset ottivat hänet kiinni Gatissa.*

² Armahda minua, Jumala,
sillä ihmiset polkevat minua,
kaiken päivää he sotivat
minua vastaan
ja ahdistavat minua.

³ Vihamieheni polkevat minua
kaiken päivää.

Paljon on niitä,
jotka sotivat ylpeästi
minua vastaan.

⁴ Sinä päivänä, jona pelkään,
minä turvaudun sinuun.

⁵ Jumalaan, jonka sanaa
minä ylistän,
Jumalaan minä luotan enkä pelkää.
Mitä ihminen voisi minulle tehdä?

⁶ Kaiken aikaa he vääntelevät
sanojani,
kaikki heidän ajatuksensa
tarkoittavat minulle pahaa.

⁷ He väijyvät, he kätkeytyvät,
he vakoilevat askeleitani
tavoitellessaan henkeäni.

⁸ Hekö pahuudessaan pelastuisivat?
Syökse, Jumala, vihassasi
kansat maahan.

⁹ Sinä olet laskenut pakolaispäiväni.

Pane leiliisi kyyneleeni,
ovathan ne sinun kirjassasi.

¹⁰ Kerran kääntyvät viholliseni
takaisin,

sinä päivänä, jona huudan Herraa.
Siitä tiedän, että Jumala on
puolellani.

¹¹ Jumalaan minä luotan
ja ylistän hänen sanaansa,
Herraan minä luotan
ja ylistän hänen sanaansa.

¹² Jumalaan minä luotan,
enkä pelkää.

Mitä ihminen minulle tekisi?

¹³ Minulla on lupauksia
täytettävänä sinulle, Jumala;
minä uhraan sinulle kiitosuhrit.

¹⁴ Sillä sinä pelastit sieluni
kuolemasta,
varjelit jalkani kompastumasta,
että minä vaeltaisin Jumalan
edessä,
elämän valossa.

Psalmi 57

Rukous ja kiitos hädässä

¹ *Musiikinjohtajalle. Lauletaan kuin
"Älä tuhoa". Daavidin laulu, kun
hän pakeni Saulia luolaan.*

² Armahda minua, Jumala,
armahda minua,
sillä sinuun sieluni turvautuu.
Minä turvaudun sinun siipiesi
suojaan,

kunnes onnettomuudet ovat
menneet ohi.

³ Minä huudan avukseni Jumalaa,
Korkeinta,
Jumalaa, joka vie asiani
päättökseen.

⁴ Hän lähettää taivaasta minulle
pelastuksen
ja saattaa sortajani häpeään. Sela.
Jumala lähettää armonsa ja
totuutensa.

⁵ Sieluni on leijonien keskellä,
joudun makaamaan niiden keskellä,
jotka syöksevät tulta,
ihmisten, joiden hampaat ovat
keihäitä ja nuolia
ja joiden kieli on terävä miekka.

⁶ Kohoa yli taivaitten, Jumala,
kohotkoon kirkkautesi yli
kaiken maan!

⁷ He virittivät verkon minun tielleni,
sieluni painui maahan.
He kaivoivat eteeni kuopan
mutta suistuivat siihen itse. Sela.

⁸ Minun sydämeni on valmis,
Jumala,
minun sydämeni on valmis,
minä tahdon laulaa ja soittaa!

⁹ Herää, sieluni,
herää, harppu ja lyyra!
Minä tahdon herättää aamuruskon.

¹⁰ Herra, sinua minä kiitän
kansojen keskellä,
laulan ylistystäsi kansakuntien
keskuudessa.

¹¹ Sillä sinun armosi on suuri

ja yltää taivaisiin,
ja sinun totuutesi pilviin asti.
¹² Kohoa yli taivaitten, Jumala,
kohotkoon kirkkautesi yli
kaiken maan!

Psalmi 58

Jumala tuomitsee maan päällä

¹ *Musiikinjohtajalle. Lauletaan kuin
"Älä tuhoa". Daavidin laulu.*

² Onko todellakin vanhurskaus
mykkä,
ja te puhutte?
Tekö tuomitsette oikein, te
ihmislapset?

³ Ette, vaan sydämestänne te teette
vääryyttä maan päällä.
Kättenne väkivallalla te raivaatte
tien maan päällä.

⁴ Eksyksissä ovat jumalattomat
kohdusta asti,
harhassa ovat valheenpuhujat
syntymästään saakka.

⁵ Heissä on myrkkyä,
kuin käärmeen myrkkyä;
he ovat kuin kuuro kobra,
joka tukkii korvansa

⁶ eikä kuule lumoojien ääntä,
taitavan taikojan loitsuja.

⁷ Jumala, särje hampaat heidän
suustaan,
Herra, murskaa nuorten leijonien
raateluhampaat!

⁸ Häipykööt he pois kuin vesi,
joka menee menojaan.

Kärjettömiä olkoot heidän
 ampumansa nuolet.
⁹ Olkoot he kuin etana,
 joka sulaa mataessaan,
 kuin naisen synnyttämät keskuset,
 jotka eivät aurinkoa näe.
¹⁰ Ennen kuin patanne tuntevat
 orjantappuroiden liekin,
 hän myrskyllään puhaltaa pois
 niin tuoreen kuin kuivankin.
¹¹ Vanhurskas iloitsee, kun
 näkee koston;
 hän pesee jalkansa jumalattoman
 veressä.
¹² Silloin ihmiset sanovat:
 ”Totisesti, vanhurskaalla
 on hedelmä.
 Totisesti, on olemassa Jumala,
 joka tuomitsee maan päällä.”

Psalmi 59

Rukous vihollisten vainotessa

¹ *Musiikinjohtajalle. Lauletaan kuin
 ”Älä tuhoa”. Daavidin laulu, kun Saul
 lähetti miehiä vartioimaan hänen
 taloaan ja tappamaan hänet.*
² Vapauta minut vihollisistani,
 Jumalani.
 Suojele minua niiltä,
 jotka nousevat minua vastaan.
³ Vapauta minut pahantekijöistä,
 pelasta minut murhamiesten
 käsistä.
⁴ Katso, kuinka he väijyvät
 henkeäni.

Mahtavat kokoontuvat
 minua vastaan,
 vaikka en ole rikkonut enkä
 syntiä tehnyt, Herra.
⁵ Ilman syytäni he juoksevat
 ja varustautuvat minua vastaan.
 Herää, tule avukseni ja katso
 puoleeni!
⁶ Sinä, Jumala, Herra Sebaot,
 Israelin Jumala,
 herää kostamaan kaikille
 pakanoille.
 Älä armahda ketään pahaa
 petturia. Sela.
⁷ He palaavat illalla,
 ulvovat kuin koirat
 ja kiertävät kaupunkia.
⁸ Kuule, mitä he syytävät suustaan.
 Miekat ovat heidän huulillaan,
 sillä: ”Kuka sen kuulee?”
⁹ Mutta sinä, Herra, naurat heille,
 sinä pidät pilkkanasi kaikkia
 pakanoita.
¹⁰ Minun väkevyyteni, sinua
 minä odotan,
 Jumala on minun linnani.
¹¹ Armollinen Jumalani tulee
 minua vastaan.
 Jumala antaa minun nähdä
 vihamiesteni tappion.
¹² Älä tapa heitä,
 ettei kansani unohtaisi sitä.
 Horjuta heitä voimallasi
 ja syökse heidät alas,
 Herra, meidän kilpemme.
¹³ Heidän suunsa synnin,

heidän huultensa sanojen tähden,
joutukoot he ylpeydessään kiinni,
kirousten ja valheiden tähden,
joita he puhuvat.

¹⁴ Hävitä heidät vihassasi,
hävitä olemattomiin,
niin he saavat tietää,
että Jumala hallitsee Jaakobissa
ja maan ääriin saakka. Sela.

¹⁵ He palaavat illalla,
ulvovat kuin koirat
ja kiertävät kaupunkia.

¹⁶ He harhailevat saadakseen
ruokaa,
ja elleivät saa kyllikseen, he
murisevat.

¹⁷ Mutta minä laulan sinun
voimastasi,
riemuitsen aamuisin sinun
armostasi,
sillä sinä olet minun linnani
ja pakopaikkani, kun minulla
on ahdistus.

¹⁸ Jumala, minun voimani,
sinulle minä tahdon laulaa ylistystä,
sillä sinä olet linnani,
minun armollinen Jumalani.

Psalmi 60

Rukous tappion kääntyessä voitoksi

¹ Musiikinjohtajalle. Lauletaan kuin
"Todistuksen lilja". Opetettavaksi.
Daavidin laulu, ² kun hän taisteli
Mesopotamian ja Sooban aramilaisia
vastaan ja kun Jooab palatessaan
voitti Suolalaaksossa edomilaiset,
kaksitoistatuhatta miestä.

³ Jumala, sinä hylkäsit meidät
ja hajotit meidät,

sinä olit vihastunut –
auta meidät ennallemme!

⁴ Sinä järjysytit maan ja saatoit
sen halkeilemaan.

Korjaa sen repeämät, sillä
se horjuu.

⁵ Olet antanut kansasi kokea kovia,
olet juottanut meille horjuttavaa
viiniä.

⁶ Niille, jotka sinua pelkäävät,
olet antanut lipun
nostettavaksi ylös totuuden
puolesta, sela,

⁷ että rakkaasi vapautettaisiin.
Pelasta meidät oikealla kädelläsi
ja vastaa meille!

⁸ Jumala on puhunut pyhydessään:

”Riemuiten minä jaan Sikemin
ja mittaani Sukkotin laakson.

⁹ Minun on Gilead, minun
on Manasse.

Efraim on pääni suojus,
ja Juuda on valtikkani.

¹⁰ Mooab on pesuastiani,
Edomiin viskaan kenkäni.
Filisteä, nosta minulle riemuhuuto!”

¹¹ Kuka vie minut linnoitettuun
kaupunkiin?

Kuka johtaa minut Edomiin?

¹² Etkö sinä, Jumala, hylännyt
meidät?

Et lähtenyt, Jumala,
sotajoukkojemme kanssa!

¹³ Anna meille apu ahdistajaa
vastaan,

sillä ihmisten apu on turha.

¹⁴ Jumalan voimassa me teemme
väkeviä tekoja.

Hän tallaa ahdistajamme maahan.

Psalmi 61

Avunhuuto maan ääristä

¹ *Musiikinjohtajalle.*
Kielisoittimilla. Daavidin psalmi.

² Jumala, kuule minun huutoni,
kuuntele tarkoin rukoustani.

³ Maan ääristä minä huudan sinua,
kun sydämeni näöntyy.

Saata minut kalliolle,
joka on minulle liian korkea,

⁴ sillä sinä olet turvapaikkani,
vahva torni vihollista vastaan.

⁵ Anna minun asua majassasi
ikuisesti,

kätkeytyä sinun siipiesi
suojaan. Sela.

⁶ Olethan sinä, Jumala, kuullut
lupaukseni,

olet antanut minulle perinnön,
joka kuuluu nimeäsi pelkääville.

⁷ Sinä lisää kuninkaalle elinpäiviä,
hänen vuotensa ovat kuin
sukupolvien saatto.

⁸ Hallitkoon hän ikuisesti
Jumalan edessä.

Säädä armo ja totuus häntä
varjelemaan,

⁹ niin minä laulan ikuisesti
ylistystä nimellesi,

täytän lupaukseni päivästä päivään.

Psalmi 62

Jumala on meidän turvamme

¹ *Musiikinjohtajalle. Jedutunin*
tapaan. Daavidin psalmi.

² Jumalaa yksin minun sieluni
hiljaisuudessa odottaa.

Häneltä tulee minun pelastukseni.

³ Hän yksin on minun kallioni
ja pelastukseni.

Hän on turvani,
en minä suuresti horju.

⁴ Kuinka kauan te hyökkäätte
yhtä miestä vastaan

yhdessä hänet surmataksenne,
niin kuin hän olisi kaatuva seinä,
kuin sortuva muuri.

⁵ He juonittelevat,
kuinka syöstä hänet korkeasta
asemastaan.
He ovat mieltyneet valheeseen.
Suullaan he siunaavat
mutta sydämessään kiroavat. Sela.

⁶ Odota, sieluni, hiljaisuudessa
yksin Jumalaa,
sillä hänessä on minun toivoni.
⁷ Hän yksin on minun kallioni
ja pelastukseni.

Hän on turvani,
en minä horju.
⁸ Jumalassa on pelastukseni
ja kunniani.

Minun voimani kallio ja turvani
on Jumalassa.

⁹ Luottakaa häneen joka hetki,
te kansa,
vuodattakaa hänen eteensä
sydämenne.

Jumala on meidän turvamme. Sela.

¹⁰ Vain tuulenhenkäys ovat ihmiset,
pelkkää valhetta ylhäiset.
Kaikki he nousevat vaa'assa
tuulta kevyempinä.

¹¹ Älkää turvautuko riistoon,
älkää turhaan panko toivoanne
ryöstösaaliiseen.

Jos rikkautta karttuu,
älkää siihen sydäntänne kiinnittäkö.

¹² Kerran on Jumala puhunut,
kahdesti olen kuullut,
että väkevyys on Jumalan.

¹³ Sinun, Herra, on armo,

sillä sinä maksat ihmiselle hänen
tekojensa mukaan.

Psalmi 63

Jumalan armo on parempi kuin elämä

¹ *Daavidin psalmi, kun hän oli
Juudan autiomaassa.*

² Jumala, sinä olet minun Jumalani,
sinua minä etsin varhain.
Sinua minun sieluni janoaa,
sinua kaipaa minun ruumiini
kuivassa ja nääntyvässä maassa,
jossa ei vettä ole.

³ Minä katselin sinua pyhäkössä
nähdäkseni voimasi ja kunniasi.

⁴ Sillä sinun armosi on parempi
kuin elämä;
minun huuleni ylistävät sinua.

⁵ Minä ylistän sinua koko
elämäni ajan

ja kohotan käteni sinun nimessäsi.

⁶ Sieluni ravitaan kuin pitopöydässä.

Suuni ylistää riemuitsevin huulin,

⁷ kun muistan sinua vuoteessani
ja ajattelen sinua yön vartiohetkinä.

⁸ Sillä sinä olet ollut apuni,
minä riemuitsen siipiesi suojassa.

⁹ Minun sieluni riippuu sinussa
kiinni,

sinun oikea kätesi tukee minua.

¹⁰ Mutta ne,
jotka suunnittelevat turmiota
sielulleni,

joutuvat maan syvyyksiin.

¹¹ Heidät annetaan miekan saaliiksi,

he joutuvat sakaalien osaksi.
¹² Mutta kuningas iloitsee
 Jumalassa.
 Jokainen, joka vannoo Jumalan
 kautta,
 kerskaa Jumalasta,
 sillä valheenpuhujien suu tukitaan.

Psalmi 64

Salakavalat juonittelijat

¹ *Musiikinjohtajalle. Daavidin psalmi.*

² Jumala, kuule ääneni, kun valitan.
 Varjele elämäni vihollisen pelolta.

³ Kätke minut pahojen salaliitolta,
 pahantekijöiden riehuvalta
 joukolta.

⁴ He hiovat kielensä kuin miekan,
 suuntaavat katkeran puheensa
 kuin nuolen

⁵ ampuakseen piilopaikastaan
 nuhteetonta.

Yhtäkkiä he ampuvat häntä
 eivätkä pelkää.

⁶ He rohkaisevat itseään pahoissa
 aikeissaan.

He kehuivat virittävänsä ansoja
 ja kysyvät: "Kuka sen näkee?"

⁷ He suunnittelevat vääryyksiä:
 "Meillä on juoni suunniteltuna."
 Syvä on miehen sisin ja sydän.

⁸ Mutta Jumala ampuu heitä
 nuolella,
 yhtäkkiä heitä kohtaavat iskut,
⁹ ja he kompastuvat,

heidän oma kielensä on
 heitä vastaan.

Kaikki, jotka heidät näkevät,
 pudistavat päätään.

¹⁰ Ja kaikki ihmiset pelästävät.
 He julistavat Jumalan töitä
 ja ottavat opikseen hänen
 teoistaan.

¹¹ Iloitkoon vanhurskas Herrassa
 ja turvatkoon häneen!
 Kaikki oikeamieliset kerskatkoot!

Psalmi 65

Jumalan virta on vettä täynnä

¹ *Musiikinjohtajalle.
 Daavidin psalmi, laulu.*

² Sinua, Jumala, ylistetään
 hiljaisuudessa Siionissa,
 ja sinulle täytetään lupaus.

³ Sinä, joka kuulet rukouksen,
 sinun luoksesi tulee kaikki liha.

⁴ Syntini ovat minulle ylen raskaat,
 mutta sinä sovitat meidän
 rikoksemme.

⁵ Autuas se, jonka sinä valitset
 ja otat lähellesi,
 esipihoissasi asumaan!

Me tulemme kylläisiksi sinun
 huoneesi hyvyydestä,
 sinun temppelisi pyhyydestä.

⁶ Pelottavilla teoilla sinä vastaat
 meille vanhurskaudessa,
 Jumala, meidän pelastajamme,
 kaikkien maan äärten ja kaukaisen
 meren turva.

⁷ Voimallasi sinä olet perustanut
 vuoret,
 sinä olet vyöttäytynyt väkevyydellä.
⁸ Sinä hiljennät merten pauhinan,
 niiden aaltojen pauhinan
 ja kansojen metelin,
⁹ niin että maan äärissä asuvat
 pelkäävät
 sinun tunnustekojasi.
 Sinä saat idän ja lännen maat
 kohottamaan riemuhuudon.
¹⁰ Sinä pidät maasta huolen
 ja kastelet sen runsaasti,
 teet sen hyvin rikkaaksi.
 Jumalan virta on vettä täynnä.
 Sinä valmistat heidän viljansa,
 sinä todellakin valmistat maan.
¹¹ Sinä kastelet maan vaot,
 tasoitat sen multapaakut,
 sadekuuroilla sinä sen pehmität
 ja siunaat sen kasvun.
¹² Sinä kruunaat vuoden
 hyvyydelläsi,
 ja sinun polkusi tihkuvat runsautta,
¹³ tihkuvat erämaan laitumille,
 ja kukkulat vyöttäytyvät riemuun.
¹⁴ Kedot verhoutuvat
 lammasmaumoihin,
 ja laaksot lainehtivat viljaa.
 Riemuitaan ja lauletaan!

Psalmi 66

Ylistys Jumalan ihmeellisestä avusta

¹ *Musiikinjohtajalle. Laulu, psalmi.*
 Kohottakaa Jumalalle riemuhuuto,
 kaikki maa!
² Laulakaa hänen nimensä kunniaa,
 antakaa hänelle kunnia ja ylistys!
³ Sanokaa Jumalalle:
 ”Kuinka pelottavia ovatkaan
 sinun tekosi!”
 Suuren voimasi tähden
 vihollisesi matelevat sinun edessäsi.
⁴ Koko maa kumartaa sinua
 ja laulaa ylistystäsi,
 laulaa nimesi ylistystä. Sela.
⁵ Tulkaa ja katsokaa Jumalan töitä,
 pelottavia tekoja ihmisiä kohtaan.
⁶ Hän muutti meren kuivaksi
 maaksi,
 virran poikki mentiin jalkaisin.
 Siellä me iloitsimme hänestä.
⁷ Hän hallitsee voimassaan ikuisesti,
 hänen silmänsä tarkkaavat kansoja.
 Niskoittelijat alkoot korottako
 itseään. Sela.
⁸ Ylistäkää, kansat, meidän
 Jumalaamme,
 antakaa hänen ylistyksensä
 äänen raikua.
⁹ Hän antaa meidän sielullemme
 elämän

eikä salli jalkamme horjua.

¹⁰ Totisesti sinä, Jumala,
olet koetellut meitä,
olet puhdistanut meitä,
niin kuin hopea puhdistetaan.

¹¹ Sinä veit meidät verkkoon,
panit kuorman lanteillemme.

¹² Sinä panit ihmiset ajamaan
päämme yli.

Me jouduimme tuleen ja veteen,
mutta sinä veit meidät
ylitsevuotavaan
virvoitukseen.

¹³ Minä saavun huoneeseesi
polttohrien kera.

Minä täytän sinulle lupaukseni,

¹⁴ jotka huuleni lausuvat
ja suuni puhui hädässäni.

¹⁵ Minä uhraan sinulle lihavia
polttouhreja

pässien uhrisavun kera.

Minä valmistan sinulle uhreiksi
härkiä ja vuohipukkeja. Sela.

¹⁶ Tulkaa, kaikki jotka pelkääte
Jumalaa,

kuulkaa, niin kerron,
mitä hän on sielulleni tehnyt.

¹⁷ Häntä minä suullani huusin,
ja ylistys oli kielelläni.

¹⁸ Jos minä olisin vaalinut vääryyttä
sydämessäni,

ei Herra olisi minua kuullut.

¹⁹ Kuitenkin Jumala kuuli minua
ja kuunteli tarkoin rukoukseni
ääntä.

²⁰ Kiitetty olkoon Jumala,
joka ei hylännyt rukoustani
eikä ottanut minulta pois armoaan!

Psalmi 67

Kiitos Jumalan siunauksesta

¹ *Musiikinjohtajalle.
Kielisoittimilla. Psalmi, laulu.*

² Jumala olkoon meille armollinen
ja siunatkoon meitä.

Hän valaiskoon kasvonsa
meille, sela,

³ että maan päällä tunnettaisiin
sinun tiesi,

kaikissa kansoissa sinun
valmistamasi pelastus.

⁴ Sinua, Jumala, kansat kiittäkööt,
sinua kaikki kansat kiittäkööt.

⁵ Iloitkoot ja huutakoot riemusta
kansakunnat,

sillä sinä tuomitset kansat oikein
ja johdat kansakuntia maan
päällä. Sela.

⁶ Kiittäkööt kansat sinua, Jumala,
kiittäkööt sinua kaikki kansat.

⁷ Maa on antanut satonsa.

Siunatkoon meitä Jumala, meidän
Jumalamme.

⁸ Siunatkoon meitä Jumala,
ja pelätkööt häntä kaikki
maan ääret.

Psalmi 68

Meillä on Jumala, joka auttaa

¹ Musiikinjohtajalle.

Daavidin psalmi, laulu.

² Nouskoon Jumala,
hajaantukoot hänen vihollisensa,
hänen vihamiehensä paatkoot
hänen kasvojensa edestä.

³ Sinä hajotat heidät niin kuin
savu hajooa.

Niin kuin vaha sulaa tulen
hohteessa,
niin katoavat jumalattomat
Jumalan kasvojen edestä.

⁴ Mutta vanhurskaat iloitsevat
ja riemuitsevat,
Jumalan edessä he iloitsevat
riemuiten.

⁵ Laulakaa Jumalalle,
laulakaa hänen nimensä ylistystä!
Tehkää tie hänelle,
joka ratsastaa halki aromaiden.
Herra on hänen nimensä,
riemuitkaa hänen kasvojensa
edessä!

⁶ Hän on orpojen isä ja leskien
puolustaja,
Jumala pyhässä asunnossaan.

⁷ Jumala antaa yksinäisille kodin
ja vie vangitut vapauteen ja
hyvinvointiin,
mutta niskoittelijat saavat asua
kuivassa maassa.

⁸ Jumala, kun sinä lähdit
kansasi edellä,
kun sinä astelit autiomaassa, sela,
⁹ niin maa vapisi,
jopa taivaatkin pisaroivat vettä
Jumalan edessä,

itse Siinai vapisi Jumalan,
Israelin Jumalan, edessä.

¹⁰ Runsailla sateilla sinä, Jumala,
vihmoit perintömaatasi;
kun se oli näännyksissä,
sinä virvoitit sen.

¹¹ Sinun laumasi asettui
siihen asumaan.

Hyvyydessäsi sinä, Jumala,
valmistit sen kurjille.

¹² Herra antaa sanoman,
suuri on ilosanoman saattajatarten
joukko.

¹³ "Sotajoukkojen kuninkaat
pakenevat,
he pakenevat,

ja perheenemäntä jakaa saaliin.

¹⁴ Jäättekö makailemaan
lammastarhojen vaiheille?

Kyyhkysen siivet on silattu
hopealla,

sen sulat vihertävällä kullalla.

¹⁵ Kun Kaikkivaltias ajoi kuninkaat
hajalle,
satoi lunta Salmonilla."

¹⁶ Jumalan vuori on Baasanin vuori,
monihuippuinen vuori on
Baasanin vuori.

¹⁷ Miksi te, monihuippuiset vuoret,
katsotte karsaasti vuorta,

jonka Jumala on halunnut
asuinpaikakseen?

Totisesti, Herra asuu siellä ikuisesti.

¹⁸ Jumalan sotavaunuja on
kymmeniätuhansia,
tuhansia ja taas tuhansia.
Herra on niiden keskellä
pyhydessään kuin Siinai.

¹⁹ Sinä nousit korkeuteen,
otit vankeja saaliiksi,
sait lahjaksi ihmisiä,
jopa niskoittelijoitakin,
asumaan Herran Jumalan luona.

²⁰ Kiitetty olkoon Herra,
joka päivittäin kantaa kuormamme,
Jumala, meidän pelastajamme.
Sela.

²¹ Meillä on Jumala, Jumala,
joka pelastaa,
ja Herra, Herra, joka kuolemasta
vapauttaa.

²² Mutta vihollistensa pään
Jumala murskaa,
niiden karvaisen päälleen,
jotka syyllisyydessään vaeltavat.

²³ Herra sanoo: "Baasanista minä
heidät palautan,
palautan meren syvyyksistä,

²⁴ että saisit polkea jalkasi
heidän vereensä
ja että koiriesi kieli saisi osansa
vihollisista."

²⁵ Jumala, ihmiset näkevät
juhlakulkueesi,
minun Jumalani ja kuninkaani
kulkueet pyhäkössä.

²⁶ Edellä kulkevat laulajat,
jäljessä soittajat,
rumpuja lyövien neitsyiden
keskellä.

²⁷ Kiittäkää Jumalaa seurakunnan
kokouksissa,
kiittäkää Herraa, te jotka olette
Israelin lähteestä.

²⁸ Siellä nuori Benjamin
johtaa heitä,
Juudan ruhtinaita joukkoineen,
Sebulonin ruhtinaita,
Naftalin ruhtinaita.

²⁹ Jumalasi on säätänyt sinulle
vallan.

Jumala, osoita voimasi,
niin kuin olet tehnyt meille
ennenkin.

³⁰ Sinun temppelisi tähden,
joka kohoo Jerusalemin yli,
kuninkaat tuovat sinulle lahjoja.

³¹ Nuhtele ankarasti ruovikon
petoa,
härkien laumaa, kansojen vasikoita,
niin että ne lankeavat maahan
hopeaharkkoineen.

Hajota kansat, jotka rakastavat
taistelua.

³² Mahtimiehet saapuvat Egyptistä,
Kuus kiiruhtaa ojentamaan käsiään
Jumalan puoleen.

³³ Maan valtakunnat,
laulakaa Jumalalle,
laulakaa Herran ylistystä, sela,

³⁴ hänen, joka ratsastaa ikuisten
taivaitten taivaassa!

Katso, hän antaa äänensä kuulua,
mahtavan äänen.

³⁵ Tunnustakaa Jumalan voima!

Hänen majesteettiutensa on

Israelin yllä

ja hänen voimansa pilvissä.

³⁶ Pelättävä olet sinä pyhäkössäsi,
Jumala!

Hän on Israelin Jumala,

hän antaa kansalleen voiman

ja väkevyyden.

Kiitetty olkoon Jumala!

Psalmi 69

Herran kärsivän palvelijan rukous

¹ *Musiikinjohtajalle. Lauletaan
kuin "Liljat". Daavidin psalmi.*

² Pelasta minut, Jumala,
sillä vedet nousevat sieluuni asti.

³ Olen vajonnut syvälle
pohjattomaan liejuun,
olen joutunut vetten syvyyksiin,
ja virta on huuhtonut minut
mukanaan.

⁴ Olen väsynyt huutamisesta,
kurkkuni kuivettuu.

Silmäni ovat rauenneet
odottaessani Jumalaani.

⁵ Enemmän kuin hiuksia päässäni
on niitä, jotka minua syyttä
vihaavat.

Paljon on niitä, jotka tahtovat
tuhota minut,
noita petollisia vihollisiani.
Se, mitä en ole ryöstänyt,

minun täytyy palauttaa.

⁶ Jumala, sinä tunnet
mielettömyyteni,
eikä syyllisyyteni ole sinulta salassa.

⁷ Älkööt minun vuokseni joutuko
häpeään ne,

jotka odottavat sinua,

Herra, Herra Sebaot.

Älkööt minun vuokseni joutuko

häväistyiksi ne,

jotka etsivät sinua,

Israelin Jumala.

⁸ Sillä sinun tähtesi minä
kannan häpeää,

pilkka peittää kasvoni.

⁹ Vieraaksi olen käynyt veljilleni,
muukalaiseksi äitini lapsille,

¹⁰ sillä kiivaus huoneesi puolesta
on kuluttanut minut

ja sinua herjaavien herjaukset

ovat osuneet minuun.

¹¹ Minä itkin ja vaivasin sieluani
paastolla,

mutta siitäkin sain pilkkaa osakseni.

¹² Kun otin puvukseni säkin,
niin minusta tuli heille sananparsii.

¹³ Porteissa istujat jaarittelevat,
väkijuomien juojat laulavat
minusta.

¹⁴ Mutta minä tuon rukoukseni
sinulle, Herra,
otollisella ajalla.

Jumala, vastaa minulle suuressa
armossasi

pelastavan uskollisuutesi tähden.

¹⁵ Pelasta minut liejusta,

etten vajoaisi siihen.

Anna minun pelastua vihamiesteni

käsistä

ja vetten syvyyksistä.

¹⁶ Älköön virta huuhtoko minua

mukanaan,

älköön syvyys minua nielkö,

älköön kuilu sulkeko suutaan ylläni.

¹⁷ Vastaa minulle, Herra,

sillä sinun armosi on hyvä,

käänny puoleeni suuren

laupeutesi tähden.

¹⁸ Älä kätke kasvojasi palvelijaltasi.

Vastaa minulle pian,

sillä minulla on ahdistus.

¹⁹ Tule lähelle sieluani ja lunasta se,

lunasta minut vihollisteni tähden.

²⁰ Sinä tiedät minun häväistykseni

ja häpeäni ja pilkkani.

Kaikki ahdistajani ovat sinun

edessäsi.

²¹ Häväistys on särkenyt sydämeni,

olen kuolemansairas.

Minä odotin sääliä, mutta

sitä ei ollut,

ja lohduttajia, mutta en löytänyt.

²² He panivat koiruohoa ruokaani

ja juottivat hapanviiniä janooni.

²³ Tulkoon heidän pöytänsä

heille pyydykseksi

ja ansaksi noille huolettomille.

²⁴ Pimentykööt heidän silmänsä,

etteivät he näe,

ja saata heidän lanteensa alati

horjumaan.

²⁵ Vuodata heidän päälleen

kiivautesi,

ja vihasi hehku saavuttakoon

heidät.

²⁶ Tulkoon heidän leiripaikkansa

autioksi,

älköön heidän teltoissaan

olko asukasta.

²⁷ Sillä he vainoavat sitä,

jota sinä olet lyönyt,

kertoilevat niiden tuskista,

jota sinä olet haavoittanut.

²⁸ Lisää heille syyllisyyttä

syyllisyyden päälle,

älkööt he pääskö osallisiksi sinun

vanhurskaudestasi.

²⁹ Pyyhittäköön heidät pois

elämän kirjasta,

älköön heitä kirjoitettako

vanhurskaiden joukkoon.

³⁰ Minä olen kurja ja tunnen tuskaa.

Sinun valmistamasi pelastus,

Jumala, suojatkoon minua.

³¹ Minä ylistän Jumalan

nimeä laulaen

ja julistan hänen suuruuttaan

kiittäen.

³² Se kelpaa Herralle paremmin

kuin härkä,

paremmin kuin sonni, sarvipää

ja sorkkajalka.

³³ Nöyrät näkevät tämän ja

iloitsevat.

Elpyköön teidän sydämenne,

teidän, jotka etsitte Jumalaa,

³⁴ sillä Herra kuulee köyhiä

eikä halveksi vankejaan.

³⁵ Ylistäkööt häntä taivaat ja maa,
meret ja kaikki, mitä niissä liikkuu.

³⁶ Sillä Jumala pelastaa Siionin
ja rakentaa Juudan kaupungit.
Hänen palvelijansa asettuvat sinne
ja saavat sen perinnökseen.

³⁷ Se tulee heidän jälkeläistensä
perintöosuudeksi,
ja ne, jotka hänen nimeään
rakastavat,
saavat asua siinä.

Psalmi 70

Jumala on suuri!

¹ *Musiikinjohtajalle. Daavidin
psalmi. Muistettavaksi.*

² Jumala, riennä pelastamaan
minut!

Herra, riennä avukseni!

³ Hävetkööt ja hämmentykööt
ne, jotka tavoittelevat henkeäni.
Perääntykööt ja joutukoot häpeään
ne, jotka tahtovat minulle pahaa.

⁴ Kääntykööt takaisin häpeissään
ne, jotka sanovat: "Kas niin,
kas niin!"

⁵ Iloitkoot ja riemuitkoot sinussa
kaikki, jotka sinua etsivät.
Ne, jotka rakastavat sinun
valmistamaasi pelastusta,
sanokoot aina: "Jumala on suuri!"

⁶ Mutta minä olen kurja ja köyhä.
Jumala, riennä minun luokseni.

Sinä olet minun apuni ja
vapauttajani.

Herra, älä viivy!

Psalmi 71

Vanhuksen rukous ja kiitos

¹ Sinuun, Herra, minä turvaan,
älä salli minun ikinä joutua häpeään.

² Pelasta minut vanhurskaudessasi
ja vapauta minut,
käännä korvasi puoleeni ja
auta minua.

³ Ole minulle turvakallio,
jolle saan aina tulla;
sinä olet säätänyt minulle
pelastuksen,
sillä sinä olet minun kallioni
ja linnani.

⁴ Jumalani, vapauta minut
jumalattoman kädestä,
väärintekijän ja väkivaltaisen
kourista.

⁵ Sillä sinä olet minun toivoni,
Herra,
Herra, sinä olet ollut minun turvani
nuoruudestani asti.

⁶ Sinun varassasi olen ollut
kohdusta saakka,
sinä päästit minut äitini kohdusta.
Sinua minä aina ylistän.

⁷ Monelle minä olen kuin
kummajainen,
mutta sinä olet vahva turvani.

⁸ Suuni on täynnä sinun kiitostasi,

kaiken päivää sinun ihanuutesi
ylistystä.

⁹ Älä heitä minua pois vanhuuteni
päivinä,
älä hylkää minua, kun voimani
loppuvat.

¹⁰ Sillä viholliseni puhuvat minusta,
ne, jotka väijyvät henkeäni,
neuvottelevat keskenään

¹¹ ja sanovat: "Jumala on
hylännyt hänet.

Ajakaa häntä takaa ja ottakaa kiinni,
ei hänellä ole pelastajaa."

¹² Jumala, älä ole kaukana minusta,
Jumalani, riennä avukseni.

¹³ Joutukoot häpeään ja
tuhoutukoot minun
syyttäjäni.

Peittykööt häväistykseen
ja pilkkaan

ne, jotka hankkivat minulle pahaa.

¹⁴ Mutta minä odotan ja toivon alati
ja ylistän sinua yhä enemmän.

¹⁵ Suuni kertoo sinun
vanhurskaudestasi,

kaiken päivää sinun

pelastusteoistasi,

vaikka en tunnekaan niiden määrää.

¹⁶ Minä tuon julki Herran, Herran,
voimatekoja,

muistutan sinun vanhurskaudestasi,
sinun ainoan.

¹⁷ Jumala, sinä olet opettanut
minua nuoruudestani asti,

ja tähän saakka olen julistanut
sinun ihmeitäsi.

¹⁸ Ja vaikka olen tullut vanhaksi
ja harmaaksi,
älä hylkää minua, Jumala,
että saan julistaa käsivartesi
voimaa nousevalle polvelle,
sinun voimatekojasi kaikille
vielä tuleville.

¹⁹ Jumala, sinun vanhurskautesi
ulottuu korkeuksiin,
sinun, joka teet suuria tekoja.
Jumala, kuka on sinun vertaisesi?

²⁰ Sinä, joka olet antanut minun
kokea ahdistuksia,
monia ja vaikeita,
sinä virvoitat minut
ja nostat minut jälleen ylös
maan syvyyksistä.

²¹ Anna minun arvoni kasvaa,
käänny puoleeni ja lohduta minua.

²² Silloin minä kiitän sinua
harppua soittaen,

sinun uskollisuuttasi, Jumalani.
Soitan lyyralla ylistystä sinulle,
sinä Israelin Pyhä.

²³ Huuleni riemuitsevat,
kun laulan sinulle ylistystä,
niin myös sieluni,
jonka olet lunastanut.

²⁴ Kaiken päivää minun kieleni
kertoo sinun vanhurskaudestasi,
sillä häpeän ja pilkan kohteiksi
joutuvat

ne, jotka hankkivat minulle pahaa.

Psalmi 72

Rukous kuninkaan puolesta

¹ *Omistettu Salomolle.*

Jumala, anna kuninkaalle oikeat
tuomiosi,
anna vanhurskautesi kuninkaan
pojalle.

² Tuomitkoon hän kansaasi
vanhurskaasti
ja kurjiasi oikeuden mukaan.
³ Kantakoot vuoret rauhaa kansalle,
niin myös kukkulat,
vanhurskaudessa.

⁴ Hankkikoon hän kansan kurjille
oikeuden,
pelastakoon köyhien lapset
ja musertakoon sortajan.

⁵ Niin he pelkäävät sinua
niin kauan kuin pysyvät aurinko
ja kuu,
polvesta polveen.

⁶ Olkoon hän kuin sade, joka
lankeaa nurmikolle,
kuin sadekuuro, joka kustuttaa
maan.

⁷ Hänen päivinään vanhurskas
kukoistaa,
ja rauha on oleva runsas,
kunnes kuuta ei enää ole.

⁸ Hallitkoon hän merestä mereen
ja Eufiratvirrasta maan
ääriin saakka.

⁹ Hänen edessään polvistuvat
aavikon asujat,

ja hänen vihollisensa nuolevat
tomua.

¹⁰ Tarsiin ja saarten kuninkaat
tuovat lahjoja,
Saban ja Seban kuninkaat
maksavat veroa.

¹¹ Hänen edessään kumartuvat
maahan kaikki kuninkaat,
kaikki kansakunnat palvelevat
häntä,

¹² sillä hän pelastaa köyhän,
joka huutaa apua,
ja kurjan, jolla ei ole auttajaa.

¹³ Hän säälii vähäosaista ja köyhää
ja pelastaa köyhien sielun.

¹⁴ Sorrosta ja väkivallasta hän
lunastaa heidät,
heidän verensä on hänen
silmissään kallis.

¹⁵ Hän eläköön,
ja hänelle annettakoon
Saban kultaa.

Hänen puolestaan rukoiltakoon
aina

ja häntä siunattakoon lakkaamatta.

¹⁶ Olkoon viljan runsaus maassa
vuorten huippuja myöten.

Sen hedelmä huojukoon
kuin Libanon,

ja kansaa nouskoon kaupungeista
kuin ruohoa maasta.

¹⁷ Pysyköön hänen nimensä
ikuisesti.

Niin kauan kuin aurinko paistaa,
versokoon hänen nimensä.

Hänessä siunatkoot itsensä
 kaikki kansat
 ja ylistäkööt häntä onnelliseksi.
¹⁸ Kiitetty olkoon Herra Jumala,
 Israelin Jumala,
 ainoa, joka ihmeitä tekee.
¹⁹ Kiitetty olkoon hänen kunniakas
 nimensä ikuisesti,
 kaikki maa olkoon täynnä hänen
 kunniaansa.
 Aamen, aamen.
²⁰ Daavidin, lisain pojan, rukoukset
 päättyvät.

KOLMAS KIRJA, 73 – 89

Psalmi 73

Miksi jumalattomat menestyvät?

¹ *Aasafin psalmi.*

Todellakin, Jumala on hyvä
 Israelille,
 niille, joilla on puhdas sydän.
² Mutta minun jalkani olivat
 vähällä kompastua,
 askeleeni olivat liukastua,
³ sillä minä kadehdin ylvästelijöitä,
 kun näin jumalattomien
 menestyvän.
⁴ He ovat vapaita vaivoista
 kuolemaansa asti,
 heidän ruumiinsa on terve ja lihava.
⁵ Eivät he ole osallisia tavallisten
 kuolevaisten raadannasta,

eikä heitä vaivata niin kuin
 muita ihmisiä.
⁶ Siksi ylpeys on heillä
 kaulakoristeena,
 väkivalta on puku, joka verhoaa
 heidät.
⁷ Heidän silmänsä pullistuvat ulos
 lihavuuden vuoksi,
 heidän sydämensä kuvittelut
 kulkevat valtoimina.
⁸ Pahuudessaan he pilkkaavat
 ja puhuvat väkivallan puheita.
 He puhuvat kuin korkeuksista.
⁹ He ovat suunnanneet suunsa
 taivasta vastaan,
 ja heidän kielensä kulkee
 pitkin maata.
¹⁰ Siksi kansa kääntyy heidän
 puoleensa
 ja särpii vettä yllin kyllin.
¹¹ He sanovat: "Kuinka Jumala
 sen tietäisi,
 onko Korkeimmalla tietoa?"
¹² Katso näitä ovat jumalattomat:
 he elävät ainaisessa rauhassa
 ja lisäävät rikkauttaan.
¹³ Aivan turhaan olen pitänyt
 sydämeni puhtaana
 ja pessyt käteni viattomuudessa,
¹⁴ sillä minua vaivataan
 kaiken päivää
 ja saan kuritusta joka aamu.
¹⁵ Jos olisin sanonut: noin
 minäkin puhun,
 olisin pettänyt lastesi suvun.

¹⁶ Minä mietin ymmärtääkseni
tämän,
mutta se oli minusta kovin vaikeaa,
¹⁷ kunnes pääsin sisälle Jumalan
pyhiin salaisuuksiin
ja käsitin, mikä heidän loppunsa on.
¹⁸ Todellakin, sinä panet heidät
liukkaalle,
syökset heidät perikatoon.
¹⁹ Kuinka äkkiä he joutuvatkaan
tuhoon!
He tuhoutuvat täysin,
heidän loppunsa on kauhea.
²⁰ Niin kuin uni katoaa herätessä,
niin sinä, Herra,
teet herätessäsi tyhjäksi heidän
valhekuvansa.
²¹ Kun sydämeni katkeroitui
ja munuaisiini pisti,
²² silloin minä olin järjetön
enkä ymmärtänyt mitään,
olin edessäsi kuin elukka.
²³ Kuitenkin minä pysyn aina
sinun luonasi,
sinä pidät kiinni oikeasta kädestäni.
²⁴ Sinä johdatat minua neuvosi
mukaan
ja otat minut viimein kunniaan.
²⁵ Ketä muuta minulla olisi
taivaassa!
Ja kun sinä olet kanssani,
en kaipaa mitään maan päältä.
²⁶ Vaikka ruumiini ja sieluni
riutuvat,
Jumala on sydämeni kallio
ja ikuinen osani.

²⁷ Sillä katso,
ne, jotka ovat sinusta kaukana,
hukkuvat.
Sinä tuhoat kaikki,
jotka haureudessa luopuvat
sinusta.
²⁸ Mutta minun onneni on olla
lähellä Jumalaa,
minä panen turvani Herraan,
Herraan,
kertoakseni kaikista sinun töistäsi.

Psalmi 74

Valitus temppelin hävityksen johdosta

¹ Aasafin mietepsalmi.

Miksi, oi Jumala, hylkäsit meidät
ainiaaksi?
Miksi vihasi savuaa laitumesi
lampaita vastaan?
² Muista seurakuntaasi,
jonka muinoin ostit
ja lunastit perintöheimoksesi,
muista Siionin vuorta, jolla asut!
³ Ohjaa askeleesi ikuisille raunioille.
Kaiken on vihollinen turmellut
pyhäkössä.
⁴ He karjuivat kokoushuoneessasi,
he pystyttivät sinne omat
merkkinsä voitonmerkeiksi.
⁵ Näytti kuin olisi tiheässä metsässä
heilutettu kirveitä korkealle.
⁶ Ja nyt he lyövät kaikki temppelin
koristeveistokset
kirveillä ja nuijilla rikki!

⁷ He polttivat pyhäkkösi tulessa
maan tasalle,

häpäisivät nimesi asumuksen.

⁸ He sanoivat sydämessään:

”Me hävitämme kaiken.”

He polttivat kaikki Jumalan
kokoushuoneet maasta.

⁹ Emme näe merkkejämme,
ei ole enää profeettaa.

Joukossamme ei ole ketään,
joka tietäisi, kuinka kauan!

¹⁰ Kuinka kauan, Jumala,
ahdistaja saa herjata,
saako vihollinen iankaiken
pilkata sinun nimeäsi?

¹¹ Miksi pidätät kättäsi,
oikeaa kättäsi?

Vedä se povestasi
ja tee hävityksestä loppu.

¹² Jumala on kuninkaani
muinaisuudesta asti.

Hän tekee pelastustekoja
maan päällä.

¹³ Sinä halkaisit voimallasi meren,
musersit lohikäärmeiden päät
vetten päällä.

¹⁴ Sinä ruhjoit rikki Leviatanin päät
ja annoit sen ruuaksi aavikon
asujille.

¹⁵ Sinä puhkaisit kuohumaan
lähteen ja puron,
sinä kuivasit väkevät virrat.

¹⁶ Sinun on päivä ja sinun on yökin,
sinä valmistit valon ja auringon.

¹⁷ Sinä määräsit kaikki maan rajat,
kesän ja talven olet sinä tehnyt.

¹⁸ Muista tämä: vihollinen
herjaa Herraa,

ja houkka kansa pilkkaa
sinun nimeäsi.

¹⁹ Älä anna pedolle alttiiksi
metsäkyyhkyäsi sielua,
älä unohda iäksi kurjiesi elämää.

²⁰ Katso liittoasi, sillä täynnä ovat
maan pimennot väkivallan pesiä.

²¹ Älä salli sorretun kääntyä
häväistynä takaisin.

Kurja ja köyhä saakoot ylistää
sinun nimeäsi.

²² Nouse, Jumala, aja asiasi!
Muista, miten houkat herjaavat
sinua kaiken päivää.

²³ Älä unohda vihollistesi huutoa,
älä vastustajiesi meteliä,
joka kohoo lakkaamatta.

Psalmi 75

Jumalan vanhurskas tuomio

¹ *Musiikinjohtajalle. Lauletaan kuin
”Älä tuhoa”. Psalmi, Aasafin laulu.*

² Me kiitämme sinua, Jumala,
me kiitämme sinua!
Lähellä on sinun nimesi,
sinun ihmeistäsi kerrotaan.

³ ”Vaikka minä asetan määrääjän,
minä tuomitsen oikein.

⁴ Maa kaikkine asukkaineen järkkyy,
mutta minä pidän lujina sen
pylväät. Sela.

⁵ Ylvästeilijöille minä sanon:
’Älkää ylvästelkö!’

ja jumalattomille: 'Älkää sarvea
nostako!'

⁶ Älkää nostako sarveanne
korkealle,
älkää puhuko niskoitellen,
julkeasti."

⁷ Ei tule apua idästä, ei lännestä,
ei vuorisesta autiomaasta,

⁸ vaan Jumala on tuomari:
yhden hän alentaa,
toisen ylentää.

⁹ Sillä Herran kädessä on malja,
joka vaahtoa täynnä sekoitettua
viiniä.

Siitä hän kaataa,
ja kaikkien maan jumalattomien
täytyy se juoda,

särpiä se pohjasakkoja myöten.

¹⁰ Minä julistan iäti,
laulan ylistystä Jaakobin Jumalalle.

¹¹ Ja kaikki jumalattomien sarvet
minä katkaisen,
mutta korkealle kohoavat
vanhurskaan sarvet.

Psalmi 76

Israelin Jumala on voitokas tuomari

¹ *Musiikinjohtajalle. Kielisoittimilla.
Psalmi, Aasafin laulu.*

² Jumala on tunnettu Juudassa,
hänen nimensä on suuri Israelissa.

³ Saalemissa on hänen majansa,
hänen asumuksensa on Siionissa.

⁴ Siellä hän mursi jousen salamat,
kilven, miekan ja sodan. Sela.

⁵ Sinä olet loistokas,
ylväämpi kuin voittosaaliin vuoret.

⁶ Urhoollisilta ryöstettiin aseet,
he nukkuivat uneensa,
kaikkien sankarien kädet
herposivat.

⁷ Sinun nuhtelustasi, Jaakobin
Jumala,
vaunumiehet ja hevoset vaipuivat
raskaaseen uneen.

⁸ Sinä olet pelottava, sinä yksin.
Kuka kestää sinun edessäsi,
kun sinä vihastut?

⁹ Taivaasta sinä annoit tuomiosi
kuulua.

Maa pelästyi ja vaikenä,
¹⁰ kun Jumala nousi tuomiolle
pelastaakseen kaikki maan
nöyrät. Sela.

¹¹ Ihmisten vihakin tulee sinulle
ylistykseksi.
Vihasta pelastuneet sinä vyötät
voimalla.

¹² Tehkää lupauksia
ja täyttäkää ne Herralle,
Jumalallenne.

Kaikki hänen ympärillään asuvat
tuokoot lahjoja Pelättävälle.

¹³ Hän lannistaa ruhtinaitten
rohkeuden,
häntä pelkäävät maan kuninkaat.

Psalmi 77

Lohdullinen katsaus menneisyyteen

¹ *Musiikinjohtajalle. Jedutunin
tapaan. Aasafin psalmi.*

² Minä korotan ääneni Jumalan
puoleen ja huudan.

Minä korotan ääneni Jumalan
puoleen,

ja hän kuuntelee minua.

³ Ahdistukseni aikana minä
etsin Herraa;

käteni on yöllä ojentuneena
eikä väsy.

Minun sieluni ei lohduituksesta
huoli.

⁴ Minä muistan Jumalaa
ja huokaan.

Minä mietiskelen ja henkeni
nääntyy. Sela.

⁵ Sinä pidät silmäni auki.

Olen niin järkyttynyt,
etten voi puhua.

⁶ Minä ajattelen muinaisia päiviä,
ammon menneitä vuosia.

⁷ Minä muistan yöllä soittoni
ja lauluni,

mietiskelen sydämessäni,
ja henkeni tutkii:

⁸ Hylkääkö Herra ikuisiksi ajoiksi,
eikö hän enää ole suosiollinen?

⁹ Onko hänen armonsa mennyt
ainiaaksi,

onko hänen ilmoituksensa
lakannut ikiajoiksi?

¹⁰ Onko Jumala unohtanut
olla armollinen,

onko hän vihassaan sulkenut
laupeutensa? Sela.

¹¹ Minä sanon: minun tuskani on se,
että Korkeimman oikea käsi
on muuttunut.

¹² Minä muistelen Herran tekoja,
niin, minä muistelen sinun
muinaisia ihmeitäsi.

¹³ Minä mietiskelen kaikkia
sinun töitäsi

ja ajattelen sinun tekojasi.

¹⁴ Jumala, sinun tiesi on pyhä.

Kuka on jumala, suuri niin kuin
sinä, Jumala?

¹⁵ Sinä olet Jumala, joka
teet ihmeitä.

Sinä olet tehnyt voimasi tunnetuksi
kansojen keskuudessa.

¹⁶ Käsivarrellasi sinä lunastit
kansasi,

Jaakobin ja Joosefin lapset. Sela.

¹⁷ Vedet näkivät sinut, Jumala,
vedet näkivät sinut ja vapisivat,
jopa syvydet järisivät.

¹⁸ Paksut pilvet syöksivät vettä,
ukkospilvet antoivat äänensä
jylistä,

ja sinun nuolesi lensivät.

¹⁹ Sinun ukkosesi jylinä vyöryi,
salamat valaisivat maanpiirin,
maa vapisi ja järkkäsi.

²⁰ Meren halki kävi sinun tiesi,
polkusi läpi suurten vetten,
eikä jalanjälkiäsi voitu havaita.

²¹ Sinä johdit kansaasi kuin
lammaslaumaa
Mooseksen ja Aaronin kädellä.

Psalmi 78

Jumalan johdatus Israelin historiassa

¹ *Aasafin mietepsalmi.*

Kuuntele, kansani, minun
opetustani,
kääntäkää korvanne kuulemaan
sanojani.

² Minä avaan suuni vertauksiin,
tuon ilmi muinaisaikojen
arvoituksia.

³ Mitä olemme kuulleet ja
saaneet tietää
ja mitä isämme ovat meille
kertoneet,

⁴ sitä me emme heidän
lapsiltaan salaa.

Me kerromme tulevalle
sukupolvelle

Herran ylistettävistä teoista,
hänen voimastaan ja ihmeistään,
joita hän on tehnyt.

⁵ Hän asetti Jaakobiin todistuksen,
sääti Israeliin lain
ja käski isiämme opettamaan
ne lapsilleen,

⁶ jotta ne tuntisi tulevakin polvi,
vastedes syntyvät lapset nousisivat
ja kertoisivat niistä omille
lapsilleen.

⁷ Ja niin nämä panisivat
luottamuksensa Jumalaan

eivätkä unohtaisi Jumalan tekoja
vaan pitäisivät hänen käskynsä.

⁸ Silloin he eivät olisi niin
kuin isänsä,
niskoitteleva ja kapinoiva polvi,
sukupolvi, jonka sydän ei
ollut vakaa

ja jonka henki ei pysynyt
uskollisena Jumalalle.

⁹ Efraimilaiset, aseistetut
jousimiehet,
kääntyivät pakoon taistelun
päivänä.

¹⁰ He eivät pitäneet Jumalan liittoa,
vaan kieltäytyivät vaeltamasta
hänen opetuksensa mukaan.

¹¹ He unohtivat hänen tekonsa
ja ihmeensä, jotka hän oli antanut
heidän nähdä.

¹² Heidän isiensä nähden hän
teki ihmeitä

Egyptin maassa, Soonanin kedolla.

¹³ Hän halkaisi meren ja vei
heidät sen läpi,
hän pani vedet seisomaan
kuin seinämän.

¹⁴ Hän johdatti heitä päivisin
pilvellä

ja öisin tulen valolla.

¹⁵ Hän halkoi kalliot autiomaassa
ja juotti heitä runsaasti, kuin
syvistä vesistä.

¹⁶ Hän puhkaisi purot kalliosta
ja vuodatti vettä virtanaan.

¹⁷ Silti he yhä tekivät syntiä
häntä vastaan,

niskoittelivat Korkeinta vastaan
kuivassa maassa.

¹⁸ He kiusasivat Jumalaa
sydämessään

vaatimalla mielensä mukaista
ruokaa.

¹⁹ He puhuivat Jumalaa vastaan
ja sanoivat:

”Voiko Jumala kattaa pöydän
autiomaassa?

²⁰ Kyllä hän kallioon iski,
niin että vedet vuotivat ja
purot tulvivat,

mutta voiko hän antaa myös leipää
tai hankkia kansalleen lihaa?”

²¹ Kun Herra sen kuuli, hän kiivastui.

Tuli syttyi Jaakobissa,

ja viha nousi Israelia vastaan,

²² koska he eivät uskoneet Jumalaa
eivätkä luottaneet hänen apuunsa.

²³ Hän käski pilviä korkeudessa
ja avasi taivaan ovet.

²⁴ Hän antoi sataa heille mannaa
syötäväksi

ja tarjosi heille taivaan viljaa.

²⁵ Ihmiset söivät enkelten leipää,
hän lähetti heille evästä yllin kyllin.

²⁶ Hän pani itätuulen liikkeelle
taivaalla

ja ohjasi voimallaan etelätuulta.

²⁷ Hän antoi sataa heille lihaa
kuin tomua,

siivekkäitä lintuja kuin
meren hiekkaa.

²⁸ Hän pudotti ne heidän leiriinsä,
heidän asuntojensa ympärille.

²⁹ He söivät ja tulivat kylläisiksi.

Hän toi heille sitä, mitä he
himoitsivat.

³⁰ He eivät olleet vielä päässeet
himostaan,

ja ruoka oli vielä heidän suussaan,

³¹ kun Jumalan viha nousi
heitä vastaan.

Hän tappoi lihavimmat heidän
joukostaan

ja painoi maahan Israelin
nuoret miehet.

³² Kaikesta huolimatta he yhä
tekivät syntiä

eivätkä uskoneet hänen
ihmeisiinsä.

³³ Sen tähden hän lopetti
heidän päivänsä

kuin tuulahduksen,
päätti heidän vuotensa äkilliseen
perikatoon.

³⁴ Kun hän surmasi heitä,
he etsivät häntä,
kääntyivät ja etsivät hartaasti
Jumalaa.

³⁵ He muistivat,
että Jumala on heidän kallionsa
ja että Jumala, Korkein,
on heidän lunastajansa.

³⁶ Mutta he yrittivät pettää
häntä suullaan

ja valehtelivat hänelle kielellään.

³⁷ Heidän sydämensä ei ollut
vakaa häntä kohtaan,
eivätkä he olleet uskollisia
hänen liitossaan.

³⁸ Silti hän on laupias,
 antaa anteeksi rikkomukset eikä
 tahdo hukuttaa.
 Usein hän käänsi vihansa pois
 eikä antanut kaiken kiivautensa
 herätä.
³⁹ Hän muisti, että he ovat
 vain lihaa,
 he ovat tuulenhenkäys, joka
 menee eikä palaa.
⁴⁰ Kuinka usein he niskoittelivatkaan
 häntä vastaan autiomaassa
 ja murehduttivat aavikolla
 hänen mielensä!
⁴¹ Yhä uudelleen he koettelivat
 Jumalaa
 ja kiusasivat Israelin Pyhää.
⁴² He eivät muistaneet hänen
 kätensä voimaa,
 eivät päivää, jona hän lunasti
 heidät ahdistajan vallasta,
⁴³ hän, joka teki tunnustekonsa
 Egyptissä
 ja ihmeensä Sooanin kedolla.
⁴⁴ Hän muutti vereksi Egyptin joet
 ja purot, niin ettei niistä
 voinut juoda.
⁴⁵ Hän lähetti egyptiläisten
 keskuuteen paarmoja,
 jotka purivat heitä,
 ja sammakoita, jotka tekivät
 heille vahinkoa.
⁴⁶ Hän antoi heidän satonsa toukille
 ja heidän vaivannäkönsä hedelmät
 heinäsirkoille.

⁴⁷ Hän hävitti rakeilla heidän
 viiniköynnöksensä
 ja heidän metsäviikunapuunsa
 jäärakeilla.
⁴⁸ Hän antoi heidän karjansa
 alttiiksi rakeille
 ja heidän laumansa salamoille.
⁴⁹ Hän lähetti heitä vastaan
 vihansa hehkun,
 kiivastuksen, vihastuksen ja
 ahdistuksen,
 parven pahoja enkeleitä.
⁵⁰ Hän raivasi tien vihalleen,
 ei säästänyt heidän sielujaan
 kuolemalta
 vaan antoi heidät ruton valtaan.
⁵¹ Hän surmasi kaikki esikoiset
 Egyptistä,
 miehuuden ensihedelmät
 Haamin majoista.
⁵² Hän saattoi kansansa liikkeelle
 kuin lampaat
 ja johdatti heitä autiomaassa
 kuin laumaa.
⁵³ Hän johdatti heitä turvallisesti,
 eivätkä he pelänneet,
 mutta heidän vihollisensa
 peitti meri.
⁵⁴ Hän vei kansansa pyhälle
 alueelleen,
 tälle vuorelle, jonka hänen oikea
 kätensä oli hankkinut.
⁵⁵ Hän karkotti kansat heidän
 tieltään,
 jakoi niiden maan arvalla heille
 perinnöksi

ja asetti Israelin heimot asumaan
niiden majoihin.

⁵⁶ Mutta he kiusasivat Jumalaa,
Korkeinta,
ja kapinoivat häntä vastaan
eivätkä noudattaneet hänen
säädöksiään.

⁵⁷ He kääntyivät pois
ja olivat uskottomia isiensä tavoin,
he kävivät kelvottomiksi kuin
velto jousi.

⁵⁸ He vihoittivat hänet
uhrikukkuloillaan
ja herättivät veistetyillä kuvillaan
hänen kiivautensa.

⁵⁹ Jumala kuuli sen ja kiivastui,
hän peräti hylkäsi Israelin.

⁶⁰ Hän jätti asumuksensa Siilossa,
telttamajan, jonka hän oli
pystyttänyt ihmisten
keskelle.

⁶¹ Hän salli väkevyytensä joutua
vankeuteen

ja kunniansa vihollisen käsiin.

⁶² Hän antoi kansansa alttiiksi
miekalle

ja kiivastui perintöosaansa.

⁶³ Sen nuorukaiset kulutti tuli,
eikä sen neitoja ylistetty
häälauluilla.

⁶⁴ Sen papit kaatuivat miekkaan,
eivätkä heidän leskensä itkeneet.

⁶⁵ Silloin Herra heräsi kuin unesta,
kuin viinin voittama sankari.

⁶⁶ Hän löi vihollisensa takaisin,
tuotti heille ikuisen häpeän.

⁶⁷ Hän hylkäsi Joosefin majan
eikä valinnut Efraimin heimoa,
⁶⁸ vaan valitsi Juudan heimon,
Siionin vuoren, jota hän rakastaa.

⁶⁹ Hän rakensi pyhäkkönsä
korkeuksien tasalle,
niin kuin maan, jonka oli
perustanut ikiajoiksi.

⁷⁰ Hän valitsi palvelijansa Daavidin,
otti hänet lammastarhoista,

⁷¹ imettävien lampaiden jäljestä
toi hänet

kaitsemaan kansaansa Jaakobia
ja perintöosaansa Israelia.

⁷² Ja Daavid kaitsi heitä vilpittömin
sydämin,

johti heitä taitavalla kädellä.

Psalmi 79

Valitus Jerusalemin hävityksestä

¹ *Aasafin psalmi.*

Jumala, pakanat ovat tunkeutuneet
perintöosaasi.

He ovat saastuttaneet sinun
pyhän temppelisi,
ovat tehneet Jerusalemin
kiviraunioiksi.

² He ovat antaneet palvelijoittesi
ruumiit
ruuaksi taivaan linnuille,
hurskaittesi lihan maan pedoille.

³ He ovat vuodattaneet heidän
vertaan kuin vettä
ympäri Jerusalemia,

eikä kukaan ole haudannut
kuolleita.

⁴ Me olemme joutuneet
naapuriemme häväistäviksi,
ympärillämme asuvien pilkattaviksi
ja ivattaviksi.

⁵ Kuinka kauan, Herra, olet
vihainen?

Ikuisestiko?

Kuinka kauan kiivautesi palaa
kuin tuli?

⁶ Vuodata vihasi pakanakansoihin,
jotka eivät sinua tunne,
ja niiden valtakuntien päälle,
jotka eivät huuda avukseen
sinun nimeäsi.

⁷ Sillä he ovat syöneet Jaakobin
ja autioittaneet sen asuinsijat.

⁸ Älä lue meidän syyksemme
isiemme rikoksia
vaan anna armosi pian kohdata
meitä,

sillä me olemme joutuneet
suureen kurjuuteen.

⁹ Auta meitä, Jumala, meidän
pelastajamme,
nimesi kunnian tähden!
Pelasta meidät ja anna anteeksi
meidän syntimme
nimesi tähden.

¹⁰ Miksi pakanat saisivat sanoa:
"Missä on heidän Jumalansa?"
Tulkoon pakanoiden keskuudessa
tunnetuksi,
meidän silmiemme nähden,

palvelijoittesi vuodatetun
veren kosto.

¹¹ Tulkoon vankien valitus
sinun eteesi.

Mahtavan käsivartesi voimalla
pidä elossa kuoleman lapset.

¹² Maksa naapureittemme syliin
seitsenkertaisesti se herjaus,
jolla he ovat häväisseet
sinua, Herra.

¹³ Mutta me, sinun kansasi,
sinun laitumesi lampaat,
kiitämme sinua ikuisesti,
julistamme ylistystäsi polvesta
polveen.

Psalmi 80

Jumala, palauta meidät ennallemme

¹ Musiikinjohtajalle. Lauletaan kuin
"Liljat". Aasafin todistus. Psalmi.

² Kuule, Israelin paimen,
joka johdat Joosefia kuin
lammaslaumaa.

Sinä, joka istut kerubien keskellä,
ilmesty kirkkaudessa

³ Efraimin, Benjaminin ja
Manassen edessä.

Herätä voimasi ja tule meille
pelastukseksi.

⁴ Jumala, palauta meidät
ennallemme,
anna kasvojesi valon loistaa,
niin me pelastumme.

⁵ Herra Jumala Sebaot,
kuinka kauan olet vihastunut

kansasi rukoukseen?

⁶ Olet syöttänyt heille kyynelten
leipää,
olet juottanut heille maljoittain
kyyneleitä.

⁷ Olet pannut meidät riidaksi
naapureillemme,
ja vihollisemme ilkkuvat meitä.

⁸ Sotajoukkojen Jumala,
palauta meidät ennallemme,
anna kasvojesi valon loistaa,
niin me pelastumme.

⁹ Sinä siirsit viiniköynnöksen
Egyptistä,
karkotit pakanat ja istutit sen.

¹⁰ Sinä raivasit tilaa sen eteen,
juurrutit sen, ja se täytti maan.

¹¹ Vuoret peittyivät sen varjoon
ja Jumalan setrit sen oksien alle.

¹² Se levitti köynnöksensä
mereen asti
ja vesansa Eufratvirtaan saakka.
¹³ Miksi hajotit aidan sen ympäriltä,
niin että kaikki tien kulkijat
sitä raastavat?

¹⁴ Sitä repii metsäkarju,
kedon eläimet sitä syövät.

¹⁵ Sotajoukkojen Jumala, palaa
takaisin!

Katso taivaasta ja näe!

Ota hoitoosi tämä viiniköynnös

¹⁶ ja suoja se, minkä oikea
kätesi istutti,
ja taimi, jonka olet vahvistanut
itseäsi varten.

¹⁷ Se on tulen polttama,
maahan hakattu.
Sinun kasvojesi uhkauksesta
he hukkuvat.

¹⁸ Olkoon kätesi miehen yllä,
joka on oikealla puolellasi,
ihmislapsen yllä,
jonka olet vahvistanut itseäsi
varten.

¹⁹ Silloin emme enää luovu sinusta.
Pidä meidät elossa,
niin me huudamme avuksemme
sinun nimeäsi.

²⁰ Herra Jumala Sebaot,
palauta meidät ennallemme,
valaise meille kasvosi,
niin me pelastumme.

Psalmi 81

Juhlapäivän kiitoslaulu

¹ Musiikinjohtajalle.

Viininkorjuulaulu. Aasafin psalmi.

² Kohottakaa ilohuuto Jumalalle,
joka on meidän väkevyytemme!
Nostakaa riemuhuuto Jaakobin
Jumalalle!

³ Virittäkää kiitoslaulu,
lyökää rumpuja,
soittakaa suloisesti lyyraa
ja harppua.

⁴ Puhaltakaa pasuunaan
uudenkuun aikaan
ja täydenkuun päivänä,
juhlapäivämme kunniaksi.

⁵ Sillä tämä on määräys Israelille,

Jaakobin Jumalan säädös.

⁶ Hän asetti sen todistukseksi

Joosefille

lähtiessään Egyptin maata vastaan.

Kuulen puhetta, joka on

minulle outoa:

⁷ "Minä poistin taakan hänen

harteiltaan,

päästin hänen kätensä irti

kantokorista.

⁸ Hädässäsi sinä huusit,

ja minä vapautin sinut;

ukkospilven kätkestä minä

vastasin sinulle.

Minä koettelin sinua Meribanveden

luona. Sela.

⁹ Kuule, kansani, minä varoitan

sinua.

Israel, jospa kuulisit minua!

¹⁰ Älköön sinulla olko vierasta

jumalaa,

älä kumarru palvomaan

muukalaisten jumalaa.

¹¹ Minä olen Herra, sinun Jumalasi,

joka toin sinut Egyptin maasta.

Avaa suusi, niin minä sen täytän.

¹² Mutta kansani ei kuullut

minun ääntäni,

Israel ei välittänyt minusta.

¹³ Niinpä minä annoin heidän

mennä pois paatunein

sydämin

vaeltamaan omien neuvojensa

mukaan.

¹⁴ Oi, jospa minun kansani

kuulisi minua

ja Israel vaeltaisi minun teitäni!

¹⁵ Silloin minä hetkessä kukistaisin

sen viholliset

ja kääntäisin käteni sen ahdistajia

vastaan."

¹⁶ Ne, jotka Herraa vihaavat,

matelisivat hänen edessään,

tämä olisi heidän osansa ikuisesti.

¹⁷ Mutta kansaansa hän ruokkisi

parhaalla vehnällä:

"Minä ravitsen sinut hunajalla

kalliosta."

Psalmi 82

Jumala tuomitsee väärät tuomarit

¹ Aasafin psalmi.

Jumala seisoo Jumalan

seurakunnassa,

tuomitsee jumalien keskellä:

² "Kuinka kauan te tuomitsette

väärin

ja pidätte jumalattomien

puolta? Sela.

³ Auttakaa oikeuteensa

vähäosainen ja orpo,

hankkikaa kurjalle ja

puutteenalaiselle oikeus.

⁴ Vapauttakaa vähäosainen

ja köyhä,

pelastakaa hänet jumalattomien

käsistä.

⁵ Eivät he tiedä eivätkä ymmärrä,

he vaeltavat pimeydessä.

Kaikki maan perustukset horjuvat.

⁶ Minä sanoin: 'Te olette jumalia,

kaikki te olette Korkeimman poikia.

⁷ Silti te kuolette kuin ihmiset,
kaadutte kuin kuka tahansa
ruhtinaista."

⁸ Nouse, Jumala, tuomitse maa,
sillä kaikki kansat ovat sinun
perintöösasi.

Psalmi 83

Avunhuuto Israelin vihollisia vastaan

¹ *Laulu, Aasafin psalmi.*

² Jumala, älä ole ääneti!

Älä vaikene, Jumala,
älä ole niin hiljaa!

³ Sillä katso, sinun vihollisesi
metelöivät

ja vihaajasi ovat nostaneet päänsä.

⁴ He punovat juonia sinun
kansaasi vastaan

ja pitävät neuvoa suojattejasi
vastaan.

⁵ He sanovat:

"Tulkaa, hävittäkäämme heidät
olemasta kansa,
niin ettei Israelin nimeä enää
muisteta."

⁶ Yksissä tuumin he ovat
neuvotelleet,

sinua vastaan he ovat tehneet
liiton:

⁷ Edomin teltat ja ismaelilaiset,
Mooab ja hagrilaiset,

⁸ Gebal, Ammon ja Amalek,

Filistea ja Tyyron asukkaat.

⁹ Myös Assur on liittynyt heihin.

He ovat tulleet tueksi Lootin

lapsille. Sela.

¹⁰ Tee heille niin kuin Midianille,
niin kuin Siiseralle,
niin kuin Jaabinille Kiisoninpurolla.

¹¹ He tuhoutuivat Een-Doorissa,
he joutuivat lannaksi maahan.

¹² Tee heidän ylhäisilleen
niin kuin Oorebille ja Seebille,
kaikille heidän ruhtinailleen
niin kuin Sebahille ja Salmunnalle,

¹³ jotka sanoivat:

"Ottakaamme haltuumme
Jumalan asuinsijat."

¹⁴ Jumalani, tee heidät
kuin pyöriviksi ohdakepalloiksi,
kuin kuiviksi korsiksi, joita tuuli ajaa.

¹⁵ Niin kuin tuli polttaa metsän,
niin kuin liekki korventaa vuoret,

¹⁶ niin aja heitä takaa rajuilmallasi
ja kauhistuta heitä myrskylläsi.

¹⁷ Täytä heidän kasvonsa häpeällä,
että he etsisivät sinun nimeäsi,
Herra.

¹⁸ Joutukoot he häpeään
ja olkoot kauhuissaan ainaisesti,
tulkoot häväistyiksi ja hukkukoot.

¹⁹ Saakoot he tietää,
että sinä ainoa, jonka nimi
on Herra,

olet korkein kaikessa maassa.

Psalmi 84

Pyhiinvaeltajan laulu

¹ *Musiikinjohtajalle. Koorahilaisten viininkorjuulaulu. Psalmi.*

² Kuinka ihanat ovat sinun
asuinsijasi,

Herra Sebaot!

³ Minun sieluni ikävöi ja nääntyy
kaipauksesta

Herran esipihoihin,
sydämeni ja ruumiini kohottaa
riemuhuudon

elävälle Jumalalle.

⁴ Löysihän lintunen kodin
ja pääskynen pesän,
johon se poikasensa laskee –
sinun alttarisi,

Herra Sebaot, minun kuninkaani
ja Jumalani.

⁵ Onnellisia ovat ne,
jotka asuvat sinun huoneessasi!
He ylistävät sinua alati. Sela.

⁶ Onnellisia ne ihmiset,
joiden voima on sinussa,
joilla on sydämellään pyhät matkat!

⁷ Kun he kulkevat kyynellaakson
kautta,
he muuttavat sen lähteitten
maaksi,
ja syyssade peittää sen siunauksilla.

⁸ He kulkevat voimasta voimaan,
heidät nähdään Jumalan edessä
Siionissa.

⁹ Herra Jumala Sebaot,

kuule minun rukoukseni,
kuuntele, Jaakobin Jumala. Sela.

¹⁰ Jumala, katso kilpeämme,
katso voideltusi kasvoja!

¹¹ Yksi päivä sinun esipihoiissasi
on parempi

kuin tuhat muualla.

Mieluummin olen vartijana
Jumalani huoneen kynnyksellä
kuin asun jumalattomien majoissa.

¹² Sillä Herra Jumala on aurinko
ja kilpi.

Herra antaa armon ja kunnian,
ei hän pidätä hyvää niiltä,
jotka vaeltavat nuhteettomasti.

¹³ Herra Sebaot,
autuas se ihminen,
joka luottaa sinuun!

Psalmi 85

Herran kansa rukoilee siunauksen aikaa

¹ *Musiikinjohtajalle.
Koorahilaisten psalmi.*

² Herra, sinä olit suosiollinen
maallesi,
sinä palautit Jaakobin vankeudesta.

³ Sinä annoit anteeksi kansasi
pahat teot

ja peitit kaikki heidän syntinsä. Sela.

⁴ Sinä vedit pois kaiken
suuttumuksesi

ja käännit pois vihasi hehkusta.

⁵ Palauta meidät ennallemme,
Jumala, meidän pelastajamme,

ja poista vihasi päältäämme.

⁶ Oletko suuttunut meihin ikuisesti, pitkitätkö vihaasi polvesta polveen?

⁷ Etkö virvoita meitä jälleen eloon, että kansasi iloitsisi sinussa?

⁸ Herra, osoita meille armosi ja pelasta meidät.

⁹ Minä tahdon kuulla, mitä

Jumala puhuu;

Herra puhuu rauhaa kansalleen ja hurskailleen.

Älkööt he palatko tyhmyyteen.

¹⁰ Onhan hänen valmistamansa

pelastus lähellä niitä,

jotka häntä pelkäävät,

että kunnia asuisi maassamme.

¹¹ Armo ja totuus tapaavat

toisensa,

vanhurskaus ja rauha suutelevat

toisiaan.

¹² Totuus versoo maasta,

ja vanhurskaus katsoo taivaasta.

¹³ Totisesti, Herra antaa

kaikkea hyvää,

ja maamme antaa satonsa.

¹⁴ Vanhurskaus käy hänen edellään

ja valmistaa tien hänen

askeleistaan.

Psalmi 86

Opeta minulle tiesi, Herra

¹ *Daavidin rukous.*

Kallista korvasi, Herra, ja

vastaa minulle,

sillä minä olen kurja ja köyhä.

² Varjele sieluni, sillä minä olen uskollinen.

Sinä olet minun Jumalani;

pelasta palvelijasi, joka luottaa sinuun.

³ Armahda minua, Herra,

sillä sinua minä huudan

kaiken päivää.

⁴ Ilahduta palvelijasi sielu,

sillä sinun puoleesi, Herra,

minä ylennän sieluni.

⁵ Sillä sinä, Herra, olet hyvä ja

anteeksiantava,

ja armosi on suuri kaikille,

jotka huutavat sinua avukseen.

⁶ Kuule, Herra, rukoukseni,

kuuntele tarkoin anomiseni ääntä.

⁷ Hätäni päivänä minä huudan

sinua avukseni,

sillä sinä vastaat minulle.

⁸ Ei ole sinun vertaistasi jumalien

joukossa, Herra,

eikä ole mitään sinun tekojesi

vertaista.

⁹ Kaikki kansat, jotka olet tehnyt,

tulevat ja kumartuvat palvoen

sinun edessäsi,

Herra, ja kunnioittavat

sinun nimeäsi.

¹⁰ Sillä sinä olet suuri ja

teet ihmeitä,

sinä yksin olet Jumala.

¹¹ Opeta minulle tiesi, Herra,

että vaeltais sinun totuudessasi.

Tee sydämeni ehyeksi,

että pelkäisin sinun nimeäsi.

¹² Minä kiitän sinua, Herra,
minun Jumalani,
kaikesta sydämestäni
ja kunnioitan sinun nimeäsi
ikuisesti,
¹³ sillä sinun armosi on suuri
minua kohtaan,
sinä olet pelastanut sieluni
tuonelan syvyyksistä.
¹⁴ Jumala, röyhkeät ovat nousseet
minua vastaan,
väkivaltaisten joukko tavoittelee
henkeäni,
eivät he pidä sinua silmiensä
edessä.
¹⁵ Mutta sinä, Herra, olet laupias ja
armahtava Jumala.
Sinä olet pitkämielinen,
suuri on sinun armosi ja
uskollisuutesi.
¹⁶ Käänny puoleeni ja armahda
minua!
Anna voimasi palvelijallesi,
pelasta palvelijattaresi poika.
¹⁷ Tee tunnusteko minun
hyväkseni.
Nähkööt vihamieheni sen ja
hävetkööt,
kun sinä, Herra, autat ja
lohdutat minua.

Psalmi 87

Siion, Jumalan kaupunki

¹ *Koorahilaisten psalmi, laulu.*

Pyhille vuorille perustamaansa
kaupunkia,
² Siionin portteja, Herra rakastaa
enemmän
kuin Jaakobin kaikkia muita
asuinsijoja.

³ Sinusta puhutaan kunnioittavasti,
sinä Jumalan kaupunki. Sela.

⁴ "Minä mainitsen tunnustajikseni
Rahabin ja Baabelin.
Katso, Filisteasta, Tyyrosta
ja Kuusista
minä mainitsen: sekin on
syntynyt siellä.

⁵ Siionista sanotaan:
Joka ainoa on syntynyt siellä."
Hän itse, Korkein, vahvistaa sen.

⁶ Herra luettelee kirjatessaan
kansat:

"Tämä on syntynyt siellä." Sela.

⁷ Karkeloiden he laulavat:

"Kaikki lähteeni ovat sinussa."

Psalmi 88

Epätoivoisen rukous

¹ *Laulu, koorahilaisten psalmi.
Musiikinjohtajalle. Lauletaan
kuin "Sairaus". Esrahilaisen
Heemanin mietepsalmi.*

² Herra, Jumala, minun
pelastukseni,
päivällä minä huudan
ja yöllä sinun edessäsi.
³ Tulkoon rukoukseni sinun eteesi,
kallista korvasi huutoni puoleen.

⁴ Sillä minun sieluni on
kärsimyksistä kylläinen,
elämäni on lähellä tuonelaa.

⁵ Minua pidetään hautaan
menevien kaltaisena,
minä olen kuin mies,
jolta on voima poissa.

⁶ Minut on jätetty kuolleitten
joukkoon
kuin kaatuneet, jotka haudassa
makaavat.

Heitä sinä et enää muista,
ja heidät on erotettu sinun
kädestäsi.

⁷ Sinä olet pannut minut
syvimpään hautaan,
pimeyden syvyyksiin.

⁸ Sinun vihasi painaa minua,
ja kaikki tyrskysi ahdistavat
minua. Sela.

⁹ Sinä olet karkottanut tuttavani
minusta kauas,

olet tehnyt minut heille
inhottavaksi.

Olen suljettuna sisään enkä
pääse ulos.

¹⁰ Silmäni ovat kuihtuneet
kurjuudesta.

Joka päivä minä huudan
sinua, Herra,

ja ojennan käteni sinun puoleesi.

¹¹ Teetkö sinä ihmeitä kuolleille,
nousevatko vainajat sinua
kiittämään? Sela.

¹² Kerrotaanko haudassa sinun
armostasi,

manalassa sinun uskollisuudestasi?

¹³ Tunnetaanko pimeydessä
sinun ihmeitäsi

ja unohduksen maassa
vanhurskauttasi?

¹⁴ Mutta minä huudan sinun
puoleesi, Herra,

ja aamulla varhain tuon rukoukseni
sinun eteesi.

¹⁵ Miksi, Herra, hylkää sieluni,
miksi peität kasvosi minulta?

¹⁶ Minä olen kurja ja lähellä
kuolemaa

nuoruudestani asti.

Minä kärsin sinun kauhujasi,
olen neuvoton.

¹⁷ Sinun vihasi vyöryy minun
ylitseni,

kauhusi tuhoavat minut.

¹⁸ Ne saartavat minua kaiken
päivää kuin vedet,

kaikki yhdessä ne piirittävät minua.

¹⁹ Sinä olet karkottanut
luotani kauas
rakkaani ja ystäväni;
pimeys on ainoa tuttavani.

Psalmi 89

Rukous Daavidille annettujen lupausten täyttymisestä

¹ *Esrailaisen Eetanin mietepsalmi.*

² Minä laulan lakkaamatta Herran
armoteoista,
julistan suullani sinun
uskollisuuttasi polvesta
polveen.

³ Olenhan sanonut:
"Armo on laadittu kestäämään
ikuisesti,
taivasiin sinä olet perustanut
uskollisuutesi."

⁴ "Minä olen tehnyt liiton
valittuni kanssa,
olen vannonut palvelijalleni
Daavidille:

⁵ "Minä vahvistan jälkeläisesi
ikiajoiksi
ja rakennan sinulle valtaistuimen,
joka kestää polvesta polveen.""
Sela.

⁶ Taivaat ylistävät sinun
ihmeitäsi, Herra,
ja pyhien seurakunta sinun
uskollisuuttasi.

⁷ Sillä kuka korkeuksissa on
Herran vertainen,

kuka jumalien poikien joukossa
Herran kaltainen?

⁸ Hän on Jumala,
suuresti kunnioitettu pyhien
kokouksessa,
kaikkia ympärillään olevia
pelättävämpi.

⁹ Herra Jumala Sebaot,
kuka on sinun vertaisesi
voimassa, Herra?

Uskollisuutesi ympäröi sinua.
¹⁰ Sinä hallitset meren raivon.
Kun sen aallot kohoavat,
sinä tynnytät ne.

¹¹ Sinä ruhjoit Rahabin kuoliaaksi.
Väkevällä käsivarrellasi sinä löit
vihollisesi hajalle.

¹² Sinun ovat taivaat, sinun
on myös maa.

Maanpiirin kaikkineen sinä
olet perustanut.

¹³ Sinä loit pohjoisen ja etelän.
Taabor ja Hermon riemuitsevat
sinun nimessäsi.

¹⁴ Sinun käsivartesi on
voimaa täynnä,
väkevä on sinun kätesi,
kohotettu oikea kätesi.

¹⁵ Vanhurskaus ja oikeus
ovat sinun valtaistuimesi perustus.
Armo ja totuus käyvät kasvojesi
edellä.

¹⁶ Onnellinen se kansa,
joka tuntee juhlariegun
ja vaeltaa sinun kasvojesi
valossa, Herra!

17 Sinun nimessäsi he riemuitsevat
kaiken päivää,
sinun vanhurskaudessaasi heidät
korotetaan.

18 Sinä olet heidän voimansa ja
kaunistuksensa,
ja armossasi sinä kohotat meidän
sarvemme.

19 Herran suojassa on meidän
kilpemme,
Israelin Pyhän suojassa meidän
kuninkaamme.

20 Muinoin sinä puhuit näyssä
hurskaillesi ja sanoit:
”Olen antanut avun sankarille,
olen korottanut kansan keskeltä
nuorukaisen.

21 Olen löytänyt palvelijani
Daavidin.
Olen voidellut pyhällä öljylläni
hänet,

22 jota käteni lujasti tukee
ja jota käsivarteni vahvistaa.

23 Vihollinen ei voi häntä pettää
eikä vääryyden mies häntä sortaa,

24 sillä minä murskaan hänen
ahdistajansa hänen tieltään
ja lyön hänen vihamiehensä
maahan.

25 Minun uskollisuuteni ja armoni
ovat hänen kanssaan,
minun nimessäni kohoaa hänen
sarvensa.

26 Minä asetan hänen kätensä
meren ylle,
virtojen ylle hänen oikean kätensä.

27 Hän kutsuu minua: 'Sinä
olet Isäni,
Jumalani ja pelastukseni kallio.'

28 Niinpä minä asetan hänet
esikoiseksi,
maan kuninkaista korkeimmaksi.

29 Minä säilytän armoni hänelle
ikuisesti,
liittoni hänen kanssaan on luja.

30 Minä annan hänen jälkeläistensä
pysyä iäti

ja hänen valtaistuimensa yhtä
kauan kuin taivaat.

31 Jos hänen poikansa hylkäävät
minun lakini

eivätkä vaella määräyksieni
mukaan,

32 jos he rikkovat minun
säädöksieni

eivätkä noudata käskyjäni,

33 minä rankaisen heitä vitsalla
heidän rikoksistaan

ja kuritan heitä vitsauksilla
heidän pahojen tekojensa tähden.

34 Mutta armoani minä en ota
häneltä pois

enkä vilpistele uskollisuudessani.

35 Minä en riko liittoani enkä
muuta sitä,

mikä on huuliiltani lähtenyt.

36 Minä olen kerran vannonut
pyhyytteni kautta,
totisesti, minä en valehtele
Daavidille!

37 Hänen siemenensä pysyy
ikuisesti

ja hänen valtaistuimensa
 niin kuin aurinko minun edessäni.
³⁸ Se pysyy lujana iäti kuin kuu,
 uskollinen todistaja taivaalla." Sela.
³⁹ Kuitenkin sinä hylkäsit hänet
 ja pidit häntä halpana,
 sinä vihastuit voideltuusi.
⁴⁰ Sinä olet tehnyt tyhjäksi
 palvelijasi liiton,
 olet häväissyt hänen kruununsa
 ja heittänyt sen maahan.
⁴¹ Olet särkenyt kaikki hänen
 murinsa,
 olet tehnyt raunioiksi hänen
 linnoituksensa.
⁴² Kaikki tien kulkijat ovat häntä
 ryöstäneet,
 hän on joutunut naapuriensa
 häväistäväksi.
⁴³ Sinä olet korottanut
 hänen ahdistajiensa oikean käden,
 olet tuottanut ilon kaikille hänen
 vihamiehilleen.
⁴⁴ Olet kääntänyt takaisin hänen
 miekkansa terän
 etkä ole sodassa pitänyt häntä
 pystyssä.
⁴⁵ Sinä olet tehnyt lopun hänen
 loistostaan
 ja syössyt maahan hänen
 valtaistuimensa.
⁴⁶ Olet lyhentänyt hänen
 nuoruutensa päivät,
 olet peittänyt hänet häpeällä. Sela.
⁴⁷ Kuinka kauan, Herra?
 Kätkeydytkö iäksi?

Kuinka kauan vihasi palaa kuin tuli?
⁴⁸ Muista, kuinka lyhyt elämäni on!
 Kuinka mitättömiksi oletkaan
 luonut kaikki ihmiset!
⁴⁹ Kuka on se mies,
 joka elää näkemättä kuolemaa,
 joka pelastaa sielunsa tuonelan
 vallasta? Sela.
⁵⁰ Herra, missä ovat sinun entiset
 armotekosi?
 Olethan vannonut Daavidille
 uskollisuuttasi.
⁵¹ Muista, Herra, palvelijoittesi
 häväistys;
 minä kärsin sisimmässäni
 kaikkien noiden monien
 kansojen vuoksi,
⁵² jotka herjaavat – sinun
 vihollisesi, Herra –
 jotka herjaavat voideltusi askeleita.
⁵³ Kiitetty olkoon Herra, ikuisesti!
 Aamen, aamen.

NELJÄS KIRJA, 90 – 106

Psalmi 90

Ihmiselämän katoavaisuus

¹ *Mooseksen, Jumalan miehen, rukous.*

Herra, sinä olet ollut meidän
 turvapaikkamme
 polvesta polveen.

² Ennen kuin vuoret syntyivät,
 ennen kuin loit maan ja
 maanpiirin –

iankaikkisesta iankaikkiseen
olet sinä, Jumala.

³ Sinä palautat ihmiset tomuun.
Sinä sanot: "Palatkaa, te
Aadamin lapset."

⁴ Tuhat vuotta on sinun silmissäsi
kuin eilinen päivä, joka kiiti ohi,
kuin öinen vartiohetki.

⁵ Sinä huuhdot heidät pois
kuin unen.

He ovat kuin aamulla versova
ruoho:

⁶ aamulla se kasvaa ja puhkeaa
kukkaan,
mutta illalla se leikataan, ja
se lakastuu.

⁷ Näin me katoamme sinun
vihasi voimasta,
ja sinun kiivautesi kauhistuttaa
meitä.

⁸ Sinä asetat pahat tekomme eteesi,
salaiset syntimme kasvojesi valoon.

⁹ Kaikki päivämme kuluvat
sinun vihasi alla,
vuotemme haihtuvat kuin huokaus.

¹⁰ Meidän elinpäivämme ovat
seitsemänkymmentä vuotta,
ja jos voimaa riittää,
kahdeksankymmentä vuotta.
Ja parhaimmillaankin ne ovat
vaivaa ja turhuutta,
sillä ne kiitävät ohi,
ja me lennämme pois.

¹¹ Kuka tuntee sinun vihasi voiman,
sinun kiivautesi,
että hän pelkäisi sinua?

¹² Opetä meitä laskemaan
päivämme oikein,
että saisimme viisaan sydämen.

¹³ Herra, palaa takaisin!
Kuinka kauan!

Armahda palvelijotasi.

¹⁴ Ravitse meidät aamuisin
armollasi,
niin me riemuitsemme ja
iloitsemme

kaikkina päivinäamme.

¹⁵ Ilahduta meitä yhtä monta päivää
kuin olet nöyryyttänyt meitä,
yhtä monta vuotta
kuin olemme kokeneet pahaa.

¹⁶ Saakoot palvelijasi nähdä
sinun tekosi

ja heidän lapsensa sinun kunniasi.

¹⁷ Olkoon yllämme Herran,
meidän Jumalamme, lempeys.
Vahvista kättemme työ,
niin, vahvista meidän kättemme
työ!

Psalmi 91

Korkeimman suojelus

¹ Joka Korkeimman suojassa istuu
ja Kaikkivaltiaan varjossa yöpyy,

² se sanoo Herralle:

"Minun turvani ja linnani,
minun Jumalani, johon
minä luotan."

³ Hän päästää sinut linnustajan
ansasta
ja surmaavasta rutosta.

⁴ Sulillaan hän suojaa sinua,
hänen siipiensä alla sinä
saat turvan.

Kilpi ja suojus on hänen
uskollisuutensa.

⁵ Sinä et pelkää yön kauhuja,
et päivällä lentävää nuolta,

⁶ et ruttoa, joka kulkee pimeässä,
et tautia, joka tekee tuhojaan
keskellä päivää.

⁷ Kaatukoon tuhat sivultasi,
kymmenentuhatta oikealta
puoleltasi,
mutta sinuun ei satu.

⁸ Sinä saat omin silmin katsella
ja nähdä, kuinka jumalattomille
maksetaan takaisin,

⁹ sillä sinä ajattelet:
”Sinä, Herra, olet minun turvani.”
Korkeimman sinä olet ottanut
turvapaikaksesi.

¹⁰ Ei kohtaa sinua onnettomuus,
eikä vitsaus lähesty sinun majaasi.

¹¹ Sillä hän antaa enkeleilleen
sinusta käskyn
varjella sinua kaikilla teilläsi.

¹² He kantavat sinua käsillään,
ettet loukkaisi jalkaasi kiveen.

¹³ Sinä kuljet leijonan ja
kyykäärmeen yli,
sinä tallaat jalkoihisi
nuoren leijonan ja lohikäärmeen.

¹⁴ ”Koska hän on kiintynyt minuun,
minä pelastan hänet.
Minä vien hänet turvaan,
koska hän tuntee minun nimeni.

¹⁵ Hän huutaa minua avukseen,
ja minä vastaan hänelle.

Minä olen hänen kanssaan
ahdistuksessa.

Minä vapautan hänet
ja osoitan hänelle kunnioitusta.

¹⁶ Minä tyydytän hänet pitkällä iällä
ja suon hänen nähdä valmistamani
pelastuksen.”

Psalmi 92

Vanhurskas kukoistaa

¹ *Psalmi, sapatinpäivän laulu.*

² Hyvä on kiittää Herraa
ja laulaa ylistystä nimellesi,
sinä Korkein.

³ Hyvä on julistaa aamulla
sinun armoasi

ja yön tullen sinun uskollisuuttasi
⁴ kymmenkielisellä soittimella
ja harpulla,
lyyraa soittaen.

⁵ Sillä sinä olet ilahduttanut minua
teoillasi, Herra,
minä riemuitsen sinun kättesii
töistä.

⁶ Kuinka suuret ovatkaan sinun
tekosi, Herra!

Sinun ajatuksesi ovat sangen syvät.

⁷ Järjetön mies ei tätä tiedä,
eikä tyhmä tätä ymmärrä.

⁸ Vaikka jumalattomat rehottavat
kuin ruoho
ja kaikki väärintekijät kukoistavat,

se koituu heidän ikuiseksi
tuhokseen.

⁹ Mutta sinä, Herra, olet
ikuisesti korkea.

¹⁰ Totisesti, sinun vihollisesi, Herra,
totisesti, sinun vihollisesi hukkuvat,
kaikki väärintekijät joutuvat
hajalleen.

¹¹ Mutta minun sarveni
sinä kohotat
kuin villihärän sarvet,
minut voidellaan tuoreella öljyllä.

¹² Silmäni katsovat vainoojiani,
korvani kuulevat noista
pahantekijöistä,
jotka nousivat minua vastaan.

¹³ Vanhurskas kukoistaa kuin
palmupuu,
hän kasvaa kuin Libanonin setri.

¹⁴ Ne, jotka on istutettu Herran
huoneeseen,
kukoistavat meidän Jumalamme
esipihoissa.

¹⁵ Vielä vanhuudessaan he
tuottavat hedelmää,
ovat vehreitä ja tuoreita
¹⁶ ja julistavat, että Herra on
oikeamielinen,
hän, minun kallioni, jossa ei
ole vääryyttä.

Psalmi 93

Herra on kuningas

¹ Herra on kuningas,
hän on pukeutunut ylhäisyyteen.

Herra on pukeutunut,
vyöttäytynyt voimaan.
Sen tähden maanpiiri pysyy lujana,
se ei horju.

² Sinun valtaistuimesi on vahva
aikojen alusta,
hamasta ikuisuudesta olet sinä.

³ Virrat nostavat, Herra,
virrat nostavat äänensä,
virrat nostavat kuohunsa.

⁴ Mutta mahtavampi kuin suurten
vetten pauhina,
valtavien vetten,
mahtavampi kuin meren kuohut
on Herra korkeudessa.

⁵ Sinun todistuksesi ovat täysin
luotettavat.

Pyhyys kaunistaa sinun huonettasi,
Herra,
aikojen loppuun asti.

Psalmi 94

Herra on koston Jumala

¹ Koston Jumala, Herra,
koston Jumala, ilmesty
kirkkaudessa!

² Nouse, maan tuomari,
maksa ylpeille heidän ansionsa
mukaan.

³ Kuinka kauan jumalattomat,
Herra,
kuinka kauan jumalattomat
saavat riemuita?

⁴ He syytävät sanoja, puhuvat
röyhkeästi,

he ylpeilevät, kaikki nuo
väärintekijät.

⁵ Sinun kansaasi, Herra, he
runtelevat,

he sortavat sinun perintöosaasi.

⁶ He tappavat leskiä ja muukalaisia,
murhaavat orpoja

⁷ ja sanovat: "Ei Herra näe,
ei Jaakobin Jumala huomaa."

⁸ Ymmärtäkää, te kansan
järjettömät,
te tyhmät, milloin tulette järkiinne?

⁹ Hän, joka on istuttanut korvan
– hänkö ei kuule?

Hän, joka on luonut silmän –
hänkö ei näe?

¹⁰ Hän, joka kurittaa kansoja –
hänkö ei nuhtelisi,
hän, joka antaa ihmiselle
ymmärrystä?

¹¹ Herra tuntee ihmisten ajatukset:
ne ovat turhuutta.

¹² Onnellinen se mies,
jota sinä, Herra, kuritat
ja jolle opetat lakiasi

¹³ antaaksesi hänelle rauhan
pahoina päivinä,
kunnes jumalattomalle on
kaivettu hauta.

¹⁴ Ei Herra hylkää kansaansa,
eikä jätä perintöosaansa,

¹⁵ sillä oikeus noudattaa jälleen
vanhurskautta,
ja kaikki oikeamieliset seuraavat
sitä.

¹⁶ Kuka nousee puolelleni
pahantekijöitä vastaan,
kuka asettuu rinnalleni
väärintekijöitä
vastustamaan?

¹⁷ Ellei Herra olisi apunani,
sieluni asuisi kohta hiljaisuuden
maassa.

¹⁸ Kun sanon: minun jalkani horjuu,
sinun armosi, Herra, tukee minua.

¹⁹ Kun minulla on paljon huolia
sisimmässäni,
sinun lohdutuksesi ilahduttaa
sieluni.

²⁰ Onko yhteyttä sinun kanssasi
turmeltuneella tuomioistuimella,
jossa lain varjolla tehdään
vääryyttä,

²¹ ahdistetaan vanhurskaan sielua
ja viaton tuomitaan syylliseksi?

²² Mutta Herrasta on tullut
minulle turvapaikka,
Jumalastani minulle suojakallio.

²³ Hän kääntää heidän vääryytensä
heitä itseään vastaan
ja tuhoaa heidät heidän
pahuutensa tähden.
Herra, meidän Jumalamme,
tuhoaa heidät.

Psalmi 95

Herra on suuri Jumala

¹ Tulkaa, kohottakaamme
ilohuuto Herralle,

huutakaamme riemusta
pelastuksemme kalliolle!
² Käykäämme hänen kasvojensa
eteen kiittäen,
laulakaamme hänelle riemulauluja,
³ sillä Herra on suuri Jumala,
kaikkia jumalia suurempi kuningas.
⁴ Maan tutkimattomat syvyydet
ovat hänen kädessään,
vuorten huiputkin kuuluvat hänelle.
⁵ Hänen on meri, hän on sen tehnyt,
kuivan maan ovat hänen kätensä
muovanneet.
⁶ Tulkaa, palvokaamme häntä,
kumartukaamme ja
polvistukaamme
Herran, Luojamme, eteen,
⁷ sillä hän on meidän Jumalamme.
Me olemme kansa, jota hän
paimentaa,
lauma, jota hänen kätensä kaitsee.
Tänä päivänä, jos kuulette
hänen äänensä,
⁸ älkää kovettako sydäntänne
niin kuin Meribassa,
niin kuin Massan päivänä
autiomaassa,
⁹ jossa teidän isänne kiusasivat
ja koettelivat minua,
vaikka olivat nähneet minun tekoni.
¹⁰ Neljäkymmentä vuotta
minä olin tympääntynyt siihen
sukupolveen
ja sanoin: "He ovat kansa, jonka
sydän on eksynyt,
eivätkä he tunne minun teitani."

¹¹ Heistä minä vannoin vihassani:
"He eivät pääse minun lepoonni."

Psalmi 96

Herra on suuri ja sangen ylistettävä

¹ Laulakaa Herralle uusi laulu!
Laulakaa Herralle, kaikki maa!
² Laulakaa Herralle, ylistäkää
hänen nimeään!
Julistakaa päivästä päivään
ilosanomaa
hänen valmistamastaan
pelastuksesta.
³ Kertokaa kansojen keskuudessa
hänen kunniastaan,
hänen ihmeistään kaikkien
kansojen keskellä,
⁴ sillä Herra on suuri ja sangen
ylistettävä,
hän on kaikkia jumalia
pelättävämpi.
⁵ Kaikki pakanakansojen jumalat
ovat epäjumalia,
mutta Herra on tehnyt taivaat.
⁶ Kunnia ja loisto on hänen
edessään,
voima ja kauneus hänen
pyhäkössään.
⁷ Antakaa Herralle, te kansojen
heimot,
antakaa Herralle kunnia,
tunnustakaa hänen voimansa.
⁸ Antakaa Herralle hänen
nimensä kunnia,

tuokaa uhrilahjoja ja tulkaa
hänen esipihoihinsa.

⁹ Kumartukaa palvomaan Herraa
pyhässä kauneudessa,
vaviskaa hänen kasvojensa
edessä, kaikki maa.

¹⁰ Sanokaa kansojen keskuudessa:
”Herra on kuningas,
maanpiiri pysyy lujana, horjumatta.
Hän tuomitsee kansat
oikeudenmukaisesti.”

¹¹ Iloitkoot taivaat, ja riemuitkoon
maa!

Pauhatkoon meri ja kaikki,
mitä siinä on!

¹² Ilahtukoot kedot ja kaikki,
mitä kedolla on!

Huutakoot samalla riemusta
kaikki metsän puut

¹³ Herran edessä, sillä hän tulee,
hän tulee tuomitsemaan maata.

Hän tuomitsee maanpiirin
vanhurskaasti

ja kansat totuuden mukaan.

Psalmi 97

Herra on Korkein yli kaiken maan

¹ Herra on kuningas, riemuitkoon
maa!

Iloitkoon saarten suuri joukko.

² Pilvi ja pimeys on hänen
ympärillään,
vanhurskaus ja oikeus
ovat hänen valtaistuimensa
perustus.

³ Tuli käy hänen edellään
ja polttaa ympäriltä hänen
vihollisensa.

⁴ Hänen salamansa valaisevat
maanpiirin.

Maa näkee sen ja vapisee.

⁵ Vuoret sulavat kuin vaha
Herran edessä,

koko maan Herran edessä.

⁶ Taivaat julistavat hänen
vanhurskauttaan,
ja kaikki kansat näkevät hänen
kunniansa.

⁷ Häpeään joutuvat kaikki
kuvien palvojat,
jotka kerskuvat epäjumalista.
Kumartukaa hänen edessään,
kaikki jumalat.

⁸ Siion kuulee sen ja iloitsee,
ja Juudan tyttäret riemuitsevat
sinun tuomioittesi tähden, Herra.

⁹ Sillä sinä, Herra,
olet Korkein yli kaiken maan,
olet ylen korkea,
ylitse kaikkien jumalien.

¹⁰ Te, jotka rakastatte Herraa,
vihatkaa pahaa.
Hän varjelee hurskaittensa sielut,
jumalattomien käsistä hän
heidät pelastaa.

¹¹ Vanhurskaalle koittaa valo
ja oikeamielisille ilo.

¹² Iloitkaa Herrassa, te vanhurskaat!
Kiittäkää hänen pyhää nimeään!

Psalmi 98

Herra on kuningas ja tuomari

¹ *Psalmi.*

Laulakaa Herralle uusi laulu,
sillä hän on tehnyt ihmeitä.

Hän on saanut voiton oikealla
kädellään,

pyhällä käsivarrellaan.

² Herra on ilmoittanut

valmistamansa pelastuksen,
pakanoiden silmien edessä
hän on paljastanut
vanhurskautensa.

³ Hän on muistanut armonsa
ja uskollisuutensa

Israelin heimoa kohtaan.

Kaikki maan ääret ovat nähneet
meidän Jumalamme valmistaman
pelastuksen.

⁴ Kohottakaa riemuhuuto Herralle,
kaikki maa!

Puhjetkaa riemuun,
iloitkaa ja laulakaa ylistystä!

⁵ Laulakaa Herran ylistystä lyiran
säestyksellä,

lyiran ja ylistyslaulun sävelin,

⁶ vaskitorvilla ja pasuunan pauhulla.
Kohottakaa riemuhuuto Herran,
kuninkaan, edessä!

⁷ Pauhatkoon meri ja kaikki,
mitä siinä on,
maanpiiri ja ne, jotka siinä asuvat.

⁸ Virrat taputtakoot käsiään,
vuoret yhtykööt riemuhuutoon

⁹ Herran edessä, sillä hän tulee
tuomitsemaan maata.

Hän tuomitsee maanpiirin
vanhurskaasti
ja kansat oikeuden mukaan.

Psalmi 99

Herra, meidän Jumalamme, on pyhä

¹ Herra on kuningas – vaviskoot
kansat!

Hän istuu kerubien keskellä –
vavahdelkoon maa!

² Herra on suuri Siionissa,
korkea yli kaikkien kansojen.

³ Kiittäkööt ne sinun nimeäsi,
suurta ja pelättävää.

Se on pyhä.

⁴ Kuninkaan voima on siinä,
että hän rakastaa oikeutta.

Sinä olet asettanut
oikeudenmukaisuuden
kohdalleen,

oikeuden ja vanhurskauden sinä
toteutat Jaakobissa.

⁵ Ylistäkää Herraa, meidän
Jumalaamme,
kumartukaa palvoen hänen
jalkojensa astinlaudan eteen.

Hän on pyhä.

⁶ Mooses ja Aaron ovat hänen
pappiensa joukossa,
Samuel niiden joukossa,
jotka huutavat avuksi
hänen nimeään.

He huutavat avuksi Herraa,

ja hän vastaa heille.

⁷ Pilvipatsaasta hän puhui heille.
He noudattivat hänen todistuksiaan
ja käskyjä, jotka hän oli
heille antanut.

⁸ Herra, meidän Jumalamme,
sinä vastasit heille.
Sinä olit heille anteeksiantava
Jumala
mutta kostit heidän pahat tekonsa.
⁹ Ylistäkää Herraa, meidän
Jumalaamme!
Kumartukaa palvoen hänen pyhää
vuortaankohti,
sillä Herra, meidän Jumalamme,
on pyhä.

Psalmi 100

Palvelkaa Herraa iloiten!

¹ *Kiitospsalmi.*

Kohottakaa riemuhuuto Herralle,
kaikki maa!
² Palvelkaa Herraa iloiten,
tulkaa hänen kasvojensa eteen
riemuiten.
³ Tietäkää, että Herra on Jumala.
Hän on meidät tehnyt, ja hänen
me olemme,
hänen kansansa ja hänen
laitumensa lampaat.
⁴ Tulkaa hänen portteihinsa
kiittäen,
hänen esipihoihinsa ylistäen.
Kiittäkää häntä, ylistäkää
hänen nimeään,

⁵ sillä Herra on hyvä.
Hänen armonsa pysyy ikuisesti
ja hänen uskollisuutensa
polvesta polveen.

Psalmi 101

Jumalan mielen mukainen hallitsija

¹ *Daavidin psalmi.*

Armasta ja oikeudesta minä laulan,
sinulle, Herra, minä laulan ylistystä.
² Tahdon kulkea viisaasti
nuhteettomuuden tiellä.
Milloin tulet minun luokseni?
Tahdon vaeltaa vilpittömin
sydämin kodissani.
³ En kiinnitä silmiäni siihen, mikä
on turmiollista.
Eksyttäväistä menoa minä vihaan,
se ei saa tarttua minuun.
⁴ Kiero sydän poistukoon minusta,
pahasta en tahdo tietää.
⁵ Joka salaa panettelee
lähimmäistään,
sen minä hävitän.
Ylpeitä silmiä ja kopeaa sydäntä –
niitä minä en siedä.
⁶ Minun silmäni etsivät maan
uskollisia,
että he asuisivat minun kanssani.
Joka vaeltaa nuhteettomuuden
tietä,
se saa palvella minua.
⁷ Minun talossani ei saa asua
petoksen harjoittaja,

valheiden puhuja ei kestä
silmieni edessä.

⁸ Joka aamu minä hävitän maasta
kaikki jumalattomat,
tuhotakseni Herran kaupungista
kaikki väärintekijät.

Psalmi 102

**Herra rakentaa Siionin ja
ilmestyy kunniassaan**

*¹ Kurjan rukous, kun hän on
näännyksissä ja vuodattaa
valituksensa Herran eteen.*

² Herra, kuule rukoukseni,
tulkoon avunhuutoni eteesi.

³ Älä kätke minulta kasvojasi,
kun minulla on ahdistus.
Kallista korvasi minun puoleeni.

Kiiruhda vastaamaan minulle,
kun huudan sinua avuksi,
⁴ sillä päiväni ovat haihtuneet
kuin savu

ja luitani polttaa kuin ahjossa.

⁵ Sydämeni on kuin tallattu ja
kuivunut ruoho,
sillä minä olen unohtanut
syödä leipääni.

⁶ Äänekään valitukseni tähden
olen pelkkää luuta ja nahkaa.

⁷ Olen kuin pelikaani autiomaassa,
minusta on tullut kuin huuhkaja
raunioissa.

⁸ Unettomana makaan,
olen kuin yksinäinen lintu katolla.

⁹ Kaiken päivää viholliseni
häpäisevät minua.

Ne, jotka pitävät minua pilkkanaan,
ovat vannoneet valan
minua vastaan.

¹⁰ Minä syön tuhkaa kuin leipää
ja sekoitan juomani kyynelillä

¹¹ sinun vihasi ja kiivastumisesi
tähden,

sillä sinä olet nostanut minut ylös
ja viskannut pois.

¹² Päiväni ovat kuin pitenevä varjo,
ja minä kuivun kuin ruoho.

¹³ Mutta sinä, Herra, pysyt ikuisesti,
sinun muistosi pysyy polvesta
polveen.

¹⁴ Sinä nouset ja armahdat Siionia.
On aika tehdä sille laupeus,
sillä määrähetki on tullut.

¹⁵ Sen kivet ovat palvelijoillesi
rakkaita,
ja heidän on sääli sen multaa.

¹⁶ Kansat pelkäävät Herran nimeä
ja kaikki maan kuninkaat hänen
kunniaansa,

¹⁷ kun Herra rakentaa Siionin ja
ilmestyy kunniassaan.

¹⁸ Hän kääntyy niiden rukouksen
puoleen,

jotka ovat menettäneet kaikkensa,
eikä halveksi heidän rukoustaan.

¹⁹ Tämä kirjoitettakoon tulevalle
sukupolvelle,

ja kansa, joka vastaisuudessa
luodaan,
ylistää Herraa.

²⁰ Herra katseli pyhästä
korkeudesta,
hän katsoi taivaasta maahan
²¹ kuullakseen vankien huokaukset,
vapauttaakseen kuoleman lapset,
²² että Siionissa julistettaisiin
Herran nimeä
ja Jerusalemissa hänen ylistystään,
²³ kun kansat kokoontuvat yhteen,
valtakunnat palvelemaan Herraa.
²⁴ Hän on lannistanut matkalla
minun voimani,
lyhentänyt päiväni.
²⁵ Minä sanon: Jumalani,
älä ota minua pois kesken ikääni,
sinä, jonka vuodet kestävät
polvesta polveen.
²⁶ Muinoin sinä perustit maan,
ja taivaat ovat sinun kättesi tekoa.
²⁷ Ne katoavat, mutta sinä pysyt;
ne kuluvat kaikki kuin vaate.
Sinä vaihdat ne kuin vaatteet,
ja ne vaihtuvat.
²⁸ Mutta sinä olet aina sama,
eivätkä sinun vuotesi lopu.
²⁹ Sinun palvelijointesi lapset
asuvat turvassa,
ja heidän jälkeläisensä vahvistuvat
sinun edessäsi.

Psalmi 103

Herra on laupias ja armahtava

¹ *Daavidin psalmi.*

Ylistä Herraa, minun sieluni,
ja kaikki mitä minussa on,

hänen pyhää nimeään.
² Ylistä Herraa, minun sieluni,
äläkä unohda, mitä hyvää hän
on tehnyt.
³ Hän antaa kaikki syntisi anteeksi
ja parantaa kaikki sairautesi.
⁴ Hän lunastaa sinun elämäsi
turmiosta
ja kruunaa sinut armolla ja
laupeudella.
⁵ Hän tyydyttää sinun kaipauksesi
hyvyydellään;
sinun nuoruutesi uudistuu
kuin kotka.
⁶ Herra tekee vanhurskaita tekoja
ja hankkii oikeuden kaikille
sorretuille.
⁷ Hän on tehnyt tiensä tunnetuksi
Moosekselle,
tekonsa Israelin lapsille.
⁸ Herra on laupias ja armahtava,
pitkämielinen, ja hänen armonsä
on suuri.
⁹ Ei hän aina riitele
eikä pidä vihaa ikuisesti.
¹⁰ Ei hän tee meille syntiemme
mukaan
eikä maksa meille pahojen
tekojemme mukaan.
¹¹ Sillä niin korkealla kuin taivas
on maan yllä,
niin voimallinen on hänen armonsä
niitä kohtaan,
jotka häntä pelkäävät.
¹² Niin kaukana kuin itä on lännestä,

niin kauas hän siirtää meistä
rikkomuksemme.

¹³ Niin kuin isä armahtaa lapsiaan,
niin Herrakin armahtaa niitä,
jotka häntä pelkäävät.

¹⁴ Sillä hän tietää,
millaista tekoa me olemme;
hän muistaa, että olemme tomua.

¹⁵ Ihmisen elinpäivät ovat
kuin ruoho;
hän kukoistaa kuin kedon kukka.
¹⁶ Kun tuuli käy hänen ylitseen,
ei häntä enää ole,
eikä hänen asuinpaikkansa häntä
enää tunne.

¹⁷ Mutta Herran armo pysyy
ikuisuudesta ikisuuteen
niille, jotka häntä pelkäävät,
ja hänen vanhurskautensa
lasten lapsille,

¹⁸ niille, jotka pitävät hänen
liittonsa,
muistavat hänen asetuksensa
ja noudattavat niitä.

¹⁹ Herra on asettanut istuimensa
taivaisiin,
ja hänen kuninkuutensa hallitsee
kaikkea.

²⁰ Ylistäkää Herraa, te hänen
enkelinsä,
te väkevät sankarit,
jotka toteutatte hänen sanansa,
kun kuulette hänen sanansa äänen.

²¹ Ylistäkää Herraa, kaikki hänen
joukkonsa,
te hänen palvelijansa,

jotka täytätte hänen tahtonsa.

²² Ylistäkää Herraa, kaikki
hänen luotunsa
hänen valtakuntansa kaikissa
paikoissa.

Ylistä Herraa, minun sieluni!

Psalmi 104

Herran luomistekojen ylistys

¹ Ylistä Herraa, minun sieluni!
Herra, minun Jumalani, sinä
olet ylen suuri;
olet pukeutunut loistoon ja
kirkkauteen.

² Sinä verhoudut valoon kuin
viittaaan,
sinä levität taivaat kuin
telttakankaan.

³ Sinä rakennat yläsalisi vetten
keskelle,

teet pilvet vaunuiksesi
ja kuljet tuulen siivillä.

⁴ Sinä teet tuulet sanasi saattajiksi,
palvelijoiksesi tulenliekit.

⁵ Sinä asetit maan perustuksilleen,
niin ettei se ikinä horju.

⁶ Sinä peitit syvyyden kuin
vaatteella,

vedet seisoivat vuorten yllä.

⁷ Ne pakenivat sinun nuhteluasi,
sinun jylinäsi ääntä ne riensivät
pakoon.

⁸ Vuoret kohosivat ja laaksot
laskeutuivat

paikkoihin, jotka sinä olit niille
valmistanut.

⁹ Sinä asetit rajan, jonka yli
vedet eivät käy
eivätkä palaa peittämään maata.

¹⁰ Sinä puhkaisit lähteet laaksoihin.
Vedet virtaavat vuorten välissä
¹¹ ja antavat juoman kaikille
kedon eläimille;
villiaasit niistä janonsa
sammuttavat.

¹² Niiden äärellä asuvat taivaan
linnut
ja laulavat lehvien välistä.

¹³ Yläsaleistaan hän kastelee
vuoret;
sinun töittesi hedelmistä maa
tulee kylläiseksi.

¹⁴ Hän kasvattaa ruohon karjalle
ja kasvit ihmisen viljeltäviksi,
tuottamaan maasta leivän.

¹⁵ Viini ilahduttaa ihmisen
sydämen,
öljy saa hänen kasvonsa kiiltämään,
ja leipä vahvistaa hänen sydäntään.

¹⁶ Kyllikseen saavat vettä
Herran puut,
Libanonin setrit, jotka hän
on istuttanut.

¹⁷ Niissä pesivät linnut,
haikaralla on sypresseissä kotinsa.

¹⁸ Korkeat vuoret ovat kauriita
varten,
kalliot ovat tamaanien suojana.

¹⁹ Hän on tehnyt kuun näyttämään
aikoja,

aurinko tietää laskunsa hetken.

²⁰ Sinä teet pimeän, ja tulee yö.
Silloin kaikki metsän eläimet
lähtevät liikkeelle.

²¹ Nuoret leijonat karjuvat saalista
ja pyytävät Jumalalta ruokaansa.

²² Aurinko nousee – ne
vetäytyvät pois
ja laskeutuvat makuulle
pesäpaikkoihinsa.

²³ Silloin ihminen lähtee toimiinsa
ja on työssään iltaan asti.

²⁴ Kuinka moninaiset ovat sinun
tekosi, Herra!
Sinä olet tehnyt ne kaikki viisaasti.
Maa on täynnä sinun luotujasi.

²⁵ Merikin, suuri ja aava –
siinä vilisee lukematon määrä
pieniä ja suuria eläimiä.

²⁶ Siellä kulkevat laivat,
siellä on Leviatan,
joka sinä olet luonut kisailemaan
siellä.

²⁷ Kaikki ne odottavat sinua,
että antaisit niille ruuan ajallaan.

²⁸ Sinä jakelet niille, ja ne kokoavat,
sinä avaavat kätesi,
ja ne tulevat kylläisiksi
hyvyydestäsi.

²⁹ Kun sinä peität kasvosi, ne
pelästyvät.
Kun otat pois niiden hengen,
ne kuolevat
ja palaavat jälleen tomuun.

³⁰ Kun sinä lähetät Henkesi,
ne luodaan,

ja sinä uudistat maan kasvot.

³¹ Pysyköön Herran kunnia ikuisesti,
saakoon Herra iloita teoistaan!

³² Hän katsoo maata, ja se vapisee,
hän koskettaa vuoria, ja ne
savuavat.

³³ Minä laulan Herralle koko
elämäni ajan,
laulan ylistystä Jumalalleni niin
kauan kuin elän.

³⁴ Olkoon mietiskelyni hänelle
mieluisaa.

Minä iloitsen Herrassa.

³⁵ Hävitkööt syntiset maasta,
älköön jumalattomia enää olko.
Ylistä minun sieluni Herraa!
Halleluja!

Psalmi 105

Herran armotekojen ylistys

¹ Kiittäkää Herraa, huutakaa avuksi
hänen nimeään,
tehkää hänen tekonsa tunnetuiksi
kansojen keskuudessa!

² Laulakaa hänelle, laulakaa
hänelle ylistystä,
kertokaa kaikista hänen
ihmeistään!

³ Hänen pyhä nimensä olkoon
teidän kerskauksenne!
Iloitkoon niiden sydän, jotka
etsivät Herraa.

⁴ Etsikää Herraa ja hänen
voimaansa,
etsikää alati hänen kasvojaan.

⁵ Muistakaa hänen ihmeitään,
jotka hän on tehnyt,
hänen tunnustekojaan ja hänen
suunsa tuomioita,

⁶ te Abrahamin, hänen palvelijansa,
siemen,
te Jaakobin lapset, hänen
valittunsa.

⁷ Hän on Herra, meidän
Jumalamme.
Hänen tuomionsa ulottuvat
yli koko maan.

⁸ Hän muistaa ikuisesti liittonsa,
säättämänsä sanan tuhansiin
sukupolviin,

⁹ liittonsa, jonka hän teki
Abrahamin kanssa,
ja valansa, jonka hän vannoi
lisakille.

¹⁰ Hän vahvisti sen säädökseksi
Jaakobille,

Israelille ikuiseksi liitoksi,

¹¹ sanoen: "Sinulle minä annan
Kanaaninmaan,
teidän perintöosaksenne."

¹² Heitä oli vähäinen joukko,
vain muutamia,
ja he olivat muukalaisia
siinä maassa.

¹³ He vaelsivat kansasta kansaan
ja valtakunnasta toiseen.

¹⁴ Hän ei sallinut kenenkään
heitä sortaa,
hän nuhteli kuninkaita heidän
vuokseen:

¹⁵ "Älkää koskeko minun
 voideltuihini,
 älkää tehkö pahaa minun
 profeetoilleni."
¹⁶ Hän kutsui nälänhädän maahan,
 mursi kaiken leivän tuen.
¹⁷ Hän oli lähettänyt heidän
 edellään miehen:
 Joosef oli myyty orjaksi.
¹⁸ Hänen jalkojaan vaivattiin
 kahleilla.
 Hän joutui rautoihin,
¹⁹ kunnes hänen sanansa
 kävi toteen
 ja Herran sana oli puhdistanut
 hänet.
²⁰ Silloin kuningas lähetti
 vapauttamaan hänet,
 kansojen hallitsija päästi hänet
 vapaaksi.
²¹ Hän pani Joosefin talonsa
 herraksi
 ja kaiken omaisuutensa hoitajaksi,
²² sitomaan faraon ruhtinaat
 tahtoonsa
 ja opettamaan hänen
 vanhimmilleen viisautta.
²³ Niin Israel tuli Egyptiin,
 Jaakob muukalaiseksi
 Haamin maahan.
²⁴ Herra teki kansansa hyvin
 hedelmälliseksi,
 väkevämmäksi kuin sen ahdistajat,
²⁵ joiden sydämet hän käänsi
 vihaamaan Jumalan kansaa,

kohtelevaan kavalasti hänen
 palvelijoitaan.
²⁶ Hän lähetti Mooseksen,
 palvelijansa,
 ja Aaronin, jonka hän oli valinnut.
²⁷ Nämä tekivät hänen
 tunnustekojaan
 egyptiläisten keskellä,
 ihmeitä Haamin maassa.
²⁸ Hän lähetti pimeyden, ja
 pimeys tuli,
 eivätkä he voineet vastustaa
 hänen sanojaan.
²⁹ Hän muutti vedet vereksi
 ja antoi heidän kalojensa kuolla.
³⁰ Heidän maansa vilisi sammakoita
 kuninkaiden makuuhuoneita
 myöten.
³¹ Hän sanoi, ja tuli paarmoja
 ja syöpäläisiä kaikkialle heidän
 alueelleen.
³² Hän antoi heille rakeita
 sateen sijaan
 ja tulen leimauksia heidän
 maahansa.
³³ Hän hävitti heidän
 viiniköynnöksensä ja
 viikunapuunsa
 ja pirstoi puut heidän alueeltaan.
³⁴ Hän sanoi, ja tuli heinäsiirkoja
 ja niiden toukkia lukematon joukko,
³⁵ ja ne söivät kaiken vihannan
 heidän maastaan,
 söivät heidän maansa hedelmät.
³⁶ Hän surmasi kaikki esikoiset
 heidän maassaan,

kaikki heidän miehuutensa
ensihedelmät.

³⁷ Sitten hän vei Israelin sieltä pois
varustettuna hopealla ja kullalla,
eikä sen heimoissa ollut
kompastelevia.

³⁸ Egypti iloitsi heidän lähdöstään,
sillä sen oli vallannut kauhu
heidän vuokseen.

³⁹ Herra levitti kansansa
suojaksi pilven
ja tulen valaisemaan yötä.

⁴⁰ Kansa pyysi, ja hän laittoi
tulemaan viiriäisiä
ja antoi heille kylliksi taivaan leipää.

⁴¹ Hän avasi kallion, ja vedet
virtasivat,
kuivassa maassa juoksivat virrat.

⁴² Sillä hän muisti pyhän sanansa,
hän muisti palvelijaansa
Abrahamia.

⁴³ Hän vei kansansa pois sen
iloitessa,
valittunsa riemuhuudon raikuessa.

⁴⁴ Hän antoi heille pakanakansojen
maat,
ja he perivät kansakuntien
vaivannäön hedelmät,

⁴⁵ että he noudattaisivat hänen
säädöksiään
ja seuraisivat hänen opetuksiaan.
Halleluja!

Psalmi 106

Herran uskollisuus, Israelin uskottomuus

¹ Halleluja!

Kiittäkää Herraa, sillä hän on hyvä,
hänen armonsa pysyy ikuisesti.

² Kuka voi luetella Herran
voimateot,
kyllyiksi kuuluttaa hänen ylistystään?

³ Autuaat ne, jotka noudattavat
oikeutta,
jotka aina toimivat vanhurskaasti!

⁴ Herra, muista minua suosiolla,
jota kansallesi osoitat.

Etsi minua ja pelasta minut,
⁵ että näkisin valittujesi onnen
ja saisin iloita yhdessä kansasi

kanssa,
kerskata perintöosasi kanssa.

⁶ Me olemme tehneet syntiä
isiemme tavoin,
olemme tehneet pahaa, olleet
jumalattomia.

⁷ Meidän isämme eivät
ymmärtäneet sinun
ihmeitäsi Egyptissä,
eivät muistaneet monia
armotekojaasi,
vaan kapinoivat meren rannalla,
Kaislameren äärellä.

⁸ Mutta Herra pelasti heidät
nimensä tähden,
tehdäkseen voimansa tunnetuksi.

⁹ Hän nuhteli Kaislamerta,
ja se kuivui.
Hän kuljetti heitä syvyyksien halki
kuin autiomaassa.
¹⁰ Hän pelasti heidät vihamiehen
kädestä
ja lunasti heidät vihollisen vallasta.
¹¹ Vedet peittivät heidän
ahdistajansa,
yksikään niistä ei jäänyt jäljelle.
¹² Silloin he uskoivat hänen sanansa
ja lauloivat hänen ylistystään.
¹³ Mutta pian he unohtivat
hänen tekonsa
eivätkä odottaneet hänen
neuvoaan.
¹⁴ He hehkuivat himosta
autiomaassa
ja kiusasivat Jumalaa aavikolla.
¹⁵ Niinpä hän antoi heille, mitä
he pyysivät,
mutta lähetti heihin hivuttavan
taudin.
¹⁶ He kadehtivat leirissä Moosesta
ja Aaronia, Herran pyhää.
¹⁷ Silloin maa aukeni ja nieli
Daatanin,
peitti Abiramin joukon.
¹⁸ Heidän joukossaan syttyi tuli,
liekki poltti jumalattomat.
¹⁹ He tekivät mullikan Hoorebilla
ja kumartuivat palvomaan
valettua kuvaa.
²⁰ He vaihtoivat Kunniansa
ruohoa syövän härän kuvaan.

²¹ He unohtivat Jumalan,
pelastajansa,
joka oli tehnyt Egyptissä
suuria tekoja,
²² ihmeitä Haamin maassa,
pelottavia tekoja Kaislameren
äärellä.
²³ Hän olisi tuhonnut heidät,
ellei Mooses, hänen valittunsa,
olisi seisonut välimiehenä
hänen edessään
ja kääntänyt pois hänen vihaansa
tuhoa tuottamasta.
²⁴ He pitivät halpana ihanan maan
eivätkä uskoneet hänen sanaansa.
²⁵ He nurisivat teltoissaan
eivätkä kuunnelleet Herran ääntä.
²⁶ Silloin hän nosti kätensä
heitä vastaan
kaataakseen heidät autiomaassa,
²⁷ heittääkseen heidän jälkeläisensä
kansojen sekaan
ja hajottaakseen heidät vieraisiin
maihiin.
²⁸ He antautuivat palvelemaan
Baal-Peoria,
söivät kuolleille jumalille
tuotuja uhreja
²⁹ ja vihoittivat teoillaan Jumalan.
Silloin vitsaus puhkesi heidän
keskuudessaan.
³⁰ Mutta Piinehas astui esiin,
pani tuomion täytäntöön,
ja vitsaus lakkasi.
³¹ Se luettiin hänelle
vanhurskaudeksi,

polvesta polveen, ikuisesti.

³² He vihastuttivat Jumalan
Meriban vesien äärellä.
Mooseksen kävi pahoin heidän
vuokseen,

³³ sillä he katkeroittivat hänen
mielensä,
ja hän puhui huulillaan
ajattelemattomasti.

³⁴ He eivät hävittäneet kansoja,
jotka Herra oli käskenyt heidän
hävittää,

³⁵ vaan sekoittuivat vieraisiin
kansoihin
ja ottivat oppia heidän teoistaan.

³⁶ He palvelivat heidän
jumalankuviaan,

ja niistä tuli heille ansa.

³⁷ He uhrasivat poikiaan
ja tyttäriään riivaajille.

³⁸ He vuodattivat viatonta verta,
poikiensa ja tyttäriensä verta,
ja uhrasivat heidät Kanaanin
epäjumalille.

Maa saastui verenvuodatuksesta,

³⁹ he saastuttivat itsensä töillään
ja olivat haureellisia teoissaan.

⁴⁰ Herra vihastui kansaansa
ja inhosi perintöosaansa.

⁴¹ Hän antoi heidät vieraiden
kansojen käsiin,
ja heidän vihamiehensä
hallitsivat heitä.

⁴² Heidän vihollisensa ahdistivat
heitä,

ja heidän oli alistuttava näiden
käden alle.

⁴³ Monet kerrat Herra pelasti
heidät,

mutta he niskoittelivat oman
mielensä mukaan
ja sortuivat pahojen tekojensa
tähden.

⁴⁴ Kuitenkin hän katsoi heihin
heidän ahdistuksessaan,
kun kuuli heidän huutonsa.

⁴⁵ Hän muisti heidän kanssaan
tekemänsä liiton
ja sääli heitä suuressa armossaan.

⁴⁶ Hän salli heidän saada
laupeutta kaikilta,
jotka olivat vieneet heidät
vankeuteen.

⁴⁷ Pelasta meidät, Herra, meidän
Jumalamme!

Kokoa meidät kansojen seasta,
että me kiittäisimme sinun
pyhää nimeäsi

ja pitäisimme kunnianamme
sinun ylistystäsi.

⁴⁸ Kiitetty olkoon Herra, Israelin
Jumala,
iankaikkisesta iankaikkiseen,
ja kaikki kansa sanokoon: "Aamen.
Halleluja!"

VIIDES KIRJA, 107 – 150

Psalmi 107

Lunastettujen kiitoslaulu

¹ Kiittäkää Herraa, sillä hän on hyvä,
hänen armonsa pysyy ikuisesti.

² Näin sanokoot Herran lunastetut,
jotka hän on lunastanut
ahdistajan kädestä

³ ja koonnut vieraista maista,
idästä ja lännestä,
pohjoisesta ja meren suunnalta.

⁴ He harhailivat autiomaassa,
kuivassa maassa,
löytämättä tietä kaupunkiin,
johon asettua asumaan.

⁵ Heillä oli nälkä ja jano,
heidän sielunsa nääntyi.

⁶ Mutta hädässään he huusivat
Herraa,
ja hän pelasti heidät ahdingosta.
⁷ Hän ohjasi heidät kulkemaan
suoraa tietä kaupunkiin, jossa asua.

⁸ Kiittäkööt he Herraa hänen
armostaan
ja hänen ihmeistään ihmislapsia
kohtaan,

⁹ sillä hän tyydyttää nääntyvän
sielun
ja täyttää nälkäisen sielun
hyvillä antimilla.

¹⁰ He istuivat pimeydessä ja
kuoleman varjossa,
vangittuina kurjuuteen ja rautoihin,

¹¹ koska olivat niskoitelleet
Jumalan sanoja vastaan
ja pitäneet halpana Korkeimman
neuvon.

¹² Hän lannisti heidän mielensä
raadannalla.

He sortuivat, eikä ollut auttajaa.

¹³ Silloin he huusivat hädässään
Herraa,

ja hän pelasti heidät ahdingosta.

¹⁴ Hän vei heidät ulos pimeydestä
ja kuoleman varjosta

ja katkaisi heidän kahleensa.

¹⁵ Kiittäkööt he Herraa hänen
armostaan

ja hänen ihmeistään ihmislapsia
kohtaan,

¹⁶ sillä hän särkee vaskiset ovet
ja rikkoo rautaiset salvat.

¹⁷ He olivat tyhmiä vaeltaessaan
syntisesti

ja saivat kärsiä vaivaa pahojen
tekojensa tähden.

¹⁸ Kaikki ruoka inhotti heitä,
ja he saapuivat kuoleman
porteille asti.

¹⁹ Silloin he huusivat hädässään
Herraa,

ja hän pelasti heidät ahdingosta.

²⁰ Hän lähetti sanansa ja
paransi heidät.

Hän pelasti heidät tuhosta.

²¹ Kiittäkööt he Herraa hänen
armostaan

ja hänen ihmeistään ihmislapsia
kohtaan.

²² Uhratkoot kiitosuhreja
ja kertokoot riemuhuudoin
hänen töistään.
²³ He lähtivät laivoilla merelle
ja tekivät työtä aavoilla vesillä.
²⁴ He näkivät Herran teot,
hänen ihmeensä meren
syvyyksissä.
²⁵ Hän sanoi sanansa ja nosti
myrskytuulen,
aallot kohosivat korkealle.
²⁶ He kohosivat kohti taivasta,
vajosivat syvyyksiin,
heidän sielunsa nääntyi hädässä.
²⁷ He horjuivat ja hoippuivat
kuin juopuneet,
ja kaikki heidän viisautensa raukeni.
²⁸ Silloin he huusivat hädässään
Herraa,
ja hän vapautti heidät ahdingosta.
²⁹ Hän tynnytti myrskyn,
ja meren aallot hiljenivät.
³⁰ He iloitsivat, kun ne vaikenivat,
ja hän johti heidät kaivattuun
satamaan.
³¹ Kiittäköt he Herraa hänen
armostaan
ja hänen ihmeistään ihmislapsia
kohtaan.
³² Kuuluttakoot hänen kunniaansa
kansankokouksessa
ja ylistäköt häntä vanhinten
istunnossa.
³³ Hän muutti virrat autiomaaksi

ja vesilähteet janoiseksi maaksi,
³⁴ hedelmällisen maan suola-aroksi
sen asukkaiden pahuuden tähden.
³⁵ Hän muutti autiomaan
vesilammikoiksi
ja kuivan maan vesilähteiksi.
³⁶ Hän asutti sinne nälkäiset,
ja he rakensivat kaupungin
asuakseen siinä.
³⁷ He kylvivät peltoja ja istuttivat
viinitarhoja,
jotka tuottivat runsaan sadon.
³⁸ Hän siunasi heitä, ja he
lisääntyivät suuresti,
eikä hän antanut heidän
karjansa vähetä.
³⁹ Mutta sorron, onnettomuuden
ja huolten painon alla
he vähenivät ja vaipuivat maahan.
⁴⁰ Hän vuodattaa halveksuntaa
ruhtinaitten päälle
ja panee heidät harhailemaan
tiettömissä autiomaissa,
⁴¹ mutta nostaa köyhän
kurjuudesta
ja tekee suvut suuriksi kuin
lammaslaumat.
⁴² Oikeamieliset näkevät sen
ja iloitsevat,
ja kaiken vääryyden täytyy
tukkia suunsa.
⁴³ Joka on viisas, se pitääköön
nämä mielessään
ja tutkikoon Herran armotekoja.

Psalmi 108

Kiitos ja rukous

¹ *Laulu. Daavidin psalmi.*

² Minun sydämeni on valmis,
Jumala;
minä tahdon laulaa ja soittaa.
Se olkoon kunniani.
³ Herätkää, harppu ja lyyra!
Minä tahdon herättää aamuruskon.
⁴ Herra, sinua minä kiitän
kansojen keskellä
ja laulan ylistystäsi kansakuntien
keskuudessa.
⁵ Sillä suuri, yli taivaitten, on
sinun armosi,
ja sinun uskollisuutesi ulottuu
pilviin asti.
⁶ Kohoa yli taivaitten, Jumala,
kohotkoon kirkkautesi yli
kaiken maan!
⁷ Jotta rakkaasi vapautettaisiin,
auta meitä oikealla kädelläsi
ja vastaa minulle.
⁸ Jumala on puhunut pyhyydessään:
”Riemuiten minä jaan Sikemin
ja mittaan Sukkotin laakson.
⁹ Minun on Gilead, minun
on Manasse.
Efraim on pääni suojus,
Juuda on valtikkani.
¹⁰ Mooab on minun pesuastiani,
Edomiin minä viskaan kenkäni.
Minä nostan riemuhuudon
Filistean yli.”

¹¹ Kuka vie minut linnoitettuun
kaupunkiin?

Kuka johtaa minut Edomiin?

¹² Etkö sinä, Jumala, hylännyt
meidät?

Et lähtenyt, Jumala,
sotajoukkojemme kanssa.

¹³ Anna meille apu ahdistajaa
vastaan,

sillä ihmisten apu on turha.

¹⁴ Jumalan voimassa me teemme
väkeviä tekoja.

Hän tallaa ahdistajamme maahan.

Psalmi 109

Syyttömästi vainotun rukous

¹ *Musiikinjohtajalle. Daavidin psalmi.*

Jumala, minun ylistykseni,
älä ole vaiti,

² sillä jumalattomat ja petolliset
ovat avanneet suunsa
minua vastaan.

He puhuvat minulle valheellisin
kielin.

³ Vihan sanoin he ovat minut
piirittäneet

ja sotivat syyttä minua vastaan.

⁴ Rakkauteni palkaksi he
syyttävät minua,

mutta minä vain rukouilen.

⁵ He palkitsevat minulle
hyvän pahalla

ja rakkauteni vihalla.

⁶ Aseta jumalaton vihamiestäni
vastaan,

seisokoon syyttäjä hänen oikealla
puolellaan.

⁷ Oikeuden edessä hän
osoittautukoon syylliseksi,
ja hänen rukouksensa tulkoon
synniksi.

⁸ Olkoot hänen päivänsä
vähälukuiset,
ottakoon toinen hänen tehtävänsä.

⁹ Tulkoon hänen lapsistaan orpoja
ja hänen vaimostaan leski.

¹⁰ Kuljeksikoot hänen lapsensa
aina kerjäten,
anelkoot kaukana kotinsa
raunioilta.

¹¹ Koronkiskuri saalistakoon kaiken
hänen omansa,
ja vieraat riistäkööt hänen
työnsä hedelmät.

¹² Älköön kukaan osoittako
hänelle laupeutta,
älköön kukaan armahtako
hänen orpojaan.

¹³ Hänen jälkeläisensä hävitkööt,
pyyhittäköön heidän nimensä pois
toisessa polvessa.

¹⁴ Hänen isiensä rikkomukset
pysykööt Herran muistissa,
älköönkä hänen äitinsä syntiä
pyyhittäkö pois.

¹⁵ Olkoot ne aina Herran edessä,
ja hävittäköön hän heidän
muistonsa maan päältä,

¹⁶ koska tuo mies ei ajatellutkaan
tehdä laupeutta
vaan vainosi kurjaa ja köyhää

ja sydämen tuskassa olevaa
tappaakseen hänet.

¹⁷ Hän rakasti kirousta,
ja se kohtasi häntä.
Hän ei huolinut siunauksesta,
ja se loittoni hänestä kauas.

¹⁸ Hän puki kirouksen ylleen
kuin vaatteensa,
ja se meni hänen sisuksiinsa
kuin vesi

ja hänen luihinsa kuin öljy.

¹⁹ Se olkoon vaate, johon hän
verhoutuu,
ja vyö, jolla hän itsensä
aina vyöttää.

²⁰ Tämä olkoon Herralta palkka
minun syyttäjilleni
ja niille, jotka puhuvat pahaa
minua vastaan.

²¹ Mutta sinä, Herra, minun Herrani,
toimi puolestani nimesi tähden,
sillä sinun armosi on hyvä.
Pelasta minut,

²² sillä minä olen kurja ja köyhä
ja sydämeni on haavoittunut
rinnassani.

²³ Minä katoan kuin pitenevä varjo,
minut pudistellaan pois kuin
heinäsirkka.

²⁴ Polveni horjuvat paastoamisesta,
ja ruumiini on kuihtunut
rasvattomaksi.

²⁵ Olen joutunut heidän
herjattavakseen.

Minut nähdessään he nyökyttävät
päättään.

²⁶ Auta minua, Herra, minun
Jumalani,
pelasta minut armossasi.
²⁷ Tulkoot he tietämään,
että tämä on sinun kätesi työtä,
että sinä, Herra, sen teit.
²⁸ He kiroavat, mutta sinä siunaat.
He nousevat ja joutuvat häpeään,
mutta palvelijasi saa iloita.
²⁹ Olkoon vastustajieni pukuna
häväistys,
kietoutukoot he häpeäänsä
kuin viittaaan.
³⁰ Minun suuni kiittää suuresti
Herraa,
ja monien keskellä minä
ylistän häntä.
³¹ Sillä Herra seisoo köyhän
oikealla puolella
ja pelastaa hänet niiden käsistä,
jotka hänet tuomitsevat.

Psalmi 110

Herran Voideltu

¹ *Daavidin psalmi.*

Herra sanoi minun Herralleni:
"Istu minun oikealle puolelleni,
kunnes minä panen vihollisesi
sinun jalkojesi astinlaudaksi."
² Sinun voimasi valtikan
Herra ojentaa Siionista:
"Hallitse vihollistesi keskellä!"
³ Sinun kansasi on altis
sinun voimasi päivänä.
Pyhässä kauneudessa –

kuin kasteen aamuruskon
kohdusta –
olen sinut synnyttänyt."
⁴ Herra on vannonut
eikä muuta mieltään:
"Sinä olet pappi ikuisesti,
Melkisedekin järjestyksen
mukaan."
⁵ Herra on sinun oikealla puolellasi,
hän murskaa kuninkaat vihansa
päivänä.
⁶ Hän tuomitsee kansojen
keskuudessa.
Kaikkialla on ruumiita!
Hän murskaa päitä laajalti
maan päällä.
⁷ Hän juo purosta tien varrelta,
sen tähden hän kohottaa päänsä.

Psalmi 111

Herran teot ovat suuria

¹ Halleluja!
Minä kiitän Herraa kaikesta
sydämeistäni
oikeamielisten kokouksessa ja
seurakunnassa.
² Suuret ovat Herran teot.
Kaikki, jotka ovat niihin mieltyneet,
tutkivat niitä.
³ Kunniakkaat ja ihanat ovat
hänen tekonsa,
hänen vanhurskautensa pysyy iäti.
⁴ Hän on tehnyt ihmeensä
muistettaviksi.
Herra on armollinen ja laupias.

⁵ Hän antaa ruuan niille,
jotka häntä pelkäävät,
hän muistaa liittonsa ikuisesti.
⁶ Hän ilmoitti kansalleen
tekojensa voiman
antaessaan heille kansojen
perintöosan.
⁷ Hänen kättensä teot ovat
totuus ja oikeus.
Luotettavia ovat kaikki hänen
asetuksensa,
⁸ ne pysyvät lujina aina ja ikuisesti.
Ne on laadittu totuudessa ja
oikeamielisesti.
⁹ Hän lähetti kansalleen
lunastuksen,
sääteli liittonsa ikuisiksi ajoiksi.
Pyhä ja pelättävä on
hänen nimensä.
¹⁰ Herran pelko on viisauden alku,
hyvä ymmärrys kaikille, jotka
sitä noudattavat.
Hänen ylistyksensä pysyy ikuisesti.

Psalmi 112

Herraa pelkäävän onni

¹ Halleluja!
Autuas se mies, joka pelkää Herraa
ja on suuresti mieltynyt hänen
käskyihinsä.
² Hänen jälkeläisistään tulee
maan mahtavia,
oikeamielisten suku tulee
siunatuksi.

³ Varallisuutta ja rikkautta on
hänen kodissaan.
Hänen vanhurskautensa pysyy iäti.
⁴ Oikeamielisille loistaa
pimeydessä valo,
armollinen, laupias ja vanhurskas.
⁵ Hyvin käy sen miehen,
joka on laupias ja antaa lainaksi,
joka hoitaa asiansa oikeuden
mukaan.
⁶ Hän ei ikinä horju.
Vanhurskas muistetaan ikuisesti.
⁷ Ei hän pelkää pahaa sanomaa.
Hänen sydämensä on vahva,
hän turvaa Herraan.
⁸ Hänen sydämensä on luja
ja peloton,
ja lopulta hän katselee iloiten
ahdistajiaan.
⁹ Hän jakelee, hän antaa köyhille,
hänen vanhurskautensa pysyy
ainaisesti,
hänen sarvensa kohoaa kunniassa.
¹⁰ Jumalaton näkee sen ja
raivostuu,
hän kiristelee hampaitaan ja
pakahtuu.
Jumalattomien halu raukeaa tyhjiin.

Psalmi 113

Herra on alhaisten auttaja

¹ Halleluja!
Ylistäkää, te Herran palvelijat,
ylistäkää Herran nimeä!
² Kiitetty olkoon Herran nimi

nyt ja ikuisesti!

³ Auringon noususta sen

laskuun saakka

olkoon Herran nimi ylistetty.

⁴ Herra on korkea yli kaikkien

kansojen,

yli taivaitten kohoa hänen

kunniansa.

⁵ Kuka on niin kuin Herra, meidän

Jumalamme,

joka istuu korkealla,

valtaistuimellaan,

⁶ ja alentuu katsomaan

taivasta ja maata?

⁷ Hän nostaa tomusta vähäosaisen,

korottaa tunkiolta köyhän

⁸ asettaakseen hänet istumaan

ruhtinaiden rinnalle,

kansansa ruhtinaiden rinnalle.

⁹ Hän saattaa hedelmättömän

asumaan kodissa

iloisena lasten äitinä.

Halleluja!

Psalmi 114

Israelin pelastuminen Egyptistä

¹ Kun Israel lähti Egyptistä,

Jaakobin suku vieraskielisestä

kansasta,

² silloin Juudasta tuli

Herran pyhäkkö,

Israelista hänen valtakuntansa.

³ Meri näki sen ja pakeni,

Jordan kääntyi takaisin.

⁴ Vuoret hyppivät kuin pässit,

kukkulat kuin lampaiden karitsat.

⁵ Mikä sinun on, meri, kun pakenet,

Jordan, kun käännyt takaisin?

⁶ Vuoret, miksi te hypitte

kuin pässit,

te kukkulat kuin lampaiden

karitsat?

⁷ Vapise, maa, Herran kasvojen

edessä,

Jaakobin Jumalan kasvojen edessä.

⁸ Hän muuttaa kallion

vesilammeksi,

kovan kiven vesilähteeksi.

Psalmi 115

Israel, luota Herraan!

¹ Älä meille, Herra, älä meille

vaan omalle nimellesi anna kunnia,

amosi ja totuutesi tähden.

² Miksi kansat saisivat sanoa:

”Missä onkaan heidän Jumalansa?”

³ Meidän Jumalamme on taivaissa.

Kaiken, mitä hän tahtoo, hän tekee.

⁴ Kansojen epäjumalat ovat

hopeaa ja kultaa,

ihmiskätten tekoa.

⁵ Suu niillä on, mutta ne eivät puhu,

silmät, mutta ne eivät näe.

⁶ Korvat niillä on, mutta ne

eivät kuule,

nenä, mutta hajua ne eivät tunne.

⁷ Niiden kädet eivät koskettele,

niiden jalat eivät astu,

ei tule ääntä niiden kurkusta.

⁸ Niiden kaltaisiksi tulevat
niiden tekijät
ja kaikki, jotka niihin luottavat.
⁹ Israel, luota Herraan!
Hän on sinun apusi ja kilpesi.
¹⁰ Aaronin suku, luota Herraan!
Hän on sinun apusi ja kilpesi.
¹¹ Te, jotka Herraa pelkätte,
luottakaa Herraan!
Hän on teidän apunne ja kilpenne.
¹² Herra muistaa meitä ja siunaa,
hän siunaa Israelin sukua,
hän siunaa Aaronin sukua.
¹³ Hän siunaa niitä, jotka Herraa
pelkäävät,
niin pieniä kuin suuriakin.
¹⁴ Herra lisätköön teitä,
teitä ja teidän lapsianne.
¹⁵ Te olette Herran siunaamia,
hänen, joka on tehnyt taivaan
ja maan.
¹⁶ Taivas on Herran taivas,
mutta maan hän on antanut
Aadamin lapsille.
¹⁷ Eivät kuolleet ylistä Herraa,
ei kukaan hiljaisuuteen
laskeutuneista.
¹⁸ Mutta me, me ylistämme Herraa,
nyt ja ikuisesti.
Halleluja!

Psalmi 116

Pelastetun kiitosuhri

¹ Minä rakastan,
sillä Herra kuulee anomiseni äänen

² ja on kallistanut korvansa
puoleeni.
Siksi minä huudan häntä avuksi
kaikkina päivinäni.
³ Kuoleman köydet kietoiivat minut,
tuonelan ahdistukset kohtasivat
minua,
jouduin hätään ja murheeseen.
⁴ Mutta minä huusin avukseni
Herran nimeä:
"Oi Herra, pelasta minun sieluni!"
⁵ Herra on armollinen ja
vanhurskas,
meidän Jumalamme on laupias.
⁶ Herra varjelee yksinkertaiset.
Minä olin vajonnut kurjuuteen,
mutta hän pelasti minut.
⁷ Palaa takaisin lepoosi, sieluni,
sillä Herra on tehnyt sinulle hyvin.
⁸ Hän pelasti sieluni kuolemasta,
silmani kyynelistä
ja jalkani kompastumasta –
⁹ minä saan vaeltaa Herran edessä
elävien maassa.
¹⁰ Minä uskon, siksi puhun,
minä, joka olin kovin ahdistettu.
¹¹ Minä sanoin hädän hetkellä:
"Kaikki ihmiset ovat valehtelijoita."
¹² Millä minä korvaan Herralle
kaikki hänen hyvät tekonsa
minua kohtaan?
¹³ Minä kohotan pelastuksen
maljan
ja huudan avukseni Herran nimeä.
¹⁴ Minä täytän lupaukseni Herralle
koko hänen kansansa edessä.

¹⁵ Kallis on Herran silmissä
hänen hurskaittensa kuolema.

¹⁶ Oi Herra, minä olen sinun
palvelijasi!

Minä olen sinun palvelijasi,
sinun palvelijattaresi poika.

Sinä päästit minut siteistäni.

¹⁷ Sinulle minä uhraan kiitosuhrin
ja huudan avukseni Herran nimeä.

¹⁸ Minä täytän lupaukseni Herralle
koko hänen kansansa edessä

¹⁹ Herran huoneen esipihoissa,
sinun keskelläsi, Jerusalem.
Halleluja!

Psalmi 117

Herran uskollisuus pysyy ikuisesti

¹ Ylistäkää Herraa, kaikki kansat,
ylistäkää häntä, kaikki kansakunnat!

² Sillä hänen armonsa on
voimallinen meitä kohtaan
ja Herran uskollisuus pysyy
ikuisesti.

Halleluja!

Psalmi 118

Kiitetty olkoon hän, joka tulee Herran nimessä!

¹ Kiittäkää Herraa, sillä hän on hyvä,
hänen armonsa pysyy ikuisesti!

² Näin sanokoon Israel,
sillä hänen armonsa pysyy ikuisesti.

³ Näin sanokoon Aaronin suku,
sillä hänen armonsa pysyy ikuisesti.

⁴ Näin sanokoot ne, jotka
pelkäävät Herraa,
sillä hänen armonsa pysyy ikuisesti.

⁵ Ahdingossani minä huusin Herraa.
Hän vastasi minulle ja vei minut
avaralle paikalle.

⁶ Herra on minun puolellani,
en minä pelkää.
Mitä voi ihminen minulle tehdä!

⁷ Herra on minun puolellani,
hän on minun auttajani.

Minä saan iloiten katsella
vihamiehiäni.

⁸ Parempi on turvata Herraan
kuin luottaa ihmiseen.

⁹ Parempi on turvata Herraan
kuin luottaa ylhäisiin.

¹⁰ Kaikki kansat piirittivät minua,
mutta Herran nimessä minä
nujerran ne.

¹¹ He piirittivät minua joka taholta,
mutta Herran nimessä minä
nujerran heidät.

¹² Niin kuin mehiläiset he minua
piirittivät,

mutta he sammuvat kuin tuli
orjantappuroissa.

Herran nimessä minä nujerran
heidät.

¹³ Minua sysättiin rajusti, jotta
kaatuisin,
mutta Herra auttoi minua.

¹⁴ Herra on minun voimani ja
ylistyslauluni,
hän tuli minulle pelastukseksi.

¹⁵ Riemun ja pelastuksen huuto

kuuluu vanhurskaitten majoissa:
”Herran oikea käsi tekee
väkeviä tekoja.

¹⁶ Herran oikea käsi on kohotettu,
Herran oikea käsi tekee väkeviä
tekoja!”

¹⁷ En minä kuole, vaan elän
ja julistan Herran tekoja.

¹⁸ Herra kyllä kuritti minua,
mutta kuolemalle hän ei
minua antanut.

¹⁹ Avatkaa minulle vanhurskauden
portit!

Niistä minä käyn sisälle kiittämään
Herraa.

²⁰ Tämä on Herran portti;
vanhurskaat käyvät siitä sisälle.

²¹ Minä kiitän sinua siitä,
että vastasit minulle
ja tulit minulle pelastukseksi.

²² Kivistä, jonka rakentajat
hylkäsivät,
on tullut kulmakivi.

²³ Herralta tämä on tullut;
se on ihmeellistä meidän
silmissämme.

²⁴ Tämä on se päivä, jonka
Herra on tehnyt.
Riemuitkaamme ja iloitkaamme
siitä!

²⁵ Oi Herra, pelasta!
Oi Herra, anna menestys!

²⁶ Kiitetty olkoon hän, joka tulee
Herran nimessä!

Me siunaamme teitä Herran
huoneesta.

²⁷ Herra on Jumala, hän
valaisee meitä.

Sitokaa juhlahuiri köysillä
alttarin sarviin.

²⁸ Sinä olet minun Jumalani, ja
sinua minä kiitän,
minun Jumalani, sinua minä ylistän.

²⁹ Kiittäkää Herraa, sillä hän
on hyvä,
hänen armonsa pysyy ikuisesti!

Psalmi 119

Herran sana on kokonaan totuus

¹ Autuaita ne, joiden tie on
nuhteeton,
jotka vaeltavat Herran opetuksen
mukaan.

² Autuaita ne, jotka pitävät kiinni
hänen todistuksistaan,
jotka etsivät häntä koko
sydämeästään

³ eivätkä tee vääryyttä,
vaan vaeltavat hänen teillään.

⁴ Sinä olet säätänyt asetuksesi,
että niitä tarkoin noudatettaisiin.

⁵ Kunpa tieni olisivat vakaat,
että noudattaisin sinun
määräyksiäsi!

⁶ Silloin en joudu häpeään,
kun katselen kaikkia sinun
käskyjäsi.

⁷ Minä kiitän sinua vilpittömin
sydämin,
kun opin tuntemaan sinun
vanhurskaat tuomiosi.

⁸ Minä noudatan sinun käskyjäsi –
älä minua peräti hylkää.

⁹ Kuinka voi nuorukainen pitää
tiensä puhtaana?

Siten, että noudattaa sinun sanaasi.

¹⁰ Minä etsin sinua koko
sydämestäni.

Älä salli minun eksyä sinun
käskyistäsi.

¹¹ Olen kätkenyt sanasi sydämeeni,
etten tekisi syntiä sinua vastaan.

¹² Ylistetty olet sinä, Herra!
Opeta minulle säädöksesi.

¹³ Huulillani minä kerron
kaikki sinun suusi tuomiot.

¹⁴ Minä iloitsen sinun todistustesi
tiellä,

niin kuin iloitaan kaikesta
rikkaudesta.

¹⁵ Minä mietiskelen sinun
asetuksiasi

ja tarkkailen sinun teitäsi.

¹⁶ Minä saan iloni sinun
säädöksistäsi.

Sinun sanaasi minä en unohda.

¹⁷ Tee palvelijallesi hyvää,
että eläisin

ja noudattaisin sinun sanaasi.

¹⁸ Poista peite silmiltäni,
niin että voin katsella opetuksesi
ihmeitä.

¹⁹ Minä olen muukalainen
maan päällä,

älä salaa minulta käskyjäsi.

²⁰ Minun sieluni murtuu,

kun se ikävöi kaiken aikaa sinun
tuomioitasi.

²¹ Sinä nuhtelet julkeita, noita
kirottuja,

jotka poikkeavat sinun käskyistäsi.

²² Poista minun päältäni häväistys
ja halveksunta,

olenhan pitänyt sinun todistuksesi.

²³ Ruhtinaatkin istuvat ja puhuvat
keskenään minua vastaan,

mutta palvelijasi mietiskelee
sinun säädöksiasi.

²⁴ Myös sinun todistuksesi ovat
ihastukseni,

ne ovat minun neuvonantajiani.

²⁵ Minun sieluni on painunut
maahan,

virvoita minua sanasi mukaan.

²⁶ Minä kerroin vaelluksestani,
ja sinä vastasit minulle.

Opeta minulle säädöksesi.

²⁷ Auta minua ymmärtämään
asetustesi tie,

niin minä mietiskelen sinun
ihmeitäsi.

²⁸ Minun sieluni itkee surusta.

Vahvista minua sanasi mukaan.

²⁹ Pidä minut poissa valheen teiltä
ja armossasi opeta minua.

³⁰ Minä olen valinnut uskollisuuden
tien,

olen asettanut eteeni sinun
säädöksesi.

³¹ Minä pidän kiinni sinun
todistuksistasi, Herra.

Älä saata minua häpeään.

³² Minä juoksen sinun käskyjesi
 tietä,
 sillä sinä avarrat sydämeni.
³³ Herra, opeta minulle
 säädöstesä tie,
 niin minä seuraan sitä loppuun asti.
³⁴ Anna minulle ymmärrys,
 niin seuraan sinun opetustasi
 ja noudatan sitä kaikesta
 sydäimestäni.
³⁵ Opasta minua käskyjesi polulla,
 sillä sitä minä haluan.
³⁶ Taivuta sydämeni todistustesi
 puoleen,
 älä väärän voiton puoleen.
³⁷ Käännä silmäni pois katselemasta
 turhuutta,
 virvoita minua tielläsi.
³⁸ Toteuta palvelijallesi sanasi,
 joka on annettu sinua pelkääville.
³⁹ Poista häväistykseni,
 jota kammoan,
 sillä sinun tuomiosi ovat hyvät.
⁴⁰ Kuinka ikävöinkään sinun
 asetuksiasi!
 Virvoita minua vanhurskaudessa.
⁴¹ Tulkoon minulle sinun
 armoni, Herra,
 sinun apusi lupauksesi mukaan,
⁴² että voisin vastata herjaajalleni.
 Sinun sanaasi minä luotan.
⁴³ Älä ota suustani peräti pois
 totuuden sanaa,
 sillä sinun tuomioosi minä
 panen toivoni.

⁴⁴ Minä tahdon noudattaa alati
 sinun opetustasi,
 aina ja ikuisesti.
⁴⁵ Minä saan vaeltaa avaralla
 paikalla,
 sillä olen etsinyt sinun asetuksiasi.
⁴⁶ Minä puhun sinun todistuksistasi
 kuninkaiden edessä
 enkä joudu häpeään.
⁴⁷ Minä saan iloni sinun käskyistäsi,
 joita minä rakastan.
⁴⁸ Minä kohotan käteni sinun
 käskyjesi puoleen,
 joita rakastan,
 ja mietiskelen sinun säädöksiäsi.
⁴⁹ Muista palvelijallesi antamaasi
 sanaa,
 jonka kautta annoit minulle toivon.
⁵⁰ Tämä on lohdutukseni
 kurjuudessa:
 sinun sanasi virvoittaa minua.
⁵¹ Julkeat ilkkuvat minua kovin,
 mutta sinun opetuksestasi minä
 en poikkeaa.
⁵² Minä muistan sinun tuomiosi
 ikaajoista asti, Herra,
 ja saan lohdutuksen.
⁵³ Palava vihastus valtaa minut
 jumalattomien tähden,
 jotka hylkäävät sinun lakisi.
⁵⁴ Sinun säädöksesi ovat
 ylistyslauluni
 muukalaisuuteni majassa.
⁵⁵ Yölläkin minä muistan sinun
 nimeäsi, Herra;
 tahdon noudattaa sinun opetustasi.

⁵⁶ Tämä on tullut osakseni:
noudattaa sinun asetuksiasi.

⁵⁷ Herra on minun osani;
olen luvannut noudattaa
sinun sanaasi.

⁵⁸ Minä etsin sinun suosiotasi
koko sydämestäni,
ole minulle armollinen lupauksesi
mukaan.

⁵⁹ Minä tutkin teitäni
ja käännän askeleeni sinun
todistuksiasi kohti.

⁶⁰ Minä riennän viivyttelemättä
noudattamaan sinun käskyjäsi.

⁶¹ Jumalattomien köydet kiertyvät
ympärilleni,
mutta sinun opetustasi minä
en unohda.

⁶² Keskiyölläkin minä nousen
kiittämään sinua
sinun vanhurskaista tuomioistasi.

⁶³ Minä olen ystävä kaikille, jotka
pelkäävät sinua
ja noudattavat sinun asetuksiasi.

⁶⁴ Maa on täynnä sinun
armoasi, Herra.
Opetä minulle säädöksesi.

⁶⁵ Herra, hyvin sinä olet
palvelijallesi tehnyt,
sanasi mukaan.

⁶⁶ Opetä minulle hyvä ymmärrys
ja tieto,
sillä minä luotan sinun käskyihisi.

⁶⁷ Ennen kuin minut nöyryytettiin,
minä eksyin,

mutta nyt minä noudatan
sinun sanaasi.

⁶⁸ Sinä olet hyvä, ja hyvää sinä teet.
Opetä minulle säädöksesi.

⁶⁹ Julkeat mustamaalaavat minua
valheillaan.

Minä noudatan sinun asetuksiasi
koko sydämestäni.

⁷⁰ Heidän sydämensä on turta
kuin ihra,
mutta minä saan iloni sinun
opetuksestasi.

⁷¹ Hyväksi oli minulle, että minut
nöyryytettiin,
näin opin sinun säädöksesi.

⁷² Sinun suusi opetus on minulle
arvokkaampi
kuin tuhannet kulta- ja
hopeaharkot.

⁷³ Sinun kätesi ovat minut tehneet
ja valmistaneet.

Anna minulle ymmärrys oppiakseni
sinun käskysi.

⁷⁴ Ne, jotka sinua pelkäävät,
näkevät minut ja iloitsevat,
sillä minä panen toivoni
sinun sanaasi.

⁷⁵ Herra, minä tiedän,
että sinun tuomiosi ovat
vanhurskaat

ja että uskollisuudessasi sinä olet
minua nöyryyttänyt.

⁷⁶ Sinun armosi lohduttakoon
minua,
niin kuin olet palvelijallesi luvannut.

⁷⁷ Tulkoon minulle sinun
 laupeutesi, että eläisin,
 sillä sinun opetuksesi on
 ihastukseni.
⁷⁸ Joutukoot häpeään julkeat,
 koska he syyttävät minua
 valheellisesti.
 Minä tutkiskelen sinun asetuksiasi.
⁷⁹ Palatkoot minun luokseni ne,
 jotka pelkäävät sinua
 ja tuntevat sinun todistuksesi.
⁸⁰ Pysyköön sydämeni vilpittömänä
 sinun säädöksissäsi,
 etten joutuisi häpeään.
⁸¹ Minun sieluni riutuu
 ikävöidessäni valmistamaasi
 pelastusta,
 sinun sanaasi minä panen toivoni.
⁸² Minun silmäni riutuvat
 ikävöidessäni sanaasi:
 milloin lohdutat minua?
⁸³ Vaikka minusta on tullut kuin
 nahkaleili savussa,
 en ole unohtanut sinun säädöksiäsi.
⁸⁴ Kuinka monta päivää
 palvelijallasi vielä on?
 Milloin sinä panet täytäntöön
 vainoojieni tuomion?
⁸⁵ Julkeat kaivavat minulle kuoppia,
 nuo, jotka eivät elä sinun
 lakisi mukaan.
⁸⁶ Kaikki sinun käskysi ovat
 luotettavia.
 He vainoavat minua syyttä;
 auta minua!

⁸⁷ He ovat miltei tuhonneet
 minut tässä maassa,
 mutta minä en ole hylännyt
 sinun asetuksiasi.
⁸⁸ Virvoita minua armosi mukaan,
 niin minä noudatan suusi
 todistusta.
⁸⁹ Ikuisesti, Herra,
 on sinun sanasi vakaa taivaissa.
⁹⁰ Sinun uskollisuutesi kestää
 polvesta polveen.
 Sinä perustit maan, ja se pysyy.
⁹¹ Sinun päätöstesi mukaan ne
 pysyvät tänäkin päivänä,
 sillä ne kaikki palvelevat sinua.
⁹² Ellei sinun opetuksesi olisi
 ollut ihastukseni,
 olisin menehtynyt kurjuuteeni.
⁹³ En ikinä unohda sinun
 asetuksiasi,
 sillä niillä sinä olet virvoittanut
 minua.
⁹⁴ Sinulle minä kuulun, pelasta
 minut,
 sillä minä etsin sinun asetuksiasi.
⁹⁵ Jumalattomat väijyvät minua
 tuhotakseen minut,
 mutta minä tutkin sinun
 todistuksiasi.
⁹⁶ Kaikella täydelliselläkin
 on rajansa,
 sen olen nähnyt,
 mutta sinun käskysi ovat
 hyvin avarat.
⁹⁷ Kuinka rakastankaan sinun
 opetustasi!

Kaiken päivää se on mietiskelyni
aiheena.

⁹⁸ Vihollisiani viisaammaksi tekee
minut sinun käskysi,
sillä se on ikuisesti minun.

⁹⁹ Minulla on enemmän
ymmärrystä kuin kaikilla
opettajillani,
sillä sinun todistuksiasi minä
mietiskelen.

¹⁰⁰ Minulla on enemmän
ymmärrystä kuin vanhoilla,
sillä sinun asetuksiasi minä
noudatan.

¹⁰¹ Minä pidän jalkani pois kaikilta
pahoilta teiltä
noudattaakseni sinun sanaasi.

¹⁰² En ole poikennut sinun
säädöksistäsi,
sillä sinä olet opettanut minua.

¹⁰³ Kuinka suloisia ovatkaan
sanasi kielelläni,
hunajaa makeampia suussani!

¹⁰⁴ Sinun asetuksistasi minä
saan ymmärrystä.

Sen tähden minä vihaan kaikkia
valheen teitä.

¹⁰⁵ Sinun sanasi on jalkojeni lamppu
ja valo minun polullani.

¹⁰⁶ Olen vannonut, ja tahdon
sen toteuttaa,
että noudatan sinun vanhurskaita
päättöksiäsi.

¹⁰⁷ Olen kärsinyt hyvin paljon.
Herra, virvoita minua
sanasi mukaan.

¹⁰⁸ Kelvatkoot sinulle, Herra,
minun suuni vapaaehtoiset uhrin.
Opetä minulle säädöksesi.

¹⁰⁹ Henkeni on aina kämmenelläni,
mutta sinun opetustasi en unohda.

¹¹⁰ Jumalattomat ovat virittäneet
ansan minun eteeni,
mutta sinun asetuksistasi
minä en eksy.

¹¹¹ Sinun todistuksesi ovat ikuinen
perintöösani,
ne ovat sydämeni ilo.

¹¹² Olen taivuttanut sydämeni
noudattamaan sinun
säädöksiäsi,

aina ja loppuun asti.

¹¹³ Kaksimielisiä minä vihaan,
mutta sinun opetustasi minä
rakastan.

¹¹⁴ Sinä olet kätköpaikkani
ja kilpeni,
sinun sanaasi minä panen toivoni.

¹¹⁵ Menkää pois luotani, te
pahantekijät!

Minä tahdon pitää Jumalani käskyt.

¹¹⁶ Tue minua lupauksesi mukaan,
että eläisin,
äläkä saata minua toivossani
häpeään.

¹¹⁷ Vahvista minua, niin
minä pelastun
ja tarkastelen aina sinun
säädöksiäsi.

¹¹⁸ Sinä hylkäätkä kaikki, jotka
eksyvät säädöksistäsi,

sillä valhetta on heidän
petollisuutensa.

¹¹⁹ Niin kuin kuonan sinä hävität
kaikki maan jumalattomat.
Sen tähden minä rakastan sinun
todistuksiasi.

¹²⁰ Sinun pelostasi vapisee
ruumiini,
minä pelkään sinun tuomioitasi.

¹²¹ Olen tehnyt sitä,
mikä on oikein ja vanhurskasta,
älä jätä minua sortajieni käsiin.

¹²² Ole palvelijasi takaaja hänen
hyväkseen,
älä salli röyhkeiden minua sortaa.

¹²³ Silmäni ikävöivät pelastusta
ja sinun vanhurskasta lupaustasi.

¹²⁴ Tee palvelijallesi armosi mukaan
ja opeta minulle säädöksesi.

¹²⁵ Minä olen sinun palvelijasi,
anna minulle ymmärrys,
että tuntisin sinun todistuksesi.

¹²⁶ Nyt on aika Herran toimia –
sinun lakiasi rikotaan!

¹²⁷ Mutta minä rakastan sinun
käskyjäsi
enemmän kuin kultaa,
enemmän kuin puhdasta kultaa.

¹²⁸ Minä pidän kaikkia sinun
asetuksiasi oikeina,
kaikkia valheen teitä minä vihaan.

¹²⁹ Ihmeelliset ovat sinun
todistuksesi,
siksi minun sieluni säilyttää ne.

¹³⁰ Kun sinun sanasi avautuvat,
ne valaisevat

ja antavat yksinkertaiselle
ymmärrystä.

¹³¹ Minä avaen suuni ja huohotan,
sillä minä kaipaen sinun käskyjäsi.

¹³² Käänny puoleeni ja armahda
minua,

niin kuin on oikein niitä kohtaan,
jotka sinun nimeäsi rakastavat.

¹³³ Tee askeleeni vakaiksi sanallasi,
ettei mikään vääryys minua hallitse.

¹³⁴ Vapauta minut ihmisten
sorrosta,
niin minä noudatan sinun
asetuksiasi.

¹³⁵ Valaise kasvosi palvelijallesi
ja opeta minulle säädöksesi.

¹³⁶ Silmäni vuotavat kyynelvirtoja,
kun sinun opetustasi ei noudateta.

¹³⁷ Herra, sinä olet vanhurskas,
ja sinun tuomiosi ovat
oikeamielisiä.

¹³⁸ Sinä olet säätänyt todistuksesi
vanhurskaudessa
ja suuressa uskollisuudessa.

¹³⁹ Kiivauteni on kuluttanut minut,
sillä ahdistajani ovat unohtaneet
sinun sanasi.

¹⁴⁰ Sinun sanasi on koeteltu
ja puhdas,
palvelijasi rakastaa sitä.

¹⁴¹ Vähäinen minä olen ja
halveksittu,
mutta sinun asetuksiasi en
ole unohtanut.

¹⁴² Sinun vanhurskautesi on
ikuinen vanhurskaus,

ja sinun opetuksesi on totuus.

¹⁴³ Hätä ja ahdistus ovat
kohdanneet minua,
mutta sinun käskysi ovat
ihastukseni.

¹⁴⁴ Sinun todistuksesi ovat ikuisesti
vanhurskaat,
anna minulle ymmärrys,
että eläisin.

¹⁴⁵ Kaikesta sydämeistäni minä
huudan sinua,
vastaa minulle, Herra.
Minä tahdon noudattaa sinun
säädöksiäsi.

¹⁴⁶ Minä huudan sinua, pelasta
minut.

Silloin minä noudatan sinun
todistuksiasi.

¹⁴⁷ Jo ennen aamun valkenemista
minä huudan apua,
sinun sanoihisi minä panen toivoni.

¹⁴⁸ Ennen yön vartiohetkiä
silmiäni tutkiskelevat sinun sanaasi.

¹⁴⁹ Kuule minun ääneni
armosi mukaan.
Herra, virvoita minua oikeutesi
mukaan.

¹⁵⁰ Lähellä ovat ilkeät vainoojat,
sinun laistasi he ovat kaukana.

¹⁵¹ Lähellä olet sinä, Herra.
Kaikki sinun käskysi ovat totuus.

¹⁵² Jo kauan olen tiennyt
todistuksistasi,
että sinä olet perustanut ne
iäti pysyviksi.

¹⁵³ Näe kurjuuteni ja pelasta minut,

sillä minä en unohda sinun
opetustasi.

¹⁵⁴ Aja minun asiani ja lunasta
minut,
virvoita minua lupauksesi mukaan.

¹⁵⁵ Kaukana on pelastus
jumalattomista,
sillä he eivät välitä sinun käskyistäsi.

¹⁵⁶ Monet ovat sinun armotekosi,
Herra,
virvoita minua oikeutesi mukaan.

¹⁵⁷ Monta on minulla vainoojaa
ja ahdistajaa,
mutta sinun todistuksistasi
minä en poikkeaa.

¹⁵⁸ Minä näen petturit, ja
minua inhottaa,
koska he eivät noudata
sinun sanaasi.

¹⁵⁹ Katso, minä rakastan sinun
asetuksiasi,
Herra, virvoita minua armossasi.

¹⁶⁰ Sinun sanasi on kokonaan
totuus,
ja kaikki sinun vanhurskaat
päätöksesi pysyvät ikuisesti.

¹⁶¹ Ruhtinaat vainoavat
minua syyttä,
mutta minun sydämeni pelkää
sinun sanojasi.

¹⁶² Minä riemuitsen sinun sanastasi
niin kuin suuren saaliin löytäjä.

¹⁶³ Valhetta minä vihaan ja inhoan,
sinun opetustasi minä rakastan.

¹⁶⁴ Seitsemästi päivässä minä
ylistän sinua

vanhurskaiden tuomioitteesi tähden.

¹⁶⁵ Suuri rauha on niillä,
jotka rakastavat sinun opetustasi,
eikä heille tule kompastusta.

¹⁶⁶ Minä odotan pelastusta
sinulta, Herra,
ja teen käskyjesi mukaan.

¹⁶⁷ Sieluni noudattaa sinun
todistuksiasi;
minä rakastan niitä suuresti.

¹⁶⁸ Minä noudatan sinun
asetuksiasi ja todistuksiasi,
sillä kaikki tieni ovat sinun edessäsi.

¹⁶⁹ Tulkoon valitushuutoni sinun
eteesi, Herra,
anna minulle ymmärrys
sanasi mukaan.

¹⁷⁰ Tulkoon anomiseni sinun eteesi,
pelasta minut lupauksesi mukaan.

¹⁷¹ Vuodattakoot huuleni ylistystä,
sillä sinä opetat minulle säädöksesi.

¹⁷² Laulakoon kieleni lupauksestasi,
sillä kaikki sinun käskysi ovat
vanhurskaita.

¹⁷³ Olkoon sinun kätesi apunani,
olenhan valinnut sinun asetuksesi.

¹⁷⁴ Minä ikävöin pelastusta
sinulta, Herra,
ja sinun opetuksesi on minun
ihastukseni.

¹⁷⁵ Saakoon sieluni elää ja
ylistää sinua,
sinun tuomiosi auttakoot minua.

¹⁷⁶ Minä olen eksyksissä kuin
kadonnut lammas.

Etsi palvelijaasi,

sillä sinun käskyjäsi minä
en unohda.

Psalmi 120

Rauhaa kaipaavan rukous

¹ *Matkalaulu.*

Ahdistuksessa minä
huudan Herraa,
ja hän vastaa minulle.

² Herra, pelasta minun sieluni
valheellisilta huuliilta,
petolliselta kieleltä.

³ Mitä hän sinulle antaakaan ja
mitä siihen lisää,
sinä petollinen kieli:

⁴ soturin teräviä nuolia
ja kinsteripensaan tulisia hiiliä!

⁵ Voi minua,
sillä minä asun muukalaisena
Mesekissä,
oleskelen Keedarin telttojen
keskellä!

⁶ Kauan on sieluni asunut
niiden seurassa,
jotka vihaavat rauhaa.

⁷ Minä tahdon rauhaa,
mutta jos sanankin sanon,
he ovat valmiit sotaan.

Psalmi 121

Herra on sinun varjelijasi

¹ *Matkalaulu.*

Minä nostan silmäni vuoria kohti –

mistä minulle tulee apu?

² Apu minulle tulee Herralta,
häneltä, joka on tehnyt taivaan
ja maan.

³ Hän ei salli sinun jalkasi horjua,
sinun varjelijasi ei torku.

⁴ Katso, ei torku eikä nuku
hän, joka Israelia varjelee.

⁵ Herra on sinun varjelijasi,
Herra on suojaava varjo oikealla
puolellasi.

⁶ Päivällä ei aurinko vahingoita
sinua
eikä kuu yöllä.

⁷ Herra varjelee sinut kaikesta
pahasta,

hän varjelee sinun sielusi.

⁸ Herra varjelee sinun lähtemisesi
ja tulemisesi
nyt ja ikuisesti.

Psalmi 122

Rukoilkaa rauhaa Jerusalemlle!

¹ *Daavidin matkalaulu.*

Minä iloitsin, kun minulle sanottiin:
"Menkäämme Herran
huoneeseen."

² Meidän jalkamme seisovat
sinun porteissasi, Jerusalemlle.

³ Jerusalemlle on rakennettu
kuin kaupunki,
joka on liitetty yhteen.

⁴ Sinne nousevat sukukunnat,
Herran sukukunnat,
niin kuin Israelille on säädetty,

kiittämään Herran nimeä.

⁵ Sillä siellä ovat tuomioistuimet,
Daavidin huoneen istuimet.

⁶ Rukoilkaa rauhaa Jerusalemlle!
Ne, jotka sinua rakastavat,
saavat levon ja rauhan.

⁷ Vallitkoon rauha muurinesi sisällä,
levollisuus linnoissasi!

⁸ Veljieni ja ystäväni tähden
tahdon lausua:

olkoon sinulla rauha.

⁹ Herran, meidän Jumalamme,
huoneen tähden
tahdon etsiä sinun parastasi.

Psalmi 123

Halveksittujen avunpyyntö

¹ *Matkalaulu.*

Minä nostan silmäni sinua kohti,
joka asut taivaissa.

² Katso, niin kuin palvelijoiden
silmät

katsovat heidän isäntiensä kättä
ja niin kuin palvelijattaren silmät
katsovat hänen emäntänsä kättä,
niin meidän silmämme katsovat

Herran,
meidän Jumalamme, puoleen,
kunnes hän armahtaa meitä.

³ Armahda meitä, Herra,
armahda meitä,
sillä kylliksi olemme jo saaneet
halveksuntaa.

⁴ Sielumme on jo saanut aivan
kyllikseen

ylimielisten pilkasta,
ylpeitten ylenkatseesta.

Psalmi 124

Herra on auttajamme

¹ *Daavidin matkalaulu.*

Ellei Herra olisi ollut puolellamme –
näin sanokoon Israel –

² ellei Herra olisi ollut puolellamme
ihmisten noustessa meitä vastaan,

³ he olisivat nielleet meidät
elävältä,

kun heidän vihansa syttyi
meidä kohtaan.

⁴ Silloin vedet olisivat huuhtoneet
meidät mukanaan,

virta olisi tulvinut sielumme yli,

⁵ kuohuvat vedet olisivat tulvineet
meidän sielumme yli.

⁶ Kiitetty olkoon Herra,
joka ei antanut meitä heidän
hampaattensa raadeltaviksi.

⁷ Meidän sielumme pääsi pakoon
kuin lintu pyydystäjien ansasta.

Ansa särkyi, ja me pääsimme
pakoon.

⁸ Meidän apumme on
Herran nimessä,
hänen, joka on tehnyt taivaan
ja maan.

Psalmi 125

Rauha Israelille!

¹ *Matkalaulu.*

Jotka Herraan turvaavat,
ovat kuin Siionin vuori.

Se ei horju vaan pysyy ikuisesti.

² Vuoret ympäröivät Jerusalemia,
ja Herra ympäröi kansaansa,
nyt ja ikuisesti.

³ Jumalattoman valtikka ei pysy
vanhurskaitten arpaosan yllä,
jotta vanhurskaat eivät ojentaisi
käsiään vääryyteen.

⁴ Herra, tee hyvää hyvälle
ja sydämeltään oikeamielisille.

⁵ Mutta ne, jotka poikkeavat
mutkaisille teilleen,
Herra vieköön pois yhdessä
väärintekijöiden kanssa.

Rauha Israelille!

Psalmi 126

**Kyynelin kylvetään,
riemuiten leikataan**

¹ *Matkalaulu.*

Kun Herra käänsi Siionin kohtalon,
me olimme kuin unta näkevät.

² Silloin suumme täyttyi naurusta
ja kieleemme riemusta.

Silloin sanottiin kansojen
keskuudessa:

"Herra on tehnyt suuria heitä
kohtaan."

³ Herra on tehnyt suuria
meitä kohtaan,
ja siitä me iloitsemme!

⁴ Herra, palauta meidän
ennallemme,
niin kuin uomat täyttyvät vedellä
Etelämaassa.

⁵ Jotka kyynelin kylvävät,
ne riemuiten leikkaavat.

⁶ Joka itkien lähtee matkaan
kylvösiementä vieden,
se riemuiten palaa lyhteitään
kantaen.

Psalmi 127

Lapset ovat Herralta saatu perintö

¹ *Salomon matkalaulu.*

Jos Herra ei taloa rakenna,
turhaan sen rakentajat näkevät
vaivaa.

Jos Herra ei kaupunkia varjele,
turhaan sen vartija valvoo.

² Turhaan te nousette varhain,
istutte yömyöhään ja syötte
murehtien leipänne.

Hän kyllä sallii ystävälleen unen.

³ Katso, lapset ovat Herralta
saatu perintö,
kohdun hedelmä on palkka.

⁴ Kun nuolet sankarin kädessä,

ovat nuoruudessa saadut pojat.

⁵ Onnellinen se mies,
jonka viini on niitä täynnä!
He eivät joudu häpeään,
kun puhuvat portissa vihollistensa
kanssa.

Psalmi 128

Herraa pelkäävää siunataan

¹ *Matkalaulu.*

Autuas on jokainen, joka
pelkää Herraa
ja vaeltaa hänen teitään.

² Sinä saat nauttia vaivannäkösi
hedelmistä.

Onnellinen olet sinä, sinun
käy hyvin!

³ Vaimosi on kuin hedelmällinen
viiniköynnös huoneesi
perällä,

lapsesi kuin öljypuun taimet
pöytäsi ympärillä.

⁴ Katso, tällaisen siunauksen
saa mies,

joka pelkää Herraa.

⁵ Herra siunatkoon sinua Siionista,
niin että saat katsella Jerusalemin
menestystä

kaikkina elinpäivinäsi,

⁶ ja saat nähdä lastesi lapset.

Rauha Israelille!

Psalmi 129

Siionin vihollisten voimattomuus

¹ *Matkalaulu.*

Kovin he ovat ahdistaneet minua
nuoruudestani asti –

näin sanokoon Israel –

² kovin he ovat ahdistaneet minua
nuoruudestani asti
mutta eivät ole mahtaneet
minulle mitään.

³ Kyntäjät ovat selkääni kyntäneet
ja vetäneet pitkät vaot.

⁴ Mutta Herra on vanhurskas,
hän on katkonut jumalattomien
köydet.

⁵ Joutukoot häpeään ja kääntykööt
takaisin

kaikki, jotka vihaavat Siionia.

⁶ Olkoot he kuin katoilla
kasvava ruoho,
joka kuivuu ennen korrelle
puhkeamista.

⁷ Siitä ei leikkaaja täytä kouraansa,
ei lyhteensitoja syliään,

⁸ eivätkä ohikulkijat sano:

”Herran siunaus tulkoon teille.

Me siunaamme teitä Herran
nimessä.”

Psalmi 130

Syvyyksistä minä huudan sinua, Herra

¹ *Matkalaulu.*

Syvyyksistä minä huudan
sinua, Herra.

² Herra, kuule minun ääneni.
Kuunnelkoot korvasi tarkoin
rukousteni ääntä.

³ Jos sinä, Herra, pidät mielessäsi
synnit,

Herra, kuka silloin kestää?

⁴ Mutta sinun luonasi on
anteeksiantamus,
että sinua pelättäisiin.

⁵ Minä odotan Herraa,
minun sieluni odottaa,
ja hänen sanaansa minä
panen toivoni.

⁶ Sieluni odottaa Herraa
hartaammin kuin vartijat aamua,
vartijat aamua.

⁷ Pane, Israel, toivosi Herraan,
sillä Herran luona on armo,
hänen luonaan on täysi lunastus.

⁸ Hän lunastaa Israelin
kaikista sen synneistä.

Psalmi 131

Nöyrä tyytyminen Jumalan tahtoon

¹ *Daavidin matkalaulu.*

Herra, minun sydämeni ei ole ylpeä,
eivätkä silmäni ole korskeat.

En puuhaile asioiden parissa,
jotka ovat minulle liian suuria
ja liian ihmeellisiä.

² Totisesti, minä olen tyyntynyt
ja rauhoittanut sieluni.

Niin kuin vieroitettu lapsi äidin
helmassa,

niin kuin vieroitettu lapsi,
niin on minun sieluni.

³ Pane toivosi Herraan, Israel,
nyt ja ikuisesti!

Psalmi 132

Siion on Herran asuinpaikka

¹ *Matkalaulu.*

Herra, muista Daavidin hyväksi
kaikki hänen kärsimyksensä,

² hänen, joka vannoi valan Herralle
ja teki lupauksen Jaakobin
Väkevälle:

³ "Totisesti, en mene kotiteltaani
enkä nouse leposijalleni,

⁴ en suo silmilleni unta
enkä silmäluomilleni lepoa,

⁵ ennen kuin löydän paikan
Herralle,
asuinsijan Jaakobin Väkevälle."

⁶ Katso, me kuulimme siitä
Efratassa,
me löysimme sen Jaarin kedoilta.

⁷ Menkäämme hänen
asumukseensa,
kumartukaamme hänen jalkojensa
astinlaudan eteen.

⁸ Nouse, Herra, lepopaikkaasi,
sinä ja sinun väkevyytesi arkku.

⁹ Sinun pappisi pukeutukoot
vanhurskauteen,
ja sinun hurskaasi riemuitkoot.

¹⁰ Palvelijasi Daavidin tähden,
älä torju voideltusi kasvoja.

¹¹ Herra on vannonut Daavidille,
ja totisesti, hän ei peräänny siitä:
"Sen, joka on sinun ruumiisi
hedelmä,

minä asetan valtaistuimellesi.

¹² Jos sinun poikasi pitävät
minun liittoni

ja todistukseni, jotka minä
heille opetan,

niin heidänkin poikansa saavat
ainaisesti

istua sinun valtaistuimellasi."

¹³ Sillä Herra on valinnut Siionin,
hän on halunnut sen
asuinpaikakseen:

¹⁴ "Tämä on minun lepopaikkani
ainaisesti,
tässä minä asun, tänne olen
halunnut.

¹⁵ Siionin ravinnon minä siunaan
runsaasti,

sen köyhille minä annan
kylliksi leipää.

¹⁶ Sen pappien ylle minä puen
pelastuksen,
ja sen hurskaat iloitsevat ja
riemuitsevat.

¹⁷ Siellä minä annan nousta
Daavidille sarven,
asetan paikoilleen voideltuni
lampun.

¹⁸ Hänen vihollisensa minä
puen häpeään,
mutta hänen päässään loistaa
hänen kruununsa."

Psalmi 133

Veljessovun siunaus

¹ *Daavidin matkalaulu.*

Kuinka hyvää ja suloista onkaan,
kun veljekset elävät sopuisasti
yhdessä!

² Se on kuin pään päälle
vuodatettu jalo öljy,
jota valuu partaan, Aaronin
partaan,
öljy, jota tippuu hänen viittaansa
liepeisiin.

³ Se on kuin Hermonin kaste,
joka laskeutuu Siionin vuorille.
Sillä sinne on Herra säätänyt
siunauksen,
ikuisen elämän.

Psalmi 134

Psalmi yövartiossa

¹ *Matkalaulu.*

Kiittäkää Herraa, kaikki te
Herran palvelijat,
jotka öisin seisotte Herran
huoneessa.

² Kohottakaa kätenne pyhäkössä
ja kiittäkää Herraa!

³ Herra siunatkoon sinua Siionista,
hän, joka on tehnyt taivaan
ja maan.

Psalmi 135

Herran nimi pysyy ikuisesti

¹ Halleluja!

Ylistäkää Herran nimeä!

Ylistäkää, te Herran palvelijat,

² jotka seisotte Herran huoneessa,
meidän Jumalamme huoneen
esipihoissa.

³ Ylistäkää Herraa,
sillä Herra on hyvä,
laulakaa kiitosta hänen nimelleen,
sillä se on suloinen.

⁴ Sillä Herra on valinnut Jaakobin
omakseen,

Israelin erityiseksi omaisuudekseen.

⁵ Minä tiedän, että Herra on suuri,
meidän Herramme on kaikkia
jumalia suurempi.

⁶ Kaiken, mitä Herra tahtoo,
hän tekee taivaassa ja maan päällä,

merissä ja kaikissa syvyyksissä.

⁷ Hän nostaa pilvet maan ääristä,
tekee sateen ja salamat
ja tuo tuulen varastoistaan.

⁸ Hän on se, joka löi Egyptin
esikoiset,
niin ihmisten kuin eläintenkin.

⁹ Hän lähetti tunnustekoja
ja ihmeitä
sinun keskellesi, Egypti,
faraota ja kaikkia hänen
palvelijoitaan vastaan.

¹⁰ Hän löi monet kansat
ja tuotti surman väkeville
kuninkaille –

¹¹ Siihonille, amorilaisten
kuninkaalle,
ja Oogille, Baasanin kuninkaalle –
ja kaikille Kanaanin valtakunnille

¹² ja antoi heidän maansa
perintöösaksi,
perintöösaksi kansalleen Israelille.

¹³ Herra, sinun nimesi pysyy
ikuisesti,
sinun muistosi, Herra, polvesta
polveen.

¹⁴ Herra hankkii kansalleen
oikeuden
ja armahtaa palvelijoitaan.

¹⁵ Kansojen epäjumalat ovat
hopeaa ja kultaa,
ihmiskätten tekoa.

¹⁶ Suu niillä on, mutta ne
eivät puhu,
silmät, mutta ne eivät näe.

¹⁷ Korvat niillä on, mutta ne
eivät kuule,
henkäystäkään ei ole niiden suussa.

¹⁸ Niiden tekijät tulevat niiden
kaltaisiksi,
kaikki, jotka niihin turvaavat.

¹⁹ Israelin suku, kiittäkää Herraa!
Aaronin suku, kiittäkää Herraa!

²⁰ Leevin suku, kiittäkää Herraa!
Herraa pelkäävät, kiittäkää Herraa!

²¹ Kohotkoon Herralle kiitos
Siionista,
hänelle, joka asuu Jerusalemissa.
Halleluja!

Psalmi 136

Herran armo pysyy ikuisesti

¹ Kiittäkää Herraa, sillä hän
on hyvä –
hänen armonsä pysyy ikuisesti.

² Kiittäkää jumalien Jumalaa,
hänen armonsä pysyy ikuisesti.

³ Kiittäkää herrojen Herraa,
hänen armonsä pysyy ikuisesti,

⁴ häntä, joka yksin tekee
suuria ihmeitä,

hänen armonsä pysyy ikuisesti,
⁵ häntä, joka on tehnyt taivaat
ymmärryksellä,

hänen armonsä pysyy ikuisesti,
⁶ häntä, joka on levittänyt maan
vesien ylle,

hänen armonsä pysyy ikuisesti,
⁷ häntä, joka on tehnyt suuret valot,
hänen armonsä pysyy ikuisesti,

⁸ auringon hallitsemaan päivää,
 hänen armonsa pysyy ikuisesti,
⁹ kuun ja tähdet hallitsemaan yötä,
 hänen armonsa pysyy ikuisesti.
¹⁰ Kiittäkää häntä, joka löi
 egyptiläisiä surmaten
 heidän esikoisensa,
 hänen armonsa pysyy ikuisesti,
¹¹ ja vei Israelin pois heidän
 keskeltään,
 hänen armonsa pysyy ikuisesti,
¹² väkevällä kädellä ja ojennetulla
 käsivarrella,
 hänen armonsa pysyy ikuisesti.
¹³ Kiittäkää häntä, joka halkaisi
 Kaislameren kahtia,
 hänen armonsa pysyy ikuisesti,
¹⁴ ja kuljetti Israelin sen keskitse,
 hänen armonsa pysyy ikuisesti,
¹⁵ ja syöksi faraon sotajoukkoineen
 Kaislamereen,
 hänen armonsa pysyy ikuisesti.
¹⁶ Kiittäkää häntä, joka johdatti
 kansaansa autiomaassa,
 hänen armonsa pysyy ikuisesti,
¹⁷ häntä, joka löi suuret kuninkaat,
 hänen armonsa pysyy ikuisesti,
¹⁸ ja surmasi mahtavat kuninkaat,
 hänen armonsa pysyy ikuisesti,
¹⁹ Siihonin, amorilaisten kuninkaan,
 hänen armonsa pysyy ikuisesti,
²⁰ ja Oogin, Baasanin kuninkaan,
 hänen armonsa pysyy ikuisesti,
²¹ ja antoi heidän maansa
 perintöösaksi,
 hänen armonsa pysyy ikuisesti,

²² perintöösaksi palvelijalleen
 Israelille,
 hänen armonsa pysyy ikuisesti.
²³ Kiittäkää häntä, joka muisti
 meitä alennustilassamme,
 hänen armonsa pysyy ikuisesti,
²⁴ ja tempaisi meidät
 ahdistajiemme käsistä,
 hänen armonsa pysyy ikuisesti,
²⁵ häntä, joka antaa ravinnon
 kaikelle lihalle,
 hänen armonsa pysyy ikuisesti.
²⁶ Kiittäkää taivaan Jumalaa,
 sillä hänen armonsa pysyy ikuisesti.

Psalmi 137

Baabelin virtojen varsilla

¹ Baabelin virtojen varsilla
 me istuimme ja itkimme,
 kun muistelimme Siionia.
² Pajuihin, joita siellä oli,
 me ripustimme lyyramme.
³ Siellä vaativat vangitsijamme
 meiltä lauluja
 ja sortajamme iloa:
 "Laulakaa meille Siionin lauluja!"
⁴ Kuinka me voisimme laulaa
 Herran lauluja
 vieraalla maalla?
⁵ Jos unohdan sinut, Jerusalem,
 unohda sinä minun oikea käteni.
⁶ Tarttukoon kieleni kitalakeeni,
 ellen sinua muista,
 ellen pidä Jerusalemia ylimpänä
 ilonani.

⁷ Muista, Herra, Jerusalemin
tuhon päivää,
kun edomilaiset huusivat:
"Repikää se,
repikää perustuksiaan myöten!"
⁸ Tytär Baabel, sinä tuhoon
tuomittu!
Autuas se, joka maksaa sinulle
palkan
siitä, minkä olet meille tehnyt.
⁹ Autuas se, joka ottaa pienokaisesi
ja murskaa ne kallioon.

Psalmi 138

Kiitos Herralle rukousvastauksesta

¹ *Daavidin psalmi.*

Minä kiitän sinua kaikesta
sydämestäni,
laulan sinun kiitostasi jumalien
edessä.
² Minä kumarrun sinun pyhää
temppeliäsi kohti
ja kiitän sinun nimeäsi armosi
ja totuutesi tähden,
sillä sinä olet tehnyt nimesi ja
sanasi suureksi yli kaiken.
³ Kun huusin sinua avuksi,
sinä vastasit minulle.
Sinä rohkaisit minua,
ja minun sieluni sai voiman.
⁴ Sinua, Herra, kiittävät kaikki
maan kuninkaat,
koska ovat kuulleet sinun
suusi sanat.
⁵ He laulavat Herran teistä,

sillä suuri on Herran kunnia.
⁶ Herra on korkea,
hän näkee alhaisen,
ja ylpeän hän tuntee jo kaukaa.
⁷ Vaikka minä vaellan ahdistuksen
keskellä,
sinä pidät minut elossa.
Vihollisteni vihaa vastaan sinä
ojennat kätesi,
ja sinun oikea kätesi pelastaa
minut.
⁸ Herra vie asiani päätökseen.
Herra, sinun armosi pysyy ikuisesti.
Älä jätä kesken kättesi työtä!

Psalmi 139

Herra on kaikkivaltias

¹ *Musiikinjohtajalle. Daavidin psalmi.*

Herra, sinä olet minut tutkinut
ja sinä tunnet minut.
² Sinä tiedät, milloin minä istun
ja milloin nousen,
sinä ymmärrät ajatukseni kaukaa.
³ Kuljenpa tai lepään, sinä
sen havaitset,
kaikki minun tieni ovat sinulle tutut.
⁴ Ei ole sanaakaan kielelläni,
jota sinä, Herra, et täysin tuntisi.
⁵ Edestä ja takaa sinä olet
minut saartanut,
olet laskenut kätesi päälleni.
⁶ Tämä tieto on minulle
ihmeellinen,
niin korkea, etten voi sitä käsittää.

⁷ Minne voisin mennä sinun
Henkesi ulottuvilta,
minne paeta kasvojesi edestä?

⁸ Jos nousisin taivaaseen,
sinä olet siellä,
jos tekisin vuoteeni tuonelaan,
sielläkin sinä olet.

⁹ Jos kohoaisin aamuruskon siivin
ja asettuisin asumaan meren ääriin,

¹⁰ sielläkin sinun kätesi minua
johtaisi,
sinun oikea kätesi pitäisi
minusta kiinni.

¹¹ Ja vaikka sanoisin: "Pimeys
peittääköön minut,
ja valo ympärilläni muuttukoon
yöksi",

¹² ei pimeyskään olisi sinulle pimeä,
vaan yö valaisisi kuin päivä,
pimeys olisi kuin valo.

¹³ Sinä loit minut sisintäni myöten,
sinä kudoit minut kokoon
äitini kohdussa.

¹⁴ Minä kiitän sinua siitä,
että minut on tehty ylen
ihmeellisesti.

Ihmeelliset ovat sinun tekosi,
sieluni tietää sen varsin hyvin.

¹⁵ Minun luuni eivät olleet
sinulta kätkössä,
kun minut salassa valmistettiin,
kun minut kudottiin taidokkaasti
maan syvyyksissä.

¹⁶ Sinun silmäsi näkivät minut
jo idullani.

Kaikki päivät oli suunniteltu ja
kirjoitettu sinun kirjaasi,
ennen kuin ainoakaan niistä
oli tullut.

¹⁷ Kuinka kalliit ovatkaan minulle
sinun ajatuksesi, Jumala,
kuinka valtava onkaan
niiden määrä!

¹⁸ Jos laskisin ne, niitä olisi
enemmän kuin hiekanjyviä.
Minä herään ja olen yhä
sinun luonasi.

¹⁹ Jumala, kunpa sinä surmaisit
jumalattoman!

Murhamiehet, väistykää luotani!

²⁰ He puhuvat sinusta juonitellen
ja lausuvat nimesi turhaan,
nuo vihollisesi.

²¹ Herra, enkö vihaisi niitä,
jotka sinua vihaavat,
enkö inhoaisi niitä,
jotka sinua vastustavat?

²² Minun vihani on loputon
heitä kohtaan,
heistä on tullut minun vihollisiani.

²³ Tutki minua, Jumala, ja tunne
sydämeni,

koettele minua ja tunne
levottomat ajatukseni,

²⁴ ja jos näet tieni johtavan vaivaan,
ohjaa minut iankaikkiselle tielle.

Psalmi 140

Avunhuuto väkivaltaisten vuoksi

¹ *Musiikinjohtajalle. Daavidin psalmi.*

² Vapauta minut, Herra, pahoista ihmisistä,

varjele minut väkivaltaisilta miehiltä,

³ jotka ajattelevat sydämessään pahaa

ja lietsovat joka päivä sotaa.

⁴ He hiovat kielensä kuin käärme, kyykäärmeen myrkkyä on heidän huultensa alla. Sela.

⁵ Varjele minut, Herra, jumalattoman käsistä, varjele minut väkivaltaisilta miehiltä,

jotka miettivät, kuinka saada jalkani kompastumaan.

⁶ Nuo ylpeät ovat virittäneet minulle ansan ja pauloja, levittäneet verkon tielle, asettaneet pyydyksiä minua varten. Sela.

⁷ Minä sanoin Herralle: "Sinä olet minun Jumalani."

Herra, kuule avunpyyntöni.

⁸ Herra, Herra, minun väkevä pelastukseni,

sinä suojaat pääni taistelun päivänä.

⁹ Älä anna, Herra, jumalattomien halujen täytyä,

älä anna heidän aikeittensa onnistua,

etteivät he ylpeilisi. Sela.

¹⁰ Saartajieni pään peittäköön paha,

jota heidän huulensa puhuvat.

¹¹ Tulkoon tulisia hiiliä heidän päälleen.

Herra syösköön heidät tuleen, syviin kuoppiin, joista he eivät voi nousta.

¹² Liukaskielinen mies ei saa pysyvää sijaa maassa, väkivaltaista ajaa onnettomuus takaa toistuvasti.

¹³ Minä tiedän, että Herra ajaa kurjan asiaa, hankkii oikeuden köyhille.

¹⁴ Totisesti, vanhurskaat kiittävät sinun nimeäsi, ja oikeamieliset saavat asua sinun kasvojesi edessä.

Psalmi 141

Herra, aseta suulleni vartija

¹ *Daavidin psalmi.*

Herra, minä huudan sinua, riennä luokseni.

Kuuntele minun ääntäni, kun sinua huudan.

² Olkoon rukoukseni eteesi asetettu suitsutusuhri, kätteni kohottaminen olkoon iltauhri.

³ Herra, aseta suulleni vartija,

vartioi huulteni ovea.

⁴ Älä anna sydämeni taipua pahaan,
tekemään jumalattomia tekoja
väärintekijöiden kanssa,
etten joutuisi maistamaan heidän
herkkupalojaan.

⁵ Lyököön minua vanhurskas
– se on armoa.

Ojentakoon hän minua – se
on öljyä päähäni,
siitä älköön pääni kieltäytykö.
Yhä uudelleen minä kohotan
rukoukseni

jumalattomien pahoja
tekoja vastaan.

⁶ Heidän tuomarinsa syöstään
kalliojyrkänteeltä alas,
ja silloin minun sanojani
kuunnellaan,
sillä ne ovat suloiset.

⁷ Niin kuin kuokittu ja kynnetty maa
ovat meidän luumme hajallaan
tuonelan suulle asti.

⁸ Sinuun katsovat silmäni,
Herra, Herra.

Sinuun minä turvaan,
älä jätä sieluani suojoittomaksi.

⁹ Varjele minut ansasta,
joka on minulle viritetty,
ja väärintekijöiden pyydyksistä.

¹⁰ Pudotkoot kaikki jumalattomat
omiin verkkoihinsa,
salli minun käydä niiden ohitse.

Psalmi 142

Vainotun rukous

¹ *Daavidin mietepsalmi. Daavidin
rukous hänen ollessaan luolassa.*

² Minä korotan ääneni ja
huudan Herraa,
minä korotan ääneni ja anon
Herralta armoa.

³ Minä vuodatan hänen eteensä
valitukseni,
kerron hänelle ahdistukseni.

⁴ Minun henkeni näantyy,
mutta sinä tunnet polkuni.
Tielle, jota kuljen,
on viritetty minulle ansa.

⁵ Katso oikealle puolelleni,
niin näet,
että kukaan ei halua tuntea minua.
Minulla ei ole pakopaikkaa,
kukaan ei välitä sielustani.

⁶ Minä huudan sinun puoleesi,
Herra,
ja sanon: Sinä olet minun turvani,
minun osani elävien maassa.

⁷ Kuuntele tarkoin huutoani,
sillä minä olen joutunut suureen
kurjuuteen.

Pelasta minut vainoojieni käsistä,
sillä he ovat minua vahvempia!

⁸ Vie minun sieluni ulos
vankeudesta
kiittämään sinun nimeäsi.
Vanhurskaat kokoontuvat
ympärilleni,

kun sinä teet minulle hyvin.

Psalmi 143

**Kukaan ei ole vanhurskas
Herran edessä**

¹ *Daavidin psalmi.*

Herra, kuule minun rukoukseni,
ota korviisi anomiseni!

Vastaa minulle uskollisuudessasi
ja vanhurskaudessasi.

² Älä käy tuomiolle palvelijasi
kanssa,
sillä sinun edessäsi ei yksikään
elävä ole vanhurskas.

³ Vihollinen vainoaa sieluani,
hän on ruhjonut elämäni maahan
ja pannut minut istumaan pimeässä
kuin ammoiden kuolleet.

⁴ Minun henkeni nääntyy,
sydän rinnassani on tyrmistynyt.

⁵ Minä muistelen muinaisia päiviä,
mietin kaikkia sinun töitäsi
ja pohdin kättesi tekoja.

⁶ Minä ojennan käteni sinun
puoleesi,
sieluni on edessäsi kuin janoinen
maa. Sela.

⁷ Kiirehdi, vastaa minulle, Herra,
henkeni nääntyy!

Älä kätke minulta kasvojasi,
etten tulisi hautaan vaipuvien
kaltaiseksi.

⁸ Anna minun aamulla kuulla
armostasi,
sillä sinuun minä turvaan.

Ilmoita minulle tie,
jota minun tulee kulkea,
sillä sinun puoleesi minä
ylennän sieluni.

⁹ Pelasta minut vihollisistani, Herra.
Sinun suojaasi minä kätkeydyn.

¹⁰ Opetä minua tekemään sinun
tahtosi mukaan,
sillä sinä olet minun Jumalani.
Sinun hyvä Henkesi johdattakoon
minua tasaista maata.

¹¹ Nimesi tähden, Herra,
virvoita minua,
vanhurskaudessasi päästä sieluni
ahdistuksesta.

¹² Tuhoa armossasi minun
viholliseni

ja hävitä kaikki sieluni ahdistajat,
sillä minä olen sinun palvelijasi.

Psalmi 144

Kiitoslaulu Jumalan siunauksista

¹ *Daavidin psalmi.*

Kiitetty olkoon Herra, minun
kallioni,
joka opettaa käteni taistelemaan,
sormeni sotimaan.

² Hän on minun armahtajani
ja linnani,
varustukseni ja pelastajani,
kilpeni, johon minä turvaan,
hän, joka laskee kansani minun
valtani alle.

³ Herra, mikä on ihminen, että
otat hänet huomioon,

mikä ihmislapsi, että häntä
ajattelet!

⁴ Ihminen on kuin tuulenhenkäys,
hänen päivänsä kuin väistyvä varjo.

⁵ Herra, taivuta taivaasi ja astu alas,
kosketa vuoria, niin että ne
savuavat.

⁶ Iske salamoilla ja hajota
viholliseni,
lennätä nuolesi ja saata heidät
sekasortoon.

⁷ Ojenna kätesi korkeudesta,
tempaa ja pelasta minut
suurista vesistä,
muukalaisten käsistä.

⁸ Heidän suunsa puhuu turhuutta,
ja heidän oikea kätensä on
valheen oikea käsi.

⁹ Jumala, minä laulan sinulle
uuden laulun,
soitan sinulle kymmenkielisellä
harpulla,

¹⁰ sinulle, joka suot kuninkaille
pelastuksen

ja tempaat palvelijasi Daavidin
turvaan pahalta miekalta.

¹¹ Tempaa minut ja pelasta
muukalaisten käsistä.

Heidän suunsa puhuu turhuutta
ja heidän oikea kätensä on
valheen oikea käsi.

¹² Meidän poikamme ovat
kuin taimet,
nuoruudessaan suuriksi kasvatetut,
tyttäremme kuin veistetyt
kulmapatsaat,

palatsin kaunistus.

¹³ Ruoka-aittamme ovat täynnä,
ne tarjoavat kaikenlaista ravintoa.

Pikkukarjamme lisääntyy
laitumillamme tuhansin,
kymmenintuhansin.

¹⁴ Härkämme ovat kuormatut.

Ei ole aukkoa muurissa, ei
pakolaista,
ei kuulu valitushuutoa
kaduillamme.

¹⁵ Autuas se kansa, jolle näin käy,
autuas se kansa, jonka Jumala
on Herra!

Psalmi 145

Ylistyslaulu Herran hyvyystensä

¹ Daavidin ylistyslaulu.

Minä ylistän sinua, Jumalani,
sinä kuningas,
minä kiitän sinun nimeäsi aina
ja ikuisesti.

² Joka päivä minä kiitän sinua,
ylistän sinun nimeäsi aina ja
ikuisesti.

³ Suuri on Herra ja sangen
ylistettävä,
hänen suuruutensa on tutkimaton!

⁴ Sukupolvi ylistää sukupolvelle
sinun tekojasi

ja kertoo sinun voimallisista
töistäsi.

⁵ Sinun majesteettisen kunniasi
kirkkautta,

sinun ihmeellisiä tekojasi minä
tahdon mietiskellä.
⁶ Sinun pelottavien tekojesi
voimasta puhutaan,
minä kerron sinun suurista töistäsi.
⁷ Sinun suuren hyvyytesi maine
tulee julki,
ja sinun vanhurskaudestasi
riemuitaan.
⁸ Armahtava ja laupias on Herra,
pitkämielinen ja suuri armossaan.
⁹ Herra on hyvä kaikkia kohtaan
ja armahtaa kaikkia luotujaan.
¹⁰ Kiittäkööt sinua, Herra, kaikki
sinun luotusi,
sinun hurskaasi ylistäkööt sinua.
¹¹ Puhukoot he sinun valtakuntasi
kunniaista,
kertokoot sinun voimastasi.
¹² Näin he saattavat ihmisten
tietoon
Herran voimalliset teot
ja hänen valtakuntansa kunnian
ja kirkkauden.
¹³ Sinun valtakuntasi on ikuinen
valtakunta,
sinun herruutesi pysyy polvesta
polveen.
¹⁴ Herra tukee kaikkia kaatuvia,
kaikki alaspainetut hän
nostaa pystyyn.
¹⁵ Kaikkien silmät katsovat
odottaen sinuun,
ja sinä annat heille heidän
ravintonsa ajallaan.
¹⁶ Sinä avaat kätesi

ja ravitset hyvydessäsi kaiken
elollisen.
¹⁷ Herra on vanhurskas kaikissa
toimissaan
ja uskollinen kaikissa teoissaan.
¹⁸ Herra on lähellä kaikkia,
jotka häntä avuksi huutavat,
kaikkia, jotka totuudessa häntä
avuksi huutavat.
¹⁹ Hän täyttää häntä pelkäävien
toiveet,
hän kuulee heidän avunhuutonsa
ja auttaa heitä.
²⁰ Herra varjelee kaikkia,
jotka häntä rakastavat,
mutta kaikki jumalattomat
hän hukuttaa.
²¹ Minun suuni lausukoon
Herran ylistystä,
ja kaikki liha kiittäköön hänen
pyhää nimeään
aina ja ikuisesti.

Psalmi 146

Ylistyslaulu Herran uskollisuudesta

¹ Halleluja!
Ylistä Herraa, minun sieluni!
² Tahdon ylistää Herraa koko
elämäni ajan,
tahdon laulaa ylistystä Jumalalleni
niin kauan kuin elän.
³ Älkää luottako ruhtinaisiin,
älkää ihmiseen –
ei hänestä ole pelastajaksi.
⁴ Hänen henkensä lähtee,

ja hän tulee jälleen maaksi;
sinä päivänä hänen hankkeensa
raukeavat tyhjiin.

⁵ Autuas se, jonka apuna on
Jaakobin Jumala,
joka panee toivonsa Herraan,
Jumalaansa.

⁶ Hän on tehnyt taivaan ja maan
ja meren ja kaiken, mitä niissä on.
Hän pysyy ikuisesti uskollisena.

⁷ Hän hankkii oikeuden sorretuille
ja antaa leivän nälkäisille.
Herra vapauttaa vangitut.

⁸ Herra avaa sokeiden silmät,
Herra nostaa pystyyn alaspainetut.
Herra rakastaa vanhurskaita.

⁹ Herra varjelee muukalaisia,
tukee orpoja ja leskiä,
mutta jumalattomien tien hän
tekee mutkaiseksi.

¹⁰ Herra on kuningas ikuisesti,
sinun Jumalasi, Siion, polvesta
polveen.

Halleluja!

Psalmi 147

Herran armon ja voiman ylistys

¹ Ylistäkää Herraa!
Hyvä on laulaa ylistystä meidän
Jumalallemme.

Se on suloista,
ylistäminen on soveliaista.

² Herra rakentaa Jerusalemin,
hän kokoaa Israelin karkotetut.

³ Hän parantaa ne, joilla on
särkynyt sydän,

ja sitoo heidän haavansa.

⁴ Hän on määrännyt tähtien luvun,
hän kutsuu niitä kaikkia nimeltä.

⁵ Suuri on meidän Herramme,
hänen voimansa on suuri,
hänen ymmärryksensä on
mittaamaton.

⁶ Herra tukee nöyriä,
mutta jumalattomat hän
painaa maahan.

⁷ Laulakaa Herralle kiitosta,
laulakaa ylistystä Jumalallemme
lyyrän säestyksellä!

⁸ Hän peittää pilvillä taivaan
ja valmistaa maalle sateen.
Hän saa vuorille kasvamaan
ruohoa.

⁹ Hän antaa ruuan eläimille,
korpin poikasillekin, kun ne
huutavat.

¹⁰ Ei hänelle kelpaa hevosen voima,
ei hän mielly miehen jalkojen
nopeuteen.

¹¹ Herra mieltyy niihin, jotka
häntä pelkäävät,
niihin, jotka panevat toivonsa
hänen armoonsa.

¹² Kiitä Herraa, Jerusalem,
ylistä Jumalaasi, Siion,

¹³ sillä hän tekee lujiksi porttiesi
salvat,

hän siunaa sinun lapsesi keskelläsi.

¹⁴ Hän antaa rauhan rajoillesi,
ravitsee sinut parhaalla vehnällä.

¹⁵ Hän lähettää sanomansa
maahan,
nopeasti kiittää hänen sanansa.
¹⁶ Hän antaa sataa lunta kuin villaa
ja sirottaa härmää kuin tuhkaa.
¹⁷ Hän viskaa rakeitaan kuin
murusia –
kuka voi kestää hänen pakkastaan?
¹⁸ Hän lähettää sanansa ja
sulattaa rakeet.
Hän panee tuulensa puhaltamaan,
ja vedet virtaavat.
¹⁹ Hän julistaa sanansa Jaakobille,
määräyksensä ja säädöksensä
Israelille.
²⁰ Niin hän ei ole tehnyt
yhdelekään muulle kansalle,
eivätkä ne tunne hänen
säädöksiään.
Halleluja!

Psalmi 148

Kaikki luodut ylistäkööt Herran nimeä!

¹ Halleluja!
Ylistäkää Herraa taivaissa,
ylistäkää häntä korkeuksissa!
² Ylistäkää häntä, kaikki hänen
enkelinsä,
ylistäkää häntä, kaikki hänen
sotajoukkonsa!
³ Ylistäkää häntä, aurinko ja kuu,
ylistäkää häntä, kaikki loistavat
tähdet!
⁴ Ylistäkää häntä, te taivaitten
taivaat

ja te vedet, jotka olette taivaitten
yläpuolella!
⁵ Ylistäkööt ne Herran nimeä,
sillä hän antoi käskyn,
ja ne tulivat luoduiksi.
⁶ Hän asetti ne olemaan aina
ja ikuisesti,
hän antoi lain, joka ei häviä.
⁷ Ylistäkää Herraa maassa,
ylistäkää te meripedot ja kaikki
syvyynet,
⁸ tuli ja rakeet, lumi ja sumu,
sinä myrskytuuli, joka panet
toimeen hänen käskynsä,
⁹ te vuoret ja kaikki kukkulat,
te hedelmäpuut ja kaikki setrit,
¹⁰ te villieläimet ja kaikki
kotieläimet,
te matelijat ja siivekkäät linnut,
¹¹ maan kuninkaat ja kaikki
kansakunnat,
ruhtinaat ja kaikki maan tuomarit,
¹² nuorukaiset ja myös neitoset,
te vanhat yhdessä nuorten kanssa.
¹³ Ylistäkööt he Herran nimeä,
sillä yksin hänen nimensä
on korkea,
hänen kunniansa ulottuu yli
maan ja taivaitten.
¹⁴ Hän on korottanut kansalleen
sarven,
ylistyksen aiheeksi kaikille
hurskailleen,
Israelin lapsille, kansalle, joka
on häntä lähellä.
Halleluja!

Psalmi 149

**Herran kansa ylistäköön
hänen nimeään!**

¹ Halleluja!

Laulakaa Herralle uusi laulu,
laulakaa hänen ylistystään pyhien
seurakunnassa!

² Iloitkoon Israel tekijästään,
riemuitkoot Siionin lapset
kuninkaastaan!

³ Ylistäkööt he hänen nimeään
karkeloiden,
ylistäkööt häntä rumpuja ja
lyyraa soittaen,

⁴ sillä Herra on mieltynyt
kansaansa,
hän kaunistaa nöyrät pelastuksella.

⁵ Iloitkoot hurskaat kunniasta,
riemuitkoot he vuoteillaan!

⁶ Heidän suustaan kuulukoon
Jumalan ylistys,
ja heidän kädessään olkoon
kaksiteräinen miekka,

⁷ että he kostaisivat kansoille,
kurittaisivat kansakuntia,

⁸ panisivat kahleisiin niiden
kuninkaas

ja jalkarautoihin niiden ylhäiset

⁹ ja panisivat täytäntöön heistä
kirjoitetun tuomion.

Se on kunniaksi kaikille hänen
hurskaalleen.

Halleluja!

Psalmi 150

**Kaikki, joissa on henki,
ylistäkää Herraa!**

¹ Halleluja!

Ylistäkää Jumalaa hänen
pyhäkössään,
ylistäkää häntä valtavissa
taivaanavaruuksissa!

² Ylistäkää häntä hänen
voimallisista teoistaan,
ylistäkää häntä hänen valtavan
suuruutensa tähden!

³ Ylistäkää häntä pasuunan
pauhulla,

ylistäkää häntä harppua ja
lyyraa soittaen!

⁴ Ylistäkää häntä rumpua lyöden
ja karkeloiden,
ylistäkää häntä kielisoittimilla
ja huiluilla!

⁵ Ylistäkää häntä helisevillä
symbaaleilla,
ylistäkää häntä kumisevilla
symbaaleilla!

⁶ Kaikki, joissa on henki, ylistäkää
Herraa!

Halleluja!

SANANLASKUJEN KIRJA

OPETUS VIISAUTEEN JA YMMÄRRYKSEEN, 1 – 9

Sananlaskujen tarkoitus

- 1** Salomon, Daavidin pojan, Israelin
kuninkaan, sananlaskut
² viisauden ja kurin oppimiseksi,
ymmärryksen sanojen
ymmärtämiseksi,
³ ymmärrystä tuovan kurin
saamiseksi,
vanhurskauden,
oikeudenmukaisuuden ja
vilpittömyyden oppimiseksi.
⁴ Antakoot ne yksinkertaisille
järkevyyttä,
nuorisolle tietoa ja harkintakykyä.
⁵ Viisas kuulkoon ja saakoon
lisää oppia,
ja ymmärtävä hankkikoon
opastusta
⁶ ymmärtääkseen sananlaskuja
ja vertauksia,
viisaiden sanoja ja heidän
ongelmiaan.

Herran pelko on tiedon alku

- ⁷ Herran pelko on tiedon alku,
tyhmit pitävät halpana viisauden
ja kurin.
⁸ Kuule, poikani, isäsi ojennusta
äläkä hylkää äitisi opetusta,

- ⁹ sillä ne ovat ihana seppele
sinun päähäsi
ja käädyt sinun kaulaasi.

Älä lähde synnin teille

- ¹⁰ Poikani, jos synnintekijät sinua
viekoittelevat,
älä suostu,
¹¹ vaikka he sanovat: "Lähde
mukaamme!
Väijykäämme verta,
vaanikaamme viatonta syyttömästi.
¹² Nielaiskaamme heidät elävältä
kuin tuonela,
kokonaisina niin kuin ne, jotka
hautaan vaipuvat.
¹³ Me saamme kaikenlaista
kallista tavaraa,
täytämme talomme saaliilla.
¹⁴ Heitä kanssamme arpaa,
olkoon meillä kaikilla yhteinen
kukkaro."
¹⁵ Älä lähde, poikani, samalle
tielle kuin he.
Pidätä jalkasi heidän polultaan,
¹⁶ sillä heidän jalkansa juoksevat
pahuuteen,
kiiruhtavat vuodattamaan verta.
¹⁷ Turhaa on virittää verkko
kaikkien siivekkäiden silmien
nähdessä.
¹⁸ He väijyvät omaa vertaan,
vaanivat omaa henkeään.

¹⁹ Näin käy jokaiselle väärän
voiton tavoittelijalle;
se ottaa omistajaltaan hengen.

Viisaus kutsuu

²⁰ Viisaus huutaa kadulla,
antaa äänensä kuulua toreilla.

²¹ Meluisten katujen kulmissa
se kutsuu,
porttien luona kaupungissa se
lausuu sanansa:

²² "Kuinka kauan te, yksinkertaiset,
rakastatte yksinkertaisuutta?

Kuinka kauan pilkkaajilla on
halu pilkkaan

ja tyhmät vihaavat tietoa?

²³ Kääntykää minun
nuhdeltavikseni.

Katso, minä vuodatan teille
henkeäni,

ilmoitan teille sanani.

²⁴ Kun minä kutsuin, te ette
siitä piitanneet,

kun ojensin kättäni, kukaan
ei kuunnellut.

²⁵ Te vieroksuitte kaikkia minun
neuvojani
ettekä suostuneet minun
ojennettavikseni.

²⁶ Niinpä minäkin nauran teidän
hädällenne

ja pilkkaan, kun tulee se, mitä
te kauhistutte,

²⁷ kun tulee myrskynä se, mitä
te kauhistutte,

kun hätänne saapuu kuin rajuilma,

kun päällenne tulee vaiva
ja ahdistus.

²⁸ Silloin he kutsuvat minua, mutta
minä en vastaa,

etsivät minua, mutta eivät löydä,

²⁹ koska he vihasivat tietoa,
eivät valinneet Herran pelkoa

³⁰ eivätkä suostuneet minun
neuvooni,

vaan pitivät halpana kaiken
nuhteluni.

³¹ Niinpä he saavat syödä
vaelluksensa hedelmää

ja saavat kyllänsä omista
hankkeistaan.

³² Sillä yksinkertaiset tappaa
heidän luopumuksensa,

ja tyhmät tuhoaa heidän
huolettomuutensa.

³³ Mutta joka minua kuulee,
saa asua turvassa
ja olla rauhassa onnettomuutta
pelkäämättä."

Viisaus varjelee pahasta

2 Poikani, jos sinä otat minun
sanani varteen

ja kätket käskyni mieleesi,

² niin että herkistät korvasi
viisaudelle

ja taivutat sydämesi ymmärrykseen,

³ jos kutsut avuksi oivallusta,
ääneesi huudat ymmärrystä,

⁴ jos haet sitä kuin hopeaa
ja etsit kuin aarretta,

⁵ silloin pääset ymmärtämään
Herran pelon

ja löydät Jumalan tuntemisen,
⁶ sillä Herra antaa viisautta,
 hänen suustaan lähtee tieto
 ja ymmärrys.
⁷ Oikeamielisille hänellä on
 tallella menestys
 ja kilpi nuhteettomasti vaeltaville,
⁸ niin että hän suojelee
 oikeuden polut
 ja varjelee hurskaittensa tien.
⁹ Silloin sinä ymmärrät
 vanhurskauden ja oikeuden
 ja oikeamielisyyden, hyvyyden
 koko tien.
¹⁰ Viisaus tulee sydämeesi,
 tieto tulee sielullesi mieluisaksi,
¹¹ harkinta sinua varjelee
 ja ymmärrys sinua suojelee.
¹² Se pelastaa sinut pahuuden
 tieltä,
 kavalasti puhuvalta mieheltä,
¹³ niiltä, jotka ovat hylänneet
 oikeat polut
 vaeltaakseen pimeyden teitä,
¹⁴ niiltä, jotka iloitsevat
 pahanteosta,
 riemuitsevat häijystä kavaluudesta.
¹⁵ Heidän polkunsä ovat mutkaiset,
 ja he joutuvat teillään harhaan.
¹⁶ Viisaus pelastaa sinut vieraalta
 naiselta,
 toisen vaimolta, sanoillaan
 liukkaasti liehakoivalta,
¹⁷ joka on hylännyt nuoruutensa
 ystävän
 ja unohtanut Jumalansa liiton.

¹⁸ Hänen huoneensa vaipuu
 kohti kuolemaa,
 hänen tiensä kulkee vainajien luo.
¹⁹ Ei palaa kukaan, joka hänen
 luokseen menee,
 eikä pääse takaisin elämän poluille.
²⁰ Ota tämä varteen vaeltaaksesi
 hyvien tietä
 ja noudattaaksesi vanhurskaitten
 polkuja,
²¹ sillä oikeamieliset saavat
 asua maassa,
 ja nuhteettomat jäävät siihen
 jäljelle,
²² mutta jumalattomat hävitetään
 maasta,
 ja uskottomat reväistään siitä pois.

Viisaus ja jumalanpelko

3 Poikani, älä unohda minun
 opetustani,
 säilyttäköön sydämesi
 minun käskyni,
² sillä pitkää ikää ja elinvuosia
 ja rauhaa ne sinulle kartuttavat.
³ Laupeus ja uskollisuus älkööt
 hylätkö sinua.
 Sido ne kaulaasi, kirjoita ne
 sydämesi tauluun,
⁴ niin saat suosion ja oikean
 ymmärryksen
 Jumalan ja ihmisten edessä.
⁵ Turvaa Herraan kaikesta
 sydäimestäsi,
 äläkä nojaudu omaan
 ymmärrykseesi.
⁶ Tunne hänet kaikilla teilläsi,

niin hän tasoittaa sinun polkusi.

⁷ Älä ole viisas omissa silmissäsi.

Pelkää Herraa ja karta paha!

⁸ Se on terveellistä ruumiillesi
ja virkistävää luillesi.

⁹ Kunnioita Herraa antamalla
varoistasi

ja kaiken satosi parhaimmasta,

¹⁰ niin sinun jyvääitiasi täyttyvät
runsaudella

ja viini pursuaa kuurnistasi.

¹¹ Poikani, älä pidä halpana
Herran kuritusta

äläkä vieroksu hänen ojennustaan,

¹² sillä jota Herra rakastaa, sitä
hän kurittaa

niin kuin isä poikaa, joka on
hänelle mieluinen.

¹³ Autuas se ihminen, joka on
löytänyt viisauden,
ihminen, joka on saanut omakseen
ymmärryksen!

¹⁴ Parempi on hankkia sitä
kuin hopeaa,
sen antama hyöty on
kultaa parempi.

¹⁵ Se on kallisarvoisempi
kuin helmet,
mitkään kalleutesi eivät vedä
sille vertaa.

¹⁶ Pitkä ikä on sen oikeassa kädessä,
vasemmassa rikkaus ja kunnia.

¹⁷ Sen tiet ovat suloisia teitä,
rauhaisia ovat kaikki sen polut.

¹⁸ Elämän puu se on niille, jotka
siihen tarttuvat;

onnellisia ne, jotka siitä
pitävät kiinni.

¹⁹ Viisaudella on Herra maan
perustanut,

ymmärryksellä vahvistanut taivaat.

²⁰ Hänen tietonsa jakoi syvyydet,
ja pilvet pisaroivat kastetta.

²¹ Poikani, nämä älkööt häipykö
näkyvistäsi:

säilytä harkinta ja maltti.

²² Ne ovat elämä sinun sielullesi
ja kaunistus sinun kaulallesi.

²³ Silloin kuljet tiesi turvallisesti
etkä loukkaa jalkaasi.

²⁴ Kun menet maata, et
pelkää mitään,

ja maatessasi unesi on makea.

²⁵ Pääset pelkäämästä
äkkikauhistuksia
ja jumalattomien tuhoa, kun
se tulee.

²⁶ Sinä saat luottaa Herraan;
hän varjelee jalkasi tarttumasta
ansaan.

Laupeus ja oikeamielisyyys

²⁷ Älä kiellä tarvitsevalta hyvää,
jos sen antaminen on sinun
vallassasi.

²⁸ Älä sano lähimmäisesellesi: "Mene
nyt ja tule uudelleen,
huomenna minä annan sinulle",
kun sinulla kuitenkin on.

²⁹ Älä mieti paha lähimmäistäsi
vastaan,
joka asuu lähelläsi luottavaisena.

- ³⁰ Älä kärejõi syyttä kenenkään
kanssa,
kun toinen ei ole sinulle
pahaa tehnyt.
- ³¹ Älä kadehdi väkivaltaista miestä
äläkä omaksu yhtäkään hänen
teistään,
- ³² sillä Herra inhoaa kieroilijaa,
mutta oikeamielisille hän on ystävä.
- ³³ Jumalattoman huoneessa
on Herran kirous,
mutta vanhurskaitten asuinsijan
hän siunaa.
- ³⁴ Pilkkaajille hänkin on pilkallinen,
mutta nöyrille hän antaa armon.
- ³⁵ Viisaat perivät kunnian,
mutta tyhvät tuovat julki häpeää.

Viisauden tie

- 4** Kuulkaa, lapset, isän ojennusta,
kuunnelkaa tarkoin oppiaksenne
ymmärrystä.
- ² Minä annan teille hyviä neuvoja,
älkää hylätkö minun opetustani.
- ³ Olinhan minäkin isäni poika,
hento ja äitini ainokainen.
- ⁴ Isäni opetti minua ja sanoi minulle:
”Pitäköön sydämesi kiinni minun
sanoistani,
noudata käskyjäni, niin saat elää.
- ⁵ Hanki viisautta, hanki ymmärrystä,
älä unohda sanojani äläkä
poikkea niistä.
- ⁶ Älä hylkää viisautta, niin se
varjelee sinua,
rakasta sitä, niin se suojelee sinua.
- ⁷ Viisauden alku on: hanki viisautta

- ja kaikella hankkimallasi hanki
ymmärrystä.
- ⁸ Anna sille korkea arvo, niin
se korottaa sinut.
Se tuo sinulle kunniaa, jos
suljet sen syliisi.
- ⁹ Se painaa päähäsi ihanan
seppeleen
ja lahjoittaa sinulle kauniin
kruunun.”
- ¹⁰ Kuuntele, poikani, ja ota
sanani varteen,
niin enenevät elämäsi vuodet.
- ¹¹ Minä neuvon sinut viisauden
tielle,
ohjaan sinut oikeille poluille.
- ¹² Kulkiessasi askeleesi eivät
joudu ahtaalle,
ja jos juokset, et kompastu.
- ¹³ Tartu ojennukseen äläkä hellitä,
säilytä se huolellisesti, se on
sinun elämäsi.

Jumalattomien polku ja vanhurskaitten polku

- ¹⁴ Älä lähde jumalattomien polulle,
älä kulje pahojen tietä.
- ¹⁵ Karta sitä, älä astu sille,
poikkea pois ja kulje ohitse.
- ¹⁶ Hehän eivät voi nukkua,
elleivät tee pahaa,
heiltä menee uni, elleivät ole
ketään kaataneet.
- ¹⁷ He syövät leipänään
jumalattomuutta,
juovat viininään väkivallan tekoja.

¹⁸ Mutta vanhurskaitten polku on
 kuin aamun koitto,
 joka kirkastuu kirkastumistaan
 täyteen päivään saakka.
¹⁹ Jumalattomien tie on
 kuin pimeys:
 he eivät tiedä, mihin kompastuvat.

Varjele sydämesi

²⁰ Poikani, tarkkaa minun
 puhettani,
 kallista korvasi sanoilleni.
²¹ Älkööt ne väistykö silmistäsi,
 varjele niitä sydämesi sisimmässä,
²² sillä ne ovat elämä sille,
 joka ne löytää,
 ja lääke koko hänen ruumiilleen.
²³ Yli kaiken varottavan varjele
 sydämesi,
 sillä sieltä elämä lähtee.
²⁴ Poista itsestäsi suun kavaluus
 ja karkota kauas luotasi huulten
 kierous.
²⁵ Katsokoot silmäsi suoraan,
 eteenpäin olkoon katseesi luotu.
²⁶ Tasoita polku jaloillesi,
 kaikki sinun tiesi olkoot vakaat.
²⁷ Älä poikkea oikeaan, älä
 vasempaan,
 väistäköön jalkasi pahaa.

Varoitus irstaista naisista

5 Poikani, kuuntele minun
 viisauttani,
 kallista korvasi ymmärrykselleni.
² Säilytä harkintakyky,
 huulillasi säilyköön tieto.

³ Hunajaa tihkuvat vieraan
 naisen huulet,
 hänen suunsa on öljyä liukkaampi.
⁴ Lopulta hän on karvas kuin
 koiruoho,
 terävä kuin kaksiteräinen miekka.
⁵ Hänen jalkansa kulkevat alas
 kuolemaan,
 tuonelaan vetävät hänen
 askeleensa.
⁶ Ei hän käy tasaista elämän polkua,
 hänen tiensä horjuvat hänen
 huomaamattaan.
⁷ Ja nyt, lapset, kuulkaa minua,
 älkää poiketko sanoistani.
⁸ Pysy kaukana tuollaisesta,
 älä lähesty hänen talonsa ovea,
⁹ ettet antaisi voimaasi muille,
 vuosiasi armottomalle,
¹⁰ ettei sinun voimasi hedelmä
 ravitsisi vieraita,
 vaivannäkösi tulos joutuisi
 toisen taloon
¹¹ ja ettet joutuisi lopulta
 voihkimaan
 ruumiisi ja lihasi riutuessa
¹² ja sanomaan: "Miksi minä
 vihasin ojennusta
 ja sydämeni halveksi nuhdetta?
¹³ Miksi en kuullut neuvojieni ääntä,
 kallistanut korvaani opettajieni
 puoleen?
¹⁴ Olin vähällä joutua
 aivan turmioon
 seurakunnan ja kansan keskellä."

Iloitse nuoruutesi vaimosta

- ¹⁵ Juo vettä omasta kaivostasi,
sitä, mikä omasta lähteestäsi
juoksee.
- ¹⁶ Virtaisivatko lähteesi kadulle,
vesipurosi toreille?
- ¹⁷ Olkoot ne sinun omasi yksin,
älkööt vieraiden sinun ohessasi.
- ¹⁸ Olkoon sinun lähteesi siunattu,
iloitse nuoruutesi vaimosta.
- ¹⁹ Armas peura, suloinen
vuorikauris!
Hänen rintansa sinua aina
juovuttakoot,
hurmaudu alati hänen
rakkauteensa.
- ²⁰ Miksi, poikani, hurmautuisit
toisen vaimoon
ja syleilisit vieraan naisen povea?
- ²¹ Sillä Herran silmien edessä
ovat miehen tiet,
Herra tarkkaa kaikkia hänen
polkujaan.
- ²² Jumalattoman vangitsevat
hänen rikoksensa,
hän takertuu oman syntinsä
pauloihin.
- ²³ Kurittomuuteensa hän kuolee
ja joutuu harhaan suuressa
hulluudessaan.

Varoitus takuuseen menosta

- 6** Poikani, jos olet mennyt takuuseen
lähimmäisesi puolesta
ja lyönyt kättä vieraan hyväksi,

- ² jos olet kietoutunut oman
suusi sanoihin
ja joutunut sanoistasi kiinni,
³ niin tee, poikani, näin, että
pelastuisit –
olethan joutunut lähimmäisesi
valtaan:
Mene, heittäydy maahan ja
ahdista lähimmäistäsi.
- ⁴ Älä suo silmillesi unta
äläkä silmäluomillesi lepoa.
- ⁵ Tempaudu käsistä kuin gaselli,
kuin lintu pyydystäjän käsistä.

Laiskuus

- ⁶ Mene, laiska, muurahaisen luo,
katso sen menoja ja viisastu.
- ⁷ Ei sillä ole päällikköä,
ei johtajaa eikä hallitsijaa,
- ⁸ mutta silti se hankkii leipänsä
kesällä
ja kokoaa ruokansa sadonkorjuun
aikana.
- ⁹ Kuinka kauan sinä, laiska, makaat,
milloin nousest unestasi?
- ¹⁰ Nuku vielä vähän, torku vähän,
makaa vielä vähän ristissä käsin,
- ¹¹ niin köyhyys käy päällesi kuin
kuljeksiva rosvo
ja puute kuin aseellinen mies.

Kavaluus

- ¹² Kelvoton ihminen, pahanilkinen
mies,
on se, joka alituisen kieroilee,
¹³ joka iskee silmää, antaa
merkkejä jaloillaan,

viittoilee viestejä sormillaan.

¹⁴ Kavaluus mielessä hän
mieltii pahaa
ja kaiken aikaa rakentaa riitoja.

¹⁵ Sen tähden hänen turmionsa
tulee äkisti,
hetkessä hänet muserretaan,
eikä apua ole.

Seitsemän Herran inhoamaa asiaa

¹⁶ Näitä kuutta Herra vihaa,
seitsemää hänen sielunsa inhoaa:

¹⁷ ylpeitä silmiä, petollista kieltä,
käsiä, jotka vuodattavat
viatonta verta,

¹⁸ sydäntä, joka mieltii häijyjä
juonia,
jalkoja, jotka juoksevat kiireesti
pahaan,

¹⁹ väärää todistajaa, joka
puhuu valheita,
ja riidan rakentajaa veljesten välille.

Aviorikoksen mielettömyys

²⁰ Säilytä, poikani, isäsi käsky
äläkä hylkää äitisi opetusta.

²¹ Pidä ne aina sydämellesi
sidottuina,
kiedo ne kaulasi ympärille.

²² Kulkiessasi ne sinua ohjaavat,
levolle käytyäsi ne sinua vartioivat,
herätessäsi ne sinua puhuttelevat.

²³ Käsky on lamppu, opetus on valo,
ja ojentava nuhde on elämän tie.

²⁴ Ne varjelevat sinut pahalta
naiselta,
vieraan naisen lipevältä kieleltä.

²⁵ Älä himoitse sydämessäsi
hänen kauneuttaan,
älköön hän saako sinua katseillaan
vangituksi.

²⁶ Porttonaisen tähden menee
viimeinenkin leipä,
ja naitu nainen pyydystää
kallista sielua.

²⁷ Voiko kukaan ottaa tulta syliinsä,
ilman että hänen vaattensa
syttyvät?

²⁸ Voiko kukaan kävellä hiilloksella
jalkojen kärventymättä?

²⁹ Samoin käy sen, joka lähestyy
lähimmäisensä vaimoa:
ei jää rankaisematta kukaan, joka
toisen vaimoon kajoaa.

³⁰ Eikö varasta halveksita, vaikka
hän olisi varastanut nälissään
syödäkseen vatsansa täyteen?

³¹ Kiinni jäätyään hänen on
korvattava seitsenkertaisesti,
annettava kaikki talonsa varat.

³² Joka tekee aviorikoksen,
on mieletön;
itsensä tuhoaa, joka niin tekee.

³³ Hän saa rangaistuksen ja häpeän,
eikä hänen häväistystään
pyyhitä pois.

³⁴ Sillä mustasukkaisuus nostaa
miehen vihan,
ja säälimätön hän on
koston päivänä.

³⁵ Hän ei huoli mistään
lunastusmaksusta,

ei suostu sovintoon, vaikka kuinka
lahjaasi lisäisit.

Varo viettelijätärtä!

- 7** Poikani, noudata minun sanojani,
kätke mieleesi minun käskyni.
² Noudata käskyjäni, niin saat elää,
säilytä opetukseni kuin silmäteräsi.
³ Sido ne sormiisi,
kirjoita ne sydämesi tauluun.
⁴ Sano viisaudelle: "Sinä olet
sisareni",
kutsu ymmärrystä sukulaiseksesi,
⁵ että varjeltuisit toisen vaimolta,
vieraalta naiselta, joka liukkaasti
liehakoitsee.
⁶ Taloni ikkunasta minä katselin
ristikon läpi
⁷ ja näin yksinkertaisten joukossa,
panin merkille poikien seassa
nuorukaisen, joka oli vailla
ymmärrystä.
⁸ Hän meni kadun yli naisen
talon kulmauksessa
ja asteli naisen asuntoa kohti
⁹ päivän illaksi hämähäyryttyä,
yön tultua, pimeässä.
¹⁰ Ja katso, nainen tulee
häntä vastaan
porton puvussa, salakavala
sydämeltään.
¹¹ Hän on levoton ja hillitön,
hänen jalkansa eivät pysy kotona.
¹² Milloin hän on kadulla,
milloin torilla,
hän väijyy jokaisessa kulmauksessa.

- ¹³ Hän tarttui nuorukaiseen,
suuteli häntä
ja julkeasti katsoen sanoi hänelle:
¹⁴ "Minun oli uhrattava yhteysuhri,
tänä päivänä täytin lupaukseni.
¹⁵ Sen tähden lähdin ulos
sinua vastaan,
etsiäkseni sinua, ja olen sinut
löytänyt.
¹⁶ Olen leposijalleni levittänyt
peitteitä,
monivärisiä Egyptin liinavaatteita.
¹⁷ Vuoteelleni olen pirsrottanut
mirhaa,
aaloeta ja kanelia.
¹⁸ Tule, juopukaamme lemmeä,
nauttikaamme aamuun asti,
riemuitkaamme rakkaudesta.
¹⁹ Mieheni ei ole kotona,
hän lähti pitkälle matkalle.
²⁰ Rahakukkaron hän otti
mukaansa,
hän tulee kotiin vasta täydenkuun
päiväksi."
²¹ Nainen taivutti hänet paljolla
houkuttelullaan,
vietteli lipevillä huulillaan.
²² Äkkiä poika lähti hänen
jälkeensä,
niin kuin härkä menee
teurastettavaksi,
niin kuin kahlehdittu hullu
kuritettavaksi,
²³ niin kuin lintu kiiruhtaa
pyydykseen.

Hän ei tiennyt olevansa henkeään
kaupalla,
kunnes nuoli lävisti hänen
maksansa.

²⁴ Sen tähden, poikani, kuulkaa
minua,
tarkatkaa suuni sanoja.

²⁵ Älköön sydämesi poiketto
tuon naisen teille,
älä eksy hänen poluilleen.

²⁶ Sillä paljon on surmattuja,
hänen kaatamiaan,
lukuisasti niitä, jotka hän on
tappanut.

²⁷ Hänen talostaan lähtevät
tuonelan tiet,
ne vievät alas kuoleman
kammioihin.

lankaikkinen viisaus kutsuu

8 Eikö viisaus kutsu,
eikö ymmärrys anna äänensä
kuulua?

² Kukkuloiden laelle, tien viereen,
polkujen risteyksiin hän on
asettunut.

³ Porttien luona, kaupunkiin
vievillä väylillä,
oviaukoilla hän huutaa:

⁴ "Teitä minä kutsun, miehet,
ihmislapsille kaiku minun ääneni.

⁵ Oppikaa, yksinkertaiset,
järkevyyttä,
te tyhmät, oppikaa ymmärrystä.

⁶ Kuulkaa, jaloja asioita minä puhun
ja avaam huuleni puhumaan sitä,
mikä on oikein.

⁷ Totuutta tuo minun suuni julki,
jumalattomuus on huulilleni
kauhistus.

⁸ Vanhurskaita ovat kaikki minun
suuni sanat,
niissä ei ole mitään kieroja
eikä väärää.

⁹ Ne ovat kaikki selkeitä
ymmärtäville,
suoria niille, jotka löytävät tiedon.

¹⁰ Ottakaa vastaan minun
ojennukseni, älkää hopeaa,
ja tietoa mieluummin kuin
hienointa kultaa.

¹¹ Onhan viisaus parempi
kuin helmet,
eivät mitkään kalleudet vedä
sille vertaa.

¹² Minä, viisaus, asun yhdessä
järkevyyden kanssa,
olen löytänyt tiedon ja
harkintakyvyn.

¹³ Herran pelko on pahan
vihaamista.

Kopeutta ja ylpeyttä, pahuuden
tietä

ja kavalaa suuta minä vihaan.

¹⁴ Minun luonani on neuvo ja
neuvokkuus.

Minä olen ymmärrys, minun
on voima.

¹⁵ Minun avullani kuninkaat
hallitsevat
ja ruhtinaat säättävät sen,
mikä on oikein.

¹⁶ Minun avullani päämiehet
hallitsevat
ja ylhäiset, kaikki, jotka tuomitsevat
vanhurskaasti.

¹⁷ Minä rakastan niitä, jotka
minua rakastavat,
ja jotka minua varhain etsivät,
ne löytävät minut.

¹⁸ Minun luonani on rikkaus
ja kunnia,
ikivanha varallisuus ja vanhurskaus.

¹⁹ Minun hedelmäni on parempi
kuin kulta, kuin puhtain
kulta,
minun antamani tuotto parempi
kuin hienoin hopea.

²⁰ Minä vaellan vanhurskauden
polkua,
keskellä oikeuden tietä,

²¹ antaakseni minua rakastaville
pysyvän perinnön.
Minä täytän heidän
aarrekammionsa.

²² Herralla oli minut tiensä alussa,
muinaisuudessa, ennen kuin hän
oli tehnyt mitään.

²³ Iankaikkisuudesta minä
olen ollut,
alusta asti, ennen kuin
maata olikaan.

²⁴ Ennen kuin oli merten syvyyksiä,
synnyin minä,
ennen kuin oli runsasvetisiä
lähteitä.

²⁵ Ennen kuin vuoret upotettiin
paikoilleen,

ennen kukkuloita synnyin minä,

²⁶ kun hän ei vielä ollut tehnyt
maata eikä mantua,
ei maanpiirin tomujen alkuakaan.

²⁷ Kun hän valmisti taivaat,
minä olin siinä,
kun hän veti piirin syvyyden
pinnalle,

²⁸ kun hän lujitti pilvet korkeudessa,
kun syvyyden lähteet saivat voiman,

²⁹ kun hän asetti merelle sen rajat,
etteivät vedet nousisi
korkeammalle kuin hän
oli säätänyt,
kun hän vahvisti maan perustukset,

³⁰ silloin minä olin hänen rinnallaan
työtä tekemässä,
olin hänen ilonsa päivästä päivään
ja leikin hänen edessään
kaikin ajoin.

³¹ Minä leikin hänen maanpiirinsä
päällä,
ja ihastuksenani olivat ihmislapset.

³² Ja nyt, lapset, kuulkaa minua:
autuaita ovat ne, jotka noudattavat
minun teitäni.

³³ Ottakaa varteen ojennus,
niin viisastutte,
älkää lyökö sitä laimin.

³⁴ Autuas se ihminen, joka
minua kuulee,
joka valvoo minun ovillani
päivästä päivään,
vartioi minun ovieni pieliä!

³⁵ Joka minut löytää, löytää elämän
ja saa osakseen Herran suosion.

³⁶ Mutta joka eksyy minusta, tekee
vääryyttä sielulleen.
Kaikki, jotka minua vihaavat,
rakastavat kuolemaa."

Viisaus kutsuu pitoihinsa

9 Viisaus on rakentanut talonsa,
veistänyt seitsemän pylvästään.

² Hän on teuraansa teurastanut,
viininsä sekoittanut
ja myös pöytänsä kattanut.

³ Hän on lähettänyt palvelustytöt
kutsua kuuluttamaan
kaupungin kumpujen laelta:

⁴ "Joka on yksinkertainen,
poiketkoon tänne."
Niille, joilta puuttuu ymmärrystä,
hän sanoo:

⁵ "Tulkaa syömään minun leipääni
ja juomaan viiniä, minun
sekoittamaani.

⁶ Hylätkää yksinkertaisuus, niin
saatte elää,
ja astukaa ymmärryksen tielle."

Herran pelko on viisauden alku

⁷ Joka pilkkaajaa ojentaa, saa
itselleen häpeän,
tahrn maineeseensa se, joka
jumalatonta nuhtelee.

⁸ Älä nuhtele pilkkaajaa, ettei
hän sinua vihaisi.
Nuhtele viisasta, niin hän
rakastaa sinua.

⁹ Anna viisaalle opetusta, niin
hän yhä viisastuu,
anna vanhurskaalle tietoa, niin
hän oppii lisää.

¹⁰ Herran pelko on viisauden alku,
Pyhimmän tunteminen on
ymmärrystä.

¹¹ Viisaus lausuu:
"Minun avullani päiväsi enenevät,
ja jatkuvat elämäsi vuodet.

¹² Jos olet viisas, olet omaksi
hyväksesi viisas.
Jos olet pilkkaaaja, saat sen
yksin kestää."

Tyhmyys houkuttelee

¹³ Tyhmä nainen on levoton ja
yksinkertainen,
eikä hän mistään mitään tiedä.

¹⁴ Hän istuu talonsa ovella,
istuimella kaupungin kummulla,
¹⁵ kutsumassa tien kulkijoita,
jotka kulkevat polullaan suoraan:

¹⁶ "Joka on yksinkertainen,
poiketkoon tänne."
Sille, jolta puuttuu ymmärrystä,
hän sanoo:

¹⁷ "Varastettu vesi on makeaa,
salassa syöty leipä maistuu
hyvältä."

¹⁸ Eikä toinen tiedä, että siellä
on haamuja,
että hänen kutsuvieraansa ovat
tuonelan laaksoissa.

LYHYITÄ SANANLASKUJA
ELÄMÄN ERI ALOILTA, 10 – 22:16

10 Salomon sananlaskut.
 Viisas poika on isälleen iloksi,
 tyhmä poika on äidilleen
 murheeksi.

² Jumalattoman aarteista ei
 ole hyötyä,
 mutta vanhurskaus pelastaa
 kuolemasta.

³ Herra ei salli vanhurskaan
 nähdä nälkää,
 mutta jumalattomien halun
 hän torjuu.

⁴ Köyhtyy, joka veltosti käyttää
 kättä,
 mutta ahkerien kädet tuottavat
 rikkautta.

⁵ Viisas poika kokoaa kesällä,
 kelvoton poika nukkuu
 korjuuaikana.

⁶ Siunaukset tulevat vanhurskaan
 pään päälle,
 mutta jumalattomien suussa
 piilee väkivalta.

⁷ Vanhurskaan muisto on
 siunaukseksi,
 mutta jumalattomien nimi lahoaa.

⁸ Sydämeltään viisas ottaa
 käskyt varteen,
 mutta huuliltaan typerä kukistuu.

⁹ Vilpittömästi vaeltava kulkee
 turvassa,
 tiellään mutkitteleva tulee
 tunnetuksi.

¹⁰ Joka silmää iskee, saa
 aikaan tuskaa,
 ja huuliltaan typerä kukistuu.

¹¹ Vanhurskaan suu on
 elämän lähde,
 mutta jumalattomien suussa
 piilee väkivalta.

¹² Viha virittää riitoja,
 mutta rakkaus peittää kaikki
 rikkomukset.

¹³ Ymmärtäväisen huulilta
 löytyy viisaus,
 mutta joka on ymmärrystä vailla,
 sille vitsa selkään!

¹⁴ Viisaat kätkevät tietonsa,
 mutta typerän suu on pikainen
 turmio.

¹⁵ Rikkaan omaisuus on hänen
 vahva kaupunkinsa,
 mutta vähäosaisten köyhyys on
 heidän turmionsa.

¹⁶ Vanhurskaan työ koituu
 elämäksi,
 jumalattoman voitto synniksi.

¹⁷ Joka ottaa ojennuksen varteen,
 on elämän tiellä,
 mutta nuhteet hylkäävä on
 eksyttäjä.

¹⁸ Joka vihansa peittää, sen
 huulilla on valhe,
 ja joka parhausta levittää, on tyhmä.

¹⁹ Missä on paljon sanoja, sieltä
 ei syntiä puutu,
 mutta joka huulensa hillitsee,
 on taitava.

²⁰ Vanhurskaan kieli on hienointa
hopeaa,
jumalattomien äly ei ole
paljonkaan arvoinen.
²¹ Vanhurskaan huulet kaitsevat
monia,
mutta tyhmät kuolevat
mielettömyyteensä.
²² Herran siunaus rikkaaksi tekee,
ei oma vaiva siihen mitään lisää.
²³ Tyhmälle on iloksi ilkityön teko
mutta ymmärtävälle miehelle
viisaus.
²⁴ Mitä jumalaton pelkää, se
häntä kohtaa,
mitä vanhurskaat kaipaavat, se
heille annetaan.
²⁵ Myrskyn mentyä jumalatonta
ei enää ole,
mutta vanhurskaalla on
iankaikkinen perustus.
²⁶ Kuin etikka hampaille ja
savu silmille
on laiska lähettäjiilleen.
²⁷ Herran pelko elinpäiviä jatkaa,
mutta jumalattomien vuodet
vähenevät.
²⁸ Vanhurskaitten odotus
johtaa iloon,
mutta jumalattomien toivo hukkuu.
²⁹ Herran johdatus on
nuhteettoman turva,
mutta väärintekijöille se on
turmioksi.
³⁰ Vanhurskas ei ikinä horju,

mutta jumalattomat eivät saa
asua maassa.

³¹ Vanhurskaan suu kantaa
viisauden hedelmää,
mutta kavala kieli leikataan pois.

³² Vanhurskaan huulet tietävät,
mikä on Herralle mieleen,
mutta jumalattomien suu on
pelkkää kavaluutta.

11 Väärä vaaka on Herralle iljetys,
mutta täysipainoinen punnus
on hänelle mieleen.

² Minne julkeus tulee, sinne
tulee häpeäkin,
mutta nöyrien luona on viisaus.

³ Oikeamielistä ohjaa hänen
nuhteettomuutensa,
mutta uskottomat tuhoaa heidän
kieroutensa.

⁴ Ei auta omaisuus vihan päivänä,
mutta vanhurskaus pelastaa
kuolemasta.

⁵ Nuhteettoman vanhurskaus
tasoittaa hänen tiensä,
mutta jumalaton sortuu
jumalattomuuteensa.

⁶ Oikeamieliset pelastaa heidän
vanhurskautensa,
uskottomat vangitsee
heidän himonsa.

⁷ Jumalattoman ihmisen kuollessa
hukkuu toivo,
ja pahantekijöiden odotus
raukeaa tyhjiin.

⁸ Vanhurskas pelastetaan hädästä,
ja jumalaton joutuu hänen sijaansa.

⁹ Jumalaton turmelee suullaan
lähimmäisensä,
mutta ymmärrys on vanhurskaiden
pelastus.

¹⁰ Vanhurskaiden onnesta
kaupunki iloitsee,
ja jumalattomien tuhoutumisesta
syntyy riemu.

¹¹ Oikeamielisten siunauksesta
kaupunki kohoo,
mutta jumalattomien suu
sen hajottaa.

¹² Vailla ymmärrystä on se, joka
halveksii lähimmäistään,
mutta ymmärtäväinen mies
on vaiti.

¹³ Panettelijana kulkeva ilmaisee
salaisuuden,
mutta jolla on luotettava henki,
se kätkee asian.

¹⁴ Missä ohjausta ei ole,
kansa sortuu,
mutta neuvonantajien runsaus
tuo menestyksen.

¹⁵ Pahoin käy sen, joka menee
takuuseen vieraan puolesta,
mutta joka vihaa kädenlyöntiä,
on turvassa.

¹⁶ Viehättävä nainen saa kunniaa,
ja vallanpitäjät saavat rikkautta.

¹⁷ Armelias mies tekee hyvää
itselleen,
mutta armoton syöksee
onnettomuuteen
oman lihansa.

¹⁸ Jumalaton hankkii pettävää
voittoa,
mutta joka vanhurskautta kylvää,
saa pysyvän palkan.

¹⁹ Joka on vakaa vanhurskaudessa,
saa elämän,
mutta pahaa tavoitteleva saa
kuoleman.

²⁰ Väärämieliset ovat Herralle
iljetys,
mutta nuhteettomasti vaeltaviin
hän mieltyy.

²¹ Totisesti, paha ei jää
rankaisematta,
mutta vanhurskaiden siemen
pelastuu.

²² Kultarengas sian kärsässä
on kaunis nainen vailla ymmärrystä.

²³ Vanhurskaiden kaipuu on
vain hyvään,
jumalattomien toivo johtaa vihaan.

²⁴ Toinen jakaa omastaan ja
saa yhä lisää,
toinen säästää yli kohtuuden ja
on aina vain puutteessa.

²⁵ Sielu, joka jakaa siunausta, saa
itsekin kyllikseen,
ja joka muita virvoittaa, se
itsekin virvoittuu.

²⁶ Joka viljan pitää takanaan,
sitä kansa kiroaa,
mutta joka viljan antaa
kaupaksi, sen pään päälle
tulee siunaus.

²⁷ Hyvään pyrkivä etsii sitä, mikä
on Jumalalle mieleen,

mutta joka pahaa suunnittelee,
sitä se kohtaa.

²⁸ Joka rikkauteensa luottaa,
se kukistuu,
mutta vanhurskaat viheriöivät
kuin lehvä.

²⁹ Joka laskee talonsa rappiolle,
perii tuulta,
tyhmä joutuu viisaan orjaksi.

³⁰ Vanhurskaan hedelmä on
elämän puu,
ja viisas voittaa sieluja.

³¹ Katso, vanhurskas saa palkkansa
maan päällä,
saati sitten jumalaton ja syntinen.

12 Tietoa rakastaa, joka
varoitusta rakastaa,
mutta järjetön on se, joka
vihaa nuhdetta.

² Hyvä saa osakseen
Herran suosion,
mutta juonittelijan hän tuomitsee
syylliseksi.

³ Ihminen ei kestä
jumalattomuuden varassa,
mutta vanhurskaan juuri on
horjumaton.

⁴ Kelpo vaimo on miehensä kruunu,
mutta kelvoton on kuin mätä
hänen luissaan.

⁵ Vanhurskaitten ajatukset
ovat oikeita,
jumalattomien suunnitelmat
petollisia.

⁶ Jumalattomien puheet
väijyvät verta,

mutta oikeamieliset pelastaa
heidän suunsa.

⁷ Jumalattomat hävitetään, eikä
heitä enää ole,
mutta vanhurskaitten suku pysyy.

⁸ Ymmärryksensä mukaan
miestä kiitetään,
mutta nurjasydämistä halveksitaan.

⁹ Parempi halpa-arvoinen, jolla
on palvelija,
kuin ylvästelijä, joka on vailla leipää.

¹⁰ Vanhurskas tietää, mitä hänen
karjansa kaipaa,
mutta jumalattomien sydän
on armoton.

¹¹ Joka viljelee maataan, saa
kyllyksi leipää,
mutta tyhjän tavoittelija on
vailla ymmärrystä.

¹² Jumalaton himoitsee pahojen
saalista,
mutta vanhurskaiden juuri
on antoisa.

¹³ Huulten rikkomus on paha ansa,
mutta vanhurskas pääsee hädästä.

¹⁴ Suunsa hedelmästä mies saa
kyllykseen hyvää,
ihmisen eteen kiertyvät hänen
kättensä työt.

¹⁵ Tyhmän tie on hänen omissa
silmissään oikea,
mutta neuvoa kuunteleva on viisas.

¹⁶ Tyhmän suuttumus tulee
heti ilmi,
mutta järkevä peittää häpeänsä.

¹⁷ Toden puhuja tuo esiin sen,
mikä on oikein,
mutta valheellinen todistaja
puhuu petosta.

¹⁸ Moni viskoo sanoja kuin
miekanpistoja,
mutta viisaitten kieli on lääke.

¹⁹ Se, jonka huulet puhuvat
totta, pysyy iäti,
mutta se, jonka kieli puhuu
valhetta, vain hetkisen.

²⁰ Jotka pahaa miettivät, niillä
on mielessä petos,
mutta jotka rauhaan neuvovat,
niille tulee ilo.

²¹ Ei kohtaa turmio vanhurskasta,
mutta jumalattomat saavat
onnettomuutta
täysin määrin.

²² Iljetys Herralle ovat valheelliset
huulet,
mutta uskollisesti toimivat ovat
hänelle mieleen.

²³ Järkevä ihminen kätkee tiedon,
mutta tyhmien sydän huutaa
julki mielettömyyttä.

²⁴ Ahkerien käsi saa hallita,
mutta velto joutuu pakkotyöhön.

²⁵ Huoli painaa alas miehen mielen,
mutta hyvä sana sen ilahduttaa.

²⁶ Vanhurskas opastaa
lähimmäistään,
mutta jumalattomat eksyttää
heidän oma tiensä.

²⁷ Veltto ei saa paistetuksi
saalistaan,

mutta ahkeruus on ihmiselle
arvokas omaisuus.

²⁸ Vanhurskauden polulla on elämä,
sillä tiellä kulkeminen ei ole
kuolemaksi.

13 Viisas poika kuuntelee
isän ojennusta,
mutta pilkkaaja ei ota nuhdetta
kuullakseen.

² Suunsa hedelmästä ihminen
saa nauttia hyvää,
mutta uskottomilla on halu
väkivaltaan.

³ Joka pitää suunsa kurissa,
säilyttää henkensä,
mutta avosuinen joutuu turmioon.

⁴ Laiskan sielu kaipaa mutta
ei saa mitään,
ahkerat tulevat kylläisiksi.

⁵ Vanhurskas vihaa valhepuhetta,
mutta jumalattoman vaellus on
iljettävää ja häpeällistä.

⁶ Vanhurskaus varjelee
nuhteettomasti vaeltavan,
mutta jumalattomuus syöksee
syntisen maahan.

⁷ Toinen on olevinaan rikas
omistamatta mitään,
toinen köyhä, vaikka hänellä on
paljon omaisuutta.

⁸ Henkensä lunnaiksi mies joutuu
antamaan rikkautensa,
mutta köyhän ei tarvitse
kuunnella uhkailua.

⁹ Vanhurskaitten valo loistaa
iloisesti,

mutta jumalattomien
lamppu sammuu.

¹⁰ Ylimielisyys tuottaa pelkkää
riitaa,
mutta niillä on viisaus, jotka
ottavat neuvon varteen.

¹¹ Helposti saatu omaisuus
hupenee,
mutta joka vähin erin kokoaa,
se saa karttumaan.

¹² Pitkittynyt odotus tekee
sydämen sairaaksi,
mutta täyttynyt toive on
elämän puu.

¹³ Joka sanaa halveksii, joutuu
turmioon,
joka käskyä pelkää, se palkitaan.

¹⁴ Viisaan opetus on elämän lähde
kuoleman ansojen välttämiseksi.

¹⁵ Hyvä ymmärrys tuo suosiota,
mutta petturien tie on aina sama.

¹⁶ Jokainen järkevä toimii taitavasti,
mutta tyhmä levittää
mielettömyyttä.

¹⁷ Jumalaton sanansaattaja
suistuu turmioon,
mutta uskollinen lähetti on lääke.

¹⁸ Köyhyys ja häpeä kuria vierovalle,
mutta sitä, joka ottaa nuhteesta
opikseen, kunnioitetaan.

¹⁹ Toteutunut toive on sielulle
mieluininen,
pahan karttaminen tyhmille
kauhistus.

²⁰ Vaella viisaiden kanssa,
niin viisastut,

tyhmien kumppanin käy huonosti.

²¹ Synnintekijöitä vainoa
onnettomuus,

mutta vanhurskaat saavat
palkakseen onnen.

²² Hyvä ihminen jättää perinnön
lapsenlapsillekin,
mutta syntisen varat talletetaan
vanhurskasta varten.

²³ Köyhien uudismaa tuottaa
runsaan ruuan,
mutta moni joutuu tuhoon
vailla oikeutta.

²⁴ Joka vitsaa säästää, se
vihaa lastaan,
joka häntä rakastaa, se häntä
ajoissa kurittaa.

²⁵ Vanhurskas saa syödä kyllikseen,
mutta jumalattoman vatsa
jää vajaaksi.

14 Vaimon viisaus talon rakentaa,
mutta tyhmyys sen omin
käsin purkaa.

² Joka vaeltaa suoraan, se
pelkää Herraa,
mutta joka mutkittelee tiellään,
se häntä halveksii.

³ Tyhmän suussa on ylpeydelle
vitsa,
mutta viisaita vartioivat heidän
huulensa.

⁴ Missä härkiä puuttuu, siellä
syöttökaukalo on tyhjä;
runsas sato saadaan sonnien
voimasta.

⁵ Uskollinen todistaja ei valehtelee,

mutta väärä todistaja puhuu
valheita.

⁶ Pilkkaaja etsii turhaan viisautta,
mutta ymmärtävälle tiedon
saaminen on helppoa.

⁷ Lähdet pois tyhmän miehen luota;
et tullut tuntemaan tiedon huulia.

⁸ Järkevän viisaus on tarkata
omaa vaellustaan,
tyhmien mielettömyys on petosta.

⁹ Tyhmiä pilkkaa vikauhri,
mutta oikeamielisten keskellä
on Jumalan suosio.

¹⁰ Sydän tuntee katkeran surunsa,
eikä sen iloon saa vieras sekaantua.

¹¹ Jumalattoman talo hävitetään,
mutta oikeamielisten maja
kukoistaa.

¹² Miehen mielestä on oikea
monikin tie,
vaikka se lopulta on kuoleman tie.

¹³ Nauraessakin voi sydän kärsiä,
ja ilo voi päättyä murheeseen.

¹⁴ Omista teistään saa tyydytyksen
se, jolla on luopunut sydän,
mutta itsestään löytää tyydytyksen
hyvä mies.

¹⁵ Yksinkertainen uskoo joka sanan,
mutta järkevä tarkkailee
askeleitaan.

¹⁶ Viisas pelkää ja karttaa pahaa,
mutta tyhmä on ylimielinen
ja huoleton.

¹⁷ Äkkipikainen tekee
mielettömyyksiä,
ja juonittelija joutuu vihatuksi.

¹⁸ Yksinkertaiset saavat
perinnökseen
mielettömyyden,
mutta järkevät tiedon kruunukseen.

¹⁹ Pahojen täytyy kumartua
hyvien edessä
ja jumalattomien vanhurskaan
porteilla.

²⁰ Köyhää vihaa hänen
kumppaninsakin,
mutta rikasta rakastavat monet.

²¹ Syntiä tekee, joka lähimmäistään
halveksii;
autuas se, joka kurjia armahtaa.

²² Eivätkö eksy ne, jotka
mieltivät pahaa?
Armo ja uskollisuus niille, jotka
mieltivät hyvää.

²³ Kaikesta vaivannäöstä on hyötyä
mutta tyhjästä puheesta vain
vahinkoa.

²⁴ Viisaiden kruunu on heidän
rikkautensa,
mutta tyhmien mielettömyys on
pelkkää mielettömyyttä.

²⁵ Uskollinen todistaja on hengen
pelastaja,
mutta joka valheita puhuu, on
täynnä petosta.

²⁶ Herran pelossa on
vahva varmuus,
vielä lapsillekin siinä on turva.

²⁷ Herran pelko on elämän lähde
kuoleman ansojen välttämiseksi.

²⁸ Kansan paljous on kuninkaan
kunnia,

väen vähyys ruhtinaan turmio.

²⁹ Pitkämielisellä on paljon

ymmärrystä,

mutta äkkipikainen tuo julki

mielettömyyttä.

³⁰ Levollinen sydän on ruumiille

elämäksi,

mutta kiihko on mätä luissa.

³¹ Joka sortaa vähäosaista, herjaa

hänen Luojaansa,

mutta Luojaa kunnioittaa se, joka

köyhää armahtaa.

³² Jumalaton sortuu omaan

pahuuteensa,

mutta vanhurskas on

kuollessaankin turvattu.

³³ Ymmärtävän sydämeen

asettuu viisaus,

tyhmien keskellä se tekee

itsensä tunnetuksi.

³⁴ Vanhurskaus kansan korottaa,

mutta synty on kansakuntien häpeä.

³⁵ Taitava palvelija saa kuninkaan

suosion

mutta kelvoton hänen vihansa.

15 Lempeä vastaus taltuttaa
kiukun,

mutta loukkaava sana nostaa vihan.

² Viisaiden kieli puhuu tietoa

taitavasti,

mutta tyhmien suu syytää

mielettömyyksiä.

³ Joka paikkaan näkevät

Herran silmät,

ne pitävät silmällä hyviä ja pahoja.

⁴ Sävyisä kieli on elämän puu,

mutta kielen vilpillisyys haavoittaa
mielen.

⁵ Tyhmä pitää halpana isänsä

ojennuksen,

mutta joka nuhdetta noudattaa,

on järkevä.

⁶ Vanhurskaan talossa on

suuret aarteet,

mutta jumalattoman saalis

joutuu tuhoon.

⁷ Viisaiden huulet levittävät tietoa,

mutta tyhmien sydän ei ole vakaa.

⁸ Jumalattomien uhrit ovat

Herralle iljetys,

mutta oikeamielisten rukoukset

ovat hänelle mieluisia.

⁹ Jumalattoman tie on Herralle

iljetys,

mutta vanhurskauteen pyrkivää

hän rakastaa.

¹⁰ Kova kuritus tulee sille, joka

hylkää oikean tien;

joka nuhdetta vihaa, on

kuoleman oma.

¹¹ Tuonelan ja manalan

Herra näkee,

saati sitten ihmislasten sydämet.

¹² Pilkkaaja ei pidä siitä, että

häntä nuhdellaan,

viisaiden luo hän ei mene.

¹³ Iloinen sydän kaunistaa kasvot,

mutta sydämen tuskassa mieli

on murtunut.

¹⁴ Ymmärtävän sydän etsii tietoa,

mutta tyhmien suu suosii

mielettömyyttä.

¹⁵ Puutteenalaiselle ovat pahoja
 kaikki päivät,
 mutta hyvä mieli on kuin
 alituiset pidot.
¹⁶ Parempi vähän Herran pelossa
 kuin runsaat varastot
 levottomuudessa.
¹⁷ Parempi vihannesruoka
 rakkaudessa
 kuin syöttöhärkä vihassa.
¹⁸ Kiivas mies aloittaa kiistan,
 mutta pitkämielinen saa riidan
 loppumaan.
¹⁹ Laiskan tie on kuin piikkinen
 pensasaita,
 mutta oikeamielisten polku
 on raivattu.
²⁰ Viisas poika on isälleen iloksi,
 mutta tyhmä ihminen halveksii
 äitiään.
²¹ Mielettömyys on ilo sille, joka
 on vailla ymmärrystä,
 mutta ymmärtävä mies
 kulkee suoraan.
²² Hankkeet sortuvat siellä, missä
 puuttuu neuvonpito,
 mutta toteutuvat siellä, missä on
 runsaasti neuvonantajia.
²³ Mies saa ilon suunsa
 vastauksesta.
 Kuinka hyvä onkaan oikeaan
 aikaan sanottu sana!
²⁴ Taitava käy elämän tietä ylöspäin
 välttääkseen tuonelan, joka
 on alhaalla.

²⁵ Ylpeiden huoneen Herra
 hajottaa,
 mutta lesken rajan hän vahvistaa.
²⁶ Pahan ihmisen hankkeet ovat
 Herralle iljetys,
 mutta lempeät sanat ovat puhtaita.
²⁷ Väärän voiton tavoittelija saattaa
 huoneensa turmioon,
 mutta joka lahjuksia vihaa, saa elää.
²⁸ Vanhurskaan sydän miettii
 mitä vastata,
 mutta jumalattomien suu
 syyttää pahuutta.
²⁹ Kaukana on Herra
 jumalattomista,
 mutta vanhurskaiden rukouksen
 hän kuulee.
³⁰ Valoisa katse ilahduttaa
 sydämen,
 hyvä sanoma virvoittaa luut.
³¹ Se, jonka korva kuuntelee
 elämän nuhdetta,
 saa asua viisaiden keskellä.
³² Joka kuria vieroo, halveksii
 omaa elämänsä,
 mutta joka kuuntelee nuhdetta,
 se hankkii ymmärrystä.
³³ Herran pelko on kuri viisauteen,
 kunnian edellä käy nöyryys.
16 Ihminen suunnittelee
 mielessään,
 mutta Herralta tulee kielen vastaus.
² Kaikki miehen tiet ovat hänen
 omissa silmissään puhtaat,
 mutta Herra tutkii henget.
³ Heitä työsi Herran haltuun,

niin sinun hankkeesi menestyvät.

⁴ Kaiken on Herra tehnyt
tarkoitustaan varten,
myös jumalattoman
onnettomuuden
päivän varalle.

⁵ Jokainen sydämetään ylpeä
on Herralle iljetys:
totisesti, sellainen ei jää
rankaisematta.

⁶ Armolla ja uskollisuudella
rikos sovitetaan,
ja Herran pelko pitää loitolla
pahasta.

⁷ Jos miehen tiet ovat Herralle
mieleen,
Herra saattaa vihamiehetkin
sovittoon hänen kanssaan.

⁸ Parempi vähän vanhurskaudessa
kuin suuret voitot vääryydessä.

⁹ Sydämessään ihminen
suunnittelee tiensä,
mutta Herra ohjaa hänen
askeleensa.

¹⁰ Kuninkaan huulilla on
jumalallinen ratkaisu,
kun hän tuomitsee, hänen
suunsa ei petä.

¹¹ Oikea puntari ja vaaka
ovat Herran,
hänen tekoaan ovat kaikki
painot kukkarossa.

¹² Jumalattomuuden
harjoittaminen on
kuninkaille kauhistus,

sillä vanhurskaudesta valtaistuini
vahvistuu.

¹³ Vanhurskaat huulet ovat
kuninkaille mieleen,
oikein puhuvaa he rakastavat.

¹⁴ Kuninkaan viha on kuoleman
sanansaattaja,
mutta viisas mies sen lepyttää.

¹⁵ Kuninkaan kasvojen valoisuus
on elämäksi,
hänen suosionsa on kuin
keväinen sadepilvi.

¹⁶ Kuinka paljon parempi onkaan
hankkia viisautta kuin kultaa!
Parempi on hankkia ymmärrystä
kuin hienointa hopeaa.

¹⁷ Oikeamielisten tie kiertää pahan,
elämänsä varjelee, joka pitää
huolta vaelluksestaan.

¹⁸ Kukistumisen edellä käy ylpeys,
kompastumisen edellä ylimielisyys.

¹⁹ Parempi alhaisena köyhien
parissa
kuin jakamassa saalista ylpeiden
kanssa.

²⁰ Joka painaa mieleensä sanan,
se löytää onnen.

Autuus se, joka turvaa Herraan!

²¹ Jolla on viisas sydän, sitä
sanotaan ymmärtäväiseksi,
ja miellyttävä puhe antaa
opetukselle tehoa.

²² Ymmärrys on omistajalleen
elämän lähde,
mutta tyhmyys on tyhmille kuritus.

²³ Viisaan sydän tekee hänen
suunsa taitavaksi
ja antaa tehoa hänen huultensa
opetukselle.

²⁴ Lempeät sanat ovat kuin
valuva hunaja:
makeita sielulle ja lääkeä luille.

²⁵ Miehen mielestä on oikea
monikin tie,
vaikka se lopulta on kuoleman tie.

²⁶ Työmiehen nälkä tekee työtä
hänen hyväkseen,
sillä oma suu panee hänelle pakon.

²⁷ Kelvoton mies suunnittelee
pahuutta,
hänen huulillaan on kuin
kärventävä tuli.

²⁸ Juonitteleva mies saa
aikaan riidan,
ja panettelija erottaa ystävykset.

²⁹ Väkivallan mies houkuttelee
lähimmäistään
ja johtaa hänet tielle, joka
ei ole hyvä.

³⁰ Joka silmillään kyräilee, sillä
on kavaluus mielessä;
joka huulensa yhteen puristaa, sillä
on paha mietittynä.

³¹ Harmaat hapsset ovat kunnian
kruunu;
se saadaan vanhurskauden tiellä.

³² Pitkämielinen on parempi
kuin sankari
ja mielensä hillitsevä parempi kuin
kaupungin valloittaja.

³³ Helmassa pudistellen arpa
heitetään,
mutta Herralta tulee aina
sen ratkaisu.

17 Parempi kuiva leivänkannikka
rauhassa
kuin talo täynnä paistilihaa riidassa.

² Taitava palvelija hallitsee
kelvotonta poikaa
ja saa veljesten rinnalla osan
perinnöstä.

³ Hopealle sulatin, kullalle uuni,
mutta sydämet koettelee Herra.

⁴ Paha kuuntelee ilkeitä puheita,
petollinen tarkkaa turmion kieltä.

⁵ Joka köyhää pilkkaa, se herjaa
hänen Luojaansa,
joka onnettomuudesta iloitsee,
ei jää rankaisematta.

⁶ Vanhusten kruunu ovat
lastenlapset,
ja isät ovat lasten kunnia.

⁷ Ei sovi hokalle ylevä puhe,
saati sitten jalosukuiselle valheen
puhuminen.

⁸ Lahjus on käyttäjänsä silmissä
ihana kivi:
minne vain hän kääntyy, hän
menestyy.

⁹ Joka rikkomuksen peittää, se
vaalii rakkautta,
mutta joka asioita kaivelee, se
erottaa ystävykset.

¹⁰ Nuhde tehoaa paremmin
ymmärtäväiseen
kuin sata lyöntiä tyhmään.

- ¹¹ Vain kapinaa hankkii
paha ihminen,
mutta häntä vastaan lähetetään
armoton sanansaattaja.
- ¹² Kohdatkoon miestä karhu, jolta
on riistetty pennut,
mutta älköön tyhmä
typeryydessään.
- ¹³ Joka hyvän pahalla palkitsee,
sen kodista ei onnettomuus väisty.
- ¹⁴ Kiistan aloittaminen on kuin
päästäisi vedet valloilleen –
luovu siitä, ennen kuin
riita puhkeaa.
- ¹⁵ Julistaa syyllinen syyttömäksi
tai syytön syylliseksi,
kumpikin on Herralle iljetys.
- ¹⁶ Mitä hyötyä on rahasta
tyhmän käsissä?
Viisauden hankkimiseen ei hänellä
ole ymmärrystä.
- ¹⁷ Ystävä rakastaa kaikkina aikoina,
veli on syntynyt avuksi hädässä.
- ¹⁸ Vailla ymmärrystä on mies,
joka lyö kättä
ja menee takuuseen toisen
puolesta.
- ¹⁹ Joka riitaa rakastaa, se rakastaa
rikkomusta.
Joka porttinsa korottaa, se
etsii tuhoa.
- ²⁰ Kieroilija ei löydä onnea,
kavalakielinen suistuu
onnettomuuteen.
- ²¹ Tyhmä on murheeksi
siittäjälleen,

- houkan isä on iloa vailla.
- ²² Iloinen sydän on terveydeksi,
mutta murtunut mieli kuivattaa
luut.
- ²³ Jumalaton ottaa lahjuksen
povestaan
vääristääkseen oikeuden tiet.
- ²⁴ Ymmärtäväisen kasvoilla
on viisaus,
mutta tyhmän silmät kiertävät
maailman rantaa.
- ²⁵ Tyhmä poika on isälleen suruksi
ja synnyttäjälleen katkeraksi
murheeksi.
- ²⁶ Paha jo sekin, jos syytöntä
sakotetaan,
kovin kohtuutonta, jos
jaloja lyödään.
- ²⁷ Joka hillitsee sanansa, on taitava,
ja mielensä malttavalla miehellä
on ymmärrystä.
- ²⁸ Tyhmäkin käy viisaasta,
jos on vaiti;
joka huulensa sulkee, on
ymmärtäväinen.

- 18** Eristäytyvä noudattaa omia
pyyteitään,
kaikin neuvoin hän haastaa riitaa.
- ² Tyhmän halu ei ole
ymmärrykseen,
vaan oman mielensä julki
tuomiseen.
- ³ Minne jumalaton tulee, sinne
tulee halveksuntakin
ja häpeällisen elämän mukana
häväistys.

⁴ Syviä vesiä ovat sanat
miehen suusta,
ne ovat virtaava puro ja
viisauden lähde.

⁵ Ei ole hyvä pitää syyllisen puolta
ja vääntää vääräksi syyttömän
asiaa oikeudessa.

⁶ Tyhmän huulet tuovat
mukanaan riidan,
ja hänen suunsa kutsuu lyöntejä.

⁷ Oma suu on tyhmälle turmioksi
ja omat huulet ansaksi hänelle
itselleen.

⁸ Panettelijan puheet ovat kuin
herkkupaloja,
ne painuvat syvälle sisimpään asti.

⁹ Joka on velto toimessaan,
se on vahingontekijän veli.

¹⁰ Herran nimi on vahva torni,
vanhurskas juoksee sinne ja
saa turvan.

¹¹ Rikkaan omaisuus on hänen
vahva kaupunkinsa,
kuin korkea muuri hänen
kuvitteluissaan.

¹² Tuhon edellä miehen sydän
ylpistyy,
mutta kunnian edellä käy nöyryys.

¹³ Jos joku vastaa ennen kuin
on kuullut,
se on tyhmyyttä ja se koituu
hänelle häpeäksi.

¹⁴ Miehekäs mieli kestää sairauden,
mutta kuka voi kantaa murtunutta
mieltä?

¹⁵ Ymmärtävän sydän hankkii
tietoa,
viisaitten korvat etsivät tietoa.

¹⁶ Lahja laajentaa ihmisen piirit
ja vie hänet mahtimiesten pariin.

¹⁷ Riita-asiassa ensiksi puhuva
on oikeassa,
kunnes hänen vastapuolensa tulee
ja ottaa hänestä selvän.

¹⁸ Arpa riidat asettaa
ja ratkaisee väkevien välit.

¹⁹ Loukattu veli on vaikeampi
voittaa kuin vahva kaupunki,
ja riidat ovat kuin linnanportin
salvat.

²⁰ Suunsa hedelmästä mies saa
vatsansa täyteen,
huultensa sadosta hän syö
kyllikseen.

²¹ Kuolema ja elämä ovat
kielen vallassa.
Joka sitä rakastaa, saa syödä
sen hedelmää.

²² Joka vaimon löysi, se onnen löysi,
sai osakseen Herran suosion.

²³ Köyhä puhuu anellen,
mutta rikas vastaa tylästi.

²⁴ Vahingokseen mies on
monien ystävä,
mutta on myös ystäviä, veljiäkin
uskollisempia.

19 Parempi on köyhä, joka
vaelttaa nuhteettomasti,
kuin kieropuheinen, joka on
vielä tyhmäkin.

² Ilman taitoa ei intokaan
 ole hyväksi,
 ja kiirehtivän jalka astuu harhaan.
³ Ihmisen oma mielettömyys
 turmelee hänen tiensä,
 mutta Herralle hän sydämessään
 vihoittelee.
⁴ Omaisuus tuo paljon ystäviä,
 mutta vähävarainen joutuu
 ystävästään eroon.
⁵ Väärä todistaja ei jää
 rankaisematta,
 ja joka valheita puhuu, ei pelastu.
⁶ Monet etsivät ylhäisen suosiota,
 ja kaikki ovat anteliaan ystäviä.
⁷ Köyhä on kaikkien veljiensä
 vihaama,
 vielä enemmän karttavat häntä
 hänen ystävänsä.
 Hän tavoittelee heitä sanoillaan,
 mutta he häipyvät pois.
⁸ Joka viisautta hankkii, se
 rakastaa sieluaan,
 joka ymmärrystä vaalii, se
 löytää onnen.
⁹ Väärä todistaja ei jää
 rankaisematta,
 ja joka valheita puhuu, tuhoutuu.
¹⁰ Ei sovi tyhmälle ylellinen elämä,
 saati sitten orjalle ruhtinaiden
 hallitseminen.
¹¹ Ymmärrys tekee ihmisen
 pitkämieliseksi,
 hänen kunniansa on antaa
 rikkomus anteeksi.

¹² Kuninkaan viha on kuin nuoren
 leijonan karjunta,
 mutta hänen suosionsa on kuin
 kaste ruohikolle.
¹³ Tyhmä poika on isälleen
 onnettomuus,
 vaimon riitaisuus kuin pahoin
 vuotava katto.
¹⁴ Talo ja omaisuus peritään isiltä,
 mutta viisas vaimo tulee Herralta.
¹⁵ Laiskuus vaivuttaa sikeään
 uneen,
 ja velto joutuu näkemään nälkää.
¹⁶ Joka käskyä noudattaa, säilyttää
 henkensä;
 joka ei tietään tarkkaa, on
 kuoleman oma.
¹⁷ Joka vähäosaista armahtaa,
 se lainaa Herralle,
 ja Herra maksaa takaisin hänen
 hyvän tekonsa.
¹⁸ Kurita poikaasi, kun vielä
 on toivoa;
 ethän halua hänen kuolemaansa.
¹⁹ Rajuluontoinen joutuu sakkoihin,
 jos häntä autat, joudut tekemään
 sen toistekin.
²⁰ Kuule neuvoa, ota ojennus
 varteen,
 että olisit vastedes viisaampi.
²¹ Monet ovat miehen mielessä
 ajatukset,
 mutta Herran päätös pysyy.
²² Ihaninta ihmisessä on hänen
 laupeutensa,

ja köyhä on parempi kuin
valehtelija.

²³ Herran pelko on elämäksi:
saa levätä yönsä kylläisenä, eikä
mikään paha kohtaa.

²⁴ Laiska pistää kätensä kulhoon
mutta ei jaksa viedä sitä
suuhun saakka.

²⁵ Lyö pilkkaajaa, niin
yksinkertainen saa
ymmärrystä,
nuhtelee ymmärtäväistä, niin hän
saa lisää ymmärrystä.

²⁶ Joka kohtelee pahoin isäänsä
ja häättää pois äitinsä,
on kelvoton ja hävytön poika.

²⁷ Jos lakkaat, poikani, kuulemasta
ojennusta,
eksyt pois tiedon sanoista.

²⁸ Kelvoton todistaja pitää
oikeutta pilkkanaan,
ja jumalattomien suu nielee
vääryyttä.

²⁹ Tuomiot ovat valmiina
pilkkaajille,
lyönnit tyhmien selkään.

20 Viini on pilkkaaja, väkijuoma
räyhääjä;
ei ole viisas kukaan, joka siitä
hoipertelee.

² Kuninkaan viha on pelottava kuin
nuoren leijonan karjunta.
Joka hänet vihastuttaa, tekee syntiä
omaa elämäänsä vastaan.

³ Miehellä on kunniaksi pysyä
erossa riidoista;

kaikki tyhmät haastavat riitaa.

⁴ Syksyllä ei laiska kynnä,
korjuuaikana hän tyhjää
tavoittelee.

⁵ Syviä vesiä ovat miehen
sydämen ajatukset,
mutta mies, jolla on ymmärrystä,
ammentaa ne esiin.

⁶ Monet kuuluttavat omaa
uskollisuuttaan,
mutta kuka voi löytää luotettavan
miehen?

⁷ Vanhurskas vaeltaa
nuhteettomasti,
onnellisia ovat myös lapset
hänen jälkeensä.

⁸ Kuningas istuu tuomioistuimella,
silmillään hän perkaa pois
kaiken pahan.

⁹ Kuka voi sanoa: "Olen
puhdistanut sydämeni,
olen puhdas synnistäni"?

¹⁰ Kahtalaiset punnukset ja
kahtalaiset eefa-mitat –
molemmat ovat Herralle iljetys.

¹¹ Teoistaan tuntee jo poikasenkin,
onko hänen toimintansa puhdasta
ja oikeaa.

¹² Kuulevan korvan ja näkevän
silmän –
molemmat on Herra luonut.

¹³ Älä unta rakasta, ettet köyhtyisi.
Pidä silmäsi auki, niin saat
kyllyksi leipää.

¹⁴ "Huonoa, huonoa!" sanoo ostaja,

mutta ostettuaan ja mentyään
pois hän kehuskelee.

¹⁵ Olkoon kultaa, olkoon
helmiä paljon,
kallein aarre on taitavat huulet.

¹⁶ Ota vaatteet siltä, joka meni
takaamaan vierasta,
ota häneltä pantti muukalaisten
puolesta.

¹⁷ Makea on miehelle petoksella
saatu leipä,
mutta jälkeensä hän saa suunsa
täyteen soraa.

¹⁸ Neuvotellen suunnitelmat
vahvistuvat,
sotaa sinun on käytävä
neuvokkuudella.

¹⁹ Salaisuuden ilmaisee, joka
panettelijana kulkee,
älä siis antaudu avosuisen pariin.

²⁰ Joka isäänsä ja äitiänsä kiroaa,
sen lamppu sammuu
pilkkopimeään.

²¹ Perintö, jota aluksi ahneesti
tavoitellaan,
ei lopulta tuo siunausta.

²² Älä sano: "Minä kosten pahan."
Odota Herraa, hän auttaa sinua.

²³ Kahdenlaiset punnukset ovat
Herralle iljetys,
ja väärä vaaka ei ole hyväksi.

²⁴ Herralta tulevat miehen askeleet,
mitäpä ymmärtäisi tiestään
ihminen itse?

²⁵ Ihmiselle on ansaksi luvata
hätköiden pyhä lahja

ja vasta sitten harkita lupauksiaan.

²⁶ Viisas kuningas perkaa pois
jumalattomat

ja antaa puimajyrän käydä
heidän ylitseen.

²⁷ Ihmisen henki on Herran lamppu,
se tutkii sisimmän kammiot kaikki.

²⁸ Laupeus ja uskollisuus suojaavat
kuningasta,

laupeudella hän vahvistaa
valtaistuimensa.

²⁹ Nuorukaisten kunnia on
heidän voimansa,
ja harmaat hapset ovat vanhusten
kaunistus.

³⁰ Ruhjeet ja haavat puhdistavat
pois pahan,
lyönnit puhdistavat sisimmätkin
kammiot.

21 Kuninkaan sydän on Herran
kädessä kuin vesiojat:
hän taivuttaa sen, minne
ikinä tahtoo.

² Kaikki miehen tiet ovat hänen
omissa silmissään oikeita,
mutta Herra tutkii sydämet.

³ Vanhurskauden ja oikeuden
harjoittaminen
on Herralle mieluisampaa kuin
teurasuhrit.

⁴ Ylpeät silmät ja kopea sydän,
jumalattomien lamppu, ovat syntiä.

⁵ Vain hyödyksi ovat ahkeran
ajatukset,
mutta kaikki hätköijät joutuvat
puutteeseen.

⁶ Ne, jotka hankkivat aarteita
petollisin kielin,
ovat haihtuva henkäys; he
etsivät kuolemaa.

⁷ Jumalattomat tempaa pois
heidän oma väkivaltansa,
sillä he kieltäytyvät tekemästä
oikeutta.

⁸ Rikollisen tie on mutkainen,
mutta puhtaan teot ovat oikeat.

⁹ Parempi asua katon kulmalla
kuin riitaisan vaimon kanssa
yhteisessä talossa.

¹⁰ Jumalattoman sielu himoitsee
pahaa,
lähimmäinen ei saa armoa hänen
silmiensä edessä.

¹¹ Kun pilkkaajaa rangaistaan,
yksinkertainen viisastuu;
kun viisasta neuvotaan, hän
ottaa opikseen.

¹² Vanhurskas Jumala tarkkaa
jumalattoman taloa,
hän syöksee jumalattomat
onnettomuuteen.

¹³ Joka tukkii korvansa
puutteenalaisen huudolta,
se joutuu itse huutamaan
vastausta saamatta.

¹⁴ Salainen lahja lepyttää vihan
ja poveen kätkeyty lahjus
kiivaan kiukun.

¹⁵ Vanhurskaalla on ilo siitä, että
tehdään oikeutta,
mutta väärintekijöille se on
kauhistus.

¹⁶ Ihminen, joka eksyy
ymmärryksen tieltä,
joutuu lepäämään vainajien
joukossa.

¹⁷ Puutteeseen päätyy riemujen
rakastaja;
ei rikastu se, joka viiniä ja
öljyä rakastaa.

¹⁸ Jumalaton joutuu lunnaksi
vanhurskaan puolesta
ja uskonon oikeamielisten sijasta.

¹⁹ Parempi asua autiomaassa
kuin riitaisan vaimon vaivattavana.

²⁰ Kalliita aarteita ja öljyä on
viisaan majassa,
mutta tyhmä ihminen tuhlaa ne.

²¹ Joka vanhurskauteen ja
laupeuteen pyrkii,
se löytää elämän, vanhurskauden
ja kunnian.

²² Viisas nousee väkevien
kaupunkiin
ja kukistaa varustuksen, joka
oli sen turva.

²³ Joka suutaan ja kieltään vartioi,
se varjelee sielunsa ahdistuksilta.

²⁴ Julkea röyhkeilijä saa pilkkaajan
nimen,
hänen tekonsa ovat määrätöntä
julkeutta.

²⁵ Oma halu laiskan tappaa,
hänen kätensä kieltäytyvät
tekemästä työtä.

²⁶ Aina on hartaasti haluavia,
ja vanhurskas antaa säästelemättä.

²⁷ Jumalattomien uhri on iljetys,

saati sitten, jos se tuodaan
ilkityön edestä!

²⁸ Valheellinen todistaja hukkuu,
mutta kuunteleva mies saa aina
puheenvuoron.

²⁹ Julkeiksi tekee jumalaton
kasvonsa,
oikeamielinen tekee tiensä vakaiksi.

³⁰ Ei auta viisaus eikä ymmärrys,
ei mikään neuvo Herraa vastaan.

³¹ Hevonen on varustettu
taistelun päiväksi,
mutta voitto on Herran hallussa.

22 Hyvä nimi on suurta rikkautta
kalliimpi,
suosio parempi kuin hopea ja kulta.
² Rikas ja köyhä kohtaavat toisensa,
Herra on luonut kumpaisenkin.
³ Järkevä näkee vaaran ja piiloutuu,
mutta yksinkertaiset käyvät kohti
ja joutuvat kärsimään.
⁴ Nöyryyden ja Herran pelon palkka
on rikkaus, kunnia ja elämä.

⁵ Okaita ja ansoja on väärämielisen
tiellä;
henkensä varjelee, joka niistä
pysyy kaukana.

⁶ Totuta poikanen tiensä suuntaan,
niin hän ei vanhetessaankaan
siltä poikkeaa.

⁷ Rikas hallitsee köyhiä,
ja velallinen joutuu velkojan orjaksi.

⁸ Joka vääryyttä kylvää, se
turmiota niittää,
ja hänen vihansa vitsasta
tulee loppu.

⁹ Hyväsydäminen saa siunauksen,
sillä hän antaa leivästään
vähäosaiselle.

¹⁰ Aja pois pilkkaaja, niin
kiista poistuu,
loppuu riita ja häväistys.

¹¹ Joka rakastaa sydämen
puhtautta,
sen puhe on miellyttävää;
kuningas on hänen ystävänsä.

¹² Herran silmät varjelevat
ymmärtäväistä,
mutta uskottoman sanat hän
tekee tyhjäksi.

¹³ Laiska sanoo: "Ulkona on leijona,
minut tapetaan keskellä toria."

¹⁴ Vieraan naisen suu on
syvä kuoppa,
Herran vihan alainen suistuu siihen.

¹⁵ Typeryys on kiertynyt kiinni
pojan sydämeen,
mutta kurituksen vitsa karkottaa
sen hänestä.

¹⁶ Vähäosaiselle on voitoksi, jos
häntä sorretaan,
rikkaalle tappioksi, jos hänelle
annetaan.

VIISAIDEN SANOJA, 22:17–24:34

¹⁷ Kallista korvasi ja kuuntele
viisaiden sanoja
ja tarkkaa minun opetustani.

¹⁸ On ihanaa, jos kätket ne
sisimpääsi,
olkoot ne kaikki huulillasi valmiina.

¹⁹ Siksi, että Herra olisi sinun
turvanasi,
minä olen nyt neuvonut juuri sinua.
²⁰ Olenhan kirjoittanut sinulle
jo kauan sitten,
antanut neuvoja ja tietoa
²¹ opettaakseni sinulle totuutta,
luotettavia sanoja,
että voisit luotettavin sanoin
vastata lähettäjäillesi.
²² Älä riistä heikolta siksi, että
hän on heikko,
äläkä polje kurjan oikeutta portissa,
²³ sillä Herra ajaa hänen asiansa
ja riistää hänen riistäjiltään hengen.
²⁴ Älä ryhdy äkkipikaisen ystäväksi
äläkä pidä yhtä kiivaan
miehen kanssa,
²⁵ ettet tottuisi hänen teihinsä
ja saattaisi sieluasi ansaan.
²⁶ Älä ole niitä, jotka kättä lyövät,
jotka menevät takuuseen veloista.
²⁷ Ellei sinulla ole, millä maksaa,
viedään pian vuodekin altasi!
²⁸ Älä siirrä ikivanhaa rajaa,
jonka esi-isäsi ovat asettaneet
paikalleen.
²⁹ Näet miehen, taitavan
toimissaan:
hänen paikkansa on kuninkaiden,
ei alhaisten, palveluksessa.
23 Kun istut aterialle mahtimiehen
seurassa,
pidä tarkoin mielessä, kuka
on edessäsi,
² ja pane veitsi kurkullesi,

jos olet kovin nälkäinen.
³ Älä himoitse hänen herkkuihin,
ne ovat petollisia ruokia.
⁴ Älä näe vaivaa rikastuaksesi,
lakkaa käyttämästä siihen
ymmärrystäsi.
⁵ Yhtäkkiä, kun suuntaat silmäsi
rikkauteen, se onkin poissa;
totisesti se saa siivet,
kuin kotka se lentää taivaalle.
⁶ Älä syö pahantahtoisen leipää
äläkä himoitse hänen herkkuihin.
⁷ Hän näet mielessään laskelmoi
– ja sellainen hän on –
hän sanoo sinulle: "Syö ja juo",
mutta se ei tule hänen
sydämeästään.
⁸ Syömäsi palan sinä oksennat,
ja suloiset sanasi tuhlasit turhaan.
⁹ Älä puhu tyhmän kuullen,
sillä hän halveksii viisaita sanojasi.
¹⁰ Älä siirrä ikivanhaa rajaa
äläkä mene orpojen pelloille,
¹¹ sillä heidän lunastajansa
on väkevä,
ja hän ajaa heidän asiansa
sinua vastaan.
¹² Tuo sydämesi kuritettavaksi
ja korvasi ymmärryksen sanojen
ääreen.
¹³ Älä kiellä pojalta kuritusta,
sillä jos lyöt häntä vitsalla, hän
säästyy kuolemasta.
¹⁴ Vitsalla sinä häntä lyöt,
tuonelasta hänen sielunsa pelastat.

¹⁵ Poikani, jos sinun sydämesi
 viisastuu,
 niin minunkin sydämeni iloitsee.
¹⁶ Sisimpäni riemuitsee,
 kun sinun huulesi puhuvat sitä,
 mikä on oikein.
¹⁷ Älköön sydämesi kadehtiko
 synnintekijöitä,
 mutta kiivaile aina Herran
 pelon puolesta.
¹⁸ Silloin sinulla totisesti on
 tulevaisuus
 eikä toivosi raukea tyhjiin.
¹⁹ Kuule, sinä poikani, viisastu,
 ohjaa sydämesi oikealle tielle!
²⁰ Älä vietä aikaasi viininjuojien
 parissa
 äläkä lihan ahmijoiden,
²¹ sillä juomari ja ahmatti
 köyhtyvät,
 ja uneliaisuus puettaa ryysyihin.
²² Kuuntele isääsi, joka on
 sinut siittänyt,
 äläkä halveksi äitiäsi, kun hän
 on vanha.
²³ Osta totuutta, älä myy,
 osta viisautta, kuria ja ymmärrystä.
²⁴ Totisesti saa riemuita
 vanhurskaan isä,
 joka on siittänyt viisaan, saa
 iloita hänestä.
²⁵ Iloitkoot sinun isäsi ja äitisi,
 riemuitkoon synnyttäjäsi.
²⁶ Anna, poikani, sydämesi minulle,
 olkoot minun tieni silmissäsi
 mieluisat.

²⁷ Portto on syvä kuoppa,
 ja vieras nainen on ahdas kaivo.
²⁸ Hän väijyy aivan kuin rosvo
 ja lisää uskottomien lukua
 ihmisten seassa.
²⁹ Kenellä on voivotus, kenellä
 vaikerrus?
 Kenellä riidat, kenellä valitus?
 Kenellä haavat ilman syytä?
 Kenellä sameat silmät?
³⁰ Niillä, jotka viipyvät
 viinin ääressä,
 jotka tulevat mausteviiniä
 maistelemaan.
³¹ Älä katsele viiniä, kuinka
 se punoittaa,
 kuinka se maljassa hohtaa,
 ja helposti valahtaa kurkusta alas.
³² Lopulta se puree kuin käärme
 ja vuodattaa myrkkyä kuin kyy.
³³ Silmäsi näkevät outoja,
 ja sydämesi puhelee sekavia.
³⁴ Sinusta tuntuu kuin makaisit
 keskellä merta,
 kuin makaisit maston huipussa.
³⁵ "Löivät minua, mutta en
 tuntenut kipua,
 pieksivät minua, mutta en tiennyt
 siitä mitään.
 Milloinkahan herään?
 Tahdonpa taas hakea tätä samaa."
24 Älä kadehdi pahoja ihmisiä
 äläkä pyri heidän seuraansa,
² sillä heidän sydämensä miettii
 tuhotöitä

ja heidän huulensa puhuvat
 turmion puheita.
³ Viisaudella talo rakennetaan
 ja ymmärryksellä vahvistetaan.
⁴ Ymmärryksen avulla kammiot
 täyttyvät
 kaikesta kallisarvoisesta ja ihanasta.
⁵ Viisas mies on väkevä,
 ja mies, jolla on ymmärrystä,
 on täynnä voimaa.
⁶ Neuvokkuudella sinun on
 käytävä sotaa,
 neuvonantajien runsaus tuo
 menestyksen.
⁷ Kovin on korkea tyhmälle viisaus,
 ei hän suutaan avaa portissa.
⁸ Jolla on pahanteko mielessä,
 sitä sanotaan juonittelijaksi.
⁹ Tyhmän suunnitelmat ovat syntiä;
 pilkkaajaa ihmiset kammoksuvat.
¹⁰ Jos olet ollut veltto,
 ahdingon aikana voimasi
 joutuu ahtaalle.
¹¹ Pelasta ne, joita viedään
 kuolemaan,
 pysäytä ne, jotka hoippuvat
 surmattaviksi.
¹² Jos sanot: "Emme me siitä
 tienneet",
 niin ymmärtäähän asian
 sydänten tutkija.
 Hän, joka valvoo sieluasi,
 tietää kaiken
 ja maksaa ihmiselle hänen
 tekojensa mukaan.

¹³ Syö hunajaa, poikani, sillä
 se on hyvää,
 ja mesi on makeaa suussasi.
¹⁴ Tiedä, että viisaus on
 samanlaista sielullesi.
 Jos sen löydät, sinulla on
 tulevaisuus
 eikä toivosi mene hukkaan.
¹⁵ Älä väijy, jumalaton,
 vanhurskaan majaa,
 älä hävitä hänen leposijaansa.
¹⁶ Seitsemästi vanhurskas kaatuu
 ja nousee jälleen,
 mutta jumalattomat suistuvat
 onnettomuuteen.
¹⁷ Älä iloitse vihamiehesi kaatuessa,
 älköön sydämesi riemuitko hänen
 kompastuessaan,
¹⁸ ettei Herra, kun hän sen näkee,
 pitäisi sitä pahana
 ja kääntäisi vihaansa pois hänestä.
¹⁹ Älä vihastu pahantekijöiden
 tähden,
 älä kadehdi jumalattomia.
²⁰ Ei pahalla ole tulevaisuutta;
 jumalattomien lamppu sammuu.
²¹ Pelkää Herraa, poikani, ja
 kuningasta!
 Älä liity kapinallisten seuraan,
²² sillä yhtäkkiä tulee heille
 onnettomuus.
 Kuka aavistaa näiltä kahdelta
 tulevan tuhon.
²³ Nämäkin ovat viisaitten sanoja:
 Ei ole hyvä tuomitessa katsoa
 henkilöön.

²⁴ Joka sanoo syylliselle: "Sinä olet syytön",
 sitä kansat kiroavat, kansakunnat sadattelevat.
²⁵ Mutta niiden, jotka nuhtelevat häntä, käy hyvin,
 ja heidän osakseen tulee siunaus ja onni.
²⁶ Huulille suutelee se, joka oikean vastauksen antaa.
²⁷ Suorita tehtäväsi ulkona, pane peltosi kuntoon.
 Sitten perusta itsellesi perhe.
²⁸ Älä ole syyttä todistajana lähimmäistäsi vastaan.
 Vai haluatko pettää huulillasi?
²⁹ Älä sano: "Niin kuin hän teki minulle,
 niin minäkin teen hänelle, minä maksan miehelle hänen tekojensa mukaan."
³⁰ Minä kuljin laiskurin pellon ohitse,
 mielettömän miehen viinitarhan vieritse.
³¹ Ja katso: se kasvoi kauttaaltaan ohdakkeita,
 maan pinta oli nokkosten peitossa, ja kiviaita oli luhistunut.
³² Minä katselin ja painoin mieleeni, näin ja otin opikseni:
³³ nuku vielä vähän, torku vähän, makaa vähän aikaa ristissä käsin,
³⁴ niin köyhyys käy päällesi kuin kuljeksiva rosvo
 ja puute kuin aseellinen mies.

HISKIAN MIESTEN KOKOAMIA SANANLASKUJA, 25 – 29

25 Nämäkin ovat Salomon sananlaskuja, Hiskian, Juudan kuninkaan, miesten kokoamia.

² Jumalan kunnia on salata asia, kuninkaiden kunnia on tutkia asia.

³ Taivaan korkeus ja maan syvyys ja kuninkaiden sydämet ovat tutkimattomia.

⁴ Kun hopeasta poistetaan kuona, syntyy hopeasepältä astia.

⁵ Kun jumalaton poistetaan kuninkaan luota,
 valtaistuin vahvistuu vanhurskaudessa.

⁶ Älä ylvästele kuninkaan edessä äläkä asetu mahtimiesten paikoille.

⁷ Parempi on, jos sinulle sanotaan: "Tule tänne ylös",
 kuin että sinut alennetaan ylhäisen edessä,
 jonka silmäsi ovat nähneet.

⁸ Älä lähde kärkkäästi käräjöimään!
 Lopulta et tiedä mitä tehdä,
 kun vastapuolesi saattaa sinut häpeään.

⁹ Riitele oma riitasi vastapuolesi kanssa,
 mutta älä ilmaise toisen salaisuutta.

¹⁰ Muutoin kuka siitä kuuleekin, häpäisee sinua,
 eivätkä pahat puheet sinusta lakkaa.

¹¹ Kultaomenia hopeamaljoissa ovat oikeaan aikaan lausutut sanat.

¹² Kultainen korvarengas ja
hienokultainen koru
ovat viisas neuvoja ja kuuleva
korva.

¹³ Kuin lumen viileys korjuuaikana
on luotettava lähetti lähettäjilleen:
isäntiensä sielun hän virvoittaa.

¹⁴ Pilvet ja tuuli, vaan ei sadetta,
on mies, joka kerskuu lahjoilla,
joita ei anna.

¹⁵ Kärsvällisyydellä taivutetaan
mahtimies,
ja lempeä kieli murskaa luut.

¹⁶ Jos hunajaa löydät, syö
kohtuullisesti,
ettet kyllästyisi siihen ja sitä
oksentaishi.

¹⁷ Astu harvoin jalallasi
lähimmäisesi kotiin,
ettei hän sinuun kyllästyisi ja
alkaisi vihata sinua.

¹⁸ Sotanuija, miekka ja terävä nuoli
on mies, joka todistaa väärin
lähimmäistään vastaan.

¹⁹ Mureneva hammas ja
horjuva jalka
on uskottoman antama turva
ahdingon päivänä.

²⁰ Kuin se, joka riisuu vaatteet
pakkaspäivänä,
kuin etikka lipeän sekaan,
on se, joka laulaa lauluja
murheelliselle sydämelle.

²¹ Jos vihamiehelläsi on nälkä, anna
hänelle leipää syötäväksi,

jos hänellä on jano, anna hänelle
vettä juotavaksi.

²² Näin sinä kokoat tulisia hiiliä
hänen päänsä päälle,
ja Herra palkitsee sen sinulle.

²³ Pohjoistuuli saa aikaan sateen
ja salassa kuiskiva kieli vihaiset
kasvot.

²⁴ Parempi on asua katon kulmalla
kuin riitaisan vaimon kanssa
yhteisessä talossa.

²⁵ Kuin raikas vesi nääntyvälle
on hyvä sanoma kaukaisesta
maasta.

²⁶ Sotkettu lähde ja turmeltu kaivo
on vanhurskas, joka horjuu
jumalattoman edessä.

²⁷ Liika hunajan syönti ei
ole hyväksi,
oman kunniansa etsiminen ei
ole kunniakasta.

²⁸ Kuin kaupunki, jonka muurit
ovat hajalla,
on mies, joka ei mieltään hillitse.

26 Niin kuin lumi kesällä ja
sade korjuuaikana,
yhtä vähän sopii tyhmälle kunnia.

² Kuin pakeneva lintu, kuin
lentävä pääsky
on aiheeton kirous: ei se
käy toteen.

³ Hevoselle ruoska, aasille suitset,
tyhmille vitsaa selkään!

⁴ Älä vastaa tyhmälle hänen
tyhmyytensä mukaan,

ettet olisi hänen kaltaisensa
sinäkin.

⁵ Vastaa tyhmälle hänen
tyhmyytensä mukaan,
ettei hän pitäisi itseään viisaana.

⁶ Jalat altaan katkaisee ja
vääryyttä saa kärsiä
se, joka lähettää sanan
tyhmän mukana.

⁷ Velttoina riippuvat halvaantuneen
sääret,
samoin sananlasku tyhmien suussa.

⁸ Sama kuin sitoisi kiven
linkoon kiinni
on antaa tyhmälle kunniaa.

⁹ Kuin ohdake, joka on osunut
juopuneen käteen,
on sananlasku tyhmien suussa.

¹⁰ Kuin jousimies, joka kaikkia
haavoittaa,
on se, joka palkkaa tyhmän tai
palkkaa ohikulkijoita.

¹¹ Kuin koira, joka palaa
oksennukselleen,
on tyhmä, joka toistaa
mielettömyksiään.

¹² Näet miehen, viisaan omista
silmissään –
enemmän on toivoa tyhmästä
kuin hänestä.

¹³ Laiska sanoo: "Tiellä on leijona,
jalopeura torien vaiheilla."

¹⁴ Ovi saranoillaan kääntyilee,
laiska vuoteellaan.

¹⁵ Laiska pistää kätensä kulhoon

mutta ei jaksu viedä sitä
suuhun saakka.

¹⁶ Laiska on omista silmissään
viisaampi
kuin seitsemän, jotka vastaavat
älykkäästi.

¹⁷ Kulkukoira korvista tarttuu se,
joka toisten riidasta suuttuu.

¹⁸ Kuin mieletön, joka ampuu
tulisia surmannuolia,

¹⁹ on mies, joka pettää
lähimmäisensä

ja sanoo: "Leikillänihän minä
sen tein."

²⁰ Puiden loppuessa sammuu tuli,
ja panettelijan poistuessa
tyyntyy riita.

²¹ Hiilistä hehku, puista tuli,
toraisa mies riidan lietsoo.

²² Panettelijan puheet ovat kuin
herkkupaloja,
ne painuvat syvälle sisimpään asti.

²³ Kuin hopeasilaus saviastian
pinnassa
ovat ystävyyttä hehkuvat huulet
ja paha sydän.

²⁴ Vihamies tekeytyy huulillaan
ystäväksi

mutta hautoo petosta
sisimmässään

²⁵ Vaikka hän muuttaisi äänensä
suloiseksi, älä usko häntä,
sillä seitsemän iljettävyyttä on
hänellä sydämessään.

²⁶ Vihamielisyys kätkeytyy
kavalasti,

mutta seurakunnan kokouksessa
sen pahuus paljastuu.

²⁷ Joka kuopan kaivaa, se itse
siihen suistuu;
joka kiveä vierittää, sen päälle se
takaisin vyörähtää.

²⁸ Valheellinen kieli vihaa niitä,
joita se ruhjoo,
lipevä suu tuottaa turmion.

27 Älä kerskaile huomisesta
päivästä,
ethän tiedä, mitä kukin päivä
tuo tullessaan.

² Kehukoon sinua toinen, ei
oma suusi,

vieras, eivät omat huulesi.

³ Raskas on kivi ja painavaa hiekka,
mutta molempia raskaampi
tyhmän suuttumus.

⁴ On kiukun julmuus ja vihan tulva,
mutta kuka kestää
mustasukkaisuuden edessä?

⁵ Parempi julkinen nuhde
kuin salattu rakkaus.

⁶ Ystävän lyönnitkin ilmaisevat
uskollisuutta,
mutta ylettömiä ovat vihamiehen
suudelmat.

⁷ Kylläinen polkee hunajaakin,
nälkäiselle kaikki karvaskin
on makeaa.

⁸ Kun pesästään paennut lintu
on mies, joka on paossa
kotiseudultaan.

⁹ Öljy ja suitsuke ilahduttavat
sydämen,

samoin ystävän lempeys ja hänen
alttiit neuvonsa.

¹⁰ Ystävääsi ja isäsi ystävää
älä hylkää.

Älä mene veljesi taloon
onnettomuutesi päivänä,
sillä parempi on läheinen naapuri
kuin kaukainen veli.

¹¹ Ole viisas, poikani, niin ilahdutat
sydäntäni,
ja minä voin antaa herjaajalleni
vastauksen.

¹² Järkevä näkee vaaran ja
piiloutuu,
yksinkertaiset käyvät kohti ja
joutuvat kärsimään.

¹³ Ota vaatteet siltä, joka meni
toista takaamaan;
ota häneltä pantti vieraan
naisen tähden.

¹⁴ Joka siunaa ystäväänsä
äänekkäästi aamulla varhain,
sille se luetaan kiroukseksi.

¹⁵ Pahoin vuotava katto
rankkasateen päivänä
ja riitaisa vaimo ovat yhdenveroiset.

¹⁶ Joka tahtoo pitää hänet salassa,
se pitää salassa tuulta
ja tavoittaa öljyä oikeaan käteensä.

¹⁷ Rauta rautaa hioo,
ja ihminen toistaan hioo.

¹⁸ Joka hoitaa viikunapuuta, saa
syödä sen hedelmää.

Joka palvelee hyvin isäntäänsä,
sitä kunnioitetaan.

- ¹⁹ Niin kuin kasvot kuvastuvat
vedessä,
niin kuvastuu ihmisen sydän
toisessa ihmisessä.
- ²⁰ Tuonela ja manala eivät
saa kyllikseen,
eivät myöskään saa kyllikseen
ihmisen silmät.
- ²¹ Hopealle sulatin, kullalle uuni,
miestä arvioidaan hänen
maineensa mukaan.
- ²² Survo typerää huhmaressa,
survimella jyvien seassa,
ei erkane hänestä hänen
typeryytensä.
- ²³ Tiedä tarkoin, miltä pikkukarjasi
näyttää,
pidä huoli laumoista.
- ²⁴ Eiväthän aarteet säily iäti,
pysykö kruunukaan polvesta
polveen?
- ²⁵ Kun heinä on korjattu ja tuore
odelma tulee näkyviin
ja vuorten ruoho on koottu talteen,
- ²⁶ sinulla on karitsoita vaatteiden
ostoa varten,
vuohipukkeja pellon ostohinnaksi
- ²⁷ ja kylliksi vuohenmaitoa itsesi
ja perheesi ravinnoksi
ja palvelustyttöjesi elatukseksi.

28 Jumalattomat pakenevat,
vaikka kukaan ei aja takaa,
mutta vanhurskaat ovat pelottomia
kuin nuori leijona.

- ² Rikkomustensa tähden maa saa
paljon ruhtinaita,

- mutta yhden ymmärtävän ja
viisaan miehen ansiosta
järjestys pysyy kauan.
- ³ Köyhä mies, joka sortaa
vähäosaisia,
on kuin rankkasade, joka lyö
lakoon, niin ettei tule leipää.
- ⁴ Laista piittaamattomat kehuvat
jumalattomia,
mutta lain noudattajat vastustavat
heitä.
- ⁵ Pahat ihmiset eivät ymmärrä,
mikä on oikein,
mutta ne, jotka Herraa etsivät,
ymmärtävät kaiken.
- ⁶ Parempi on köyhä, joka vaeltaa
nuhteettomasti,
kuin kahdella tiellä mutkitteleva
rikas.
- ⁷ Joka noudattaa lakia, on
ymmärtävä poika,
mutta kemuilijoiden kumppani
tuottaa isälleen häpeää.
- ⁸ Joka kartuttaa omaisuuttaan
korolla ja voitolla,
kokoaa sille, joka armahtaa
vähäosaisia.
- ⁹ Joka kääntää korvansa
kuulemasta lakia,
sen rukouskin on iljetys.
- ¹⁰ Joka eksyttää oikeamielisiä
pahalle tielle,
suistuu omaan kuoppaansa,
mutta nuhteettomat perivät
onnen.

- ¹¹ Rikas mies on omissa
silmissään viisas,
mutta köyhä, jolla on ymmärrystä,
ottaa hänestä selvän.
- ¹² Kun vanhurskaat riemuitsevat,
ihanuus on suuri,
mutta kun jumalattomat nousevat,
ihmisiä saa etsiä.
- ¹³ Joka rikkomuksensa salaa,
se ei menesty,
mutta joka ne tunnustaa ja
hylkää, saa armon.
- ¹⁴ Onnellinen se ihminen, joka
aina on aralla tunnolla,
mutta joka sydämensä kovettaa,
se suistuu onnettomuuteen.
- ¹⁵ Muriseva leijona ja kohti
ryntäävä karhu
on köyhän kansan jumalaton
hallitsija.
- ¹⁶ Ruhtinas, jolta puuttuu
ymmärrystä, tekee paljon
vääryyttä,
mutta väärän voiton vihaaja
saa elää kauan.
- ¹⁷ Ihmisen, jota verivelka painaa,
on pakoitava aina hautaan saakka;
älköön häntä autettako.
- ¹⁸ Nuhteettomasti vaeltava
pelastuu,
mutta kahdella tiellä mutkittelija
kaatuu äkisti.
- ¹⁹ Joka peltonsa viljelee, saa
kyllikseen leipää,
mutta tyhjän tavoittelija saa
kyllikseen köyhyyttä.

- ²⁰ Luotettava mies saa runsaan
siunauksen,
mutta se, jolla on kiihko rikastua,
ei jää rankaisematta.
- ²¹ Ei ole hyvä henkilöön katsoa,
mutta rikkomus tehdään
leipäpalankin tähden.
- ²² Pahantahtoinen haluaa
kiihkeästi varallisuutta
eikä ymmärrä joutuvansa
puutteeseen.
- ²³ Joka toista nuhtelee, saa lopulta
enemmän suosiota
kuin se, joka kielellään liehakoi.
- ²⁴ Joka ryöstää isältään ja äidiltään
ja sanoo: "Ei tämä ole rikos",
se on tuhontekijän kumppani.
- ²⁵ Ahne nostaa riidan,
mutta Herraan luottava tulee
kylläiseksi.
- ²⁶ Omaan ymmärrykseensä
luottava on tyhmä,
mutta viisaudessa vaeltava
pelastuu.
- ²⁷ Joka köyhälle antaa, ei joudu
puutteeseen,
mutta se, joka sulkee häneltä
silmänsä, saa paljon
kirouksia.
- ²⁸ Kun jumalattomat nousevat,
ihmiset piiloutuvat,
kun he tuhoutuvat, lisääntyy
vanhurskaitten luku.
- 29** Paljon kuritusta saanut mies,
joka pysyy niskurina,

muserretaan äkisti, eikä
paranemista tapahdu.

² Vanhurskaiden enentyessä
kansa iloitsee,
mutta jumalattomien hallitessa
kansa huokailee.

³ Se, joka rakastaa viisautta,
on isälleen iloksi,
mutta porttojen kumppani
hävittää omaisuuden.

⁴ Oikeudenmukaisuudella kuningas
pitää maan pystyssä,
mutta lahjusten ottaja luhistaa sen.

⁵ Mies, joka liehakoi lähimmäistään,
virittää verkon hänen askeleilleen.

⁶ Pahalle miehelle on oma
rikos ansaksi,
mutta vanhurskas saa riemuita
ja iloita.

⁷ Vanhurskas tuntee vähäosaisten
asian,
mutta jumalaton ei siitä
mitään ymmärrä.

⁸ Pilkkaajat villitsevät kaupungin,
mutta viisaat tynnyttävät vihan.

⁹ Kun viisas mies käy oikeutta
tyhmän miehen kanssa,
tämä räyhää ja nauraa eikä
rauhoitu.

¹⁰ Verenhimoiset vihaavat
nuhteetonta,
oikeamielisten henkeä he väijyvät.

¹¹ Tyhmä purkaa kaiken sisunsa,
mutta viisas sen viimein tynnyttää.

¹² Hallitsija, joka kuuntelee
valhepuheita,

saa palvelijoikseen vain
jumalattomia.

¹³ Köyhä ja hänen sortajansa
kohtaavat toisensa;
kummankin silmille Herra
antaa valon.

¹⁴ Jos kuningas tuomitsee
vähäosaisia oikein,
hänen valtaistuimensa on
iäti vahva.

¹⁵ Vitsa ja nuhde antavat viisautta,
mutta heitteille jätetty poika
tuottaa äidilleen häpeää.

¹⁶ Kun jumalattomia tulee lisää,
rikoksetkin lisääntyvät,
mutta vanhurskaat saavat nähdä
heidän kukistumisensa.

¹⁷ Ojenna poikaasi, niin hän
virvoittaa sinua

ja antaa sielullesi ilonaiheita.

¹⁸ Kun ei ole näkyä, kansa villiintyy.
Autuas se, joka ottaa opetuksen
varteen!

¹⁹ Sanoista ei palvelija ota
ojentuakseen:
hän kyllä ymmärtää, mutta
ei tottele.

²⁰ Näet miehen, joka puhuu
hätköiden –
enemmän on toivoa tyhmästä
kuin hänestä.

²¹ Jos palvelijaansa hemmottelee
nuoresta pitäen,
hänestä tulee lopulta röyhkeä.

²² Äkkipikainen mies nostaa riidan,

ja helposti kiivastuva joutuu
 moniin rikkomuksiin.
²³ Ihmisen alentaa hänen oma
 ylpeytensä,
 mutta nöyrähenkinen saa kunniaa.
²⁴ Joka käy jaolle varkaan kanssa,
 se vihaa itseään;
 hän kuulee vannotuksen, mutta
 ei ilmaise mitään.
²⁵ Ihmispelko asettaa ansan,
 mutta Herraan luottava on
 turvassa.
²⁶ Hallitsijan suosiota etsivät
 monet,
 mutta Herralta tulee miehelle
 oikeus.
²⁷ Vääryyden mies on vanhurskaille
 iljetys,
 ja oikean tien kulkija on iljetys
 jumalattomalle.

LOPPUSANAT, 30 – 31

Aagurin sanat

30 Aagurin, Jaaken pojan, sanat
 ja lausemat.
 Näin puhuu tämä mies:
 Minä olen väsyttänyt itseni, Jumala.
 Olen väsyttänyt itseni, Jumala,
 minä näännyn.
² Järjetön olen minä mieheksi,
 eikä minulla ole ihmisen
 ymmärrystä;
³ en ole oppinut viisautta,
 niin että olisin tullut tuntemaan
 Pyhimmän.

⁴ Kuka on noussut taivaaseen ja
 astunut sieltä alas?
 Kuka on koonnut kouriinsa tuulen?
 Kuka on käärinyt vedet
 viitan sisään?
 Kuka on kohdalleen asettanut
 kaikki maan ääret?
 Mikä on hänen nimensä ja mikä
 hänen Poikansa nimi,
 sinähän sen tiedät?
⁵ Jokainen Jumalan sana on
 tulesa koeteltu;
 hän on niiden kilpi, jotka häneen
 turvaavat.
⁶ Älä lisää mitään hänen sanoihinsa,
 ettei hän vaatisi sinua tilille
 ja ettet osoittautuisi valehtelijaksi.
⁷ Kahta minä sinulta pyydän,
 älä niitä minulta koskaan kiellä
 kuolemaani saakka:
⁸ Vilppi ja valhepuhe pidä
 minusta kaukana.
 Älä köyhyyttä minulle anna,
 älä rikkautta,
 anna minulle ravinnoksi
 määräosani leipää,
⁹ ettei minusta kylläisenä
 tulisi kieltäjää
 ja etten sanoisi: "Kuka on Herra?"
 tai etten köyhtyneenä varastaisi
 ja käyttäisi väärin Jumalani nimeä.
¹⁰ Älä kieli palvelijasta hänen
 herralleen,
 ettei hän kiroaisi sinua ja ettet
 joutuisi syylliseksi.

¹¹ Voi sukupolvea, joka
 kiroaa isäänsä
 eikä siunaa äitiään,
¹² sukupolvea, joka on omissa
 silmissään puhdas,
 vaikka ei ole pesty saastastaan.
¹³ Voi sitä sukupolvea – kuinka
 ylpeät ovatkaan sen silmät
 ja kuinka kopeasti se katsookaan –
¹⁴ sukupolvea, joka tekee
 hampaansa miekoiksi
 ja leukaluunsa veitsiksi
 syödäkseen kurjat pois maasta
 ja köyhät ihmisten joukosta!
¹⁵ Verenimijällä on kaksi tytärtä:
 "Anna! Anna!"
 Kolme on, jotka eivät saa kyllikseen,
 neljä, jotka eivät sano: "Jo riittää":
¹⁶ tuonela ja hedelmätön kohtu,
 maa, joka ei saa kylliksi vettä,
 ja tuli, joka ei sano: "Jo riittää."
¹⁷ Joka isäänsä pilkkaa
 ja pitää halpana totella äitiään,
 siltä korpit hakkaavat puron
 luona silmät puhki
 ja kotkan poikaset syövät ne.
¹⁸ Kolme on minusta kovin
 ihmeellistä,
 ja neljä on, joita en käsitä:
¹⁹ kotkan tie taivaalla,
 käärmeeen tie kalliolla,
 laivan tie keskellä merta
 ja miehen tie nuoren naisen luo.
²⁰ Niin myös avionrikkojanaisen tie:
 hän syö, pyyhkii suunsa
 ja sanoo: "En ole pahaa tehnyt."

²¹ Kolmen alla järkkyy maa,
 neljän alla se ei voi kestää:
²² orjan alla, kun hän pääsee
 kuninkaaksi,
 houkan, kun hän saa kyllikseen
 leipää,
²³ hyljityn naisen alla, kun hän
 saa miehen,
 ja palvelijattaren, kun hän
 syrjäyttää emäntänsä.
²⁴ Neljä on maan vähäisintä,
 mutta viisaan viisasta silti:
²⁵ Muurahaiset ovat voimaton
 kansa,
 mutta leipänsä ne kokoavat kesällä.
²⁶ Tamaanit ovat heikko kansa,
 mutta asuntonsa ne tekevät
 kallioihin.
²⁷ Heinäsirkoilla ei ole kuningasta,
 mutta koko lauma lähtee liikkeelle
 järjestyksessä.
²⁸ Sisiliskoon voi tarttua käsin,
 kuitenkin se asuu kuninkaiden
 linnoissa.
²⁹ Kolmella on ylväs astunta,
 neljä kulkee komeasti:
³⁰ leijona, sankari eläinten
 joukossa,
 joka ei väisty minkään tieltä,
³¹ ylvästelevä kukko ja kauris
 sekä kuningas joukkonsa johdossa.
³² Jos kerskailit
 houkkamaisuudessasi
 tai harkiten, niin laske käsi suullesi.
³³ Sillä maitoa vatkaamalla
 saa voita,

nenää vääntämällä saa esiin verta
ja vihaa lietsomalla saa
aikaan riidan.

Lemuelin sanat

31 Lemuelin, Massan kuninkaan,
sanat, joilla hänen äitinsä oli
häntä kasvattanut.

² Mitä, poikani, mitä, kohtuni poika,
mitä, lupausteni poika?

³ Älä anna voimaasi naisille,
vaellustasi kuninkaiden
tuhoojattarien valtaan.

⁴ Ei sovi kuninkaiden, Lemuel,
ei sovi kuninkaiden viiniä juoda
eikä ruhtinaiden kysellä: ”Missä
on väkijuomaa.”

⁵ Juopotellessaan he unohtavat,
mitä on säädetty,
ja vääntävät vääräksi kaikkien
kurjuuden lasten oikeuden.

⁶ Antakaa väkijuomaa menehtyvälle
ja viiniä murhemielisille.

⁷ Sellainen juokoon ja unohtakoon
köyhyytensä
älköönpk enää vaivaansa muistelko.

⁸ Avaa suusi mykän hyväksi,
oikeuden hankkimiseksi kaikille
syrjityille.

⁹ Avaa suusi, tuomitse oikein,
hanki kurjalle ja köyhälle oikeus.

Kelpo vaimon ylistys

¹⁰ Kelpo vaimon kuka löytää?
Sellaisen arvo on helmiä paljon
kalliimpi.

¹¹ Hänen miehensä sydän
luottaa häneen,
eikä siltä mieheltä saalista puutu.

¹² Hän toimii miehensä parhaaksi,
ei vahingoksi,
kaikkina elinpäivinään.

¹³ Hän hankkii villat ja pellavat
ja tekee työtä mielihyvin
ahkerin käsin.

¹⁴ Hän on kauppiaan laivojen
kaltainen:

leipänsä hän noutaa kaukaa.

¹⁵ Hän nousee, kun vielä on yö,
ja antaa ravinnon talonsa väelle,
palvelustyöillekin heidän osansa.

¹⁶ Hän haluaa peltoa ja hankkii sen,
istuttaa viinitarhan kättensä
työn hedelmällä.

¹⁷ Hän vyöttää kupeensa voimalla
ja vahvistaa käsivartensa.

¹⁸ Hankkeensa hän huomaa
käyvän hyvin,
ei sammu hänen lamppunsa yöllä.

¹⁹ Hän ojentaa kätensä
kehräpuuhun,
hänen kämmenensä käyttävät
värttinää.

²⁰ Hän avaa kätensä kurjalle,
ojentaa köyhälle molemmat
kätensä.

²¹ Hän ei pelkää talonväkensä
puolesta lunta,
sillä koko hänen väkensä on puettu
purppuravillaan.

²² Hän valmistaa itselleen peitteitä,

hienoa pellavaa ja purppuravillaa
on hänen pukunsa.

²³ Hänen miehensä on tunnettu
porteissa,
istuessaan maan vanhinten
joukossa.

²⁴ Hän tekee pellavapaitoja
ja myy niitä,
voitää hän kauppiaille toimittaa.

²⁵ Voima ja kunnia on hänen
pukunaan,
hän nauraa tulevalle päivälle.
²⁶ Suunsa hän avaa puhumaan
viisautta,
hänen kielellään on lempeä opetus.

²⁷ Hän tarkkaa, mitä hänen
talossaan tehdään,

ei hän laiskan leipää syö.

²⁸ Hänen poikansa nousevat ja
ylistävät häntä onnelliseksi,
hänen miehensä nousee ja
ylistää häntä:

²⁹ "Paljon on naisia, töissään
erinomaisia,
mutta yli niiden kaikkien
kohoat sinä."

³⁰ Pettävää on sulous, kauneus
katoavaa,
ylistettävä on se vaimo, joka
pelkää Herraa.

³¹ Suokaa hänen nauttia kättensä
työn hedelmistä,
hänen tekonsa häntä porteissa
ylistäkööt.

SAARNAAJAN KIRJA

ELÄMÄN TARKOITUSTA ETSIMÄSSÄ, 1 – 6

Kaikki on turhuutta

¹ *Saarnaajan sanat, Daavidin pojan,
joka oli kuninkaana Jerusalemissa.*

1 Turhuuksien turhuus, sanoi
Saarnaaja,
turhuuksien turhuus, kaikki
on turhuutta!

Ei mitään uutta auringon alla

³ Mitä hyötyä on ihmiselle kaikesta
vaivannäöstään,
jolla hän vaivaa itseään
auringon alla?

⁴ Sukupolvi menee, sukupolvi tulee,
mutta maa pysyy ikuisesti.

⁵ Aurinko nousee, aurinko laskee.
Se kiirehtii sijalleen,
josta se jälleen nousee.

⁶ Tuuli kääntyy etelään
ja kiertää pohjoiseen,
kiertää yhä kiertämistään.
Samalle kierrolleen tuuli palaa.

⁷ Kaikki joet laskevat mereen,
mutta meri ei täyty.
Paikkaan, jonne joet ovat ennen
laskeneet,

ne yhä edelleen laskevat.

⁸ Kaikki asiat ovat työläitä –
ei sitä kukaan sanoa saata.

Silmä ei saa kylläänsä näkemisestä
eikä korva täyttään kuulemisesta.

⁹ Mitä on ollut, sitä on vastakin,
ja mitä on tehty, sitä tullaan
vastakin tekemään.

Ei ole mitään uutta auringon alla.

¹⁰ Jos olisikin jotakin, mistä
sanotaan:

"Katso, tämä on uutta",
niin on sitä ollut ennenkin,
muinaisina aikoina,
jotka olivat ennen meitä.

¹¹ Ei jää muistoa esi-isistä,
eikä jälkeläisistäkään jää
muistoa niille,
jotka heidän jälkeensä tulevat.

Saarnaaja tutkii ajallista elämää

¹² Minä, Saarnaaja, olin Israelin
kuningas Jerusalemissa. ¹³ Minä käänsin
sydämeni etsimään ja tutkimaan
viisautta kaikesta, mitä tapahtuu
auringon alla. Tämä on vaikea tehtävä,
jonka Jumala on antanut ihmislapsille,
että he sillä itseään vaivaisivat.

¹⁴ Katselin kaikkia tekoja, joita tehdään
auringon alla, ja katso, kaikki ne ovat
turhuutta ja tuulen tavoittelua.

¹⁵ Väärä ei voi suoristua, eikä vajaata
voi laskea täydeksi.

¹⁶ Minä puhuin sydämessäni:
Olen hankkinut suuren viisauden ja
lisännyt sitä enemmän kuin kukaan,
joka ennen minua on hallinnut

Jerusalemossa. Sydämeni on löytänyt paljon viisautta ja tietoa. ¹⁷Minä käänsin sydämeni tutkimaan viisautta ja tietoa, mielettömyyttä ja tyhmyyttä, ja tulin tietämään, että sekin on tuulen tavoittelua. ¹⁸Sillä missä on paljon viisautta, siellä on paljon murhetta. Joka tietoa lisää, se tuskaa lisää.

Elämän nautinnot ovat turhuutta

2 Minä sanoin sydämessäni: "Tule, minä tahdon koetella sinua ilolla, nauti hyvää." Mutta katso, sekin oli turhuutta. ²Naurusta minä sanoin: "Mielettöntä!", ja ilosta: "Mitä se hyödyttää?" ³Minä päätin mielessäni virkistää ruumistani viinillä – kuitenkin niin, että sydämeni pysyisi viisaudessa – ja noudattaa tyhmyyttä, kunnes saisin nähdä, mikä on hyväksi ihmislapsille, mitä heidän tulee tehdä taivaan alla vähin elämänsä päivinä.

Suuret teot ovat turhuutta

⁴Ryhdyin suuriin töihin: rakensin itselleni taloja ja istutin viinitarhoja, ⁵tein itselleni puutarhoja ja puistoja ja istutin niihin kaikenlaisia hedelmäpuita. ⁶Tein itselleni vesilammikoita kastellakseni niiden vedellä puita kasvavaa metsikköä. ⁷Minä ostin orjia ja orjattaria, ja kotona syntyneitäkin minulla oli. Minulla oli myös karjaa, nautaeläimiä ja pikkukarjaa, enemmän kuin kenelläkään niistä, jotka ennen minua olivat olleet Jerusalemissa.

⁸Kokosin itselleni myös hopeaa ja kultaa, kuninkaiden ja maakuntien aarteita. Hankin itselleni laulajia ja laulajattaria ja ihmislasten iloja: vaimon, jopa vaimoja. ⁹Minä tulin yhä mahtavammaksi, yli kaikkien, jotka ennen minua olivat olleet Jerusalemissa, kuitenkin viisauteni säilyttäen. ¹⁰En evännyt silmiltäni mitään, mitä ne pyysivät, enkä kieltänyt sydämeltäni mitään iloa. Minun sydämeni iloitsi kaiken vaivannäköni tuloksista. Se oli osani kaikesta vaivannäöstäni. ¹¹Mutta kun käänsin huomioni kaikkiin töihin, joita käteni olivat tehneet, ja vaivannäköön, jolla olin itseäni vaivannut niitä tehdessäni, niin katso: se oli kaikki turhuutta ja tuulen tavoittelua, eikä siitä ollut hyötyä auringon alla.

Viisaus on tyhmyyttä hyödyllisempi

¹²Kun käännyin katsomaan viisautta, mielettömyyttä ja tyhmyyttä – sillä mitäpä muuta voi tehdä ihminen, joka tulee toisen kuninkaan jälkeen, kuin mitä jo ennenkin on tehty – ¹³niin minä näin, että viisaus on tyhmyyttä hyödyllisempi, niin kuin valo on pimeyttä hyödyllisempi. ¹⁴Viisaalla on silmät päässään, tyhmä vaeltaa pimeässä. Minä tulin kuitenkin tietämään, että toisen käy niin kuin toisenkin. ¹⁵Minä sanoin sydämessäni: Se, mikä kohtaa tyhmää, kohtaa minuakin. Miksi sitten olen tullut näin ylen viisaaksi? Niinpä sanoin

sydämessäni: Tämäkin on turhuutta.

¹⁶ Eihän viisaasta, sen paremmin kuin tyhmästäkään, jää ikuista muistoa, kun kerran tulevina päivinä kaikki joutuu unohduksiin. Eikö viisas kuole samoin kuin tyhmäkin? ¹⁷ Ja minä vihasin elämää, sillä minusta oli pahaa se, mitä tapahtuu auringon alla. Kaikki on turhuutta ja tuulen tavoittelua.

¹⁸ Minä vihasin kaikkea vaivannäköäni, jolla vaivasin itseäni auringon alla, koska minun täytyy jättää sen hedelmät ihmiselle, joka tulee minun jälkeeni. ¹⁹ Ja kuka tietää, onko hän viisas vai tyhmä? Kuitenkin hän tulee hallitsemaan kaikkia vaivannäköni hedelmiä, joiden tähden olen vaivannut itseäni ja ollut viisas auringon alla. Tämäkin on turhuutta. ²⁰ Niin minä annoin sydämeni vaipua epätoivoon kaiken vaivannäköni vuoksi, jolla olin rasittanut itseäni auringon alla. ²¹ Joku ihminen näkee vaivaa toimien viisaasti, taitavasti ja menestyksellisesti, mutta hänen on luovutettava omaisuutensa ihmiselle, joka ei ole siitä vaivaa nähnyt. Sekin on turhuutta ja suuri onnettomuus. ²² Mitä siis ihminen saa kaikesta vaivannäöstään ja sydämensä pyrkimyksestä, jolla hän vaivaa itseään auringon alla? ²³ Ovathan kaikki hänen päivänsä pelkkää tuskaa ja hänen työnsä murhetta, eikä yölläkään hänen sydämensä saa lepoa. Tämäkin on turhuutta.

Kaikki tulee Jumalan kädestä

²⁴ Ei ole ihmisellä muuta onnea kuin syödä ja juoda ja antaa sielunsa nauttia hyvää vaivannäkönsä ohessa. Mutta tästäkin minä tulin näkemään, että se tulee Jumalan kädestä. ²⁵ "Sillä kuka voi syödä ja kuka nauttia ilman minua?" ²⁶ Ihmiselle, joka on hänelle mieleen, hän antaa viisautta, tietoa ja iloa, mutta syntiselle hän antaa työksi koota ja kartuttaa omaisuutta annettavaksi sille, joka on Jumalalle mieluinen. Sekin on turhuutta ja tuulen tavoittelua.

Kaikella on aikansa

3 Kaikella on määräaika.
Jokaisella asialla on aikansa taivaan alla.

² Aika on syntyä

ja aika kuolla,

aika on istuttaa

ja aika repiä istutus,

³ aika on surmata

ja aika parantaa,

aika on purkaa

ja aika rakentaa,

⁴ aika on itkeä

ja aika nauraa,

aika on valittaa

ja aika hypellä,

⁵ aika on heitellä kiviä

ja aika kerätä kivet,

aika on syleillä

ja aika olla syleilemättä,

⁶ aika on etsiä

ja aika kadottaa,

aika on säilyttää
 ja aika viskata pois,
⁷ aika on repäistä rikki
 ja aika ommella yhteen,
 aika on olla vaiti
 ja aika puhua,
⁸ aika on rakastaa
 ja aika vihata,
 aika on sodalla
 ja aika rauhalla.

Jumalan teot ovat ikuiset

⁹ Mitä hyötyä työntekijälle on vaivannäöstään? ¹⁰ Minä olen katsellut työtä, jonka Jumala on antanut ihmislapsille heidän sillä itseään rasittaakseen. ¹¹ Kaiken hän on tehnyt kauniisti aikanaan, myös ikuisuuden hän on pannut heidän sydämeensä. Kuitenkin on niin, ettei ihminen käsitä tekoja, jotka Jumala on tehnyt, ei niiden alkua eikä loppua. ¹² Minä tulin tietämään, ettei ihmisillä ole muuta hyvää kuin iloita ja tehdä hyvää eläessään. ¹³ Jo sekin on jokaiselle ihmiselle Jumalan lahja, että hän voi syödä, juoda ja nauttia hyvää kaiken vaivannäkönsä ohessa. ¹⁴ Minä tulin tietämään, että kaikki, mitä Jumala tekee, pysyy ikuisesti. Ei ole siihen lisäämistä eikä siitä vähentämistä. Jumala on sen niin tehnyt, että häntä pelättäisiin. ¹⁵ Mitä nyt on, sitä on ollut ennenkin, ja mitä vastedes on, sitäkin on ollut jo ennen. Jumala etsii jälleen sen, mikä on mennyttä.

Kaikki palaa tomuun

¹⁶ Vielä minä näin auringon alla oikeuspaikan, ja siellä oli jumalattomuus. Minä näin vanhurskauden paikan, ja sielläkin oli jumalattomuus. ¹⁷ Minä sanoin sydämessäni: Vanhurskaan ja jumalattoman Jumala tuomitsee, sillä hänen edessään on jokaisella asialla ja jokaisella teolla aikansa. ¹⁸ Minä sanoin sydämessäni: Ihmisten tähden se on näin, jotta Jumala koettelisi heitä, ja he näkisivät, että omassa olossaan he ovat eläimiä. ¹⁹ Ihmisten käy niin kuin eläinten; sama on molempien kohtalo. Niin kuin nämä kuolevat niin nuokin, yhtäläinen henki on kaikilla. Ihmisillä ei ole mitään etusijaa eläimiin nähden, sillä kaikki on turhuutta. ²⁰ Kaikki menevät samaan paikkaan. Kaikki ovat tulleet tomusta, ja kaikki palaavat tomuun. ²¹ Kuka tietää ihmisen hengestä, kohoaako se ylös, ja eläimen hengestä, vajoaako se alas maahan? ²² Minä havaitsin, ettei ole mitään parempaa kuin se, että ihminen iloitsee teoistaan. Se on hänen osansa, sillä kuka tuo hänet takaisin, niin että hän näkisi sen, mitä tulee hänen jälkeensä?

Sorrettujen kyneleet

4 Taas minä katselin kaikkea sortoa, jota harjoitetaan auringon alla. Minä näin sorrettujen kyneleet, eikä heillä ole lohduttajaa. Voimakas on

heidän sortajiensa käsi, eikä heillä ole lohduttajaa.

² Niin minä ylistin vainajia, jotka ovat jo kuolleet, onnellisemmiksi kuin niitä, jotka vielä ovat elossa. ³ Näitä kumpiakin onnellisemmaksi ylistin sitä, joka ei vielä ole olemassa eikä ole nähnyt sitä pahaa, mitä tehdään auringon alla.

Kateus on turhuutta

⁴ Ja minä näin kaikesta vaivannäöstä ja työn oivallisuudesta, että se on toisen kateutta toista kohtaan. Tämäkin on turhuutta ja tuulen tavoittelua.

⁵ Tyhmä panee kädet ristiin ja kalvaa omaa lihaansa. ⁶ Parempi on kourallinen lepoa kuin kahmalollinen vaivannäköä ja tuulen tavoittelua.

Kaksin on parempi kuin yksin

⁷ Vielä minä näin turhuuden auringon alla: ⁸ Tuossa on yksinäinen, jolla ei ole toista, ei hänellä ole poikaa, ei veljeäkään, mutta ei ole loppua kaikella hänen vaivannäöllään, eivätkä hänen silmänsä saa kyllikseen rikkaudesta. Kenen hyväksi minä siis näen vaivaa ja kiellän sieluni nauttimasta hyvää? Tämäkin on turhuutta ja paha asia.

⁹ Kaksin on parempi kuin yksin, sillä he saavat vaivannäöstään hyvän palkan. ¹⁰ Jos he kaatuvat, niin toinen nostaa ylös toverinsa, mutta voi yksinäistä, jos hän kaatuu! Ei ole toista nostamassa häntä ylös. ¹¹ Ja jos kaksi makaa yhdessä, heillä on lämmin,

mutta kuinka voisi yksinäisellä olla lämmin? ¹² Yksinäisen kimppuun voi joku käydä, mutta kaksi pitää puolensa. Kolmisäikeinen lanka ei helposti katkea.

Viisaus on parempi tyhmyyttä

¹³ Parempi on köyhä mutta viisas nuorukainen kuin vanha ja tyhmä kuningas, joka ei enää ymmärrä ottaa varoituksesta opikseen. ¹⁴ Vankilastahan tuo toinen lähti, mutta hänestä tuli kuningas, vaikka oli syntynyt köyhänä tuon toisen ollessa kuninkaana. ¹⁵ Minä näin kaikkien, jotka elivät ja vaelsivat auringon alla, olevan nuorukaisen puolella, tuon uuden, joka asettuisi vanhan sijalle. ¹⁶ Ei ollut loppua kaikella väellä, niillä kaikilla, joiden edellä hän kulki, mutta jälkipolvet eivät hänestä iloitse. Tämäkin on turhuutta ja tuulen tavoittelua.

¹⁷ Kulje varovaisin askelin, kun menet Jumalan huoneeseen. Tulo kuulemaan on parempi kuin tyhmien uhraamat teurasuhrit, sillä tietämättään he tekevät pahaa.

Varoitus turhista lupauksista

5 Älä avaa suutasi hätiköiden, älköön sydämesi kiirehtikö tuomaan esiin sanoja Jumalan edessä, sillä Jumala on taivaassa ja sinä olet maan päällä. Olkoot siis sanasi harvat. ² Sillä työn paljoudesta tulee unia, ja missä on paljon sanoja, siinä on tyhmä äänessä.

³ Kun teet lupauksen Jumalalle, täytä se viivyttelämättä. Ei hän mielisty tyhmiin; täytä, mitä lupaat. ⁴ On parempi, ettet lupaa, kuin että lupaat etkä täytä. ⁵ Älä anna suusi saattaa ruumistasi syylliseksi äläkä sano Jumalan sanansaattajan edessä: "Se oli erehdys." Miksi Jumalan pitäisi vihastua sinun puheeseesi ja turmella kättesi työt? ⁶ Ovathan paljot puheet turhuutta niin kuin paljot unetkin. Mutta pelkää sinä Jumalaa.

Oikeutta poljetaan

⁷ Jos näet, että maakunnassa sorretaan köyhää, poljetaan oikeutta ja vanhurskautta, älä sitä asiaa ihmettele. Ylhäistä valvoo ylhäisempi ja vielä ylhäisemmät heitä molempia. ⁸ Viljellyn maan kannalta on kuitenkin kaikin tavoin hyödyksi, että maassa on kuningas.

Rikkaus on turhuutta

⁹ Joka rakastaa rahaa, ei saa rahaa kyllikseen, eikä voittoa se, joka rakastaa rikkautta. Tämäkin on turhuutta. ¹⁰ Varallisuuden karttuessa karttavat sen syöjätkin. Mitä muuta etua siitä on omistajalleen, kuin että hän näkee sen silmillään? ¹¹ Työntekijän uni on makea, söipä hän vähän tai paljon, mutta rikkaan kylläisyys ei anna hänen nukkua.

¹² Raskaan onnettomuuden olen nähnyt auringon alla: rikkauden, joka on säilytetty onnettomuudeksi

omistajalleen. ¹³ Tuo rikkaus voi kadota onnettoman tapauksen vuoksi, ja jos hänelle on syntynyt poika, tämän käsiin ei jää mitään. ¹⁴ Yhtä alastomana, kuin hän tuli äitinsä kohdusta, hänen on mentävä pois. Vaivannäkönsä hedelmistä hän ei voi viedä mitään täältä mukanaan. ¹⁵ Tämäkin on raskas onnettomuus: hänen on mentävä, aivan niin kuin hän tuli. Mitä hyötyä hänellä on siitä, että on nähnyt vaivaa tuulen hyväksi? ¹⁶ Kaikki päivänsäkin hän kuluttaa pimeydessä, ja paljon on hänellä surua, kärsimystä ja harmia.

¹⁷ Katso, mitä olen huomannut: hyvää ja sopivaa on ihmisen syödä ja juoda ja nauttia hyvää kaiken vaivannäkönsä ohessa, jolla hän vaivaa itseään auringon alla vähinä elämänsä päivinä, jotka Jumala on hänelle antanut. Se on hänen osansa. ¹⁸ Sekin on Jumalan lahja, jos hän jollekin ihmiselle antaa rikkautta ja varallisuutta ja sallii tämän nauttia siitä, saada siitä osansa ja iloita vaivannäkönsä ohessa. ¹⁹ Hän ei silloin tule paljon ajatelleeksi elämänsä päiviä, kun Jumala suostuu hänen sydämensä iloon.

Kaiken vaivannäön turhuus

6 Onnettomuus on tämäkin, jonka olen nähnyt auringon alla ja joka painaa raskaasti ihmistä: ² Jumala antaa miehelle rikkautta, varallisuutta ja kunniaa, niin ettei häneltä puutu mitään kaikesta siitä, mitä hän kaipaa. Mutta Jumala ei salli hänen nauttia siitä, vaan

sen nauttii vieras. Tämä on turhuutta ja raskas kärsimys. ³ Vaikka miehelle syntyisi sata lasta ja hän eläisi vuosia paljon ja paljon olisi hänen vuosiensa päiviä, mutta hän ei saisi tyydyttää haluaan sillä hyvällä, mitä hänellä on, eikä saisi edes hautausta, niin minä sanon, että kuolleen syntynyt keskonen olisi onnekkaampi kuin hän. ⁴ Turhaan se tulee ja pimeyteen menee, pimeyteen peittyy sen nimi. ⁵ Ei edes aurinkoa se saa nähdä eikä tulla tuntemaan. Sen lepo on parempi kuin tuon miehen elämä, ⁶ vaikka hän eläisi kaksi kertaa tuhat vuotta mutta ei saisi nähdä onnea. Eivätkö kuitenkin kaikki mene samaan paikkaan? ⁷ Kaikki ihmisen vaivannäkö tapahtuu hänen oman suunsa hyväksi, ja kuitenkin halu ei täyty.

⁸ Mitä etua siis viisaalla on tyhmään verrattuna, mitä nöyrällä siitä, että ymmärtää oikein vaeltaa elävien edessä? ⁹ Parempi se, minkä silmä näkee, kuin halun haihattelu. Sekin on turhuutta ja tuulen tavoittelua.

¹⁰ Kaikelle, mitä on olemassa, on annettu nimi jo muinoin; tunnettua on ollut, mikä ihminen on. Ei hän voi riidellä väkevämpänsä kanssa. ¹¹ Paljot puheet vain lisäävät turhuutta. Mitä etua ihmiselle siitä on? ¹² Kuka tietää, mikä on ihmiselle hyväksi elämänsä aikana, niinä turhina päivinä, jotka hän viettää kuin varjo. Entä kuka

ilmoittaa ihmiselle, mitä on tuleva hänen jälkeensä auringon alla?

ELÄMÄNOHJEITA, 7 – 12

Mikä on hyvää?

- 7** Hyvä nimi on parempi kuin kallis öljy
ja kuolinpäivä parempi kuin syntymäpäivä.
- ² Parempi on mennä surutaloon kuin mennä ilojuhlien taloon, sillä siellä näkee, mikä on kaikkien ihmisten loppu.
- Elossa oleva painaa asian mieleensä.
- ³ Suru on parempi kuin nauru, sillä sydämelle on hyväksi, että kasvot ovat murheelliset.
- ⁴ Viisaitten sydän on surutalossa, tyhmien sydän ilojuhlien talossa.
- ⁵ Parempi on kuunnella viisaan nuhdetta
kuin olla kuulemassa tyhmien laulua.
- ⁶ Kuin orjantappuroiden rätinä padan alla
on tyhmän nauru;
sekin on turhuutta.
- ⁷ Väärä voitto tekee viisaan hulluksi,
lahjus tuhoaa ymmärryksen.
- ⁸ Asian loppu on parempi kuin sen alku,
ja pitkämielinen on parempi kuin ylimielinen.

⁹ Älköön mielesi olko karkäs
vihastumaan,

sillä viha pesii tyhmien povessa.

¹⁰ Älä sano: "Mikä siinä on, että
entiset ajat olivat paremmat
kuin nykyiset?",

sillä sitä et viisauttasi kysy.

¹¹ Viisaus on yhtä hyvä kuin
perintöosa

ja parempikin niille, jotka
näkevät auringon.

¹² Viisauden varjossa on kuin
rahan varjossa.

Mutta tiedon etuna on,
että viisaus pitää haltijansa elossa.

¹³ Katso Jumalan tekoja:
kuka voi suoristaa sen,
minkä hän on vääräksi tehnyt?

¹⁴ Hyvänä päivänä ole hyvillä mielin
ja pahana päivänä ymmärrä,
että toisen niin kuin toisenkin
on Jumala tehnyt.

Eihän ihminen saa mitään siitä,
mikä tulee hänen jälkeensä.

¹⁵ Kaikkea olen nähnyt elämäni
turhina päivinä: on vanhurskaita, jotka
joutuvat tuhoon vanhurskaudessaan,
ja on jumalattomia, jotka elävät kauan
pahuudessaan.

Kohtuuden noudattaminen on viisautta

¹⁶ Älä ole kovin vanhurskas äläkä
esiinny ylen viisaana: miksi tuhoaisit
itsesi? ¹⁷ Älä ole kovin jumalaton äläkä
ole tyhmä: miksi kuolisit ennen aikaasi?

¹⁸ On hyvä, että pidät tästä kiinni etkä

hellitä kättäsi tuostakaan, sillä Jumalaa
pelkäävä selviää kaikesta. ¹⁹ Viisaus
auttaa viisasta voimakkaammin kuin
kaupungin kymmenen mahtimiestä.

²⁰ Maan päällä ei ole niin vanhurskasta
ihmistä, että hän tekisi vain hyvää
eikä tekisi syntiä. ²¹ Älä ota huomioon
kaikkea, mitä puhutaan, ettet kuulisi
palvelijasi kiroavan sinua. ²² Tietäähän
oma sydämesi, että myös sinä olet
monta kertaa kironnut muita.

²³ Kaiken tämän olen viisaudella
koetellut. Minä sanoin: "Tahdon tulla
viisaaksi", mutta viisaus pysyi minusta
kaukana.

²⁴ Kaukana on kaiken olemus, ja
syvällä, syvällä, kuka voi sen löytää?

²⁵ Minä ryhdyin sydämessäni
oppimaan, pohtimaan ja etsimään
viisautta ja oikeaa ajattelua, tullakseni
tuntemaan jumalattomuuden
tyhmyydeksi ja tyhmyyden
mielettömyydeksi. ²⁶ Ja minä löysin
sen, mikä on kuolemaa katkerampi:
naisen, joka on verkko, jonka sydän on
ansa ja jonka kädet ovat kahleet. Se,
joka on Jumalalle mieleen, pelastuu
hänenä, mutta synnintekijä joutuu
hänen saaliikseen. ²⁷ Katso, tämän
minä olen löytänyt – Saarnaaja sanoi –
pyrkiessäni kohta kohdalta löytämään
selvyyttä. ²⁸ Se, mitä en ole löytänyt,
vaikka sieluni on sitä kaiken aikaa
etsinyt, on tämä: tuhannesta olen
löytänyt yhden miehen, mutta koko
siitä luvusta en ole löytänyt yhtäkään

naista. ²⁹ Huomaa, ainoastaan tämän olen havainnut: Jumala on tehnyt ihmiset suoriksi, mutta itse he etsivät monia juonia.

Älä asetu pahan asian puolelle

8 Kuka on viisaan vertainen, ja kuka tietää asian selityksen? Ihmisen viisaus kirkastaa hänen kasvonsa, ja hänen kasvojensa kovuus muuttuu. ² Minä sanon: Noudata kuninkaan käskyä, varsinkin Jumalan kautta vannomasi valan tähden. ³ Älä hevillä luovu hänestä äläkä asetu pahan asian puolelle, sillä hän tekee mitä tahtoo. ⁴ Onhan kuninkaan sanalla valta. Kuka voi sanoa hänelle: "Mitä sinä oikein teet?" ⁵ Joka noudattaa käskyä, ei joudu kokemaan mitään pahaa. Viisaan sydän tietää ajan ja tuomion, ⁶ sillä jokaisella asialla on aikansa ja tuomionsa, ja ihmistä painaa raskaasti hänen pahuutensa. ⁷ Hän ei tiedä, mitä tulee tapahtumaan. Kukapa ilmoittaisi hänelle, miten asiat tapahtuvat?

Jumalattomuus ei pelasta harjoittajaansa

⁸ Ihminen ei ole tuulen valtiias, niin että voisi estää tuulta. Kukaan ei hallitse kuoleman päivää, eikä ole pääsyä sodasta. Jumalattomuus ei pelasta harjoittajaansa. ⁹ Kaiken tämän minä näin, kun käänsin sydämeni tarkkailemaan kaikkea, mitä auringon alla tapahtuu aikana, jolloin

ihminen vallitsee toista ihmistä hänen onnettomuudekseen.

Oikeus ei toteudu

¹⁰ Sitten näin, kuinka jumalattomat haudattiin ja he menivät lepoon. Mutta ne, jotka olivat tehneet oikein, joutuivat lähtemään pyhästä paikasta, ja heidät unohdettiin kaupungissa. Tämäkin on turhuutta. ¹¹ Kun pahan teon tuomio ei tule pian, ihmiset saavat rohkeutta pahantekoon, ¹² koskapa syntinen saa tehdä pahaa sata kertaa ja elää kauan. Minä tosin tiedän: Jumalaa pelkääville käy hyvin sen tähden, että he häntä pelkäävät. ¹³ Mutta jumalattomalle ei käy hyvin, eikä hän saa jatkaa elämäänsä pitkäksi kuin varjo, koska hän ei pelkää Jumalaa.

¹⁴ Turhuutta on sekin, mitä tapahtuu maan päällä. On vanhurskaita, joiden käy niin kuin he olisivat tehneet jumalattomien tekoja, ja jumalattomia, joiden käy niin kuin he olisivat tehneet vanhurskaitten tekoja. Minä sanon: tämäkin on turhuutta. ¹⁵ Ja minä ylistin iloa. Eihän ihmisellä auringon alla ole mitään parempaa kuin syödä ja juoda ja olla iloinen. Ilo seuraa häntä hänen vaivannäkönsä ohessa hänen elämänsä päivinä, jotka Jumala on hänelle antanut auringon alla.

Ihminen ei voi käsittää Jumalan tekoja

¹⁶ Kun käänsin sydämeni oppimaan viisautta ja tarkastelemaan työtä, jota tehdään maan päällä saamatta unta

silmiinsä päivällä tai yöllä, ¹⁷ niin tulin näkemään kaikista Jumalan teoista, ettei ihminen voi käsittää sitä, mikä tapahtuu auringon alla. Kuinka kovasti ihminen ponnisteleekaan etsiessään ratkaisua, hän ei pääse siitä selville. Ja jos viisas luulee tietävänsä, ei hän kuitenkaan voi käsittää.

Kaikilla on sama kohtalo

9 Kaiken tämän minä painoin mieleeni ja pyrin saamaan selvyyttä kaikesta tällaisesta – siitä, että vanhurskaat ja viisaat ja heidän tekonsa ovat Jumalan kädessä. Ei rakkaus eikä viha ole ihmisen tiedossa, kaikki on hänellä edessäpäin. ² Kaikkea voi tapahtua kaikille. Sama kohtalo on vanhurskaalla ja jumalattomalla, hyvällä, puhtaalla ja saastaisella, uhraajalla ja sillä, joka ei uhraa. Hyvän käy niin kuin syntisen, vanhojen niin kuin valaa karttavan. ³ Onnetonta kaikessa, mitä tapahtuu auringon alla, on se, että kaikilla on sama kohtalo. Samoin se, että ihmislasten sydän on täynnä pahaa ja että heillä elinaikanaan on sydämessään mielettömyys. Ja sen jälkeen – vainajien luo!

⁴ Onhan sillä, jonka suodaan olla kaikkien elävien seurassa, vielä toivoa. Elävä koira on parempi kuin kuollut leijona. ⁵ Elävät tietävät, että heidän on kuoltava, mutta kuolleet eivät tiedä mitään, eikä heillä ole enää mitään palkkaa saatavana, sillä heidän muistonsa on joutunut unohduksiin.

⁶ Myös heidän rakkautensa, vihansa ja kiihkonsa ovat jo aikoja sitten menneet, eikä heillä ole enää milloinkaan osaa missään, mitä tapahtuu auringon alla.

Oikea elämäntapa

⁷ Tule siis, syö leipäsi iloiten ja juo viinisi hyvillä mielin, sillä jo aikoja sitten Jumala on hyväksynyt nuo tekosi. ⁸ Vaatteesi olkoot aina valkeat, ja öljy älköön puuttuko päästäsi. ⁹ Nauti elämästä vaimosi kanssa, jota rakastat, kaikkina turhan elämäsi päivinä, jotka Jumala on sinulle suonut auringon alla – kaikkina turhina päivinäsi. Sehän on sinun osasi elämässä keskellä vaivannäköä, jolla vaivaat itseäsi auringon alla. ¹⁰ Tee tarmokkaasti kaikki, mitä kätesi voi tehdä, sillä ei ole tekoa, ei ajatusta, ei tietoa eikä viisautta tuonelassa, jonne joudut menemään.

Viisaus on parempi kuin voima

¹¹ Vielä tulin näkemään auringon alla, ettei juoksu ole nopeiden vallassa eikä sota sankareiden, ei leipä viisaiden, ei rikkaus ymmärtävien eikä suosio taitavien, vaan aika ja kohtalo hallitsevat kaikkia. ¹² Ei ihminen tiedä aikaansa. Niin kuin kalat, jotka takertuvat pahaan verkkoon, ja linnut, jotka jäävät kiinni ansaan, niin pyydystetään ihmisetkin pahana aikana, joka yllättää heidät äkisti.

¹³ Tämänkin tulin huomaamaan viisaudeksi auringon alla, ja se oli minusta suuri asia: ¹⁴ Oli pieni kaupunki,

jossa oli vähän ihmisiä. Mahtava kuningas hyökkäsi sitä vastaan, saartoi sen ja rakensi sitä vastaan suuria piiritystorneja.¹⁵ Mutta siellä oli köyhä, viisas mies, joka pelasti kaupungin viisaudellaan. Myöhemmin yksikään ihminen ei muistanut sitä köyhää miestä.¹⁶ Niinpä minä sanoin: Viisaus on parempi kuin voima, mutta köyhän viisautta halveksitaan eikä hänen sanojaan kuunnella.¹⁷ Viisaiden sanat, hiljaisuudessa kuullut, ovat paremmat kuin tyhmien päämiehen huuto.¹⁸ Viisaus on parempi kuin sota-aseet, mutta yksi ainoa synnintekijä hävittää paljon hyvää.

Mietelmiä ja elämänohjeita

10 Kuolleet kärpäset saavat löyhkäämään ja kuplimaan voiteentekijän voiteen.

Enemmän kuin viisaus ja kunnia painaa pieni tyhmyys.

² Viisaan sydän vetää oikealle, tyhmän vasemmalle.

³ Tietä kulkiessaankin tyhmä on vailla ymmärrystä; jokaiselle hän paljastaa olevansa tyhmä.

⁴ Jos hallitsijassa nousee viha sinua kohtaan, älä jätä paikkaasi, sillä sävyisyys lievittää suuretkin synnit.

⁵ On olemassa onnettomuus, olen nähnyt sen auringon alla,

virhe, joka on vallanpitäjästä lähtöisin:

⁶ Tyhmyys asetetaan korkeille paikoille, ja rikkaat saavat istua alhaisella sijalla.

⁷ Olen nähnyt palvelijoiden istuvan hevosten selässä ja ruhtinaiden kävelevän maassa palvelijoiden tavoin.

⁸ Joka kuopan kaivaa, se itse siihen suistuu.

Joka kiviaitaa purkaa, sitä puree käärme.

⁹ Joka kiviä louhii, se loukkaa niihin itsensä.

Joka puita halkoo, se joutuu siinä vaaraan.

¹⁰ Jos teräase on tylsynyt eikä terää tahkota, on ponnistettava voimia. On hyödyllistä käyttää hyväksi viisautta.

¹¹ Jos käärme puree, kun sitä ei ole lumottu, lumoojalla ei ole hyötyä taidostaan.

¹² Sanat viisaan suusta saavat suosiota, mutta tyhmän tuhoavat hänen omat huulensa.

¹³ Hänen suunsa sanojen alku on tyhmyyttä ja hänen puheensa loppu pahaa mielettömyyttä.

¹⁴ Tyhmä puhuu paljon,

mutta ihminen ei tiedä, mitä
tulee tapahtumaan.
Ja kuka ilmaisee hänelle, mitä
hänen jälkeensä tulee?
¹⁵ Oma vaivannäkö väsyttää
tyhmän,
kaupunkiinkaan hän ei osaa kulkea.
¹⁶ Voi sinua, maa, jolla on
kuninkaana poikanen
ja jonka ruhtinaat jo aamusta
aterioita pitävät!
¹⁷ Onnellinen sinä, maa, jonka
kuningas on jalosukuinen
ja jonka ruhtinaat aterioivat
oikeaan aikaan,
miehekkäästi eikä juopotellen!
¹⁸ Missä laiskuus vallitsee, siellä
kattopalkit vaipuvat.
Missä kädet riippuvat veltoina,
siellä huoneeseen
tippuu vettä.
¹⁹ Hauskuudeksi pidot laitetaan,
ja viini antaa iloa elämään,
mutta raha kaiken hankkii.
²⁰ Älä edes ajatuksissasi kiroa
kuningasta
äläkä makuuhuoneessasikaan
kiroa rikasta,
sillä taivaan linnut kuljettavat
äänesi
ja siivekkäät ilmaisevat sanasi.

Elämän epävarmuus

11 Lähetä leipäsi vetten yli,
sillä ajan mittaan saat
sen takaisin.

² Anna osa seitsemälle,
kahdeksallekin.
Ethän tiedä, mitä onnettomuutta
maahan voi tulla.
³ Jos pilvet tulevat täyteen vettä,
ne valavat sen sateena maahan.
Kaatuupa puu etelää kohti
tai pohjoista,
mihin paikkaan puu kaatuu,
siihen se jää.
⁴ Joka tuulta tarkkaa, ei kylvä,
joka pilviä pälyilee, ei leikkaa.
⁵ Niin kuin et tiedä tuulen teitä
etkä luiden rakentumista raskaana
olevan kohdussa,
niin et myöskään tiedä Jumalan
tekoja,
hänen, joka kaiken tekee.
⁶ Kylvä siemenesi aamulla
äläkä hellitä kättäsi illan tullen.
Ethän tiedä, kumpi onnistuu,
tämäkö vai tuo, vai ovatko
molemmat yhtä hyviä.

Ihminen iloittkoon nuoruudessaan

⁷ Suloista on valo,
ja silmille tekee hyvää nähdä
aurinkoa.
⁸ Vaikka ihminen eläisi paljonkin
vuosia,
iloittkoon hän niistä kaikista
mutta muistakoon pimeitä päiviä,
sillä niitä tulee paljon.
Kaikki, mikä tulee, on turhuutta.
⁹ Iloitse, nuorukainen,
nuoruudessasi,

sydämesi ilahduttakoon sinua
 nuoruutesi päivinä.
 Vaella sydämesi teitä ja silmiesi
 halun mukaan,
 mutta tiedä: kaikesta tästä Jumala
 tuo sinut tuomiolle.
¹⁰ Karkota suru sydämestäsi
 ja torju kärsimys ruumiistasi,
 sillä nuoruus ja aamurusko
 ovat turhuutta.

Muista Luojaa nuoruudessasi

12 Muista Luojaasi nuoruutesi
 päivinä,
 ennen kuin tulevat pahat päivät
 ja joutuvat ne vuodet, joista sanot:
 "Eivät nämä minua miellytä",
² ennen kuin pimenee aurinko,
 päivänvalo, kuu ja tähdet,
 ja pilvet palaavat sateen jälkeen.
³ Silloin talon vartijat vapisevat,
 voimakkaat miehet käyvät
 koukkuisiksi,
 jauhajanaiset ovat joutilaina, kun
 ovat käyneet vähiin,
 ja ikkunoista katselijat
 jäävät pimeään.
⁴ Kadulle vievät kaksoisovet
 sulkeutuvat
 ja myllyn ääni heikkenee.
 Noustaan linnun lauluun,
 kaikki laulun tyttäret vaimenevat.
⁵ Myös pelätään mäkiä
 ja tiellä on kauhuja,
 mantelipuu kukkii,
 heinäsirikka kulkee laahustaen,
 ja kapriksennappu on tehoton.

Ihminen menee ikuiseen majaansa,
 ja valittajat kiertelevät kaduilla.

⁶ Muista Luojaasi,
 ennen kuin hopealanka katkeaa
 ja kultamalja särkyä,
 vesiastia rikkoutuu lähteellä
 ja ammennuspyörä putoaa
 särkyneenä kaivoon.

⁷ Tomu palaa maahan, josta
 se on tullutkin,
 ja henki palaa Jumalan luo, joka
 sen on antanutkin.

⁸ Turhuuksien turhuus,
 sanoi Saarnaaja.
 Kaikki on turhuutta!

Loppusanat

⁹ Sen lisäksi, että Saarnaaja oli
 viisas, hän myös opetti kansalle
 tietoa, punnitsi, harkitsi ja muotoili
 paljon sananlaskuja. ¹⁰ Saarnaaja pyrki
 löytämään kelvollisia sanoja, oikeassa
 mielessä kirjoitettuja, totuuden
 sanoja. ¹¹ Viisaiden sanat ovat kuin
 häränpistimiä, kootut lauseet kuin
 iskettyjä nauloja. Ne ovat saman
 Paimenen antamia. ¹² Tämän lisäksi,
 poikani, ota varoituksesta opiksesi:
 paljon kirjojen tekemisellä ei ole
 loppua, ja pitkälinen tutkiskelu
 väsyttää ruumiin.

¹³ Loppupäätelmä kaikesta, mitä on
 kuultu, on tämä: pelkää Jumalaa ja
 pidä hänen käskynsä. Niin tulee jokaisen
 ihmisen tehdä, ¹⁴ sillä Jumala tuo kaikki
 teot tuomiolle. Tämä koskee kaikkea

salassa olevaa, olkoon se hyvää tai
pahaa.

LAULUJEN LAULU

Sulhasen rakkauden suloisuus

1 Laulujen laulu, Salomon laulu.

Morsian:

² "Suudelkoon hän minua suunsa
suudelmilla –
sinun rakkautesi on parempaa
kuin viini!

³ Voiteittesi tuoksu on ihana,
vuodatettu öljy on sinun nimesi.
Sen tähden nuoret naiset
rakastavat sinua.

⁴ Vedä minut mukaasi,
rientäkäämme!
Kuningas on vienyt minut
kamareihinsa.

Me riemuitsemme ja iloitsemme
sinusta,
me ylistämme rakkauttasi
paremmaksi kuin viini!
Syystä sinua rakastetaan. "

Morsiamen ihanuus

⁵ "Minä olen musta mutta ihana,
te Jerusalemin tyttäret,
olen kuin Keedarin teltat,
kuin Salomon telttakankaat.

⁶ Älkää sitä katsoko, että minä
olen musta,
että olen päivän paahtama.
Äitini pojat vihastuivat minuun,
panivat minut vartioimaan
viinitarhoja.

Omaa viinitarhaani en vartioinut.

⁷ Kerro minulle sinä, jota sieluni
rakastaa,
missä laumaasi paimennat,
missä annat sen levätä
keskipäivällä.
Miksi minun pitäisi joutua
hunnutettuna
toveriesi laumojen luo!"

Muut:

⁸ "Jos et sitä tiedä,
sinä naisista kaunein,
lähde kulkemaan lammasten jälkiä,
kaitse karitsoitasi paimenten
telttapaikoilla."

Sulhanen:

⁹ "Tammaani, joka on faraon
vaunujen edessä,
minä vertaan sinua, armaani.
¹⁰ Ihanat ovat poskesi ketjuineen,
kaulasi helminauhoinen.
¹¹ Kultaiset ketjut me sinulle
teemme
ja niihin hopeiset helmet."

Morsian:

¹² "Kuninkaan istuessa pöydässään
nardukseni tuoksui kaiken aikaa.
¹³ Rakkaani on minulle
mirhakimppu,
joka lepää rintojeni välissä.
¹⁴ Rakkaani on minulle

Een-Gedin viinitarhojen
hennaterttu."

Sulhanen:

¹⁵ "Kuinka kaunis sinä oletkaan,
armaani,
sinä olet kaunis, silmäsi ovat
kuin kyyhkyl!"

Morsian:

¹⁶ "Kuinka kaunis sinä oletkaan,
rakkaani, kuinka ihana!
Kuinka vehreä onkaan vuoteemme!
¹⁷ Talomme hirret ovat setripuuta,
kattopalkkimme syypressiä."

Saaronin kukka

Morsian:

2 "Minä olen Saaronin kukka,
laaksojen lilja."

Sulhanen:

² "Kuin lilja ohdakkeiden keskellä
on minun armaani neitosten
keskellä."

Morsian:

³ "Kuin omenapuu metsän
puiden keskellä
on rakkaani nuorukaisten keskellä.
Sen varjoon kaipaen, siellä istun,
sen hedelmä on suussani makea.
⁴ Hän on tuonut minut viinimajaan,
rakkaus on hänen lippunsa ylläni.
⁵ Vahvistakaa minua rusinakakuilla,
virvoittakaa minua omenilla,

sillä minä olen rakkaudesta sairas.

⁶ Hänen vasen kätensä on
pääni alla,
ja hänen oikea kätensä halailee
minua.

⁷ Minä vannotan teitä,
te Jerusalemin tyttäret,
gasellien tai kedon peurojen kautta:
älkää herättäkö, alkää herätelkö
rakkautta,
ennen kuin se itse haluaa."

Rakkauden kevät

Morsian:

⁸ "Rakkaani ääni!
Katso, hän tulee loikkien vuorilla,
kirmaten kukkuloilla.
⁹ Rakkaani on kuin gaselli
tai nuori peura.
Juuri nyt hän seisoo seinämme
takana,
katselee ikkunasta,
kurkistelee ristikon läpi.
¹⁰ Rakkaani puhuu ja sanoo minulle:

Sulhanen: 'Nouse, armaani,

kaunokaiseni, ja tule!
¹¹ Näethän, että talvi on mennyt,
sateet ovat ohitse, menneet
menojaan,
¹² ja maassa näkyy kukkia.
Laulun aika on tullut,
ja metsäkyyhkyksen ääni kuuluu
maassamme.
¹³ Viikunapuu tekee
kevähedelmää,

viiniköynnökset kukkivat ja
tuoksuvat.

Nouse, armaani,
kaunokaiseni, ja tule.

¹⁴ Kyyhkyseni kallionkoloissa,
pengermien kätköissä:
näytä minulle kasvosi,
anna minun kuulla äänesi,
sillä äänesi on suloinen
ja kasvosi ovat ihanat.

Muut:

¹⁵ Ottakaamme ketut kiinni,
pienet ketut, jotka turmelevat
viinitarhoja.
Ovathan viiniköynnöksemme
nupullaan.'

Morsian:

¹⁶ Rakkaani on minun ja
minä hänen,
hän paimentaa liljojen keskellä.
¹⁷ Kiertele, rakkaani, kuin gaselli
tai nuori peura tuoksuvilla vuorilla,
kunnes illan tuuli herää
ja varjot pitenevät."

Missä on rakkaani?

Morsian:

3 "Yöllä minä etsin vuoteellani
häntä,
jota sieluni rakastaa.
Minä etsin häntä mutta en löytänyt.
² Silloin päätin:
Minäpä nousen ja kiertelen
kaupunkia,

sen katuja ja toreja.

Etsin häntä, jota sieluni rakastaa.
Minä etsin häntä, mutta en
löytänyt.

³ Minua vastaan tulivat vartijat,
jotka kiertävät kaupunkia.
Oletteko nähneet häntä, jota
sieluni rakastaa?

⁴ Tuskin olin kulkenut heidän
ohitseen,
kun löysin hänet, jota sieluni
rakastaa.

Minä tartuin häneen enkä
päästänyt häntä,
ennen kuin olin vienyt hänet
äitini taloon,
kantajani kammioon.

⁵ Minä vannotan teitä, te
Jerusalem tyttäret,
gasellien tai kedon peurojen kautta:
älkää herättäkö, alkää herätelkö
rakkautta,
ennen kuin se itse haluaa."

Hän saapuu!

Jerusalem tyttäret:

⁶ "Mikä on tuo, joka tulee
autiomaasta
kuin savupatsaat?
Se tuoksuu mirhalta ja
suitsukkeelta,
kaikenlaisilta kauppiaiden jauheilta.
⁷ Katsokaa, Salomon kantotuoli!
Sen ympärillä on kuusikymmentä
urhoa,
Israelin urhoja,

⁸ kaikki miekkamiehiä,
sotaan harjaantuneita,
jokaisella miekkansa kupeellaan
yön kauhujen vuoksi.
⁹ Kantotuolin teetti itselleen
kuningas Salomo Libanonin puista.
¹⁰ Hän teetti sen pylvää hopeasta,
selkänojan kullasta
ja istuimen purppurasta.
Sisältä sen koristeli
Jerusalemien tyttärien rakkaus.
¹¹ Siionin tyttäret, tulkaa
ja katsokaa
kuningas Salomoa ja kruunua,
jolla hänen äitinsä hänet kruunasi
hänen hääpäivänään,
hänen sydämensä ilonpäivänä."

**Sulhanen ylistää
morsiamen kauneutta**

Sulhanen:

4 "Kuinka kaunis oletkaan, armaani,
kuinka kaunis oletkaan!
Kyyhkyjä ovat sinun silmäsi
huntusi takana,
hiuksesi kuin vuohilauma,
joka laskeutuu Gileadin vuorilta.
² Sinun hampaasi ovat kuin lauma
kerittyjä lampaita,
jotka ovat nousseet pesulta.
Kaikilla on parinsa,
ei ole yhtään yksinäistä.
³ Sinun huulesi ovat kuin
purppuranauha,
suloinen on sinun suusi.

Kuin granaattiomena, kypsyyttään
halkeileva,
on sinun ohimosi sinun huntusi
takana.

⁴ Kaulasi on kuin Daavidin torni,
kerroksittain rakennettu.
Siinä riippuu tuhat kilpeä,
sankareiden kilpiä kaikki.

⁵ Sinun rintasi ovat kuin kaksi
nuorta peuraa,
kuin gasellin kaksoiset,
jotka käyvät laitumella liljojen
keskellä.

⁶ Kunnes illan tuuli viriää
ja varjot pitenevät,
minä menen mirhavuorelle
ja suitsukekukulalle.

⁷ Kaikki sinussa on kaunista,
armaani;
sinussa ei ole yhtäkään virhettä.

⁸ Tule kanssani Libanonilta,
morsiameni,
tule kanssani Libanonilta.
Tule pois Amanan huipulta,
Senirin ja Hermonin huipulta,
leijonien asuinsijoilta,
pantterien vuorilta."

Sulhanen ylistää morsiamen rakkautta

Sulhanen:

⁹ "Olet vienyt sydämeni, siskoni,
morsiameni,
olet vienyt sydämeni yhdellä
silmäykselläsi,
yhdellä kaulaketjusi helmellä.

¹⁰ Kuinka ihana onkaan rakkautesi,
siskoni, morsiameni!

Kuinka paljon viiniä suloisempi
on sinun rakkautesi,
voiteittesi tuoksu voittaa kaikki
muut tuoksut!

¹¹ Hunajaa tiukkuvat sinun huulesi,
morsiameni,
hunajaa ja maitoa on kielesi alla.
Vaateittesi tuoksu on kuin
Libanonin tuoksu."

Rakkauden paratiisi

Sulhanen:

¹² "Olet lukittu puutarha, siskoni,
morsiameni,

lukittu puutarha, sinetöity lähde,

¹³ paratiisi, joka kasvaa
granaattiomenia,

herkullisia hedelmiä,
hennaa ja nardus-lajeja,

¹⁴ nardusta ja sahramia,
maasteruokoa ja kanelia
ja kaikkia suitsukepuita,
mirhaa ja aaloeta

sekä parasta balsamia.

¹⁵ Sinä olet puutarhojen lähde,
elävien vetten kaivo,
Libanonilta virtaavien."

Morsian:

¹⁶ "Herää, pohjatuuli, tule,
etelätuuli,

puhalla puutarhaani, niin että
sen tuoksut leviävät.

Rakkaani tulkoon puutarhaansa

ja syököön sen herkullisia
hedelmiä."

Sulhanen:

5 "Olen tullut puutarhaani, siskoni,
morsiameni.

Olen poiminut mirhani ja balsamini,
olen syönyt hunajaa kennostani,
olen juonut viinini ja maitoni.
Syökää, ystävät,
juokaa ja juopukaa rakkaudesta."

Morsian unelmoi

Morsian:

² "Minä nukun, mutta sydämeni
valvoo.

Rakkaani kolkuttaa ja sanoo:

Sulhanen:

'Avaa minulle, siskoseni, armaani,
kyyhkyseni, täydälliseni!
Pääni on täynnä kastetta,
kiharani yön pisaroita.'

Morsian:

³ Olen riisunut ihokkaani –
kuinka voisin pukea sen jälleen
päälleni?

Olen pessyt jalkani –
kuinka voisin tahria ne taas?'

⁴ Rakkaani pisti kätensä ovenraosta,
ja sisimpäni värähti häntä kohti.

⁵ Minä nousin avaamaan
rakkaalleni,
ja käsistäni tihkui mirhaa,

sormistani sulaa mirhaa salvan
kädensijaan.

⁶ Minä avasin rakkaalleni,
mutta rakkaani oli häipynyt,
mennyt menojaan.

Hänen puhuessaan sieluni
joutui hämilleen.

Minä etsin häntä mutta en löytänyt,
huusin häntä, mutta hän ei
vastannut minulle.

⁷ Vastaani tulivat vartijat,
jotka kiertävät kaupunkia.
He löivät minua, haavoittivat,
ja riistivät hunnun kasvoiltani,
nuo muurien vartijat.

⁸ Minä vannotan teitä,
te Jerusalemin tyttäret:
jos löydätte rakkaani, mitä
sanotte hänelle?

Sanokaa, että minä olen
rakkaudesta sairas."

Jerusalemin tyttäret:

⁹ "Miten sinun rakkaasi on
muita parempi,
sinä naisista kaunein?
Miten sinun rakkaasi on
muita parempi,
kun meitä näin vannotat?"

Morsian ylistää sulhasen ihanuutta

Morsian:

¹⁰ "Minun rakkaani on säteilevä
ja verevä,
hän erottuu kymmenientuhansien
joukosta.

¹¹ Hänen päänsä on kultaa,
puhtainta kultaa,
hänen kiharansa palmunlehviä,
mustia kuin korppi.

¹² Hänen silmänsä ovat kuin
kyyhkyset
vesipurojen varsilla.

Ne ovat kylpeneet maidossa
ja istuvat runsauden ääressä.

¹³ Hänen poskensa ovat kuin
balsamilavat,
kuin tuoksuaineiden säiliöt.

Hänen huulensa ovat liljat,
joista tiukkuu sulaa mirhaa.

¹⁴ Hänen käsivartensa ovat
kultatangot,
niihin on upotettu krysolitteja.
Hänen vatsansa on norsunluinen
taideteos,
safiireilla peitetty.

¹⁵ Hänen säärensä ovat
marmoripylväät,
aitokultaisille jalustoille pystytetyt.
Hän on näöltään kuin Libanon,
ylväs kuin setripuut.

¹⁶ Hänen suunsa on suloisuus,
hän on aivan ihana.
Sellainen on rakkaani, sellainen
ystäväni,
te Jerusalemin tyttäret."

Minä kuulun rakkaalleni ja hän minulle

Jerusalemin tyttäret:

6 "Minne on rakkaasi mennyt,
sinä naisista kaunein?
Minne on rakkaasi lähtenyt,

että voisimme etsiä häntä
yhdessä?"

Morsian:

² "Rakkaani on mennyt
puutarhaansa,
balsamilavojen luo,
paimentamaan laumaansa
puutarhoissa
ja poimimaan liljoja.
³ Minä olen rakkaani oma, ja
rakkaani on minun –
hän, joka paimentaa liljojen
keskellä."

**Sulhanen ylistää
morsiamen kauneutta**

Sulhanen:

⁴ "Armaani, sinä olet kaunis
kuin Tirsa,
ihana kuin Jerusalem,
pelottava kuin sotajoukot
lippuineen.
⁵ Käänä silmäsi pois minusta,
sillä ne hurmaavat minut.
Sinun hiuksesi ovat kuin
vuohilauma,
joka laskeutuu Gileadilta.
⁶ Hampaasi ovat kuin lauma
lampaita,
jotka ovat nousseet pesulta.
Kaikilla on parinsa,
ei ole yhtään yksinäistä.
⁷ Kuin granaattiomena, kypsyyttään
halkeileva,

on sinun ohimosi huntusi takana.
⁸ Kuningattaria on kuusikymmentä,
sivuvaimoja kahdeksankymmentä
ja neitsyitä lukematon määrä.
⁹ Yksi ainoa on minun kyyhkyseni,
täydelliseni,
hän on äitinsä ainokainen,
synnyttäjänsä valio.
Hänet nähdessään neitokset
ylistävät häntä onnelliseksi,
kuningattaret ja sivuvaimot
ylistävät häntä:
¹⁰ "Kuka on tuo, jonka katse on
kuin aamunkoitto?
Hän on kaunis kuin kuu,
kirkas kuin aurinko,
pelottava kuin sotajoukot
lippuineen."

Morsian:

¹¹ "Menin pähkinätarhaan
katselemaan laakson vehreyttä,
katsomaan, joko viiniköynnös
versoo,
joko granaattiomenuut kukkivat.
¹² Ennen kuin aavistinkaan, sieluni
oli asettanut minut
jalon kansani vaunuihin."

Morsian on täydellisen kaunis

Muut:

7 "Palaa, palaa, Suulamin neito!
Palaa, palaa, että voimme
katsella sinua!"

Morsian:

"Miksi tahdotte katsella
Suulamin neitoa
kuin kahden sotaleirin karkeloa?"

Sulhanen:

² "Kuinka kauniit ovat jalkasi
kenkineen,
jalosukuinen neito!
Lanteittesi kaarteet ovat kuin korut,
taitajan kätten tekemät.
³ Sinun napasi on pyöreä malja –
sekoitettu viini älköön siitä
puuttuko.

Vatsasi on vehnäkeko,
liljojen ympäröimä.

⁴ Sinun rintasi ovat kuin kaksi
nuorta peuraa,
kuin gasellin kaksoset.

⁵ Kaulasi on kuin norsunluinen
torni,
silmäsi ovat kuin Hesbonin
lammikot

Bat-Rabbimin portin luona.
Nenäsi on kuin Libanonin torni,
joka katsoo Damaskoon päin.

⁶ Kun Karmel kohoo sinun pääsi,
pääsi hiukset ovat kuin purppuraa –
niihin kutreihin on kuningas
kiedottu."

Rakkaimman ihanuus

Sulhanen:

⁷ "Kuinka kaunis oletkaan,
kuinka suloinen,

sinä rakkain, ihanuuksinesi!

⁸ Tällainen on vartalosi: se on
kuin palmupuu,
ja rintasi ovat kuin rypäletertut.

⁹ Minä ajattelin: Nousen
palmupuuhun,
tartun sen hedelmää kantaviin
oksiin.

Olkoot rintasi silloin
kuin viiniköynnöksen rypäleet,
hengityksesi tuoksu kuin
omenien tuoksu

¹⁰ ja suusi kuin hyvä viini."

Morsian:

"Se valahtaa helposti rakkaaseeni
ja hyväilee nukkuvan huulia."

Rakkaani, lähtekäämme maalle!

Morsian:

¹¹ "Minä olen rakkaani oma,
ja minuun on hänen halunsa.

¹² Tule, rakkaani,
lähtekäämme maalle,
kylissä yöpykäämme.

¹³ Nouskaamme varhain
viinitarhoihin
katsomaan, joko viiniköynnös kukkii
ja nuput ovat auenneet,
joko kukkivat granaattiomenapuut.
Siellä minä annan sinulle
rakkauteni.

¹⁴ Lemmenmarjat tuoksuvat,
ja ovienne edessä on kaikenlaisia
herkkuja,
uusia ja myös vanhoja.

Sinua varten, rakkaani, olen
ne säästänyt."

Älkää häiritkö rakkautta

Morsian:

8 "Olisitpa kuin oma veljeni,
äitini rintoja imenyt!
Tapaisin sinut ulkona, suutelin
sinua,
eikä kukaan halveksisi minua.
² Minä kuljettaisin sinua, veisin
äitini taloon,
hänen, joka on minua opettanut.
Minä juottaisin sinulle mausteviiniä,
granaattiomenieni mehua.
³ Hänen vasen kätensä on
minun pääni alla,
ja hänen oikea kätensä halailee
minua.
⁴ Minä vannotan teitä, te
Jerusalemien tyttäret:
älkää herättäkö, älkää herätelkö
rakkautta,
ennen kuin se itse haluaa."

Rakkaus on väkevä kuin kuolema

Muut:

⁵ "Kuka tuolla tulee erämaasta
rakkaaseensa nojaten?"

Morsian:

"Omenapuun alla minä
sinut herätin.
Siellä äitisi kärsi kipuja vuoksesi,
siellä kärsi kipuja synnyttjäsi.

⁶ Pane minut sinetiksi sydämellesi,
sinetiksi käsivarrellesi.

Rakkaus on väkevä kuin kuolema,
sen kiivaus on tuima kuin tuonela.
Sen hehku on kuin tulen hehku,
Herran liekki.

⁷ Suuret vedet eivät voi rakkautta
sammuttaa,
virrat eivät voi sitä tulvaansa
hukuttaa.

Jos joku tarjoaisi talonsa ja
tavaransa rakkauden
hinnaksi,
häntä vain halveksittaisiin."

Veljet kiusoittelevat sisartaan

Morsiamen veljet:

⁸ "Meillä on pieni sisko,
jolla ei vielä ole rintoja.
Mitä teemme siskollemme silloin,
kun häntä aletaan kysellä?
⁹ Jos hän on muuri,
rakennamme sille hopeisen harjan.
Jos hän on ovi,
vahvistamme sen setrilaudoin."

Morsian:

¹⁰ "Minä olen muuri,
ja rintani ovat kuin tornit.
Mutta nyt olen hänen silmissään
kuin antautumaan valmis.

¹¹ Salomolla oli viinitarha
Baal-Haamonissa.

Hän antoi viinitarhan vartijoiden
huostaan.

Joku antaisi sen hedelmistä tuhat
sekeliä hopeaa.

Laulujen laulu 8

¹² Minun viinitarhani on edessäni.
Ne tuhat sekeliä olkoot
sinun, Salomo,
ja hedelmien vartijat saakoot
kaksisataa."

Riennä rakkaani!

Sulhanen:

¹³ "Hedelmätarhojen asujatar,

ystävät kuuntelevat ääntäsi.
Anna minunkin kuulla sitä."

Morsian:

¹⁴ "Riennä, rakkaani,
ja ole kuin gaselli
tai nuori peura
tuoksuvilla vuorilla."

This work is licensed under a Creative Commons
Attribution-NonCommercial-NoDerivatives
4.0 International License (CC BY-NC-ND).